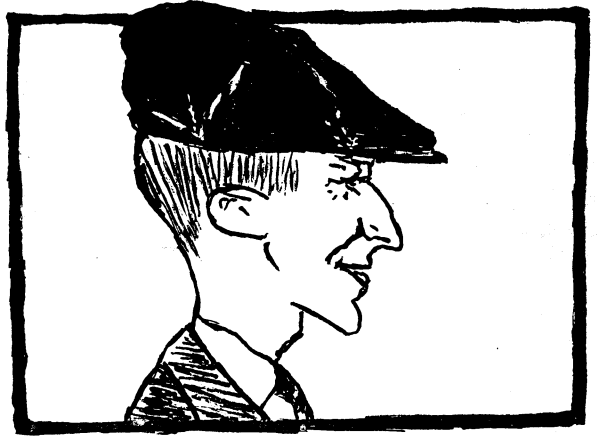

ΜΠΕΡΤΟΛΤ
ΜΠΡΕΧΤ

Ὁ Καλὸς ἄνθρωπος
τοῦ Σεϊβουάν

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

ΜΠΕΡΤΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ

ΑΠΑΝΤΑ

**Ο ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΤΟΥ ΣΕΤΣΟΥΑΝ**

Μετάφραση

ΓΙΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Copyright: ΕΜΜ. ΜΠΑΡΜΠΟΤΝΑΚΗΣ
Ἀριστοτέλους 4, Θεσ/νίκη, τηλ. 28-682
Ἰπποκράτους 6, Ἀθήναι > 611-437

ΜΠΕΡΤΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ

Ὁ Μπέρτολτ Μπρέχτ γεννήθηκε στὸ Ἄουξμπουργκ τῆς Γερμανίας τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1898, καὶ ἀπέθανε στὸ Βερολίνο τὸν Αὐγούστο τοῦ 1956, ἀπὸ ἔμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου.

Ἡ οἰκογένειά του κατήγετο ἀπὸ τὸν Μέλανα Δρυμό. Ὁ πατέρας του ἦταν ἐργοστασιάρχης. Ἐσπούδασε ἰατρικὴ στὸ Μόναχο καί, κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1917, ὑπηρέτησε στὸν στρατὸν ὡς νοσοκόμος. Ἦταν ἀσθενικὸς καὶ ἀπὸ νέος ὑπέφερε ἀπὸ τὴν καρδιά του. Δὲν ἦταν ἄνθρωπος τῶν μεγαλοπόλεων καὶ συμπαθοῦσε μᾶλλον τὶς μικρὲς ἐπαρχιακὲς πόλεις. Τοῦ ἄρεσε νὰ συγχάξῃ στὰ καπηλειά, νὰ παίξῃ κιθάρα καὶ νὰ τραγουδάῃ τὰ τραγούδια ποὺ συνθέτετε μόνος του. Ἀπὸ τὸ περιβάλλον αὐτὸ ἀντλήσε καὶ πολλοὺς τύπους τῶν ἔργων του, γιὰτὶ ἀπὸ νεαρὴ ἡλικία ἀφωσιώθηκε στὴν ποίηση καὶ στὸ θέατρο.

Φύση φιλελεύθερη καὶ ἐπαναστατικὴ, καθὼς ἦταν, δὲν ἔμπορεσε νὰ ἀνεχθῇ τὴ χιτλερικὴ δικτατορία καί, ἀπὸ τὸ 1933, ἀναγκάστηκε νὰ ἐκπατριστῇ. Πῆγε στὴ Δανία, στὴ Φιλανδία, στὴ Ρωσία, στὴν Ἀμερική, ὅπου ἐργαζότανε πάντοτε ὡς θεατρικὸς συγγραφέας καὶ σκηνοθέτης, καὶ τέλος, στὰ 1949, ἐγκατεστάθηκε στὸ Βερολίνο, ὅπου ἴδρυσε δικό του θίασο, τὸ φημισμένο Berliner Ensemble, μὲ τὸν ὁποῖον ἀνέβασε πολλὰ ἔργα του καὶ εἶχε τὶς μεγαλύτερες θεατρικὲς του ἐπιτυχίες.

Κανένας ἀπὸ τοὺς νεώτερους δραματογράφους δὲν ἄσκησε τόση ἐπίδραση στὸ νεώτερο θέατρο, καὶ κανένας δὲν ἔχει μεταφραστῇ τόσο ὅσο ὁ Μπρέχτ μολονότι πολὺ δύσκολο εἶναι ν' ἀποδοθῇ ἡ ἰδιότυπη καὶ ποιητικὴ του γλῶσσα, ὅμοια μὲ τὴν ὁποία σχεδὸν κανεὶς ἄλλος ἀπὸ προσηγουμένους του θεατρικὸς συγγραφεῖς δὲν εἶχε μεταχειριστῇ. Καὶ εἶναι τόσο παραστατικὴ ἡ ἔκφρασή του, ποὺ ἴσως αὐτὸ νὰ τὸν ἔκαμε νὰ ὀνομάσῃ τὴ δραματικὴ του τέχνη ἐπιπλέον θε-

ατρος· γιατί ήθελε νά παρουσιάζη με τέτοιον τρόπο τις εικόνες του, ώστε νά μήν προκαλή τήν άμεση συναισθηματική μέθεξη του κοινου στή δράση, αλλά τήν έξ άπόπτου ψύχραιμη παρατήρηση των περιγραφομένων καταστάσεων και τήν επ' αυτών άσκηση τής κριτικής του.

Ένα από τά καλύτερα δραματικά έργα του Μπρέχτ, άν οχι και τό καλύτερό του, είναι «Ο Καλός Άνθρωπος του Σετσουάν», πού γράφτηκε κατά τό 1938 με 40. Η υπόθεση του έργου αυτού, πού ό ίδιος τό χαρακτηρίζει ως «θεατρική παραβολή», διαδραματίζεται στην πρωτεύουσα του Σετσουάν, μιās φανταστικής επαρχίας τής Κίνας, «ήμιεξευρωπαϊσμένης», και πού δέν ανήκει πιά στις χώρες, όπου «άνθρωποι εκμεταλλεύονται ανθρώπους». Τό περιστατικό τής «παραβολής» αυτής παρουσιάζει κάποιαν ομοιότητα με τόν αρχαίο έλληνικό μύθο του Φιλήμονος και τής Βανκίδος. Στόν αρχαίο εκείνο μύθο δύο θεοί, ό Δίας με τόν Έρμη, κατεβαίνουν στη γή, μεταμορφωμένοι σε ανθρώπους, για νά διαπιστώσουν, άν ήταν άληθινές οι φήμες πού έφταναν ως αυτούς, περι τής τελείας έξαχρειώσεως του ανθρώπινου γένους· και δέν ηύρανε, πραγματικά, κανέναν νά τους δεχτή και νά τους φιλοξενήση, εκτός από τό συμπαθητικό ζευγάρι δύο γερόντων, πού καλωσόρισαν τους άγνωστους εκείνους ξένους στη φτωχική καλύθη τους και έκαμαν δ,τι μπορούσαν για νά τους περιποιηθοϋν. Έτσι και οι τρεις από τους μεγαλύτερους θεούς του Σετσουάν κατεβαίνουν στη χώρα αυτή, για νά άντιληφθοϋν με τά ίδια τους τά μάτια, άν οι κάτοικοί της είχαν αποβάλει κάθε ανθρωπισμό. Και τῷ όντι, ό μόνος άνθρωπος πού εύρέθηκε νά τους προσφέρει στέγη και νά τους φιλοξενήση ήταν ή Σέν Τέ, μιā νέα γυναίκα έλευθερίων ήθῶν. Άλλά ενώ οι σκληροί αρχαίοι έλληνικοί θεοί πνίγουν με τόν κατακλυσμό τής όργης τους δλους τους κατοίκους τής περιοχής, αφήνοντας μόνο τό αγαθό ζευγάρι του Φιλήμονα και τής Βανκίδας νά ζήση, οι τρεις Θεοί του Σετσουάν μένουν ικανοποιημένοι, πού βρέθηκε έστω και ένας καλός άνθρωπος στη χώρα τους, και δίνουν στη Σέν Τέ για ανταμοιβή ένα χρηματικό ποσό, με τό όποϊον θα μπορούσε ν' αγοράση ένα μικρό καπνοπωλείο, για νά εργάζεται και νά κερδίζει τίμια τή ζωή της. Τότε όμως αρχίζει μιā τρομερή διαμάχη μέσ' στην ψυχή τής δύ-

στυχης εκείνης γυναίκας: θέλει νὰ εἶναι καλή και νὰ βοηθήη κάτι συγγενεῖς και γνωστούς της, πού μαζεύονται τώρα τριγύρω της και τὴ βασανίζουν, ἀλλὰ θέλει και νὰ μὴ χάση, ὅπως κινδυνεύει νὰ τὸ πάθη ἐξ αἰτίας τους, τὴν ἐλάχιστη αὐτὴ περιουσία, πού τῆς ἐξασφαλίζει τὴ ζωὴ. Ἐφευρίσκει λοιπὸν κάποιον ἐξάδελφο, τοῦ ὁποῖου τὸ ἔνδυμα και τὸν χαρακτήρα περιβάλλεται, ὅταν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀντιμετώπιση μὲ σκληρότητα τὶς περιστάσεις. Ἀλλὰ ἡ διαμάχη αὐτὴ ὀξύνεται ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ἐρωτεύεται, ὅταν ἀρχίζουν οἱ ἀπογοητεύσεις, ὅταν τέλος αἰσθάνεται ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ μητέρα. Ἀντιλαμβάνεται πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ εἶναι καινεῖς καλὸς και ὅμως νὰ ζῆ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο. Ὁ ἑαυτὸς της διχάζεται. Στὸ δικαστήριον τῶν θεῶν, πού ἔρχονται νὰ κρίνουν τὴ συμπεριφορὰ της, ὁμολογεῖ:

Ἡ παλιά σας ἐντολή,
νά 'μαι καλή κι' ὅμως νὰ ζῶ,
σὰν ἀστραπὴ μὲ ξέσκισε στὰ δύο.
Πὼς ἔγινε δὲν ξέρω: νὰ 'μαι καλή στοὺς ἄλλους
μὰ και σὲ μὲ τὴν ἴδια μαζί δὲν ἤμποροῦσα,
τοὺς ἄλλους νὰ βοηθῶ και μένα, μοῦ ἦταν πολὺ βαρῦ...
Κάτι δὲν πάει στὸν κόσμον σας καλά.

Ὅμως και οἱ θεοὶ ὁμολογοῦν πὼς τίποτε δὲν μποροῦνε ν' ἀλλάξουν, πὼς ὅλα εἶναι ἐν τάξει ἔτσι ὅπως εἶναι. Καὶ φεύγουν γιὰ τὸν οὐρανὸ πάνω σ' ἕνα ρόδινο σύννεφο, φωνάζοντας στὴ δύστυχη Σὲν Τέ, πού βρίσκειται σὲ ἀπόγνωση:

ἐκεῖ ψηλά, πάνω ἀπὸ τ' ἄστρα ἑσένα,
Σὲν Τέ, θὰ συλλογιόμαστε, τὸν καλὸ ἄνθρωπό μας,
πού τὸ δικό μας πνεῦμα φέρνεις ἐδῶ κάτω,
κρατώντας τὸ λυχνάρι στὰ ψυχρὰ σκοτάδια.

Και τελικὰ ὁ «Ἐπίλογος» λέει:

Φίλοι θεατές, σὰς ἔχομε βέβαια κακοκαρδίσει:
Τὸ ξέρομε κι' ἐμεῖς, αὐτὴ σωστὴ δὲν εἶναι λύση.

Έτσι ο συγγραφέας αφήνει το κοινό να συλλογιστή, να δώσει από τη λύση.

Αυτή την ανθρώπινη πραγματικότητα, με τ' άλλα προβλήματα της, σε κανένα άλλο έργο του δεν την έδωσε ο Μπρέχτ με τόσο αλήθεια και με τόσο ποιηση. Και για αυτό «Ο Καλός Άνθρωπος του Σετσουά» θεωρείται ως το καλύτερο, το πιο άρτιο έργο του.

Πρωτοπαίχτηκε στη Ζυρίχη το 1943, και στην Ελλάδα τον Οκτώβριο του 1958, από το Θέατρο Τέχνης του Κ. Κούν. Στη Θεσσαλονίκη παίχτηκε από τον θίασο του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, τον Ιανουάριο του 1965.

Μερικές κρίσεις για τον συγγραφέα:

Η απόδειξη της μεγαλοφυΐας του Μπρέχτ είναι, ότι με τα δράματά του δημιουργεί ένα νέο καλλιτεχνικό κόσμο με τους δικούς του νόμους και με τη δική του δραματολογία. (Herbert Jhering. 1922).

Ο Μπρέχτ ήταν πάντοτε έτοιμος ν' άχρηστεύσει τους θεατρικούς κανόνες. Όλες του οι προσπάθειες έτειναν να υποστηρίξουν την ακαταμάχητην αυθαιρεσία του με παραβολές, θεωρίες και έργα. Ήταν ένας από τους πλέον διασκεδαστικούς τυράννους της εποχής του. (Ludvig Marcuse. 1960).

Έπιθυμούσε να έξυπνήσει τις κριτικές ικανότητες του κοινού του, αλλά το μόνο που έπετύγγανε ήταν να το συγκινήσει μέχρι δακρύων... Ήθελε να διαδόσει το ψυχρό φως της λογικής σαφηνείας, και δημιούργησε ένα πολύπλοκο ύφασμα ποιητικής αμφιλογίας. (Martin Esslin. 1962).

Η σκέψη του Μπρέχτ είναι άδυσώπητη, γιατί πολλά άδυσώπητα δεν τ' σκέπτεται. (Friedrich Dürrenmatt).

Ο ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΣΕΤΣΟΥΤΑΝ

Δραματική παραβολή

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

‘Ο Βάγκ, ένας νερουλᾶς
Οἱ τρεῖς Θεοὶ
‘Η Σὲν Τὲ – Σοὺ Τὰ
‘Ο Γιάγκ Σούν, ἄνεργος ἀεροπόρος
‘Η κυρία Γιάγκ, μητέρα του
‘Η χήρα Σιν
‘Η ὀκταμελὴς οἰκογένεια
‘Ο μαραγκὸς Λιν Τὸ
‘Η ἰδιοκτῆτρια Μι Τσοὺ
‘Ο ἀστυνομικὸς
‘Ο χαλᾶς καὶ ἡ γυναίκα του
Μιὰ γριὰ ἐλευθερίων ἠθῶν
‘Ο κουρέας Σοὺ Φοὺ
‘Ο Μπόνζος
Τὸ γκαρσόνι
‘Ο ἄνεργος
Οἱ διαβάτες τοῦ προλόγου.

Τὸ ἔργο παίζεται στὴν πρωτεύουσα τοῦ Σετσουάν, πόλη μισο-
ἐξευρωπαϊσμένη.

‘Η ἐπαρχία τοῦ Σετσουάν, ποὺ ἐθεωρεῖτο ἕνας τόπος σὰν δλους

τοὺς ἄλλους, ὅπου ἄνθρωποι ἐκμεταλλεύονται ἀνθρώπους, σήμερα
δὲν ἀνήκει πιά στοὺς τόπους αὐτοῦς.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

(Δρόμος στήν πρωτεύουσα τοῦ Σετσουάν)
(Εἶναι βράδυ. Ὁ Βάγκ, ὁ νερουλᾶς αὐτοσυσταίνεται στό κοινό).

ΒΑΓΚ. Εἶμαι νερουλᾶς, ἐδῶ, στήν πρωτεύουσα τοῦ Σετσουάν. Ἡ δουλειά μου εἶναι πολὺ κοπιαστική. Ἄν τὸ νερό ἔναι λιγοστό, τρέχω μακριὰ νὰ τό βρω. Κι' ἂν πάλι εἶναι πολὺ, ἐγὼ δὲν βιάζω τίποτα. Ἄλλωστε ἐδῶ στήν ἐπαρχία μας μεγάλη φτώχεια δλοῦθε βασιλεύει. Ὅλοι τὸ λέν πὼς μοναχὰ οἱ θεοὶ μποροῦνε πιά νὰ μᾶς βοηθήσουν. Γι' αὐτὸ καὶ με δὲν περιγράφεται ἡ χαρά μου, σὰν ἔμαθα ἀπὸ κάποιονε ζωέμπορο, πὺν δλο καὶ τριγυρίζει μέσ' στή χώρα, πὼς μερικοὶ ἀπ' τοὺς μεγαλύτερους θεοὺς εἶναι στό δρόμο κι' ὄλας, καὶ πρέπει νὰ τοὺς καρτεροῦμε κι' ἐδῶ στό Σετσουάν. Πολὺ θὲ νὰ ταράχτη ὁ οὐρανὸς ἀπ' τὰ πολλὰ παράπονα, πὺν δλο ἀνεβαίνουν ἐκεῖ πάνω. Τρεῖς μέρες τώρα καρτεράω ἐδῶ, στήν εἴσοδο τῆς πολιτείας, πρὸ πάντων κατὰ τὸ βραδάκι, γιὰ νὰ μπορέσω πρῶτος νὰ τοὺς χαιρετίσω. Ἀργότερα πὺν νὰ βρω πιά τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς ζυγώσω, σὰν τοὺς περιστοιχίσουν οἱ μεγαλοσιάνοι, καὶ τοὺς ριχτοῦνε ἀπὸ κάθε μεριά. Τὸ ζήτημα εἶναι πὼς νὰ τοὺς γνωρίσω. Καὶ βέβαια δὲ θά ῥθοῦν δλοι μαζί. Μπορεῖ νὰ ῥθουν ἕνας - ἕνας, γιὰ νὰ μὴν τραβήξουνε τὴν προσοχή. Ἐποῦτοι ἐδῶ δὲν μπορεῖ νὰ ἔναι, γυρίζουν ἀπὸ τὴ δουλειά. (Παρατηρεῖ μερικοὺς, ἐργατικούς, πὺν διαβαίνουν). Οἱ ἄμοι τους ἔχουν βουλιά-

Ξει ἀπὸ τὰ βάρη πού σηκώνουν. Κι' ἐκεῖνος ἐκεῖ πέρα τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατο νά 'ναι θεός, ἔχει στὰ δάχτυλα μελάνι. Τὸ πολὺ - πολὺ νὰ εἶναι ὑπάλληλος σὲ γραφεῖο τσιμεντοφάμπρικας. Οὔτε κι' ἐκεῖνοι οἱ κύριοι ἐκεῖ κάτω (περνᾶνε δυὸ κύριοι) μοῦ φαίνονται γιὰ θεοί· ἔχουν μιὰ θάναυση ἔκφραση, σὰν ἄνθρωποι συνηθισμένοι νὰ ξυλοκοπᾶνε, καὶ τέτοια ἀνάγκη δὲν τὴν ἔχουν οἱ θεοί. Ὅμως ἐκεῖ, ἐκεῖνοι οἱ τρεῖς! Αὐτοὶ μοῦ φαίνονται ἐντελῶς ἀλλοιώτικοι. Εἶναι καλοθρεμμένοι, δὲ δελχουνε σημάδι πὼς ἔχουν ὁποιαδήποτε ἀσχολία, κι' ἔχουνε σκόνη στὰ παπούτσια τους, μᾶς ἔρχονται λοιπὸν ἀπὸ μακριά. Αὐτοὶ 'ναι! Στις διαταγές σας, Ἐκλαμπρότατοι! (Πέφτει στὰ πόδια τους).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Καταχαρούμενος). Μᾶς περιμένετε λοιπὸν;

ΒΑΓΚ. (Δίνοντάς τους νὰ πιοῦνε). Ἀπὸ καιρὸ. Ὅμως ἐγὼ μονάχα τὸ ἔξερα πὼς θά 'ρθῆτε.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Θὰ χρειαστοῦμε λοιπὸν κάποιο κατάλυμα γιὰ νὰ περάσουμε ἀπόψε τὴ νύχτα. Ξέρεις κανένα;

ΒΑΓΚ. Κανένα; Ἀμέτρητα! Ἡ πόλη δλόκληρη εἶναι στοὺς δρισμούς σας, Ἐκλαμπρότατοι! Ποῦ ἐπιθυμεῖτε νὰ καταλύσετε;

(Οἱ θεοὶ ἀλληλοκοιτάζονται μ' ἓνα βλέμμα πὸν λέει πολλά).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Πιάσε τὸ πρῶτο σπίτι, τέκνο μου! Δοκίμασε πρῶτα μὲ τὸ πρῶτο - πρῶτο!

ΒΑΓΚ. Τὸ μόνο πὸν φοδᾶμαι εἶναι, μήπως θυμώσουνε μαζί μου οἱ ἀφεντάδες, γιὰτὶ προτίμησα τὸν ἓνα ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς σὲ διατάσομε: πιάσε τὸ πὸν κοντινὸ!

ΒΑΓΚ. Αὐτὸ εἶναι τοῦ κυρίου Φῶ, ἐκεῖ πέρα! Κάντε μιὰ στιγμούλα ὑπομονή!

(Τρέχει σ' ἓνα σπίτι καὶ χτυπάει τὴν πόρτα. Τοῦ ἀνοίγουνε, ἀλλὰ εἶναι φανερὸ πὼς τὸν διώχνουν. Γυρῶζει πᾶσω διστάζοντας).

Νὰ πάρη ἡ δργή! Αὐτὴ τὴ στιγμή ὁ κύριος Φῶ δὲν

είναι σπίτι, και τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ δὲν τολμᾷ νὰ κἀνὴ τίποτα χωρὶς τὴ διαταγὴ του, γιὰτ' εἶναι τρομερὰ αὐστηρὸς. Τώρα θὰ χαλάσῃ τὸν κόσμον, ἄμα θὰ μάθῃ ποιὸς ἐδιῶξαν, νομίζω;

ΟΙ ΘΕΟΙ. (Χαχογελώνοντας). Ἀσφαλῶς.

ΒΑΓΚ. Μιὰ στιγμουλά ἀκόμη τὸ λοιπὸν! Τὸ διπλανὸ τὸ σπίτι εἶναι τῆς Σού, τῆς χήρας. Θὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς.

(Τρέχει κατὰ τὸ σπίτι, ἀλλὰ εἶναι φανερὸ πὼς κι' ἀπὸ κεῖ τὸν διώχνουν).

Πρέπει ἐκεῖ, πὺ πέρα νὰ ρωτήσω. Αὐτὴ λέει πὼς ἔχει μοναχὰ μιὰ καμαρούλα κι' αὐτὴν ἐντελῶς ἀκατάστατη. Τραβάω ἀμέσως γιὰ τοῦ κυρίου Τσέγκ.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀλλὰ μᾶς φτάνει και μιὰ καμαρούλα.

Πὲς τῆς πὼς ἐρχόμαστε.

ΒΑΓΚ. Ἀκόμα κι' ἂν εἶναι ἀσυγύριστη; Μπορεῖ νὰ ἔναι και γεμάτη ἀράχνες.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Δὲν πειράζει. Ὅπου εἶναι ἀράχνες εἶναι λίγες μυῖγες.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Μὲ τόνο φιλικὸ στὸν Βάγκ). Πήγαινε στοῦ κυρίου Τσέγκ, ἢ ὅπουδῆποτε ἄλλου, τέκνο μου, τίς σιχαίνομαι λίγο τίς ἀράχνες.

(Ὁ Βάγκ ξαναχτυπάει κάπου ἄλλου και μπαίνει μέσα).

ΦΩΝΕΣ ΜΕΣ' ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ. Δὲν μᾶς παρατᾶς μὲ τοὺς θεοὺς σου! Ἔχομε ἄλλες ἔγνοιες!

ΒΑΓΚ. (Ξαναγυρίζοντας στοὺς θεοὺς). Ὁ κύριος Τσέγκ εἶναι ἔξω φρενῶν· ἔχει γεμᾶτο συγγενολοῖ τὸ σπίτι του και δὲν τολμᾷ νὰ παρουσιαστῆ στὰ μάτια σας, Ἐκλαμπρότατοι. Ἐδῶ πὺ τὰ λέμε, θαρρῶ θὰ ἔναι ἀνάμεσά τους ἄνθρωποι κακοί, πὺ δὲ θὰ θέλῃ νὰ τοὺς δῆτε. Φοβᾶται τρομερὰ τὴν κρίση σας. Αὐτὸ εἶναι.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Εἴμαστε λοιπὸν τόσο τρομεροί;

ΒΑΓΚ. Μόνον γιὰ τοὺς κακοὺς ἄνθρώπους, δὲν εἶναι ἀλήθεια; Ὅλος ὁ κόσμος τάχα δὲν τὸ ξέρει, πὼς ἡ ἐπαρχία τοῦ Κβάν, χρόνια και χρόνια τώρα, βλέπει και παθαίνει ἀπ' τίς πλημμύρες;

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Μπᾶ! Καὶ γιατί;

ΒΑΓΚ. Νά, γιατί ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν θεοφοβούμενοι ἄνθρωποι.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἄνοησίες! Γιατί ἀφήσανε νὰ πέση τὸ φράγμα.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Σσσι! (Στὸν Βάγκ). Ὑπάρχει ἀκόμη ἐλπίδα, τέκνο μου;

ΒΑΓΚ. Πῶς μπορείς καὶ ρωτᾶς κάτι τέτοιο; Δὲν ἔχω παρὰ νὰ πάω ἓνα σπῖτι πὺδ πέρα, γιὰ νὰ διαλέξω ἓνα κατάλυμα γιὰ σᾶς. Ὅλοι τὸ θέλουν πῶς καὶ τί; νὰ σᾶς φιλοξενήσουν. Κακὲς συμπτώσεις ἦτανε, καταλαβαίνετε. Τρέχω! (Προχωρεῖ δισταχτικὰ καὶ στέκει ἀναποφάσιτος στὴ μέση τοῦ δρόμου).

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Τί σᾶς ἔλεγα;

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Μπορεῖ καὶ νὰ ἴναι ἀπλὲς συμπτώσεις.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Συμπτώσεις στὸ Σούν, συμπτώσεις στὸ Κβάν καὶ συμπτώσεις στὸ Σετσουάν! Δὲν ὑπάρχουν πᾶ θεοφοβούμενοι ἄνθρωποι, αὐτὴ ἴναι ἡ γυμνὴ ἀλήθεια, πὺδ δὲν θέλετε νὰ τὴν ἀντικρύσετε κατὰ πρόσωπο. Ἡ ἀποστολὴ μας ἐνανάγησε, ὁμολογῆστε το.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Μποροῦμε ἀκόμη, σὲ κάθε στιγμή, νὰ βροῦμε καλοὺς ἀνθρώπους. Δὲν πρέπει νὰ τὰ παίρνομε τόσο εὔκολα τὰ πράματα.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Στὴ συμφωνία μας ἀναφέρεται ὅτι: μπορεῖ νὰ μείνη ὁ κόσμος ὅπως εἶναι, ἂν εὑρεθοῦν ἀρκετοὶ καλοὶ ἄνθρωποι, πὺδ νὰ μποροῦν νὰ ζήσουνε ζωὴ ἄξια τοῦ ἀνθρώπου. Κι' αὐτὸς ὁ νερουλᾶς ἐδῶ εἶναι ἓνας τέτοιος ἄνθρωπος, ἂν ὅλα τὰ φαινόμενα δὲν μὲ ἀπατοῦν. (Πηγαίνει πρὸς τὸν Βάγκ, πὺδ ἐξακολουθεῖ νὰ στέκη ἀναποφάσιτος).

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Κι' ὅμως ὅλα τὸν ἀπατοῦν. Ὅταν ὁ νερουλᾶς μᾶς ἔδωσε νὰ πιοῦμε μὲ τὸ κύπελλό του, πὺδ τὸ μεταχειρίζεται γιὰ μέτρο, εἶδα κάτι. Νά το, αὐτὸ εἶναι τὸ ποτήρι. Τὸ δείχνει στὸν πρῶτο θεό.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἐχει δύο πάτους.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἐνας ἀπατεώνας!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὡραία, διαγράφεται. Ἄλλὰ τί σημαίνει

τάχα, ἂν ἔνας εἶναι σάπιος! Θὰ βροῦμε ὀπωσδήποτε ἀρκετούς, πὺν νὰ ἐκπληρώνουνε τοὺς δρους. Εἶμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ βροῦμε ἕναν! Ἐδῶ και δυὸ χιλιάδες χρόνια ἀκούγεται τούτη ἡ κραυγή: ὅπως ὁ κόσμος ἐκατάντησε, δὲν γίνεται νὰ ἐξακολουθήσῃ. Κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε πιά καλὸς σ' αὐτὸν νὰ μείνῃ. Τώρα εἶμαστε ἐπὶ τέλος ὑποχρεωμένοι νὰ ὀνομάσουμε ἀνθρώπους, πὺν νὰ 'ναι σὲ θέση νὰ τηροῦν τις ἐντολές μας.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Στὸν Βάγκ). Μήπως εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο νὰ βρεθῇ στέγη;

ΒΑΓΚ. Γιὰ σᾶς ὄχι θέβαια! Πῶς σᾶς περνᾶ μιὰ τέτοια ἰδέα; Ἄν δὲ βρέθηκε ἀμέσως, τὸ λάθος εἶναι δικό μου, πὺν δὲν ἔψαξα καλά.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Κι' ὅμως δὲν εἶν' ἔτσι. (Γυρίζει πίσω).

ΒΑΓΚ. Τὸ παρατήρησαν κι' αὐτοί. (Ἀπευθύνεται σὲ κάποιον κύριο). Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, πὺν σᾶς ἀπευθύνω τὸν λόγον, ἀλλὰ τρεῖς ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους θεοὺς, πὺν γιὰ τὴν ἐπικείμενη ἀφίξή τους χρόνια τώρα μιλάει δόκλιτρο τὸ Σετσουάν, φτάσανε τώρα στ' ἀλήθεια κι' ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ κατάλυμα. Μὴ φεύγετε! Πειστῆτε μοναχὸς σας! Μιὰ ματιὰ φτάνει! Ἐπιωφεληθῆτε, γιὰ ὄνομα τοῦ θεοῦ! Εἶναι μοναδικὴ εὐκαιρία! Προσκαλέστε ἀμέσως πρῶτος ἐσεῖς τοὺς θεοὺς στὸ σπίτι σας, πρὶν νὰ σᾶς τοὺς ἀρπάξῃ κανεὶς ἄλλος· θὰ δεχτοῦνε.

(Ὁ κύριος ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμο του).

(Ὁ Βάγκ στρέφει σ' ἕναν ἄλλον: Ἀγαπητέ μου κύριε, ἀκούσατε περὶ τίνος πρόκειται. Μήπως ἔχετε κατάλυμα; Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ 'ναι δωμάτιο παλατιοῦ. Ἡ καλὴ διάθεση ἀξίζει περισσότερο.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Καὶ πὺν θὰ ξέρω ἐγώ, σὰν τί λογιῆς θεοὶ νὰ 'ναι οἱ θεοὶ σου; Ποῦ ξέρεις, ποιὸν μπορεῖς νὰ θάλῃς ἔτσι κάτω ἀπὸ τὴ στέγη σου.

(Πηγαίνει καὶ μπαίνει σ' ἕνα καπνοπωλεῖο. Ὁ Βάγκ τρέχει πίσω πρὸς τοὺς τρεῖς θεοὺς).

ΒΑΓΚ. Ἔχω κάποιον κύριο, πὺν δέχεται ὀρισμένως.

(Βλέπει τὸ κύπελλό του ἀκουμπισμένο κατὰ γῆς, κοι-

τάζει ταραγμένος τούς θεούς, τὸ σηκώνει καὶ τρέχει πάλι πέρα).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Δὲν μοῦ φαίνονται ἐνθαρρυντικά τὰ πράματα.

ΒΑΓΚ. (Καθὼς ὁ κύριος βγαίνει ἀπ' τὸ καπνοπωλεῖο). Τί θὰ γίνῃ λοιπὸν γιὰ τὸ δωμάτιο;

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Καὶ ποῦ τὸ ξέρεῖς πῶς κι' ἐγὼ δὲν μένω σὲ ξενοδοχεῖο;

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Δὲν βρίσκει τίποτα. Μποροῦμε λοιπὸν νὰ τὸ διαγράψουμε καὶ τὸ Σετσουάν.

ΒΑΓΚ. Εἶναι τρεῖς ἀπὸ τούς κυριώτερους θεούς! Ἄλήθεια! Τ' ἀγάματά τους μέσα στοὺς ναοὺς εἶναι ἀπαράλλαχτα. Ἄν πᾶτε γρήγορα καὶ τούς προσκαλέσετε, μπορεῖ καὶ νὰ δεχτοῦνε.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ. (Γελώντας). Τίποτα παλιανθρώποι θὰ 'ναι, ποὺ γυρεύεις κάπου νὰ τοὺς βολέψῃς. (Φεύγει).

ΒΑΓΚ. (Τὸν βρίζει πίσω του). Ἄ νὰ χαθῆς, ἀλλοίθωρε λαθρέμπορα! Ἐσύ, θεὸ δὲν φοβάσαι; Στῆς πίσσας τὰ καζάνια θεὸ νὰ βράσῃς γιὰ τὴν ἀνεμελιά σου! Οἱ θεοὶ σᾶς ἔχουνε χεσμένα! Μὰ θὰ τὸ μετανιώσετε πικρά! Ἰσαμε τὴν τέταρτη γενιὰ θὰ 'χετε νὰ πληρώνετε γι' αὐτό! Ὀλάκερο τὸ Σετσουάν καταντροπιάσατε! (Παύση). Ἄλλος τώρα πιά δὲν μένει, παρὰ μονάχ' αὐτὴ ἡ Σὲν Τέ, ἡ ποντάνα, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πῆ ὄχι.

(Φωνάζει): «Σὲν Τέ». (Ἡ Σὲν Τέ βγαίνει ψηλά στὸ παράθυρο καὶ κοιτάζει ἔξω).

Εἶναι δῶ, καὶ δὲν μπορῶ νὰ βρῶ γι' αὐτοὺς γιατάκι. Δὲν μπορεῖς νὰ τοὺς πάρῃς σπῆτι σου γιὰ μιὰ νύχτα;

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν νομίζω. Βάγκ. Περιμένω πελάτη. Ἄλλὰ πῶς γίνεται νὰ μὴ βρῖσκῃς γι' αὐτοὺς στέγη.

ΒΑΓΚ. Δὲν μπορῶ τώρα νὰ στὸ πῶ. Ὀλάκερο τὸ Σετσουάν κοπρόνας εἶναι.

ΣΕΝ ΤΕ. Θὰ 'πρεπε, ἂν ἔρθῃ, νὰ κρυφῶ. Τότε μπορεῖ νὰ φύγῃ πάλι. Θέλει καὶ νὰ μὲ βγάλῃ ἔξω.

ΒΑΓΚ. Δὲν μποροῦμε στὸ μεταξὺ νὰ ῥθοῦμε ἀπάνω;

ΣΕΝ ΤΕ. Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ μιλάτε δυνατά. Μποροῦμε νὰ

τὰ ποῦμε καθαρὰ μαζί τους;

ΒΑΓΚ. Ὅχι! Δὲν πρέπει τίποτε νὰ μάθουνε γιὰ τὴ δουλειὰ πὸν κάνεις! Κάλιο νὰ περιμένουμε κάτω. Μὰ δὲ θὰ βγῆς ἔξω μὲ κεῖνον;

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν πᾶν καλά οἱ δουλειές· κι' ἂν ἴσαμ' αὔριο, τὸ πρωὶ δὲν μαζέψω τὰ λεφτὰ γιὰ τὸ νοῖκι μου, θὰ μὲ πετάξουνε στὸν δρόμο.

ΒΑΓΚ. Μιὰ τέτοια στιγμή, δὲν ἐπιτρέπονται οἱ λογαριασμοί.

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν ξέρω· δυστυχῶς τὸ στομάχι γουργουρίζει, κι' ἄς εἶναι κι' ἡ γιορτὴ τοῦ βασιλιᾶ. Ὅσοσο πάει καλά, θὰ τοὺς πάρω σπίτι μου.

(Τὴ βλέπουν νὰ σβήνη τὸ φῶς).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Νομίζω, δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα.

(Πηγαίνουν πρὸς τὸν Βάγκ).

ΒΑΓΚ. (Τινάζεται τρομαγμένος καθὼς τοὺς βλέπει νὰ στέκουνε πίσω του). Βρέθηκε κατάλυμα. (Σφογγίζει τὸν ἰδρῶτα του).

ΟΙ ΘΕΟΙ. Ναι; Τότε ἄς πᾶμε μέσα.

ΒΑΓΚ. Δὲν εἶναι δὰ καὶ τόση διάση. Μὲ τὴν ἡσυχία σας. Ἔχομε καιρό. Νὰ συγυριστῇ καὶ τὸ δωμάτιο.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τότε ἄς καθήσουνι' ἐδῶ δά, νὰ περιμένουμε.

ΒΑΓΚ. Ὅμως ἐδῶ ἔχει πολὺ μεγάλη κίνηση, φοβᾶμαι. Καλύτερα νὰ πᾶμε πάρα πέρα.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἐμᾶς, μᾶς ἀρέσει νὰ βλέπουμε ἀνθρώπους. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ εἴμαστε ἐδῶ.

ΒΑΓΚ. Μόνο πὸν ἐδῶ ἔχει ρεῦμα.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. ὦ, ἐμεῖς εἴμαστε σκληραγωγημένοι.

ΒΑΓΚ. Ἀλλὰ μήπως ἐπιθυμῆτε νὰ σᾶς δείξω τὸ νυχτερινὸ Σετσουάν; Νὰ κάνουμε ἓνα μικρὸν περίπατο;

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Παραπερπατήσαμε σήμερα. (Χαμογελώντας). Ἄν θέλης νὰ φύγουμε ἀπὸ ἔδῶ, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μᾶς τὸ πῆς.

(Κάνουν κατὰ πίσω).

Σοῦ ἀρέσει ἐδῶ;

(Κάθονται στὸ σκαλοπάτι μᾶς ἐξώπορτας. Ὁ Βάγκ

κάθεται λίγο παράμερα κατὰ γῆς).

ΒΑΓΚ. (Παίρονοντας φόρα). Θὰ μείνετε στὸ σπίτι μιᾶς κοπέλλας, πὸν ζῆ ὀλομόναχη. Εἶναι ὁ καλύτερος ἄνθρωπος τοῦ Σετσουάν.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὁραϊά.

ΒΑΓΚ. (Στὸ κοινό). Ὅταν πρωτύτερα σήκωσα ἀπὸ χάμω τὸ κύπελλό μου, μὲ κοίταξαν μὲ τέτοιον τρόπο!... Μπὰς καὶ προσέξανε τίποτα; Δὲν κοτάω πιά νὰ τοὺς κοιτάξω κατὰματα.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Κατακουράστηκες.

ΒΑΓΚ. Λιγάκι. Ἄπὸ τὸ τρέξιμο.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τὰ φέρνουν δύσκολα ἐδῶ πέρα οἱ ἄνθρωποι;

ΒΑΓΚ. Οἱ καλοὶ μόνο.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Σοβαρά). Καὶ σύ;

ΒΑΓΚ. Ἐξέρω τί συλλογιέστε. Ἐγὼ δὲν εἶμαι καλός. Ἄλλὰ κι' ἐγὼ δὲν τὰ βγάζω πέρα εὐκολα.

(Στὸ μεταξὺ κάποιος κύριος παρουσιάστηκε μπροστὰ στὸ σπίτι τῆς Σὲν Τέ καὶ σφύριξε ἐπανειλημμένως. Ὁ Βάγκ κάθε φορὰ ἀνατινάζεται).

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Χαμηλόφωνα στὸν Βάγκ). Θαρρῶ πὼς ἔφυγε τώρα.

ΒΑΓΚ. (Σαστισμένος). Ναι, βέβαια.

(Σηκώνεται καὶ διασχίζει τὴν πλατεία τρέχοντας, ἀφήνοντας πίσω τὰ σύνεργά του. Στὸ μεταξὺ, ἔχουν κι' ὄλας συμβῆ τὰ ἀκόλουθα: Ὁ ἄνθρωπος πὸν περίμενε ἔχει φύγει, καὶ ἡ Σὲν Τέ, βγαίνοντας ἀθόρυβα ἀπ' τὴν πόρτα, φώναξε χαμηλόφωνα «Βάγκ», καὶ πῆρε τὸν δρόμο κατὰ κάτω ἀναζητώντας τον. Ἔτσι, δταν ὁ Βάγκ φωνάζει χαμηλόφωνα κι' αὐτὸς «Σὲν Τέ», δὲν παίρνει καμμία ἀπάντηση). Μοῦ τὴν ἔσκασε. Μὲ παράτησε, καὶ πάει νὰ μαζέψει τὸ νοῖκι της, κι' ἐγὼ δὲν ἔχω κατάλυμα γιὰ τοὺς Ἐκλαμπρότατους. Εἶναι κουρασμένοι καὶ περμιένουν. Δὲν μπορῶ νὰ ξαναπάω καὶ νὰ τοὺς ξαναπῶ: δὲν ἔγινε τίποτα! Κι' ὄσο γιὰ τὸ δικό μου τὸ γιατάκι, ἐκεῖνο τὸν ὕδροσωλήνα, μήτε λόγος νὰ γίνεται. Ἄλ-

λωστε οἱ θεοὶ ὠρισμένως δὲν θὰ θέλουν νὰ κατοικήσουν κοντὰ σ' ἕναν ἄνθρωπο, πού ἀποκαλύψαν τὶς ἀπατεωνί-
ες του. Δὲν πηγαίνω πίσω, γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Ὅμως
τὰ σύνεργά μου κοίτονται ἐκεῖ πέρα. Τί νὰ κάνω; Δὲν
κοτάω νὰ πάω καὶ νὰ τὰ πάρω. Θὰ φύγω ἀπὸ τὴν πόλη
τούτη, καὶ θὰ πάω κάπου νὰ κρυφτῶ ἀπ' τὰ μάτια
τους, μιὰ καὶ δὲν τὰ κατάφερα νὰ κάνω κάτι γι' αὐ-
τούς, πού τόσο τοὺς σέβομαι. (Ὁρμάει καὶ φεύγει).
(Μόλις φύγη ὁ Βάγκ, ξανάρχεται ἡ Σὲν Τέ, ψάχνει
ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά καὶ βλέπει τοὺς θεοὺς).

ΣΕΝ ΤΕ. Εἰστε οἱ Ἐκλαμπρότατοι; Ἐμένα μὲ λένε Σὲν Τέ. Πο-
λὺ θὰ χαρῶ, ἂν εὐαρεστηθῆτε νὰ καταδεχθῆτε τὴν κά-
μαρά μου.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀλλὰ ποῦ λοιπὸν πῆγε ὁ νερουλᾶς;

ΣΕΝ ΤΕ. Τὸν ἔχασα, φαίνεται.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Θὰ συλλογίστηκε πὼς δὲν θὰ ἔρχοσιν,
καὶ δὲν ἐτόλμησε πιά νὰ ξαναφανῆ μπροστά μας.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Σηκώνοντας τὰ σύνεργα τοῦ Βάγκ). Ἄς
τὸ πάρουμε καὶ τοῦτο μέσα. Τοῦ χρειάζεται. (Μπαί-
νουν στὸ σπίτι, ὠδηγημένοι ἀπ' τὴν Σὲν Τέ).

(Γίνεται σκοτάδι, κ' ἔπειτα πάλι φῶς. Κατὰ τὰ χα-
ράματα, θγαίνουν οἱ θεοὶ ἀπ' τὴ θύρα, ὠδηγημένοι ἀπ'
τὴ Σὲν Τέ, πού τοὺς φέγγει μ' ἕνα φανάρι. Ἀποχαι-
ρετιοῦνται).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀγαπητὴ Σὲν Τέν, σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ
τὴ φιλοξενία. Δὲν θὰ λησμονήσουμε ποτὲ πὼς ἦσουν
ἡ μόνη πού μᾶς ἐδέχτηκες. Δῶσε στὸν νερουλᾶ τὰ σύν-
εργά του καὶ πές του, πὼς κ' αὐτὸν τὸν εὐχαριστοῦμε,
γιατὶ μᾶς ἔδειξε ἕναν καλὸν ἄνθρωπο.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅχι, δὲν εἶμαι καλὴ. Πρέπει κάτι νὰ σᾶς ὁμολογήσω:
δταν ἤρθε ὁ Βάγκ καὶ μοῦ ζήτησε στέγη γιὰ σᾶς, ἐδί-
στασα.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὁ δισταγμὸς δὲν βλάπτει, δταν νικᾷ κα-
νεῖς. Νὰ ξέρης ὅτι μᾶς ἔδωσες πολὺ περισσότερο ἀπὸ
ἕνα νυχτερινὸ κατάλυμα. Σὲ πολλοὺς, ἀκόμη καὶ σὲ
μερικοὺς ἀπὸ μᾶς τοὺς θεοὺς, εἶχαν γεννηθῆ ἀμφιβο-

λίες, ἂν ὑπάρχουν πιά καθόλου ἄνθρωποι καλοί. Καί κυρίως γιά νά τὸ διαπιστώσουμε αὐτὸ ἐπιχειρήσαμε τὸ ταξίδι μας. Τώρα θὰ τὸ συνεχίσουμε χαρούμενοι, γιὰτὶ ἀνακαλύψαμε κι' ὄλας ἕναν. Καλὴν ἀντάμωση!

ΣΕΝ ΤΕ. Σταθῆτε, Ἐκλαμπρότατοι, δὲν εἶμαι καθόλου βέβαιη πὼς εἶμαι καλὴ. Πολὺ θὰ τὸ ἤθελα νά εἶμαι, μόνο, πὼς θὰ μποροῦσα νά πληρώσω τὸ νοῖκι μου; Ἔτσι θέλω λοιπὸν νά σᾶς τ' ὁμολογήσω: πουλιέμαι γιά νά μπορέσω νά ζήσω, καὶ μολαταῦτα πάλι δὲν μπορῶ νά τὰ βγάλω πέρα, γιὰτ' εἶναι τόσο πολλὲς ἐκεῖνες πού ἀναγκάζονται νά κάνουν τὸ ἴδιο. Εἶμαι ἔτοιμη γιά ὄλα, ἀλλὰ ποιὸς δὲν εἶναι; Θὰ ἤμωνα φυσικὰ εὐτυχής, νά μποροῦσα νά τηρήσω τίς δέκα ἐντολές. Νά τιμῶ τὸν πατέρα μου καὶ τὴ μητέρα μου, νά μὴν ψευδομαρτυρῶ. Νά μὴν ἐπιθυμῶ ὄσα τοῦ πλησίον μου ἐστὶ, θὰ ἦτανε γιά μένα χαρά. Νά ἀνήκω σ' ἕναν ἄντρα καὶ νά τοῦ εἶμαι πιστὴ, θὰ μοῦ ἦταν εὐχάριστο. Ἀκόμη θὰ ἤθελα ποτὲ νά μὴν κερδίζω τίποτα εἰς βάρος ἄλλου, καὶ τίποτα νά μὴν ἀρπάζω ἀπὸ τοὺς ἀπροστάτευτους. Ἀλλὰ πὼς νά τὰ κάνω ὄλ' αὐτά; Μόνο ἂν δὲν τηρήσω μερικὲς ἐντολές, μὲλις πού θὰ μποροῦσα νά τὰ βγάλω πέρα.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὅλ' αὐτά, Σὲν Τέ, δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ οἱ ἀμφιβολίες ἑνὸς καλοῦ ἀνθρώπου.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Γεῖα χαρά, Σὲν Τέ! Διαβίβασε καὶ στὸν νεροῦλᾶ τὰ ἐγκάρδια χαιρετίσματά μου. Ἐπῆρξε καλὸς φίλος γιά μᾶς.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Φοβοῦμαι πὼς πολὺ στενοχωρήθηκε.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Νά 'σαι καλά, Σὲν Τέ!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Καὶ πρὸ παντὸς νά εἶσαι καλὴ! Χαῖρε! (Στρέφουν γιά νά φύγουν. Τῆς νεύουν κι' ὄλας ἀποχαιρετώντας την).

ΣΕΝ ΤΕ. (Γεμάτη ἀγωνία). Ἀλλὰ δὲν εἶμαι βέβαιη γιά τὸν ἑαυτό μου, Ἐκλαμπρότατοι. Πὼς νά εἶμαι ἐγὼ καλὴ, ὅταν ὄλα εἶναι τόσο ἀκριβά;

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Σ' αὐτὸ δὲν μποροῦμε δυστυχῶς νά κά-

νουμε τίποτε. Στὰ οἰκονομικά δὲν μπορούμε ν' ἀνακα-
τευτοῦμε.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἄλτ! Γιὰ σταθῆτε μιὰ στιγμή! Ἄν εἶχε
κάτι πάρα πάνω, ἴσως θὰ μπορούσε νὰ τὰ δγάλη πέρα
καλύτερα.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Δὲν μπορούμε νὰ τῆς δώσουμε τίποτε.
Αὐτὸ πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ τὸ δικαιολογήσουμε ἐκεῖ
πάνω;

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Γιατὶ ὄχι;
(Ζυγώνουν τὰ κεφάλια τους καὶ συζητοῦνε ζωηρά).
(Ὁ πρῶτος θεὸς στὴ Σὲν Τέ, μὲ ἀμηχανία): Ἄκουμε
πῶς δὲν ἔχεις νὰ πληρώσης τὸ νοῖκι σου. Ἐμεῖς δὲν
εἴμαστε ἄνθρωποι φτωχοί, καὶ φυσικὰ πληρώνουμε γιὰ
τὴ νύχτα πὺν περάσαμε σπίτι σου. Ἴδου! (Τῆς δίνει
χρήματα). Μὴν τὸ πῆς ὁμως σὲ κανένα πῶς πληρώσα-
με. Θὰ μπορούσε νὰ παρεξηγηθῆ.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Πολύ.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὅχι, αὐτὸ ἐπιτρέπεται. Μποροῦμε ἄφοβα
νὰ πληρώσουμε γιὰ τὸ δωμάτιο. Στὸ συμφωνητικὸ δὲν
ὑπάρχει γιὰ τοῦτο ἀντίρρηση. Καλὴν ἀντάμωση λοι-
πὸν!
(Οἱ θεοὶ φεύγουν γρήγορα).

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟ

(Τὸ μαγαζὶ δὲν εἶναι ἀκόμη ἐντελῶς ταχτοποιημένο καὶ δὲν ἔχει ἀκόμη ἀνοίξει).

ΣΕΝ ΤΕ. (Πρὸς τὸ κοινό). Πᾶνε τρεῖς μέρες τώρα, πού φύγαν οἱ θεοί. Εἶπαν πὼς ἤθελαν νὰ μὲ πληρώσουν, γιὰ τὴ νύχτα πού κοιμήθηκαν στὸ σπίτι μου. Καὶ δταν ἐκοίταξα τί μοῦ ἴδωσαν, εἶδα πὼς ἦταν περισσότερα ἀπὸ χίλια ἀσημένια δολλάρια. Ἀγόρασα μ' αὐτὰ τὰ λεφτὰ ἓνα καπνοπωλεῖο. Χτὲς μετακομίστηκα ἐδῶ, κι' ἐλπίζω νὰ μπορέσω πολλὰ καλὰ νὰ κάμω. Νά, παραδείγματος χάριν, ἡ κυρία Σίν, πού εἶχε πρωτότερα τὸ μαγαζὶ. Ἦρθε κι' ὄλας χτὲς καὶ μὲ παρακάλεσε, νὰ τῆς δώσω ρύζι γιὰ τὰ παιδιὰ της. Νά τηνε καὶ σήμερα, τὴ βλέπω νὰ ῥχεται ἀπὸ τὴν πλατεῖα μὲ τὸ γαθαθάκι της. (Μπαίνει ἡ Σίν. Οἱ δύο γυναῖκες ὑποκλίνονται ἡ μιὰ μπροστὰ στὴν ἄλλη).

Καλημέρα, κυρία Σίν.

Η ΣΙΝ. Καλημέρα, δεσποινὶς Σὲν Τέ. Πῶς τὴ βρῖσκετε τὴν καινούργια κατοικία σας;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁραία. Πῶς πέρασαν τὴ νύχτα τὰ παιδιὰ σας;

Η ΣΙΝ. Ἀχ, σ' ἓνα ξένο σπίτι, ἂν ἐπιτρέπεται νὰ ὀνομάση κανεὶς σπίτι ἐκείνη τὴν μαπαράγα. Τὸ μικρότερο βήχει κι' ὄλας.

ΣΕΝ ΤΕ. Αὐτὸ εἶναι ἄσκημο.

Η ΣΙΝ. Ἐσεῖς δὲν τὸ ξέρετε διόλου τ' εἶναι τὸ ἄσκημο. Γιὰ σᾶς πᾶνε καλὰ τὰ πράματα. Ἄλλὰ σὲ λίγο θ' ἀποκτήσετε κάθε λογῆς πείρα, σ' αὐτὸ τὸ παλιομάγαζο πὺν ἦρθατε. Ἐδῶ εἶναι φτωχογειτονιά.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅμως ἐσεῖς δὲν μοῦ εἶπατε πὼς τὸ μεσημέρι ἔρχονται οἱ ἐργάτες ἀπ' τὴν τσιμεντοφάμπρικα;

Η ΣΙΝ. Ναί, ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπ' αὐτοὺς ἄλλος κανεῖς δὲν ἀγοράζει, οὔτε ἓνας γείτονας ποτέ.

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν μοῦ εἶπατε τίποτε γι' αὐτὸ, ὅταν μοῦ τὸ πουλήσατε τὸ μαγαζί.

Η ΣΙΝ. Ἄλλο δὲν μένει τώρα παρὰ νὰ μὲ κατηγορήσετε κι' ὄλας! Δὲν φτάνει πὺν μοῦ ἀρπάξατε τὸ σπίτι μου καὶ τὸ σπίτι τῶν παιδιῶν μου, μόνο τὸ βρίσκετε ἔπειτα μαπαράγκα καὶ φτωχογειτονιά. Αὐτὸ εἶναι δὰ τὸ κορῦφωμα. (Κλαίει).

ΣΕΝ ΤΕ. (Γρήγορα - γρήγορα). Σᾶς φέρνω ἀμέσως τὸ ρύζι.

Η ΣΙΝ. Ἦθελ' ἀκόμη νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ δανείσετε καὶ λίγα χρήματα.

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἐνῶ ρίχνει τὸ ρύζι στὸ γαβαθάκι). Ὅσο γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ. Δὲν ἔχω ἀκόμη τίποτα πουλήσει.

Η ΣΙΝ. Ὅμως ἐγὼ τὰ χρειάζομαι. Πὼς θέλετε νὰ ζήσω; Μοῦ τὰ πήρατε ὄλα. Τώρα μοῦ στρίβετε καὶ τὸ λαρύγγι. Θὰ φέρω τὰ παιδιά μου νὰ τὰ καθίσω στὸ κατώφλι σας, παλιοδολοφόνα! (Τῆς ἀρπάζει τὸ γαβάθι ἀπὸ τὰ τὰ χέρια).

ΣΕΝ ΤΕ. Μὴ θυμώνετε ἔτσι! Χύνετε καὶ τὸ ρύζι!

(Μπαίνουν μέσα ἓνα ἠλικιωμένο ζευγάρι κι' ἓνας ἄνθρωπος κουρελοντυμένος).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἄχ, ἀγαπητὴ μου Σὲν Τέ, ἀκούσαμε πὼς τώρα τὰ πᾶς πολὺ καλὰ. Ἐγίνες δὰ καὶ καταστηματάρχαινα! Ἐμεῖς, σκέψου, βρισκόμαστε τώρα χωρὶς στέγη. Τὸ καπνοπωλεῖο μας πάει, τὸ χάσαμε. Εἶπαμε μήπως θὰ μπορούσαμε νὰ περάσουμε μιὰ νύχτα στὸ σπίτι σου. Τὸν γνωρίζεις τὸν ἀνιψιό μου; Ἦρθε μαζί μας, δὲν μᾶς ἀποχωρίζεται ποτέ.

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. (Κοιτάζοντας γύρω του). Ὡραῖο μαγαζί.

Η ΣΙΝ. Τ' είναι πάλι ξετούτοι;

ΣΕΝ ΤΕ. Όταν ήρθα από το ντόπο μου στην πόλη, ήταν οι πρώτοι μου σπιτονοικοκύρηδες. (Στό κοινό). Μόλις όμως τα λεφτουδάκια μου σωθήκανε, με πέταξαν στον δρόμο. Ίσως φοβούνται τώρα μήπως τους πῶ ὄχι. Είναι φτωχοί.

Είναι δίχως στέγη.

Είναι δίχως φίλους.

Έχουν την ανάγκη κάποιου.

Πῶς νὰ ποῦμε λοιπὸν ὄχι;

(Εὐγενικά στοὺς νεοφερμένους): Καλῶς ὄρισате! Εὐχαρίστως νὰ σᾶς δώσω στέγη. Μ' ὄλο πού δὲν ἔχω παρὰ μόνο μιὰ μικρὴ καμαρούλα πίσω ἀπὸ τὸ μαγαζί.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Μᾶς φτάνει. Μὴ στενοχωριέσαι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Ἐνῶ ἡ Σὲν Τὲ φέρνει τσαί). Θὰ βουλευτοῦμε μιὰ χαρὰ ἐδῶ πίσω κατάχαμα, γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἔχης μέσ' στὰ πόδια σου. Διάλεξες, ἀλήθεια, καπνοπωλεῖο, γιὰ νὰ θυμᾶσαι τὸ πρῶτο σου σπίτι; Θὰ μπορέσουμε κάποιες ὀρμήνειες νὰ σοῦ δώσουμε. Ἄλλωστε αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, πού ήρθαμε νὰ σὲ βροῦμε.

Η ΣΙΝ. (Εἰρωνικά). Ἄς ἐλπίσουμε πῶς θὰ ῥθουν καὶ πελάτες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἐμᾶς χτυπάει αὐτό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Πισστ! Νὰ κι' ἓνας πελάτης κι' ὄλας!

(Ἐνας ἄντρας κουρελιάρης μπαίνει μέσα).

Ο ΚΟΥΡΕΛΙΑΡΗΣ. Μὲ συμπαθᾶτε. Εἶμαι ἄνεργος.

(Ἡ Σὶν γελάει).

ΣΕΝ ΤΕ. Σὲ τί μπορῶ νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμη;

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Ἄκουσα πῶς αὔριο τὸ πρωὶ θ' ἀνοίξετε. Συλλογίστηκα λοιπὸν διτὸ ἀπάνω στὸ ξετύλιγμα κάτι κάποτε χαλνάει. Μήπως σᾶς περίσσεψε κανένα σιγαρέττο;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Αὐτὸ εἶναι κι' ἂν εἶναι, νὰ ζητιανεύης καπνὸ!

Νὰ ῥτανε τοῦλάχιστο ψομί!

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Τὸ ψομί εἶναι ἀκριβό. Ἐνα - δυὸ ρουφηξὲς ἀπὸ

να σιγαρέττο, και γίνομαι καινούργιος ἄνθρωπος. Ἔχω τὰ χάλια μου.

ΣΕΝ ΤΕ. (Δίνοντάς του σιγαρέττα). Είναι σπουδαῖο πράμα νὰ γίνεσαι καινούργιος ἄνθρωπος. Μὲ σᾶς λοιπὸν ἀνοίγω τὸ μαγαζί μου, θὰ μοῦ φέρετε γούρι. (Ὁ ἄνεργος ἀνάβει γρήγορα ἓνα σιγαρέττο, ρουφᾷει και φεύγει βήχοντας).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἦταν αὐτὸ σωστό, ἀγαπητὴ Σὲν Τέ;

Η ΣΙΝ. Ἄν ἀνοίγετε ἔτσι τὸ μαγαζί, οὔτε τρεῖς μέρες δὲν θὰ τὸ ἔχετε.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Ἐγὼ στοιχηματίζω, πὼς εἶχε λεφτὰ στὴν τσέπη του.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅμως εἶπε πὼς δὲν εἶχε τίποτα.

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. Καὶ ποῦ τὸ ξέρετε πὼς δὲν σᾶς εἶπε ψέματα;

ΣΕΝ ΤΕ. (Θυμωμένη). Καὶ ποῦ τὸ ξέρω πὼς μοῦ εἶπε ψέματα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Κουνώντας τὸ κεφάλι της). Δὲν μπορεῖ νὰ πῆ ὄχι! Εἶσαι πάρα πολὺ καλὴ, Σὲν Τέ. Ἄν θέλῃς νὰ κρατήσης τὸ μαγαζί σου, πρέπει νὰ μάθῃς νὰ λὲς ὄχι κάπου - κάπου, σὰ σοῦ ζητᾶνε κάτι.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Νὰ τοὺς λὲς πὼς δὲν εἶναι δικό σου. Λέγε πὼς εἶναι κάποιου συγγενῆ σου, κάποιου ξαδέρφου σου, παραδείγματος χάριν, πὸν ζητάει νὰ τοῦ δίνῃς λεπτομερῆ λογαριασμό. Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ κάνῃς αὐτό;

Η ΣΙΝ. Θὰ μπορούσαμε, ἂν δὲ θέλαμε νὰ παριστάνουμε δλοένα τὸν εὐεργέτη.

ΣΕΝ ΤΕ. (Γελώντας). Βρίστε κι' ὄλας τώρα! Θὰ σᾶς βγάλω ἀμέσως ἀπ' τὸ σπίτι, και θὰ πάρω πίσω και τὸ ρῦζι μου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Τρομαγμένη). Ἄπὸ σένα εἶναι και τὸ ρῦζι;

ΣΕΝ ΤΕ, (στὸ κοινό):

Εἶναι κακοί.

Δὲν εἶναι φίλοι κανενός.

Σὲ κανένα δὲ χαρίζουν ἓνα γαθαθάκι ρῦζι.

Ὅλα τὰ θέλουνε δικά τους.

Και ποῖδς μπορεῖ γι' αὐτὸ νὰ τοὺς μαλλώσῃ;

(Μπαίνει μέσα ένας άνθρωπος κοντός).

Η ΣΙΝ. (Κοιτάζοντάς τον δομάει νὰ φύγη διαστικά). Αὔριο θὰ μὲ ἰδῆτε πάλι. (Φεύγει).

Ο ΚΟΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ. (Φωνάζοντάς την). Σταθῆτε, κυρία Σίν! Ἐσᾶς ἀκριβῶς χρειάζομαι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἐρχεται ταχτικά; Ἐχει καμμιά ἀπαίτηση ἀπὸ σένα;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅχι, δὲν ἔχει ἀπαίτηση, ἀλλὰ ἔχει πείνα, πού εἶναι πολὺ ἰσχυρότερη.

Ο ΚΟΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Τὸ ξέρει αὐτή, γιατί τὸ βάζει στὰ πόδια. Εἴσαστε ἡ νέα ἰδιοκτῆτρια τοῦ μαγαζιοῦ; Ἄ, γεμίσετε κ' ἄλλας τὰ ράφια! Ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι δικὰ σας. Ἐξὸν ἂν τὰ πληρώσετε. Ἐκείνη ἡ πατσαβούρα, πού καθόταν ἐδῶ, δὲ μοῦ τὰ ἔχε πληρώσει. (Πρὸς τοὺς ἄλλους). Εἶμαι δηλαδῆς ὁ μαραγκός.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅμως ἐγὼ θαρροῦσα, πὼς τὰ ράφια πηγαῖναν μαζί μὲ ἄλλη τὴν ἄλλη ἐπίπλωση πὺν πληρώσα.

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Ἀπάτη! Ὅλα ἀπάτη! Φυσικὰ τὰ κάνετε πλακάκια μ' αὐτήνε τῆ Σίν! Ὅμως ἐγὼ θέλω τὰ ἑκατό μου ἀσημένια δολλάρια, καὶ νὰ μὴ μὲ λένε Λὶν Τό, ἂν δὲν τὰ πάρω.

ΣΕΝ ΤΕ. Καὶ πὼς μπορῶ νὰ σᾶς πληρώσω; ἐγὼ δὲν ἔχω πιὰ λεφτά.

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Τότε κάνω κατάσχεση καὶ τὰ βγάζω στὸ σφυρί. Ἀμέσως. Ἡ θὰ πληρώσετε ἀμέσως, εἰδεμὴ τὰ βγάζω στὸ σφυρί.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. (Ψιθυριστὰ στῆ Σὲν Τέ). Ὁ ξάδερφος!

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν μπορεῖ νὰ μείνη γιὰ τὸν ἄλλο μῆνα;

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. (Φωνάζοντας). Ὅχι!

ΣΕΝ ΤΕ. Μὴν εἴστε σκληρός, κύριε Λὶν Τό. Δὲν μπορῶ ν' ἀνταποκριθῶ μονομιᾶς σὲ ἄλλες τὶς ἀπαιτήσεις.

(Πρὸς τὸ κοινὸ):

Μὲ λίγη συγκατάβαση γίνεται ἡ δύναμη διπλή.

Εἶδες τὸ ψωράλογο νὰ κοντοστέκη μπρὸς σ' ἓνα δεμάτι
[χόρτο;

Ἄν κάνης στραβά μάτια, θὲ νὰ τραβήξῃ πιὸ καλά.
Κάνε λιγάκι ὑπομονὴ τὸν Γιούνη, καὶ τὸ δέντρο
θὲ νὰ λυγάῃ τὸν Αὐγουστο ροδάκινα γιομάτο.
Ἄντάμα πῶς νὰ ζήσουμε χωρὶς ὑπομονή;
Μὲ μιὰ μικρὴν ἀναβολή
τὸν μακρυνότερο τὸν στόχο πετυχαίνεις.

(Πρὸς τὸν μαραγκό): Κάντε μιὰ στάλα ὑπομονή, κύριε Λὶν Τό!

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Καὶ ποὺς θὰ κάνῃ ὑπομονὴ γιὰ μένα καὶ γιὰ τὴ φαμίλια μου; (Τραβάει ἓνα ράφι ἀπὸ τὸν τοῖχο, σὰ νὰ ἔθελε νὰ τὸ πάρῃ μαζί του). Ἡ πληρώνετε ἢ παίρνω τὰ ράφια καὶ φεύγω.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἀγαπητὴ μου Σὲν Τέ, γιὰτὶ δὲν ἀναθέτεις τὴν ὑπόθεση στὸν ξάδερφό σου. (Στὸν μαραγκό). Γράψτε τὴν ἀπαιτήσή σας καὶ ὁ ξάδερφος τῆς δεσποινίδας Σὲν Τέ θὰ πληρώσῃ.

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Τοὺς ξέρουμε κάτι τέτοιους ξαδέρφους!

Ο ΑΝΨΙΟΣ. Μὴ γελάς ἔτσι σὰ βλάκας! Ἐγὼ τὸν γνωρίζω προσωπικά.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Ἐνας ἄντρας ποὺ ξηγιέται σπαθί.

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Ἐχει καλῶς, θὰ λάβῃ τὸν λογαριασμό μου. (Ἀναποδογυρίζει τὸ ράφι, κάθεται ἀπάνω καὶ γράφει τὸν λογαριασμό).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Αὐτὸς καὶ τὸ πονκάμισο θὲ νὰ σ' ἀρπάξῃ ἀπ' τὸ κορμί σου, γιὰ δυὸ παλιοσανίδες του, ἂν δὲν τὸν σταματήσῃ κανεὶς. Μὴν ἀναγνωρίζῃς ποτέ σου μιὰν ἀπαιτήση, εἴτε δικαιολογημένη, εἴτε ὄχι, γιὰτὶ ἀμέσως θὰ σὲ πνίξουν οἱ ἀπαιτήσεις, εἴτε δικαιολογημένες εἴτε ὄχι. Ρίξε ἓνα κομμάτι κρέας στὸν σκουπιδοτενεκέ, κι' ὄλα τὰ χασαπόσκυλα τῆς γειτονιάς θὰ τρώγονται μέσ' στὴν αὐλή σου. Τὰ δικαστήρια γιὰτὶ ν'αἱ;

ΣΕΝ ΤΕ. Τὰ δικαστήρια δὲ θὰ τόνε θρέψουν, δταν δὲν τὸν τρέφῃ ἡ ἐργασία του. Ἐδούλεψε, καὶ δὲν θέλει νὰ φύγῃ μ' ἄδειανὰ χέρια. Κι' ἔχει καὶ τὴν οἰκογένειά του. Δὲν εἶναι ὄραϊο, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸν πληρώσω! Τί θὰ

ποῦν οἱ θεοί;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Ἐοὺ ἔκαμες ὄ,τι εἶχες νὰ κάμης, παίρνοντάς μας στοῦ σπιτί σου, αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ καὶ μὲ τὸ πάρα πάνω. (Μπαίνουν ἕνας ἄντρας κουτσὸς καὶ μιὰ γυναίκα γκαστρωμένη).

Ο ΚΟΥΤΣΟΣ. (Στὸ ζευγάρι). Ἄ, ἐδῶ εἶσαστ' ἔσεῖς! Παστρικὸι συγγενεῖς μοῦ εἶσαστε! Νὰ μᾶς παρατήσετε ἔτσι, μὲ τὸν ἀπλοῦστερο τρόπο, νὰ καρτεροῦμε στὴ γωνιά τοῦ δρόμου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Μὲ ἀμηχανία στὴ Σὲν Τέ). Εἶναι ὁ ἀδελφός μου ὁ Βούγκ καὶ ἡ νύφη μου. (Σ' αὐτοὺς τοὺς δύο). Μὴν γκρινιαίσετε καὶ καθῆστε ἦσυχά ἐκεῖ δὲ στὴ γωνιά, γιὰ νὰ μὴ μپοδιίσετε τὴν παλιά μας φιλενάδα, τὴ δεσποινίδα Σὲν Τέ. (Στὴ Σὲν Τέ). Θαρρῶ πῶς πρέπει νὰ τοὺς κρατήσουμε κι' αὐτοὺς τοὺς δύο, μιὰ καὶ μάλιστα ἡ νύφη μου εἶναι στοὺν πέμπτο μῆνα. Ἡ μήπως δὲν εἶσαι τῆς γνώμης;

ΣΕΝ ΤΕ. Καλῶς ὠρίσατε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Εὐχαριστήστε. Φλυντζάνια ὑπάρχουν ἐκεῖ πίσω. (Στὴ Σὲν Τέ). Δὲν ἤξεραν, ἀλήθεια, ποῦ νὰ πᾶν νὰ μείνουν. Καλὰ πού ᾿χεις τὸ μαγαζί.

ΣΕΝ ΤΕ. (Γελώντας πρὸς τὸ κοινὸ, καὶ φέρνοντας τσαί). Ναί, καλὰ πού τὸ ᾿χω!

(Μπαίνει ἡ ιδιοκτῆτρια τοῦ σπιτιοῦ, ἡ κυρία Μι Τσοῦ, μ' ἕνα συμβόλαιο στοῦ χέρι).

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Δεσποινίς Σὲν Τέ, εἶμαι ἡ ιδιοκτῆτρια τοῦ σπιτιοῦ, ἡ κυρία Μι Τσοῦ. Ἐλπίζω νὰ μὴ διαφωνήσουμε. Αὐτὸ ἐδῶ εἶναι ἕνα ἐνοικιαστήριο συμβόλαιο. (Ἐνῶ ἡ Σὲν Τέ διατρέχει τὸ συμβόλαιο). Ὁραία στιγμὴ τὸ ἄνοιγμα ἐνὸς μικροῦ μαγαζιοῦ, δὲν εἶναι ἀλήθεια, κυρίες καὶ κύριοι; (Κοιτάζει γύρω της). Ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὰ κενὰ στὰ ράφια, δμωσ δλα θὰ σιάξουν. Θὰ θελήσετε βέβαια νὰ μοῦ δώσετε καὶ μερικὲς συστάσεις.

ΣΕΝ ΤΕ. Εἶναι ἀπαραίτητο;

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἄλλὰ οὔτε κᾶν ξέρω ποιὰ εἶσαστε.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Ἴσως θὰ μπορούσαμε ἐμεῖς νὰ ἐγγυηθοῦμε γιὰ τὴ δεσποινίδα Σὲν Τέ. Τὴν γνωρίζομε ἀπὸ τότε ποῦ ἦρθε ἐδῶ στὴν πόλη, καὶ εἶμαστε ἕτοιμοι κάθε στιγμὴ νὰ βάλουμε γι' αὐτὴν τὸ χέρι στὴ φωτιά.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Καὶ σεῖς ποιὸς εἶστε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Εἶμαι ὁ καπνέμπορος Μὰ Φοῦ.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Καὶ τὸ μαγαζὶ σας ποῦ εἶναι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Γιὰ τὴν ὥρα δὲν ἔχω μαγαζὶ. Μόλις πρὸ ὀλίγου τὸ πούλησα βλέπετε.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἄ, ἔτσι. (Στὴ Σὲν Τέ). Κι' ἄλλον κανένα δὲν ἔχετε, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ μπορούσα νὰ ζητήσω πληροφορίες γιὰ σᾶς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Τῆς ψιθυρίζει). Ὁ ἐξάδερφος! Ὁ ἐξάδερφος!

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Πρέπει ὀπωδῆποτε νὰ ἔχετε κάποιον, ποῦ νὰ μοῦ ἐγγυηθῆ γιὰ τὸ πρόσωπο ποῦ βάζω στὸ σπίτι μου. Γιατὶ εἶναι σπίτι ἀξιοσέβαστο, ἀγαπητὴ μου. Χωρὶς αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ κλείσω συμβόλαιο μαζί σας.

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἄργα, μὲ χαμηλωμένα μάτια). Ἐχω ἕναν ἐξάδερφο.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἄ, ἔχετε ἕναν ἐξάδερφο. Μένει ἐδῶ; Τότε μπορούμε ἀμέσως νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦμε. Τί δουλειὰ κάνει;

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν μένει ἐδῶ, κατοικεῖ σὲ ἄλλη πόλη.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Στὸ Σούν, δὲν μᾶς εἶπες;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁ κύριος... Σοῦί Τά. Στὸ Σούν!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Μὰ τὸν γνωρίζω αὐτὸν ἐγὼ θαυμάσια! Ἕνας ψηλός, ξερακιανός.

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. (Στὸν μαραγκό). Ἄλλὰ καὶ σεῖς ἔχετε κάτι δοσοληψίες μὲ τὸν ἐξάδελφο τῆς δεσποινίδος Σὲν Τέ! Γιὰ τὰ ράφια!

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. (Γκρινιάρης). Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς γράφω τώρα τὸν λογαριασμό. Νά, πάρτε τον! (Τὸν δίνει στὴν Σὲν Τέ). Αὔριο τὸ πρωὶ θὰ ξαναρθῶ! (Φεύγει).

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. (Τοῦ φωνάζει, λοξοκοιτάζοντας τὴν ἰδιοκτῆτρια). Μὴν ἀνησυχῆτε καθόλου, ὁ κύριος ἐξάδελφος πληρώνει.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. (Ἐξετάζοντας διαπεραστικὰ τὴ Σὲν Τέ).

Λοιπόν, θὰ χαρῶ πολὺ καὶ ἄγω νὰ τὸν γνωρίσω. Καλὴ νύχτα σας, δεσποινίς. (Φεύγει).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. ("Ὅστερ' ἀπὸ μιὰ παύση). Τώρα θὰ βγοῦν ὄλα στὴ φόρα. Νὰ ἴσαι βέβαιη πὼς αὔριο τὸ πρωὶ θὰ τὰ ξέρη λεπτομερῶς τὰ κατὰ σέ.

Η ΝΤΦΗ. (Χαμηλόφωνα). Δὲ θὰ βαστάξῃ καὶ πολὺ τοῦτ' ἢ δουλειά!

(Μπαίνει ἓνας νέος, πὺν ὀδηγεῖ ἓνα γέροντα).

Ο ΝΕΟΣ. (Κατὰ πίσω). Ἐδῶ εἶναι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Καλὴ μέρα, παπποῦ. (Στὴ Σὲν Τέ). Τί καλὸς γέροντας! Πολὺ μᾶς ἔχει νοιαστῆ! Καὶ τὸ παιδί; γὰ ἰδὲς πὼς μεγάλωσε! Τρώει σὰν ἀλωνιστικὴ μηχανή. Καὶ ποῖον ἄλλον ἔχετε ἀκόμη μαζί σας;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. (Κοιτάζοντας ἔξω). Τὴν ἀνιψιὰ μονάχα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Στὴ Σὲν Τέ). Μιὰ νεαρὴ συγγένισσά μας ἀπὸ τὸ χωριό. Ἄς ἐλπίσουμε πὼς δὲν σοῦ πέφτουμε πάρα πολλοί. Τόσοι πολλοὶ δὲν ἤμαστε, ὅταν ἔμενες μαζί μας, ἔ; Ναι, ὄλο καὶ περισσότερο γινόμεαστε. Ὅσο χειρότερα πηγαίναμε, τόσο πληθαίναμε, κα' ὄσο πληθαίναμε, τόσο χειρότερα πηγαίναμε. Ἄλλὰ τώρα ἄς κλείσουμε καὶ ἄς τραθήξουμε τὸν σύρτη, ἀλλιῶς δὲν θὰ βροῦμε ἡσυχία.

(Κλείνει τὴ θύρα, καὶ ὄλοι κάθονται).

Τὸ σπουδαιότερο εἶναι νὰ μὴ σ' ἐμποδίζουμε στὴ δουλειά σου. Εἶδεμὴ πὼς ἀλλιῶς θὰ καπνίση ἢ καπινάδα; Ἐμεῖς συλλογιστήκαμε νὰ κάνουμε ἔτσι: τὴν ἡμέρα, οἱ νεώτεροι θὰ φεύγουν, καὶ μόνο ὁ παπποῦς, ἢ νύφη μου καὶ ἴσως καὶ ἄγω θὰ μένουμε. Οἱ ἄλλοι τὸ πολὺ μιὰ δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα θὰ περνᾶν ἀπὸ ἄδῶ, ἔτσι; Ἀνάψτε λοιπὸν ἐκεῖνὴ ἐκεῖ τὴ λάμπα καὶ βολευτῆτε.

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. (Μὲ χιοῦμορ). Φτάνει νὰ μὴ μᾶς ξεφυτρώση ἀπόψε ὁ ξάδερφος, ὁ αὐστηρὸς κύριος Σοῦί Τά! (Ἡ νύφη γελᾷ).

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ. (Ἄπλώνοντας τὸ χέρι σ' ἓνα σιγαρέττο). Γιὰ ἓνα μονάχα δὲν θὰ γίνῃ ζήτημα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Ὅχι βέβαια.

(“Όλοι παίρνουν νὰ καπνίσουν. Ὁ ἀδερφὸς φέρνει γύρο μιὰ κανάτα κρασί).

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. Ὁ ξάδερφος θὰ τὸ πληρώσῃ!

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ. (Σοβαρὰ στὴ Σὲν Τέ). Καλημέρα σας!

(Ἡ Σὲν Τέ, σαστισμένη γιὰ τὸν ἀργοπορημένο χαιρετισμὸ, ὑποκλίνεται. Κρατᾷ στὸ ἄνα χέρι τὸν λογαριασμὸ τοῦ μαραγκοῦ καὶ στὸ ἄλλο τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Δὲ λέτε καὶ κανένα τραγούδι, νὰ διασκεδάσῃ λίγο καὶ ἡ κυρὰ πού μᾶς φιλοξενεῖ;

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. Ὁ παπποῦς ν’ ἀρχίσῃ!

Τραγουδᾷνε.

«ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ»

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ:

Ἄλλοτε, πρὶν ὁ χρόνος τὰ μαλλιά μου ἀσπρίσῃ,
φτάνει κανεῖς, θαρροῦσα, κρίση νὰ ἔχη.
Σήμερα ξέρω πὼς δὲν φτάνει ἡ κρίση,
γιὰ νὰ γεμίσῃ ἐνὸς φτωχοῦ στομάχι!

Γι’ αὐτὸ σοῦ λέω: μὴ θάνῃς ἔγνοια!

Τὸν σταχτερὸ καπνὸ κοίτα νὰ ἰδῆς,

πὺ δλο στὴν πιδ ψυχρὴ τὴν ψύχρα χάνεται: Ἔτσι
καὶ σὺ θὲ νὰ χαθῆς.

Ο ΑΝΤΡΑΣ:

Εἶδα τὸν τίμιον δουλεντὴ νὰ τὸν πατᾶνε,
καὶ πῆρα ἐγὼ τὰ μονοπάτια τὰ στραβά.

Μὰ ἐκεῖνα τὸν καθένα μας δλο πιδ κάτου τότε πᾶνε,
καὶ τώρα ξέρω πὼς γιὰ μὲ δὲν ἔχει πιά γιαιτρεία.

Γι’ αὐτὸ σοῦ λέω: μὴ θάνῃς ἔγνοια!

Τὸν σταχτερὸ καπνὸ κοίτα νὰ ἰδῆς,

πὺ δλο στὴν πιδ ψυχρὴ τὴν ψύχρα χάνεται: Ἔτσι
καὶ σὺ θὲ νὰ χαθῆς.

Η ΑΝΙΨΙΑ:

Ἔτσι εἶναι γέροντες, ἀκούω, τίποτα πιά δὲν καρτε-
[ροῦνε.

Τοὺς χρειάζεται γι' αὐτὸ καιρὸς ἀλλὰ δὲν ἔχουνε καιρὸ.
Μὰ οἱ νέοι, ἀκούω, ὀρθάνοιχτη τὴν πόρτα θὲ νὰ
[βροῦνε,
ποὺ ὠστόσο, ἀκούω, στέκει ἀνοιχτὴ μόνο μπρὸς στὸ
[κενὸ.

Καὶ λέω κι' ἐγώ: μὴ βάνεις ἔγνοια!
Τὸν σταχτερὸ καπνὸ κοίτα νὰ ἰδῆς,
ποὺ ὄλο στὴν πιδ ψυχρὴ τὴν ψύχρα χάνεται: Ἔτσι
καὶ σὺ θὲ νὰ χαθῆς.

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. Τὸ κρασί ποῦ τὸ βρῆκες;

Η ΝΥΦΗ. Ἔκανε ἀνταλλαγὴ μὲ τὸ σακκούλι τὸν καπνὸ.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Τί; Μὲ τὸν καπνὸ! Μὲ τὸ μόνο πρᾶμα, ποὺ μᾶς
εἶχε ἀπομείνει! Ἐμεῖς δὲν τὸν ἀγγίσαμε οὔτε γιὰ νὰ
κοιμηθοῦμε κάπου μιὰ βραδιά! Γουρούνι!

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ. Μὲ λὲς γουρούνι, γιατί ἡ γυναίκα μου κρυώνει;
Καὶ σὺ ὁ ἴδιος δὲν ἦπρες; Δῶσε μου ἀμέσως ἐδῶ τὴν
κανάτα!

(Ἀρπάζονται. Τὰ ράφια ἀναποδογυρίζονται).

ΣΕΝ ΤΕ. (Τοὺς ἐξορκίζει). ὦ, λυπηθῆτε τὸ μαγαζί, μὴν τὰ
χαλάσετε ὄλα! Εἶναι ἓνα δῶρο τῶν θεῶν! Πάρτε δ,τι
εἶναι ἐδῶ ἔμεσα, ἀλλὰ μὴν τὸ καταστρέφετε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Σκεπτικὴ). Τὸ μαγαζί εἶναι μικρότερο παρ' ὅσο
νόμιζα. Δὲ θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ἔχουμε κάνει λόγο γι'
αὐτὸ στὴ θεία καὶ στοὺς ἄλλους. Ἄν ἔρθουνε κι' αὐ-
τοί, θὰ ἔμαστε ἐδῶ στενόχωρα.

Η ΝΥΦΗ. Κι' ἡ νοικοκυρὰ γίνηκε κι' ὄλας κάπως ψυχρότερη!
(Ἀπόξω ἀκούγονται φωνές, καὶ χτυπᾶνε τὴν πόρτα).

ΦΩΝΕΣ. Ἄνοιχτε! — Ἐμεῖς εἴμαστε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἐσὺ ἔσαι, θεία; Τί κάνουμε τώρα;

ΣΕΝ ΤΕ. Ἄχ, ὄμορφό μου μαγαζάκι! Πᾶνε οἱ ἐλπίδες μου!
Μόλις ποὺ ἄνοιξε καὶ δὲν εἶναι κι' ὄλας πιά μαγαζί!
(Στὸ κοινό):

Τῆς σωτηρίας ἡ βαρκούλα
θὲ νὰ βουλιάζη παρευθός:

Γιατί ἕνα πλῆθος ναυαγοὶ
δρομοῦν κι' ἀρπάζονται σ' αὐτή.

ΦΩΝΕΣ. (Ἀπόξω). Ἀνοιχτε!

ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΓΕΦΥΡΑ

(Ὁ νερούλας κάθεται συμμαζεμένος στην ἀκροποταμιά)

ΒΑΓΚ. (Κοιτάζοντας γύρω του). Ὅλα ἦσαν. Πάνε τέσσερις ἡμέρες τώρα πού κρύβομαι. Δὲν μποροῦν νὰ με βροῦνε, γιατί ἔχω τὰ μάτια μου ἀνοιχτά. Τό 'σκασα παίρνοντας ἀπὸ σκοποῦ τὸν ἴδιο δρόμο μ' ἐκείνους. Τῆ δευτέρῃ μέρα περάσανε τῆ γέφυρα, ἄκουγα τὰ βήματά τους ἀπὸ πάνω μου. Τώρα πρέπει νὰ εἶναι κι' ὄλας πολὺ μακριά· εἶμαι ἀσφαλισμένος ἀπ' αὐτούς.

(Γέρνει κατὰ πίσω κι' ἀποκοιμῆται. Μουσική. Ἡ πλαγιά τοῦ ποταμοῦ γίνεται διάφανη κι' ἐμφανίζονται οἱ θεοί. Ὁ Βάγκ φέρνει τὸ μπράτσο του μπρὸς στὸ πρόσωπό του, σὰ νὰ φοβᾶται πὼς θὰ τὸν χτυπήσουν):
Μὴν πῆτε τίποτα, ὄλα τὰ ξέρω! Κανένανε δὲ βρῆκα, πού νὰ θέλῃ νὰ σᾶς δεχτῆ, σὲ κανένα σπίτι! Τώρα τὸ ξέρετε! Τώρα ἐξακολουθήστε τὸν δρόμο σας!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Κι' ὁμως κάποιον εὐρήκεις. Ὅταν ἔφυγες ἦρθε. Μᾶς πῆρε σπίτι νὰ περάσουμε τῆ νύχτα, προστάτηπε τὸν ὕπνο μας, καὶ τὰ χαράματα μᾶς ἔφεξε μετὸ φανάρι του, ὅταν τὸν ἀφήσαμε. Ἀλλὰ σὺ ὁ ἴδιος μᾶς τὸν εἶχες πῆ καλὸν ἄνθρωπο, καὶ ἦταν καλός.

ΒΑΓΚ. Ὡστε λοιπὸν ἡ Σὲν Τὲ σᾶς πῆρε σπίτι της;

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Φυσικά.

ΒΑΓΚ. Κι' ἐγὼ ὁ μικρόπιστος ἐπῆρα δρόμο! Γιατὶ συλλογίστηκα πὼς δὲν μποροῦσε νὰ' ρθῆ. Δὲν τὰ πήγαινε καλὰ καὶ

δὲν μπορούσε νὰ ῥθῃ.

ΟΙ ΘΕΟΙ:

Ἦ λιγόνψιχε σύ,

καλόγνωμε, ἀλλὰ λιγόνψιχε ἄνθρωπε!

Ἦ που φτώχεια ὑπάρχει, λές, δὲν ὑπάρχει καλωσύνη!

Ἦ που ὑπάρχει κίνδυνος, λές, δὲν ὑπάρχει ἀντρείο-
[σύνη!

Ἦ λιγοψυχία, κάτι καλὸ κι' ἂν εἶναι, τὸ χαλνᾶς!

Ἦ κρίση βιαστική! Ἦ ἄστοχη ἀπελπισία!

ΒΑΓΚ. Πολὺ ντρέπομαι, Ἐκλαμπρότατοι!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Καὶ τώρα, νερουλᾶ, κάνε μας τὴ χάρη, νὰ πᾶς γρήγορα πίσω στὴν πρωτεύουσα, νὰ ἰδῆς τί κάνει ἐκεῖ ἡ καλή μας ἡ Σὲν Τέ, ὥστε νὰ μπορέσης νὰ μᾶς πῆς τὰ νέα της. Τώρα τὰ πᾶει καλά. Θὰ ῥη βοῆ τὰ χρήματα, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ἓνα μικρὸ μαγαζί, κι' ἔτσι θὰ μπορέσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι ποθεῖ ἡ καλόβουλη καρδιά της. Δεῖξε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν καλωσύνη της, γιὰτὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ῥναι πολὺν καιρὸ καλός, ἂν δὲν ζητιέται ἡ καλωσύνη. Ἐμεῖς θὰ ἐξακολουθήσουμε τώρα τὸν δρόμο μας, καὶ θὰ ψάξουμε νὰ βροῦμε κι' ἄλλους ἀκόμη ἀνθρώπους, πού νὰ μοιάζον μετὰ τὸν καλὸ μας ἄνθρωπο τοῦ Σετσουάν, γιὰ νὰ πάψουνε τὰ παραμύθια, πὼς οἱ καλοὶ πάνω στὴ γῆ μας δὲν ἠμποροῦνε πιά νὰ ζοῦν.
(Ἐξαφανίζονται).

ΤΟ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟ

(Παντοῦ κοιμισμένοι ἄνθρωποι. Ἡ λάμπα καίει ἀκόμα. Χτυποῦν τὴν πόρτα).

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ. (Ἄνασκηώνεται κοιμισμένη ἀκόμα). Σὲν Τέ!
Χτυποῦν! Μὰ ποῦ ἔχει πάει;

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. Πάει νὰ μᾶς φέρει τὸ πρωινό μας. Ὁ κύριος
ἐξάδελφος πληρώνει.
(Ἡ γυναίκα γελάει καὶ σέρνεται κατὰ τὴ θύρα. Μπαί-
νει ἓνας νέος κύριος καὶ πίσω του ὁ μαραγκός).

Ο ΝΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ. Εἶμαι ὁ ἐξάδελφος.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ. (Σὰ νὰ πέφτη ἀπὸ τὰ σύννεφα). Τί εἴσαστε;

Ο ΝΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ. Μὲ λένε Σοῦί Τά.

ΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΙ. (Ἄλληλοσκοουντιῶνται). Ὁ ἐξάδελ-
φος! — Μὰ αὐτὸ ἦταν ἓνα ἀστεῖο, δὲν ἔχει διόλου
ἐξάδελφο! — Ὅμως ἐδῶ εἶναι κάποιος, πὸν λέει πὼς
εἶν' ὁ ἐξάδελφος! — Ἀπίστευτο, ἔτσι πρωί - πρωί!

Ο ΑΝΙΨΙΟΣ. Ἄν εἴστε, κύριε, ὁ ἐξάδελφος τῆς σπιτονοικοκυ-
ρᾶς, τότε φέρτε μας γρήγορα - γρήγορα κάτι νὰ πά-
ρουμε γιὰ πρωινό!

ΣΟΥΙ· ΤΑ. (Σβήνοντας τὴ λάμπα). Σὲ λίγο θὰ ἔρθουν οἱ πρῶ-
τοι πελάτες, ντυθῆτε γρήγορα λοιπὸν σᾶς παρακαλῶ,
γιὰ νὰ μπορῶ ν' ἀνοίξω τὸ μαγαζὶ μου.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Τὸ μαγαζὶ σας; Μὰ ἐγὼ θαρρῶ πὼς εἶναι τὸ μα-
γαζὶ τῆς φίλης μας, τῆς Σὲν Τέ. (Ὁ Σοῦί Τά κουνάει

- τὸ κεφάλι του). Τί, δὲν εἶναι δικό της τὸ μαγαζί;
- Η ΝΥΦΗ.** Μᾶς τὴν ἔσκασε λοιπόν! Καὶ ποῦ πῆγε καὶ κρύφτηκε τώρα;
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ.** Ἔχει ἔξω δουλειά. Καὶ σᾶς παραγγέλνει, πὼς τώρα, ὅσο θὰ ἔμαι ἐγὼ ἐδῶ, δὲν μπορεῖ τίποτα πιά νὰ κάνη γιὰ σᾶς.
- Η ΓΥΝΑΙΚΑ.** (Μέ σπαραγμό). Κι' ἐμεῖς τὴν εἶχαμε γιὰ καλὸν ἄνθρωπο!
- Ο ΑΝΙΨΙΟΣ.** Μὴ τὸν πιστεύετε! Ψάχτε νὰ τὴν βρῆτε!
- Ο ΑΝΤΡΑΣ.** Ναί, αὐτὸ νὰ κάνουμε. (Ὁργανώνει τὴ δουλειά). Ἔσὺ καὶ σὺ καὶ σὺ καὶ σὺ, νὰ ψάξετε παντοῦ. Ἐμεῖς κι' ὁ παπποῦς θὰ μείνουμε ἐδῶ, νὰ κρατᾶμε τὸ κάστρο. Ὁ μικρὸς μπορεῖ στὸ μεταξὺ νὰ φροντίσῃ νὰ βρῆ κάτι νὰ φᾶμε. (Στὸν μικρό). Βλέπεις τὸ κουλουριτζήδικο ἐκεῖ πέρα στὴ γωνιά; Γλίστρησε μέσα καὶ παραγιόμισε τὴν μπλούζα σου.
- Η ΝΥΦΗ.** Βούτηξε καὶ κᾶνα - δυὸ ἀπὸ κείνα τὰ ξεροψημένα γλυκάκια!
- Ο ΑΝΤΡΑΣ.** Τὸ νοῦ σου μόνο, μὴ σὲ μαγγώσῃ ὁ φούρναρης. Καὶ κοίταξε, μὴν πέσης μέσα στὰ πόδια τοῦ ἀστυφύλακα! (Ὁ μικρὸς νεύει καὶ φεύγει. Οἱ ὑπόλοιποι ἀποτύνονται).
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ.** Ἀλλὰ μὲ μιὰ τέτοια κλεψιὰ γλυκυσμάτων δὲ θὰ βγάλῃ κακὸ ὄνομα τὸ μαγαζί, ποῦ σᾶς ἐξασφάλισε καταφύγιω;
- Ο ΑΝΙΨΙΟΣ.** Μὴ σᾶς μέλη γιὰ δαῦτον· σὲ λίγο θὰ τὴ βροῦμε, καὶ θὰ τοῦ δώσῃ τὰ παπούτσια στὸ χέρι. (Ὁ Ἄνιψιός, ὁ Ἀδελφός, ἡ Νύφη καὶ ἡ Ἄνιψιὰ φεύγουν).
- Η ΝΥΦΗ.** (Φεύγοντας). Ἀφῆστε κάτι νὰ φᾶμε κι' ἐμεῖς!
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ.** (Ἦσυχα). Δὲν θὰ τὴν βρῆτε. Ἡ ἑξαδέλφη μου λυπᾶται φυσικά, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ προσφέρῃ γιὰ ἀπεριόριστο χρόνον φιλοξενία. Ἀλλὰ δυστυχῶς εἴσαστε πάρα πολλοί! Ὅμως ἐτοῦτο ἴδῶ εἶναι ἓνα καπνοπωλεῖο, καὶ ἡ δεσποινὶς Σὲν Τὲ ἀπ' αὐτὸ ζῆ.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς Σὲν Τέ μας δὲν θὰ ἔβγαине ποτὲ
κάτι τέτοιο.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Ἴσως ἔχετε δίκιο. (Στὸν μαραγκό). Τὸ δυστύχημα
εἶναι πὼς ἡ φτώχεια στὴν πόλη ἐτούτη εἶναι πάρα πολὺ
μεγάλη, κι' ἕνας μόνον ἄνθρωπος δὲ θὰ μπορούσε νὰ
τῆ θεραπεύση. Κατὰ δυστυχία τίποτα δὲν ἔχει ἀλλά-
ξει, ἐδῶ κι' ἔντεκα αἰῶνες, ἀπὸ τότε πού κάποιος ἔγρα-
ψε τὸ τετράστιχο τοῦτο:

Ὁ κυβερνήτης, πὺν τὸν ρώτησαν, τί θὰ χρειάζοταν
δσοὺς στὴν πόλη κρυῶναν νὰ βοηθήσουν, εἶπε:
Δέκα χιλιάδες πόδες μιὰ κουβέρτα,
πὺν θὰ ἴφτανε ὄλα τὰ προάστια νὰ σκεπάση.

(Καταγίνεται νὰ συγυρίση τὸ μαγαζί).

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Βλέπω ὅτι προσπαθῆτε νὰ βάλετε σὲ τάξη τίς
ὑποθέσεις τῆς ἑξαδέλφης σας. Ἐπάρχει καὶ κάποιον μι-
κρὸ χρέος γιὰ τὰ ράφια ἀνεξόφλητο, πὺν τὸ ἔχει ἀνα-
γνωρίσει μπροστὰ σὲ μάρτυρες. Ἐκατὸ ἀσημένια δολ-
λάρια.

ΣΟΥ·Ι·ΤΑ. (Βγάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη τὸν λογαριασμό, καὶ
ὄχι μὲ ἔλλειψη εὐπροσηγορίας). Δὲν νομίζετε πὼς ἑκα-
τὸ ἀσημένια δολλάρια εἶναι κάπως πάρα πολλὰ;

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Ὁχι. Καὶ δὲν μπορῶ τίποτα νὰ κόψω. Ἐχω
γυναίκα καὶ παιδιὰ νὰ θρέψω.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. (Σκληρά). Πόσα παιδιὰ;

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Τέσσερα.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Σᾶς προσφέρω λοιπὸν εἴκοσι ἀσημένια δολλάρια.

(Ὁ ἄντρας γελάει).

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Εἴσαστε τρελλός; Τὰ ράφια τοῦτα εἶναι ἀπὸ
καρδιά!

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Τότε πάρτε τα ἀπὸ ἔδῳ.

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Τί πᾶν νὰ ποῦν αὐτά;

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Εἶναι πάρα πολὺ ἀκριθὰ γιὰ μένα. Σᾶς παρακαλῶ
νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ ἔδῳ τὰ καρδύενια ράφια σας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Καλὰ τοῦ τὴν ἔφερε! (Γελάει κι' αὐτή).

- Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. 'Απαιτῶ νὰ φωνάξει' ἐδῶ τὴ δεσποινίδα Σὲν
Τέ. Εἶναι ὀλοφάνερα καλύτερος ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς.
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Βεβαίως. Καὶ ἔχει καταστραφῆ.
- Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. (Παίρνει ἀποφασιστικὰ ἓνα ράφι καὶ τὸ τρα-
βάει κατὰ τὴ θύρα). Τότε μπορεῖτε νὰ στοιβάξετε κα-
τάχαμα τὰ τσιγάρα σας. Ἐμένα τὸ ἴδιο μουῦ κάνει.
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Στὸν ἄντρα). Βοηθῆστε τον!
- Ο ΑΝΤΡΑΣ. (Πιάνει κι' αὐτὸς ἓνα ράφι καὶ τὸ τραβάει κατὰ
τὴ θύρα κουτογελώντας). Ἐξω λοιπὸν τὰ ράφια!
- Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Ἄ, σκύλε! Πρέπει λοιπὸν νὰ πεθάνη τῆς πεί-
νας ἢ φαμίλια μου;
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Σᾶς προσφέρω, ἀκόμη μιὰ φορὰ, εἴκοσι ἀσημένια
δολλάρια, γιατί δὲ θέλω νὰ στοιβάξω κατάχαμα τὰ τσι-
γάρα μου.
- Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Ἐκατό!
(Ὁ Σοῦι Τὰ κοιτάζει ἀδιάφορος ἀπὸ τὸ παράθυρο.
'Ὁ ἄντρας ἐτοιμάζεται νὰ τραβήξῃ ἔξω τὰ ράφια).
Μὴν τὰ τσακίσῃς τοῦλάχιστον στοὺς παραστάτες τῆς
πόρτας, ἡλίθιε! (Ἀπελπισμένος). Καὶ ὅμως εἶναι κα-
μωμένα κατὰ παραγγελίαν! Μόνο σὲ τούτη ἐδῶ τὴν
τρύπα ταιριάζουνε, ἀλλοῦ, πουθενά. Τὰ σανίδια εἶναι
πιὰ κομμένα, κύριε!
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Ἀκριβῶς. Γι' αὐτὸ καὶ ἔγω σᾶς δίνω εἴκοσι μόνο
ἀσημένια δολλάρια. Γιατὶ τὰ σανίδια εἶναι πιὰ κομ-
μένα.
(Ἡ γυναῖκα ξεφωνίζει ἀπ' τὴ χαρὰ της).
- Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. (Ἀποκαμωμένος ξαφνικά). Δὲν μπορῶ πιὰ νὰ
κάνω ἄλλιῶς. Κρατῆστε τὰ ράφια καὶ πληρῶστε δ,τι
θέλετε.
- ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Εἴκοσι ἀσημένια δολλάρια.
(Βάζει πᾶνω στὸ τραπέζι δυὸ μεγάλα νομίσματα. Ὁ
μαραγκὸς τὰ παίρνει).
- Ο ΑΝΤΡΑΣ. (Ξανασέροντας μέσα τὰ ράφια). Ἄρκετὰ γιὰ ἓνα
σῶρδ στραβοκομμένα σανίδια.
- Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Ναί, ἄρκετὰ ἴσως, γιὰ ἓνα μεθύσι! (Φεύγει).
- Ο ΑΝΤΡΑΣ. Πάει, τὸν ξεφορτωθήκαμε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Σφογγίζοντας τὰ δάκρυσά της ἀπὸ τὰ γέλια).
«Εἶναι ἀπὸ καρυδιά!» — «Πάρτε τα πίσω!» — «Ἐ-
κατὸ ἀσημένια δολλάρια! Ἔχω τέσσερα παιδιά!» —
«Τότε πληρώνω εἴκοσι!» — «Κι' ὁμοῦς εἶναι πιά κομ-
μένα!» — «Ἀκριβῶς! εἴκοσι δολλάρια!» — Ἔτσι πρέ-
πει νὰ φέρεται κανεὶς σ' αὐτοὺς τοὺς τύπους!

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Βέβαια. (Σοβαρά). Δρόμο τώρα, γρήγορα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Ἐμεῖς;

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Ἔσεῖς, ναί. Εἴσαστε κλέφτες καὶ παράσιτα. Ἄν
φύγετε γρήγορα, χωρὶς νὰ χάσετε τὸν καιρὸ σας σὲ
ἀντιλογίες, μπορεῖτε ἀκόμη νὰ σωθῆτε.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ μὴ τοῦ δώσουμε ἀπάντηση.
Δὲν κάνει νὰ φωνάζης μ' ἄδειο τὸ στομάχι. Ἦθελα νὰ
ξέρω, τί γίνηκε ὁ μικρός!

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Μάλιστα, τί γίνηκε ὁ μικρός! Σᾶς εἶπα καὶ πρω-
τύτερα, πῶς δὲν τὸν θέλω μέσ' στὸ μαγαζί μου μὲ
κλεμένα γλυκίσματα. (Φωνάζοντας ξαφνικά). Ἀκόμη
μιὰ φορὰ: πηγαίνετε!
(Δὲν κουνιοῦνται ἀπὸ τὴ θέση τους).

(Ὁ Σοῦτι Τὰ ἐντελῶς ἤρεμα πάλι): Ὅπως θέλετε.

(Πηγαίνει στὴν πόρτα καὶ χαιρετάει μὲ βαθεῖαν ὑπό-
κλιση πρὸς τὰ ἔξω. Στὴ θύρα ἐμφανίζεται ἕνας ἀστυ-
νομικός).

Ἄν δὲν κάνω λάθος, ἔχω μπροστά μου τὸν κύριο ἀ-
στυνομικό, ποῦ ἐπιτηρεῖ τὴ συνοικία ἐτούτη;

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Μάλιστα κύριε...

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Σοῦτι Τά. (Χαμογελοῦν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον).
Εὐχάριστος καιρὸς σήμερα!

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Μόνο λίγο ζεστός ἴσως.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Ἦσως λίγο ζεστός.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. (Χαμηλόφωνα στὴ γυναίκα του). Ἄν σαλιαρίση,
ὄσπου νὰ γυρίση ὁ μικρός, πάει, τὴν πάθαμε.

(Προσπαθεῖ νὰ κάνη νόημα κρυφὰ στὸν Σοῦτι Τά).

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Χωρὶς νὰ προσέξῃ). Διαφορετικὰ κρινόμε τὸν και-
ρὸ μέσ' ἀπὸ ἄνα σπῖτι δροσερό, καὶ διαφορετικὰ στὸν
σκονισμένο δρόμο.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Πολὺ διαφορετικά.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Στὸν ἄντρα). Μὴν ἀνησυχῆς! Ὁ μικρὸς δὲν ἔρχεται, ὅσο βλέπει τὸν ἀστυφύλακα νὰ στέκη στὴν πόρτα.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Περάστε λοιπὸν μέσα. Εἶναι, ἀλήθεια, ἐδῶ πῶς δροσερά. Ἡ ἐξαδέλφη μου κι' ἐγὼ ἀνοίξαμε ἓνα μαγαζί. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς πῶ, ὅτι δίνουμε τὴ μεγαλύτερη σημασία, νὰ τὰ ἔχουμε καλὰ μὲ τὴν ἐξουσία.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. (Μπαίνει μέσα). Καλωσύνη σας, κύριε Σοῦϊ Τά. Βέβαια, ἐδῶ εἶναι πράγματι δροσερά.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. (Χαμηλόφωνα). Τόνη μπάζει ἐπίτηδες μέσα, γιὰ νὰ μὴν τὸν δῆ ὁ μικρὸς νὰ στέκεται στὴν πόρτα.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Ξένοι μας. Μακρινοὶ γνώριμοι τῆς ἐξαδέλφης μου, καθὼς ἄκουσα. Ταξιδεύουν, κι' εἶναι ἀπὸ ἴδῳ περαστικοί. (Ὅλοι ὑποκλίνονται). Ἀκριβῶς αὐτὴ τὴ στιγμή ἀποχαιρετιώμαστε.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. (Βραχνά). Ναί, ἄς πηγαίνουμε λοιπὸν.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Θὰ παραγγείλω στὴν ἐξαδέλφη μου, πὼς τὴν εὐχαριστήτε γιὰ τὴ διανυκτέρευση, ἀλλὰ πὼς δὲν εἶχατε καιρὸ νὰ περιμένετε τὴν ἐπιστροφή της. (Ἀπὸ τὸν δρόμο θόρυβος καὶ φωνές): «Πιάστε τον! κλέφτης!».

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ. Τί τρέχει;

(Στὴν πόρτα ἐμφανίζεται ὁ μικρὸς. Ἀπὸ τὴν μπλούζα του πέφτουν ψωμάκια καὶ μικρὰ γλυκύσματα. Ἡ γυναίκα τοῦ κάνει ἀπελπισμένα νοήματα, πὼς πρέπει νὰ φύγη. Στρέφει καὶ πάει νὰ πάρῃ δρόμο).

Ἄλτ! (Τὸν ἀρπάζει). Ἀπὸ ποῦ τὰ πῆρες τὰ γλυκύσματα;

Ο ΜΙΚΡΟΣ. Ἀπὸ κεῖ πέρα.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. ὦ! Τὰ ἔκλεψες, ἔ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἐμεῖς δὲν ξέραμε τίποτα. Ὁ μικρὸς ἔκανε τοῦ κεφαλιοῦ του. Χαμένο κορμί!

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Κύριε Σοῦϊ Τά, μπορεῖτε νὰ μᾶς ἐξηγήσετε, τί συνέβη;
(Ὁ Σοῦϊ Τά σωπαίνει).

Ἄχά! Θά ῥθῆτε ὅλοι μαζί στὴν Ἀστυνομία.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Εἶμαι ἔξω φρενῶν, νὰ συμβῆ ἓνα τέτοιο πρῶμα μέσ' στὸ μαγαζί μου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Αὐτὸς τὸν ὀρμήνεψε τὸν μικρὸν νὰ πάη!

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, κύριε Ἀστυνόμε, πὼς δὲν θὰ σᾶς καλοῦσα νὰ μπῆτε μέσα, ἂν ἤθελα νὰ σκεπάσω μιὰ κλοπή.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Πολὺ σωστά. Καὶ καταλαβαίνετε, κύριε Σοῦί Τά, πὼς τὸ καθῆκον μου εἶναι νὰ τοὺς πάρω στὸ τμήμα τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς. (Ὁ Σοῦί Τά ὑποκλίνεται). Ἐμπρὸς ἔσεῖς! (Τοὺς σπρώχνει ἔξω).

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ. (Ἦρεμος, στὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας). Καλημέρα. (Ὅλοι φεύγουν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Σοῦί Τά, πού ἔξακολουθεῖ νὰ συγυρίζη. Μπαίνει ἡ ἰδιοκτήτρια).

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ὡστε λοιπὸν εἴστε ἐκεῖνος ὁ κύριος ἐξάδελφος! Τί σημαίνουν αὐτά; νὰ πιάνη ἡ ἀστυνομία ἐδῶ μέσα ἀνθρώπους; Καὶ πὼς τὰ κατάφερε ἡ ἐξαδέλφη σας νὰ μετατρέψῃ αὐτὸ τὸ σπίτι μου σὲ χάνι; Αὐτὰ παθαίνει κανεὶς, ὅταν βάζει μέσ' στὸ σπίτι τοῦ ἀνθρώπου, πού χτὲς ἀκόμη κατοικοῦσανε σὲ καμαράκια τῆς πεντάρας καὶ ζητιανεῦαν κριθαρόφωμα ἀπὸ τὸν φούρναρη τῆς γειτονιάς! Βλέπετε, ὅλα τὰ ξέρω, καταλεπτῶς.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Τὸ βλέπω. Ἀρκετὰ σᾶς τὴν ἐκακολόγησαν τὴν ἐξαδέλφη μου. Εἶχε κάνει τὸ ἐγκλημα, νὰ ὑποφέρει ἀπὸ τὴν πείνα! Εἶναι πασίγνωστο πὼς ἦταν ἀάμπωχη. Ὅσο γιὰ τὴ διαγωγή της, δὲν γίνεται χειρότερη: ἦταν ἀξιοθρήνητη!

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἦτανε μιὰ ἐντελῶς κοινή. . .

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Ἄπορος, ἄς ποῦμε τὴ σκληρὴ τὴ λέξη!

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἄχ, σᾶς παρακαλῶ, ὄχι αἰσθηματολογίες! Μιλᾶω γιὰ τὴν ἠθικὴ της, ὄχι τὰ εἰσοδήματά της. Δὲν ἀμφιβάλλω, πὼς θὰ εἶχε ἔτσι ἀποκτήσει μερικὰ χρήματα, ἀλλῶς δὲν θὰ τό ῥφτιαχνε αὐτὸ τὸ μαγαζί. Τίποτα ἠλικιωμένοι κύριοι θὰ τὴν εἶχαν βέβαια φροντίσει. Διαφορετικὰ πὼς ν' ἀποκτήση κανεὶς μαγαζί; Κί-

ριε, τὸ σπίτι τοῦτο ἴδω εἶναι ἀξιοσέβαστο. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ πληρῶνουν ἐδῶ μέσα νοῖκι, δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ζοῦν κάτω ἀπ' τὴν ἴδια στέγη μ' ἓνα τέτοιο πρόσωπο, μάλιστα. (Παύση). Δὲν εἶμαι ἀπάνθρωπη, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβω τὰ μέτρα μου.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. (Ψυχρά). Κυρία Μι Τσού, ἔχω πολὺ δουλειά. Πέστε μου μόνο τί θὰ μᾶς κοστῖση, νὰ κατοικοῦμε στὸ ἀξιοσέβαστο αὐτὸ σπίτι.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω, πὼς ὀπωσδήποτε εἴσαστε ψύχραιμος.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. (Βγάζοντας ἀπὸ τὸ συρτάρι τοῦ τραπεζιοῦ τὸ ἐνοικιαστήριο συμβόλαιο). Τὸ ἐνοίκιο εἶναι πολὺ ὑψηλό. Ἀντιλαμβάνομαι ἀπὸ τὸ συμβόλαιο πὼς πρέπει νὰ πληρώνεται κατὰ μῆνα.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. (Γρήγορα). Ὅχι ὅμως ἀπὸ ἀνθρώπους, σὰν τὴν ἐξαδέλφη σας.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Τί σημαίνει αὐτό;

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Σημαίνει, πὼς ἄνθρωποι, σὰν τὴν ἐξαδέλφη σας, θὰ πληρῶνουν μπροστὰ διακόσια ἀσημένια δολλάρια τὴν ἐξαμηνία.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Διακόσια ἀσημένια δολλάρια! Αὐτὸ εἶναι λαμητόμος! Ποῦ θὰ τὸ βρῶ αὐτὸ τὸ ποσό; Δὲν μπορῶ νὰ ὑπολογίζω σὲ μεγάλη κίνηση. Ἡ μόνη μου ἐλπίδα εἶναι πὼς οἱ σακκορράφτρες τῆς τσιμεντοφάμπρικας καπνίζουν πολὺ, γιατί ἡ δουλειά τους, ὅπως μοῦ εἶπαν, εἶναι πολὺ ἐξαντλητική. Ἀλλὰ πληρώνονται ἄσκημα.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχατε συλλογιστῆ πρωτίτερα.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Κυρία Μι Τσού, μὴν εἴσατε ἄκαρδη! Εἶναι ἀλήθεια, πὼς ἡ ἐξαδέλφη μου διέπραξε τὸ ἀσυγχώρητο σφάλμα, νὰ προσφέρῃ ἄσυλο σὲ δυστυχισμένους. Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ βελτιωθῆ, θὰ φροντίσω ἐγὼ νὰ βελτιωθῆ. Ἐξ ἄλλου, πὼς θὰ μπορούσατε νὰ βρῆτε καλύτερο ἐνοικιαστῆ ἀπὸ κείνον ποὺ γνωρίζει τὰ κάτω στρώματα, γιατί προέρχεται ἀπ' αὐτά; Θὰ φάῃ τὰ νύχια του, γιὰ νὰ σᾶς πληρώσῃ τὸ νοῖκι στὴν ὥρα του, θὰ κἀνῃ τὰ

πάντα, θὰ προσφέρῃ τὰ πάντα, θὰ πουλήσῃ τὰ πάντα, δὲν θὰ δειλιάσῃ μπρὸς σὲ τίποτα, καὶ μαζὶ θὰ ἴναι σὰν ἓνα ποντικάκι, ἀθόρυβος σὰν μυίγα, ὑποταγμένος σὲ κάθε ἀπαιτήσή σας, παρὰ νὰ ξαναγυρίσῃ ἐκεῖ κάτω. Ἔνας τέτοιος νοικάρῃς ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ μάλαμα.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Διακόσια ἀσημένια δολλάρια, καὶ προπληρωμένα, εἶδεμὴ ἄς γυρίσῃ πίσω στὸ πεζοδρόμιο, ἀπ' ὅπου προέρχεται.

(Μπαίνει ὁ ἀστυνομικὸς).

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Μὴν ἐνοχλῆστε, κύριε Σοῦί Τά!

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἡ ἀστυνομία δείχνει, βλέπω, μεγάλο ἐνδιαφέρον γι' αὐτὸ τὸ μαγαζὶ.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Κυρία Μι Τσοῦ, ἐλπίζω νὰ μὴ σχηματίσατε καμμιά ἐσφαλμένη ἐντύπωση. Ὁ κύριος Σοῦί Τά μᾶς προσέφερε μεγάλη ἐκδούλευση, καὶ ἔρχομαι ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ τὸν εὐχαριστήσω γι' αὐτὸ ἐξ ὀνόματος τῆς ἀστυνομίας.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἄ, αὐτὸ δὲν μὲ ἐνδιαφέρει. Ἐλπίζω, κύριε Σοῦί Τά, νὰ δεχθῆ ἡ ἐξαδέλφη σας τοὺς δρους μου. Μοῦ ἀρέσει νὰ τὰ ἴχω πάντα καλὰ μὲ τοὺς νοικάρηδές μου. Καλημέρα σας, κύριοι. (Φεύγει).

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Καλημέρα σας, κυρία Μι Τσοῦ.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Ἔχετε δυσκολίες μὲ τὴν κυρία Μι Τσοῦ;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἀπαιτεῖ νὰ πληρώνεται προκαταβολικὰ τὸ νοῖκι, ἐπειδὴ ἡ ἐξαδέλφη μου δὲν τῆς φαίνεται ἔντιμο πρόσωπο.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Καὶ δὲν ἔχετε τὰ χρήματα; (Ὁ Σοῦί Τά σωπαίνει). Ἄλλὰ ἓνας ἄνθρωπος σὰν ἐσᾶς, κύριε Σοῦί Τά, θὰ βρῆ βέβαια πίστωση!

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἴσως. Ἄλλὰ ἓνας, σὰν τὴ Σὲν Τέ, πῶς θὰ μπορούσε νὰ βρῆ πίστωση;

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Ἔσεῖς λοιπὸν δὲν μένετε ἐδῶ;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ὅχι. Καὶ δὲν μπορῶ νὰ ξανάρθω. Μόνο περαστικὸς ἀπὸ ἔδῶ, μπόρεσα νὰ τῆς δώσω ἓνα χέρι, ν' ἀποτρέψω τὸ χειρότερο. Σὲ λίγο πρέπει πάλι νὰ ἐμπιστευθῆ στὸν

ἐαυτό της. Καὶ πολὺ ἀνησυχῶ, τί θὰ γίνῃ τότε.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Κύριε Σοῦί Τά, λυποῦμαι πολὺ, πὸν ἔχετε δυσκολίες μὲ τὸ νοῖκι. Πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω πῶς, στὴν ἀρχή, τὸ μαγαζὶ αὐτὸ τὸ παρατηρούσαμε μὲ ἀνάμικτα αἰσθήματα, ἀλλὰ τὸ ἀποφασιστικὸ φέρεσίμῳ σας, πρὸ ὀλίγου, μᾶς ἔδειξε, ποῖος εἴστε. Ἐμεῖς, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας, γρήγορα παίρνομε εἶδηση, ποῖον μπουροῦμε νὰ θεωροῦμε στήριγμα τῆς τάξεως.

ΣΟΥΙ ΤΑ. (Μὲ πικρία). Κύριε, γιὰ νὰ σώσω τὸ μαγαζάκι αὐτό, πὸν ἢ ἐξαδέλφη μου τὸ θεωρεῖ δῶρο τῶν θεῶν, εἶμαι ἔτοιμος νὰ φτάσω ἴσαμε τὰ ἔσχατα ὄρια πὸν ἐπιτρέπει ὁ Νόμος. Ἄλλὰ σκληρότητα καὶ πονηρία ἔχουν ἐπίδραση μονάχ' ἀπάνω στοὺς παρακατιανούς, γιὰ τὶ τὰ ὄρια ἔχουν σοφὰ χαραχθῆ. Ἐγὼ τὴν ἔπαθα σὰν ἐκείνον, πὸν γλύτωσε ἀπὸ τὰ ποντίκια, ἀλλὰ ὕστερα τοῦ ἦρθε τὸ ποτάμι! (Ἔπειτ' ἀπὸ μικρῆ παύση). Καπνίζετε;

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. (Βάζοντας στὴν τσέπη του δυὸ ποῦρα). Ἐμεῖς, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, μὲ μεγάλη δυσἀρέσκεια θὰ σᾶς χάσουμε ἀπὸ ἄδῳ, κύριε Σοῦί Τά. Ἄλλὰ πρέπει καὶ σεῖς νὰ καταλάβετε τὴν κυρία Μι Τσοῦ. Ἡ Σὲν Τέ, γιὰ νὰ τὰ ποῦμε καθαρὰ, πουλιότανε στοὺς ἄντρες γιὰ νὰ κερδίση τὴ ζωὴ της. Μπορεῖτε νὰ μοῦ ἀντιτείνετε, τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ; Πῶς νὰ βρῆ, παραδείγματος χάριν, νὰ πληρώσῃ τὸ νοῖκι της; Ἄλλὰ ἢ κατάστασις δὲν ἀλλάζει: δὲν εἶναι τίμια. Γιατί; Πρῶτον: Ὁ ἔρωτας δὲν πουλιέται, εἰδεμῆ εἶναι ἀγοραῖος ἔρωτας. Δεύτερον: Τίμιος εἶναι ὁ ἔρωτας ὄχι μ' ἐκείνον πὸν πληρώνει, ἀλλὰ μ' ἐκείνον πὸν ἀγαπᾶς. Τρίτον: Ὅχι γιὰ μιὰ χούφτα ρύζι, ἀλλ' ἀπὸ ἀγάπη. Ὡραῖα, μοῦ ἀπαντᾶτε σεῖς, σὲ τί ὠφελεῖ δλόκληρη ἢ σοφία, δταν τὸ γάλα ἔχει πιά χυθῆ; Τί πρέπει νὰ κάνῃ; Πῶς θὰ πληρώσῃ μισὸ χρόνον νοῖκι; Κύριε Σοῦί Τά, πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω, πῶς δὲν τὸ ξέρω. (Βυθίζεται σὲ μεγάλη συλλογή). Κύριε Σοῦί Τά, τὸ βρῆκα! Νὰ ψάξετε νὰ τῆς βρῆτε σύζυγο.

(Μπαίνει μιὰ κοντούλα γερόντισσα).

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Ένα καλό φτηνό ποῦρο γιὰ τὸν ἄντρα μου.

Κλείνομε αὔριο σαράντα χρόνια παντρεμένοι, καὶ θὰ κάνουμε μιὰ μικρὴ γιορτῆ.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Εὐγενικά). Σαράντα χρόνια, καὶ γιορτάζετε ἀκόμη!

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Ὅσο μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν τὰ μέσα μας! Ἔχουμε τὸ ἀντικρινὸ μαγαζὶ χαλιῶν. Ἐλπίζω νὰ γίνουμε καλοὶ γειτόνοι, καὶ πρέπει, γιὰτ' οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Παρουσιάζοντάς της διάφορα κουτάκια). Μιὰ πολὺ παλιά, φράση, φοβάμαι.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Κύριε Σοῦί Τά, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ κεφάλαια. Λοιπόν, ἐγὼ προτείνω ἓνα γάμο.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Δικαιολογούμενος στὴν γερόντισσα). Ἔκαμα τὸ λάθος νὰ ἐνοχλήσω τὸν κύριο ἀστυνόμο μὲ τὶς ἰδιωτικές μου στενοχώριες.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Δὲν ἔχουμε τὸ νοῖκι γιὰ τὸ ἐξάμηνο. Ὁραϊα, παντρευόμαστε λίγα λεφτά.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Δὲν θὰ εἶναι καὶ τόσο εὔκολο.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Πῶς ἔτσι; Εἶναι μιὰ καλὴ νύφη. Ἔχει ἓνα μικρὸ μαγαζὶ, ποῦ θὰ πάη μπροστά. (Στὴ γερόντισσα). Ἐσεῖς τί σκέπτεσθε γι' αὐτό;

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. (Ἀναποφάσιστη). Βέβαια...

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Μιὰ ἀγγελία στὴν ἐφημερίδα.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. (Ἐπιφυλακτικῆ). Ἄν συμφωνῆ καὶ ἡ δεσποινίς...

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Καὶ γιὰτὶ νὰ ἔχη ἀντίρρηση; Μὴ νομίζετε πῶς οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας δὲν ἔχουνε καρδιὰ γιὰ τοὺς μικροεπιχειρηματίες, ποὺ ἀγωνίζονται σκληρά. Μᾶς ἐσταθήκατε βοηθοί, σᾶς συντάσσομε κι' ἐμεῖς μιὰν ἀγγελία συνοικεσίου! Χὰ χὰ χὰ!

(Βγάζει μὲ μεγάλη προθυμία τὸ σημειωματάριό του, σαλιώνει τὴ μύτη τοῦ μολυβιοῦ καὶ γράφει).

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Ἀργά). Δὲν εἶναι κακὴ ἰδέα.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Νέα... ἐπιθυμῶ νὰ γνωρισθῆ... μὲ κύ-

ριον καθὼς πρέπει... μὲ μικρὸν κεφάλαιον... χῆρος δὲν ἀποκλείεται... μὲ σκοπὸν τὸν γάμον... ἀκμάζουσα ἐπιχειρήσις καπνοπωλείου...; — Καὶ κατόπιν προσθέτομε: Εἶμαι νόστιμη, μὲ συμπαθητικὴν ἐμφάνισιν. — Ἔ;

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Ἄν νομίζετε πὼς δὲ θά 'ταν ὑπερβολή.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. (Μὲ τόνο φιλικό). Καθόλου. Τὴν ἔχω ἰδεῖ. (Ὁ ἀστυνομικὸς τραβάει καὶ βγάζει τὸ φύλλο ἀπὸ τὸ σημειωματάριό του καὶ τὸ δίνει στὸν Σουΐ Τά).

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Μὲ τρόμο βλέπω, πόση τύχη χρειάζεται κανεῖς, γὰ νὰ μὴν πέση κάτω ἀπὸ τίς ρόδες! Πόσες συμπτώσεις! Πόσοι φίλοι! (Στὸν ἀστυνομικό). Ἐγώ, παραδείγματος χάριν, παρ' ὄλη τὴν ἀποφασιστικότητά μου, εἶχα πιά χάσει ὄλη τὴν ἐφευρετικότητά μου σχετικὰ μὲ τὸ νοῦν τοῦ μαγαζιοῦ. Κι' ἔξαφνα ἤρθατε σεῖς καὶ μὲ βοηθήσατε μὲ μιὰ καλὴ συμβουλή. Τώρα βλέπω πραγματικὰ μιὰ διέξοδο.

ΒΡΑΔΥ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΗΠΟ

(Ένας νέος με κουρελιασμένα ρούχα παρακολουθεί με τὰ μάτια ένα αεροπλάνο, πού, καθώς φαίνεται, διαγράφει ένα ψηλό τόξο πάνω από τὸν κήπο. Βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα σκοινὶ καὶ κοιτάζει γύρω του ἐρευνητικά. Καθὼς ξεκινάει νὰ πάη κατὰ μιὰ ψηλὴν ἰτιά, ἔρχονται ἀπὸ τὸ δρόμο δυὸ γυναῖκες ἐλευθερίων ἡθῶν. Ἡ μιὰ εἶναι κι' ὄλας γριά, ἡ ἄλλη εἶναι ἡ ἀνιψιὰ τῆς ὀκταμελοῦς οικογενείας).

Η ΝΕΑ. Καλησπέρα, νεαρέ. Ἔρχεσαι μαζί μας, γλύκα μου;

ΣΟΥΝ. Μπορεῖ, κυρίες μου, ἂν μοῦ ἀγοράσετε κάτι νὰ φάω.

Η ΓΡΙΑ. Σοῦ σάλεψαν γιὰ τὰ καλὰ τὰ φρένα! (Στὴ νέα). Πᾶμε πάρα σέρα. Μὴ χάνουμε τὴν ὥρα μας μὲ δαῦτον. Εἶναι κείνος ὁ ἄνεργος αεροπόρος.

Η ΝΕΑ. Μὰ δὲ θὰ 'ναι πιὰ κανένας μέσ' στὸν κήπο, δπου νὰ 'ναι θὰ βρέξη.

Η ΓΡΙΑ. Ὅμως μπορεῖ καὶ νὰ 'ναι.

(Προχωροῦν. Ὁ Σούν ξεδιπλώνει τὸ σκοινὶ του κοιτάζοντας δλόγυρά του, καὶ τὸ πετάει γύρω ἀπὸ ἕνα κλαδί τῆς ἰτιάς. Ἄλλὰ πάλι τὸν ἐνοχλοῦνε. Οἱ δυὸ κοινὲς γυναῖκες ἔρχονται πίσω. Δὲν τὸν βλέπουν).

Η ΝΕΑ. Κατακλυσμὸ θὰ κάνη.

(Ἡ Σὲν Τὲ ἔρχεται περίπατο ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο).

Η ΓΡΙΑ. Κοίτα 'κεῖ, ἔρχεται τὸ τέρας! Καὶ σένα καὶ τοὺς δικούς σου σᾶς ἔρριξε στὴ συμφορὰ!

Η ΝΕΑ. "Όχι αυτή. 'Ο ξάδερφός της ήταν. Αὐτὴ μᾶς δέχτηκε στὸ σπίτι, κι' ἀργότερα μᾶς πρότεινε νὰ πληρώσῃ τὰ γλυκίσματα. Δὲν ἔχω τίποτα ἐναντίον της.

Η ΓΡΙΑ. "Εγὼ ὅμως ἔχω! (Φωναχτά). "Α, νὰ καὶ ἡ σπουδαία ἢ ἀδερφοῦλα μας μὲ τὸ χρυσορucheῖο! "Ἐχει τώρα μαγαζί, κι' ὅμως κοιτάει νὰ πάρῃ τοὺς πελάτες μας.

ΣΕΝ ΤΕ. "Ἐλα, καὶ μὴ θέλῃς τώρα νὰ με φᾶς! "Εγὼ πηγαίνω στὸ κέντρο τῆς λίμνης νὰ πάρω ἕνα τσαί.

Η ΝΕΑ. Εἶναι ἀλήθεια πὼς παντρεύεσαι ἕνα χῆρο μὲ τρεῖς παιδιά;

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί, αὐτὸν θὰ πάω νὰ βρῶ.

ΣΟΤΝ. (Μὲ ἀνυπομονησία). Δὲν πᾶτε στὸ διάολο ἐπὶ τέλους, καρακάξες! Οὔτε 'δῶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ τὴν ἡσυχία του;

Η ΓΡΙΑ. Σκασμὸς ἐσύ!

(Οἱ δύο γυναῖκες φεύγουν).

ΣΟΤΝ. (Φωνάζοντας πίσω τους). "Α νὰ καθῆτε καλιακοῦδες! (Πρὸς τὸ κοινό). "Ακόμη καὶ σὲ τούτῃ τὴν ἀπόμερη γωνιά ἀκούραστες ψαρεύουν θύματα, ἀκόμη καὶ μέσ' στὰ χαμόδεντρα, ἀκόμη καὶ μὲ τὴ βροχὴ ψάχνουν μὲ ἀπόγνωση νὰ βροῦν ἀγοραστῆς.

ΣΕΝ ΤΕ. ('Ωρμισμένη). Γιατί τὶς βρίζετε; (Βλέποντας τὸ σκονινί). "Ω!

ΣΟΤΝ. Τί γουρλώνεις τὰ μάτια σου;

ΣΕΝ ΤΕ. Τί θέλει αὐτὸ τὸ σκονινί;

ΣΟΤΝ. Τράβα τὸ δρόμο σου, ἀδερφή, τράβα τὸ δρόμο σου! Δὲν ἔχω λεφτά, δὲν ἔχω τίποτα, μήτε δεκάρα. Μὰ κι' ἂν εἶχα, δὲ θὰ ψώνιζα ἐσένα, ἀλλὰ πρωτύτερα ἕνα ποτήρι νερό.

("Αρχίζει νὰ βρέχῃ).

ΣΕΝ ΤΕ. Τί θέλει αὐτὸ τὸ σκονινί; Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὸ κάνετε!

ΣΟΤΝ. Καὶ τί σὲ μέλει ἐσένα; "Αε νὰ κουρεύεσαι!

ΣΕΝ ΤΕ. Βρέχει.

ΣΟΤΝ. Μὴ γυρεύῃς, νὰ χωθῆς καὶ σὺ κάτω ἀπὸ τοῦτο τὸ δέντρο.

ΣΕΝ ΤΕ. (Στέκεται ἀκίνητη μέσ' στὴ βροχὴ). "Όχι.

ΣΟΤΝ. Μὴν πασκίλῃς, ἀδελφή, δὲ βγαίνει τίποτα. Μὲ μένανε

δὲ γίνεται δουλειά. Ἔπειτα σὲ βρῶσκω καὶ ἄσκημη. Μὲ γάμπες στραβές.

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν εἶναι ἀλήθεια.

ΣΟΥΝ. Μὴ τίς δείχνης! Ἔλα λοιπόν, νὰ πάρη ὁ διάβολος, κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο, μιὰ καὶ βρέχει!

ΣΕΝ ΤΕ. (Πηγαίνει, ἀργὰ κατὰ ἑκεί καὶ κάθεται κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο). Γιατί θέλετε νὰ τὸ κάνετε αὐτό;

ΣΟΥΝ. Θὲς νὰ τὸ μάθης; Θὰ σοῦ τὸ πῶ λοιπόν, γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ σένα. (Παύση). Ξέρεις τί θὰ πῆ ἀεροπόρος;

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί, εἶδα ἀεροπόρους σὲ κάποιον τεῖοποτεῖο.

ΣΟΥΝ. Ὅχι, δὲν εἶδες. Μπορεῖ, κἄνα - δυὸ κουφιοκεφαλᾶκηδες, πὺν ἔχουν πάρει τὰ μυαλά τους ἀέρα, τίποτα παλληκαράκια μὲ πέτσινες κάσκες, χωρὶς ἀφτί γιὰ κινητῆρες καὶ χωρὶς αἴσθημα γιὰ μηχανή. Αὐτοὶ μπαίνουνε σὲ κάσσα, μόνο γιὰτι μποροῦν κ' ἀλείβουνε τὸν διοικητῆ τῶν ὑποστέγων. Γιὰ πὲς ὅμως σ' ἔνανε: ἄσε τὴν κάσσα σου ἀπὸ 2000 πόδες ὕψος νὰ πέση κάτω μέσ' ἀπὸ τὰ σύννεφα κ' ἔπειτα ξανασήκωσέ την μ' ἓνα πάτημα τοῦ μοχλοῦ, καὶ θὰ ἴδῃς τί θὰ σοῦ πῆ: Αὐτὸ δὲν τὸ γράφει τὸ συμβόλαιον. Ὅποιος δὲν πετάει ἔτσι πὺν νὰ μπορῆ νὰ καθίξῃ τὴν κάσσα του χάμω στὸ ἔδαφος, σὰ νὰ ἔτανε τὰ πισινὰ του, αὐτὸς δὲν εἶναι ἀεροπόρος, ἀλλὰ κουφιοκέφαλος. Ἐγὼ ὅμως εἶμαι ἀεροπόρος. Κι' ὅμως εἶμαι ὁ μεγαλύτερος κουφιοκέφαλος, γιὰτι διάβασα ὅλα τὰ περὶ ἀεροπορίας βιβλία στὴ σχολὴ τοῦ Πεκίνου, ἀλλὰ μιὰ σελίδα ἐνὸς βιβλίου δὲν τὴ διάβασα. Καὶ στὴ σελίδα ἐκείνη ἦταν γραμμένο, πὺς δὲν ἐχρειαζόνταν ἄλλοι ἀεροπόροι. Κι ἔτσι ἔγινε ἀεροπόρος χωρὶς ἀεροπλάνο, πιλότος ταχυδρομικοῦ χωρὶς ταχυδρομεῖο. Ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτό, ἐσὺ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ καταλάβῃς.

ΣΕΝ ΤΕ. Κι' ὅμως θαρρῶ πὺς τὸ καταλαβαίνω.

ΣΟΥΝ. Ὅχι, μιὰ καὶ σοῦ λέω δὲν μπορεῖς νὰ τὸ καταλάβῃς, θὰ πῆ πὺς δὲν μπορεῖς νὰ τὸ καταλάβῃς.

ΣΕΝ ΤΕ. (Μισογελόντας, μισοκλαίοντας). Ὅταν ἦμαστε παιδιά, εἴχαμε ἓναν πελαργὸ μὲ τὴ φτερούγα του σπασμένη.

Ήτανε σὰ φίλος μας, καὶ δὲν ἐθύμωνε μαζί μας μὲ τὰ πειράγματά μας. Περπατοῦσε ξωπίσω μας περίφανος, φωνάζοντάς μας, νὰ μὴν τρέχουμε τόσο. Ὅμως τὸ φθινόπωρο καὶ τὴν ἀνοιξη, ὅταν περνοῦσαν πάνω ἀπ' τὸ χωριὸ τὰ μεγάλα κοπάδια, τὸν ἔπιανε μεγάλη ἀνησυχία, κι' ἐγὼ τὸν καταλάβαινα καλά.

ΣΟΥΝ. Μὴν κλαῖς κι' ὀδύρεσαι ἔτσι.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅχι.

ΣΟΥΝ. Καλᾶ ἢ θωριά.

ΣΕΝ ΤΕ. Νὰ μοῦ πέρασε.

(Σφογγίζει τὰ δάκρυνά της μὲ τὸ μανίκι της. Ἐκεῖνος, ἀκουμπισμένος στὸ δέντρο, ἀπλώνει τὸ χέρι του στὸ πρόσωπό της, χωρὶς νὰ στρέψῃ πρὸς αὐτήν).

ΣΟΥΝ. Οὔτε τὸ πρόσωπό σου δὲν ξέρεις καλά - καλά νὰ σφογγίσης.

(Τῆς τὸ σφογγίζει μ' ἓνα μαντήλι. Παύση).

Ἄν ἐπιμένῃς νὰ κάθῃσαι ἐδῶ, γιὰ νὰ μὴν κρεμαστῶ, τότε ἀνοίγε τοῦλάχιστον τὸ στόμα σου.

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν ξέρω τίποτα.

ΣΟΥΝ. Καὶ γιατί θέλεις τάχα, νὰ μὲ κόψῃς, ἀδελφή, ἀπὸ τὸ κλαδί;

ΣΕΝ ΤΕ. Εἶμαι κατατρομαγμένη. Θέλετε δίχως ἄλλο νὰ τὸ κάνατε, γιὰτ' ἡ βραδιά εἶναι ἀπόψε θολερή.

(Στὸ κοινό):

Στὸν τόπο μας ἐδῶ

Βράδια θολὰ δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν.

Οὔτε καὶ γέφυρες ψηλὲς ἀπάνω ἀπ' τὰ ποτάμια

Οὔτε καὶ ἡ ὥρα, ὅπου τελειώνει ἡ νύχτα κι' ἔρχε-

[ταὶ ἡ αὐγή.

Καὶ τοῦ χειμῶνα δλάκερ' ἡ ἐποχή.

Ὅλα ἐπικίνδυνα εἶναι.

Γιατὶ στὴ δυστυχία μπροστὰ

Κι' ἓνα τίποτα φτάνει,

Γιὰ νὰ πετάξῃ ὁ ἄνθρωπος μακριὰ του

Τὴν ἀβάσταγῃ ζωή.

ΣΟΤΝ. Μίλησε γιά τόν έαυτό σου.

ΣΕΝ ΤΕ. Γιά ποιό; "Α, έχω ένα μαγαζάκι.

ΣΟΤΝ. (Περιπεχτικά). "Ωστε δέν θγαίνεις στο πεζοδρόμιο, έχεις
μαγαζί!

ΣΕΝ ΤΕ. (Σταθερά). "Έχω μαγαζί, αλλά πρωτύτερα έβγαίνα
στον δρόμο.

ΣΟΤΝ. Καί τó μαγαζί, σου τó χάρισαν βέβαια οί θεοί!

ΣΕΝ ΤΕ. Μάλιστα.

ΣΟΤΝ. Μιάν ώραία βραδιά, σταθήκανε μπροστά σου και είπαν:
Νά, πάρε λεφτά!

ΣΕΝ ΤΕ. (Γελώντας έλαφρά). "Ένα πρωί.

ΣΟΤΝ. "Ομιλητική δέν είσαι διόλου, βλέπω.

ΣΕΝ ΤΕ. ("Γστερα από μιá παύση). Ξέρω νά παίζω κιθάρα,
λίγο, και νά μιμοῦμαι τούς άλλους. (Μιμεΐται με βαρεία
φωνή ένα σοβαρό κύριο). «"Οχι δά! "Άλλο πάλι του-
το! Ξέχασα τó πορτοφόλι μου!» "Όμως έπειτα πήρα
τó μαγαζί. Καί τότε, πρώτα - πρώτα, χάρισα τήν κι-
θάρα. Τώρα, είπα μέσα μου, μπορω νά γίνω ψάρι,
αυτό δέν έχει πιá σημασία.

Τώρα είμαι πλούσια, είπα.

Πηγαίνω μόνη μου, κοιμάμαι μοναχή.

"Ολάκερο ένα χρόνον, είπα,

Δέν θά πλαγιάσω με άντρα πιά.

ΣΟΤΝ. "Άλλά τώρα θά παντρευτῆς κάποιον; "Εκείνον στο τείο-
ποτεϊον τῆς λίμνης!

("Η Σέν Τέ σωπαίνει).

Και τί τάχα ξέρεις από ξρωτα;

ΣΕΝ ΤΕ. Τά πάντα.

ΣΟΤΝ. Τίποτ' αδελφή. "Η μήπως ήταν κάπως ευχάριστο;

ΣΕΝ ΤΕ. "Οχι.

ΣΟΤΝ. (Τῆς χαϊδεύει τó πρόσωπο χωρίς νά στρέψη προς αυ-
τήν).

Αυτό σου είναι ευχάριστο;

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί.

ΣΟΥΝ. Εἶσαι βλέπω ὀλιγαρκῆς. Τί περιέργη πόλη.

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν ἔχετε κανένα φίλο;

ΣΟΥΝ. Ἐνα σωρό, ἀλλὰ κανένα πού νὰ θέλῃ ν' ἀκούσῃ πὼς εἶμαι πάντα δίχως θέσῃ. Κάνουν τὰ μοῦτρα τους σὰ νὰ σ' ἀκοῦνε νὰ παραπονιέσαι, πὼς ἡ θάλασσα ἔχει ἀκόμα νερό. Ἐσὺ ἔχεις κανένα φίλο;

ΣΕΝ ΤΕ. (Μὲ δισταγμό). Ἐναν ἐξάδελφο.

ΣΟΥΝ. Τότε κοίτα νὰ φυλάγῃσαι ἀπ' αὐτόν.

ΣΕΝ. ΤΕ. Μιὰ καὶ μόνῃ φορὰ ἦταν ἐδῶ. Τώρα ἔφυγε, καὶ πιά ποτὲ δὲ θὰ ξανάρθῃ. Ἄλλὰ γιατί μιλάτε μὲ τέτοια ἀπελπισία; Ὁ ἀπελπισμένος, σὰ μιλάῃ, μιλάει καὶ δίχως καλωσύνη, κατὰ πού λένε.

ΣΟΥΝ. Ἐξακολούθησε νὰ μιᾶς! Μιὰ φωνὴ εἶναι πάντα μιὰ φωνή.

ΣΕΝ ΤΕ. (Μὲ ζέση). Κι' ὅμως ὑπάρχουν ἀκόμη καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι, παρ' ὅλη τὴ μεγάλη δυστυχία. Ὅταν ἤμουνα μικρή, ἔπεσα κάποτε, καθὼς ἐπήγαινα φορτωμένη μ' ἓνα δεμάτι ξερόκλαδα. Ἐνας γέρος ἦρθε καὶ μὲ σήκωσε, καὶ μοῦ ἔδωσε μάλιστα καὶ μιὰ δεκάρα. Πολλὲς φορὲς τὸ θυμᾶμαι αὐτό. Ὅσοι μάλιστα δὲν ἔχουνε πολλὰ νὰ φᾶνε δίνουν εὐχαρίστως. Κατὰ πού φαίνεται, οἱ ἄνθρωποι εὐχαριστιοῦνται νὰ δείχνουν ἀπλά, τί μποροῦνε νὰ κάνουν' καὶ πὼς θὰ μπορούσαν νὰ τὸ δείξουν καλύτερα παρὰ μὲ τὸ νὰ εἶναι καλοπροαίρετοι; Ἡ μοχθηρία εἶναι ἓνα εἶδος ἀδεξιότητος. Ὅταν κάποιος τραγουδάει ἓνα τραγούδι, ἢ κατασκευάζει ἓνα μηχανήμα, ἢ φυτεύει ρύζι, αὐτὸ δείχνει, ἀλήθεια, καλὴ προαίρεση. Καὶ σεῖς εἴσαστε καλοπροαίρετος.

ΣΟΥΝ. Δὲ βρίσκεις νὰ χρειάζονται καὶ πολλὰ πράματα γιὰ τοῦτο, κατὰ πού φαίνεται.

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί. Τώρα νά, ἔνωσα μιὰ σταγόνα βροχῆς.

ΣΟΥΝ. Ποῦ.

ΣΕΝ ΤΕ. Ἀνάμεσα στὰ μάτια.

ΣΟΥΝ. Κατὰ τὴ δεξιὰ μεριά περισσότερο ἢ κατὰ τὴν ἀριστερή;

ΣΕΝ ΤΕ. Κατὰ τὴν ἀριστερή.

ΣΟΥΝ. Καλά. (Ἐστέρ' ἀπὸ λίγο, νυσταγμένος). Καὶ μὲ τοὺς ἄν-

τρεις πάει, τέλειωσες πιά;

ΣΕΝ ΤΕ. (Χαμογελώντας). Ὅμως οἱ γάμπες μου δὲν εἶναι στραβές.

ΣΟΥΝ. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁρισμένως δὲν εἶναι.

ΣΟΥΝ. (Κουρασμένος, ἀκουμπώντας πίσω του στὸ δέντρο). Ἄλλὰ, καθὼς πᾶνε δυὸ μέρες τώρα πού δὲν ἔφαγα καὶ μιὰ πού δὲν ἤπια, δὲ θὰ μπορούσα νὰ σὲ ἀγαπήσω, ἀδερφή, ἀκόμη καὶ νὰ ἴθελα.

ΣΕΝ ΤΕ. Τί ὥραϊα πού εἶναι στή βροχή!
(Ἔρχεται ὁ Βάγκ, ὁ νερούλας, τραγουδώντας τὸ)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥΛΑ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗ ΒΡΟΧΗ

Ἔχω νερό, πουλάω νερό...
Καὶ νὰ με κάτου ἀπ' τὴ βροχή!
Μιὰ στάλα πῆγα γιὰ νὰ βρῶ
Πέρα μακριὰ στὴν ἔξοχή.
Πάρτε νερό! νερό! φωνάζω.
Ὅμως κανεὶς δὲν ἀγοράζει.
Μήτε ρουφάει, μήτε πλερώνει,
Μήτε ἀπ' τὴ δίψα κορυζιάζει.
(Πάρτε νερό, σκυλιά!)

Ἄχ, καὶ νὰ βούλωνα τὴν τρύπα,
Νὰ κάνη χρόνια ἑφτά νὰ βρέξη.—
Μέσ' στ' ὄνειρό μου κάποτε εἶπα —
Νερό μιὰ στάλα νὰ μὴν τρέξη.
Κι' ὅποιον θὰ ἔρχότανε κοντά μου,
Νὰ πιῆ νὰ μὲ παρακαλέση,
Προτοῦ ν' ἀπλώση στὸν κουβά μου,
Θὰ τότε κοίταγα ἂν μ' ἀρέση.
(Κι' ἄς λαχανιάζαν τὰ σκυλιά!)

(Γελώντας):

Τώρα, μακάρια ἔσεῖς χορτάρια,
Τ' ἀνάσκελα νερό ρουφᾶτε
'Απ' τῶν νεφῶνε τὰ μαστάρια,
Καὶ τὴν τιμὴ του μὴ ρωτᾶτε.
Πάρτε νερό! νερό! φωνάζω.
Κι' ὅμως κανεῖς δὲν ἀγοράζει.
Μῆτε ρουφᾶει, μῆτε πλερώνει.
Μῆτε ἀπ' τὴ δίψα κορυζιάζει.
(Πάρτε νερό, σκυλιά!)

(Ἡ βροχὴ ἔχει σταματήσει. Ἡ Σὲν Τέ βλέπει τὸν Βάγκ καὶ τρέχει πρὸς αὐτόν).

ΣΕΝ ΤΕ. Ἄχ, Βάγκ, ξαναγύρισες λοιπόν: Ἐχω φυλάξει τὰ
σύνεργά σου στὸ σπίτι μου.

ΒΑΓΚ. Χίλια εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φύλαξη! Τί γίνεσαι, Σὲν Τέ;

ΣΕΝ ΤΕ. Καλά. Γνώρισα ἓνα πολὺ φρόνιμο καὶ θαρραλέο ἄνθρω-
πο. Κι' ἤθελα ν' ἀγοράσω ἓνα ποτηρί ἀπὸ τὸ νερό σου.

ΒΑΓΚ. Γύρισε λίγο πίσω τὸ κεφάλι κι' ἄνοιξε τὸ στόμα, καὶ
θά 'χῆς ὅσο θές νερό. Ἐκείνη ἡ ἰτιά ἐκεῖ πέρα ὄλο
καὶ στάζει ἀκόμη.

ΣΕΝ ΤΕ. Μὰ θέλω ἀπ' τὸ δικό σου τὸ νερό, Βάγκ.

Ποὺ ἔρχεται ἀπὸ πολὺ μακριά,
Μὲ κάματο πολὺ.
Καὶ ποὺ δύσκολα θὰ πουληθῆ,
Γιατὶ σήμερα βρέχει.

Καὶ τὸ χρειάζομαι γιὰ κεῖνον τὸν κύριο ἐκεῖ.

Εἶναι ἀεροπόρος. Κι' ἓνας ἀεροπόρος
Εἶναι πρὸ θαρραλέος ἀπὸ ἀνθρώπους ἄλλους.
Μὲ συντροφιά τὰ σύγνεφα,
Παλεύοντας μὲ τὶς ἀνεμοζάλες,
Πετάει μέσ' ἀπ' τὸν οὐρανὸ καὶ φέρνει
Στοὺς φίλους μέσ' σὲ χῶρες μακρονῆς
Τὰ γράμματα τὰ φιλικά.

(Πληρώνει και τρέχει με τὸ κύπελλο πρὸς τὸν Σούν).
ΣΕΝ ΤΕ. (Στρέφει και φωνάζει πρὸς τὸν Βάγκ γελώντας). Τὸν
ἐπῆρε ὁ ὕπνος. Ἡ ἀπελπισία και ἡ βροχή κι' ἐγὼ
τὸν ἐκουράσαμε.

INTERMEDIO

ΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΚΑΤΑΛΤΜΑ ΤΟΥ ΒΑΓΚ ΜΕΣ' Σ' ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΓΩΓΟ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΕΩΣ

(Ὁ νερούλας κοιμάται. Μουσική. Ὁ ἀγωγὸς γίνεται διάφανος καὶ στὸν Βάγκ, ποὺ ὄνειρεύεται, ἐμφανίζονται οἱ θεοί).

ΒΑΓΚ. (Ἀκτινοβολώντας). Τὴν εἶδα, Ἐκλαμπρότατοι! Εἶναι πάντα ὅπως ἦταν!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Αὐτὸ μᾶς χαροποιεῖ.

ΒΑΓΚ. Εἶναι ἐρωτευμένη! Μοῦ 'δειξε τὸν φίλο της. Ἀλήθεια, ὅλα τῆς ἔρχονται καλά.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τὸ ἀκοῦμε μὲ πολὺ εὐχαρίστηση. Ἄς ἐλπίσουμε πὼς αὐτὸ θὰ τῆ δυναμώσῃ στὸν ἀγῶνα της γιὰ τὸ καλὸ.

ΒΑΓΚ. Ἐξάπαντος! Κάνει ὅσο μπορεῖ περισσότερες ἀγαθοεργίες.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Σὰν τί ἀγαθοεργίες; Πές μας μερικές, ἀγαπητὲ Βάγκ!

ΒΑΓΚ. ἔχει γιὰ τὸν καθένα ἕναν καλὸ λόγο.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Μὲ ζέση). Ναι, καί;

ΒΑΓΚ. Σπάνια θγαίνει κανεὶς ἀπὸ τὸ μαγαζάκι της χωρὶς καπνὸ, γιὰ μόνον τὸν λόγο, πὼς δὲν ἔχει λίγα λεφτά.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἄσκημο. Τίποτ' ἄλλο;

ΒΑΓΚ. Φιλοξένησε στὸ σπίτι της μιὰν ὀχταμελῆ οἰκογένεια.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Θριαμβευτικὰ στὸν δεύτερο). Ὁκταμελῆ!

(Στὸν Βάγκ). Καὶ τίποτ' ἄλλο ἀκόμη, ἂν ξέρης;

ΒΑΓΚ. Ἄγώρασε ἀπὸ μένα, μ' ὄλο πού 'βρεχε, ἓνα κύπελλο νερό.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Φυσικά, ὄλες αὐτὲς μικρὲς ἀγαθοεργίες.

Ἐννοεῖται.

ΒΑΓΚ. Ναί, ἀλλὰ θέλουν λεφτά. Τόσο πολλὰ ἓνα μικρὸ μαγαζί δὲν τὰ βγάξει.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Βέβαια, βέβαια! Ὅμως ἓνας γνωστικὸς περιβολάρης μπορεῖ νὰ κἀνη θαύματα ἀκόμη καὶ σὲ μιὰ σπιθαμὴ γῆς.

ΒΑΓΚ. Αὐτὸ ἀκριβῶς κάνει κι' ἐκείνη. Κάθε πρωὶ μοιράζει ρύζι, κι' ἔτσι ξοδεύει περισσότερο ἀπὸ τὰ μισὰ της κέρδη, πιστέψτε με, πού σᾶς τὸ λέω!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Κάπως ἀπογοητευμένος). Δὲν λέω τίποτα. Δὲν εἶμαι δυσαρεστημένος, ἀρχὴ εἶναι.

ΒΑΓΚ. Συλλογιστῆτε πὼς οἱ καιροὶ δὲν εἶναι καὶ πολὺ καλοὶ! Κάποτε ἀναγκάστηκε νὰ φωνάξῃ κι' ἓναν ξάδερφὸ της νὰ τὴν βοηθήσῃ, γιατί βρέθηκε σὲ δύσκολη θέσῃ μὲ τὸ μαγαζί της.

Μόλις εὐρέθηκε μιὰ ἀπάνεμη γωνιά,

Τὰ μαδημένα τὰ πουλιὰ τοῦ χειμωνιάτικου οὐ-
[ρανοῦ

Πετάξαν ὄλα κι' ἤρθαν, καὶ

Μαλλῶναν γιὰ τὴ θέσῃ. Καὶ ἡ πειναλέα ἡ ἀλεποῦ

Ροκάνιζε τὸν τοῖχο τὸν φτενό,

Κι' ὁ κουτσοπόδης λύκος

Ἄναποδογύριζε τὸ γαθαθάκι.

Μὲ λίγα λόγια, δὲν μποροῦσε πιά μονάχη της νὰ ἐπιβλέπῃ ὄλες τὶς δουλειές. Ὅλοι ὁμως συμφωνᾶνε, πὼς εἶναι μιὰ καλὴ κοπέλλα. Πάντοῦ τὴ λένε κι' ὄλας: Ἄγγελο τῶν Προαστίων. Τόσες καλωσύνες βγαίνουν ἀπ' τὸ μαγαζί της. Κι' ἄς πάη νὰ λήη ὁ μαραγκός, ὁ Λὶν Τό!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τί σημαίνει αὐτό; Τὴν κακολογεῖ λοιπὸν ὁ Λὶν Τό, ὁ μαραγκός;

ΒΑΓΚ. ὦ, λέει μονάχα πὼς τὰ ράφια τοῦ μαγαζιοῦ δὲν πληρωθῆκαν ὅσο ἀξίζανε.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Τί λὲς αὐτοῦ; Ἕνας μαραγκὸς δὲν ἐπληρώθηκε; Μὲς' στὸ μαγαζὶ τῆς Σὲν Τέ; Πῶς μπόρεσε νὰ τὸ κάμη αὐτό;

ΒΑΓΚ. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶχε τὰ λεφτά.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀδιάφορο, ἅμα χρωστᾶμε κάτι τὸ πληρώνουμε. Ἀκόμα κι' ἡ σκιά τῆς ἀδικίας πρέπει ν' ἀποφεύγεται. Πρῶτα πρέπει νὰ τηρῆται τὸ γράμμα τῶν ἐντολῶν κι' ἔπειτα τὸ πνεῦμα.

ΒΑΓΚ. Μὰ δὲν ἦταν ἡ ἴδια, Ἐκλαμπρότατοι, ὁ ξάδερφός της ἦταν.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Τότε αὐτὸς ὁ ξάδερφος νὰ μὴν ξαναπερᾶση πὰ τὸ κατῶφλι της!

ΒΑΓΚ. (Μὲ κατάπτωση). Καταλαβαίνω, Ἐκλαμπρότατοι. Μόνο θὰ ἔπρεπε ἴσως ἀκόμη νὰ σᾶς βεβαιώσω, γιὰ νὰ ὑπερασπιστῶ τῆ Σὲν Τέ, ὅτι ὁ ξάδερφός της αὐτὸς θεωρεῖται ἐντιμότετος ἐμπορευόμενος. Ἀκόμη καὶ ἡ Ἀστυνομία τὸν ἔχει σ' ἐκτίμηση.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὅπωςδὴποτε, δὲν θέλομε νὰ τὸν καταδικάσωμε, χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσωμε, αὐτὸν τὸν ἐξάδερφο. Ὅμολογῶ πὼς δὲν καταλαβαίνω τίποτε ἀπὸ ἐπιχειρήσεις, ἴσως πρέπει νὰ ζητήσωμε πληροφορίες, ποιῆς εἶναι οἱ συνήθειες. Ἀλλὰ γιὰ διαρκῶς ἐπιχειρήσεις! Εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητες; Ὅλοι κάνουν τώρα ἐπιχειρήσεις! Ἐκάναν ἐπιχειρήσεις οἱ Ἐφτὰ Καλοὶ Βασιλιάδες; Πούλαγε ὁ δίκαιος Κούγκ ψάρια; Τί ἔχουν νὰ κάνουν οἱ ἐπιχειρήσεις μὲ μιὰν ἔντιμη καὶ ἀξιοσέβαστη ζωή;

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. (Πολὺ πειραγμένος). Ὅπωςδὴποτε κάτι τέτοιο δὲν πρέπει νὰ ξανασυμβῆ.
(Στρέφει γιὰ νὰ φύγη. Οἱ ἄλλοι δύο θεοὶ στρέφουν κι' αὐτοί).

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Μένοντας τελευταῖος, μὲ ἀμηχανία). Συγχώρησε τὸν κάπως τραχὺ τόνο μας σήμερα! Εἴμαστε τάλαιπωρημένοι· δὲν κοιμηθήκαμε καλά. Ἄχ, αὐτὰ τὰ

καταλύματα για τὴ νύχτα! Οἱ εὐποροὶ μᾶς συνιστοῦν
θερμότατα τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ οἱ φτωχοὶ δὲν ἔχουν
ἄρκετὰ δωμάτια.

ΟΙ ΘΕΟΙ. (Ἀπομακρύνονται γκρινιάζοντας). Ἄδύνατοι, καὶ οἱ
καλύτεροί τους! — Τίποτα πέρα γιὰ πέρα καλό! —
Λιγιστό, λιγιστό! Ὅλ' ἀπ' τὴν καρδιά, φυσικά, μὰ
τίποτα πὸν νά 'χη κάποιο ἐπιβάλλον! — Ὅμως ἐκείνη
θά 'πρεπε τοῦλάχιστον. . . (Δὲν ἀκούγονται πιά).

ΒΑΓΚ. (Φωνάζοντάς τους). Ἄχ, μὴν εἴσαστε ἄσπλαχνοι, Ἐκλαμ-
πρότατοι! Μὴ γυρεῦτε πάρα πολλὰ ἀπὸ τὴν ἀρχή!

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΕΝ ΤΕ

(Ένα κουρείο. Ένα έμπορικό χαλιών και τὸ καπνοπωλείο τῆς Σέν Τέ. Είναι πρωί. Μπρὸς στὸ μαγαζὶ τῆς Σέν Τέ περιμένουν δύο ἀπομεινάρια ἀπὸ τὴν ὀκταμελῆ οἰκογένεια, ὁ Παπποῦς και ἡ Νύφη, καθὼς και ὁ ἀνεργὸς και ἡ Σίν).

Η ΝΥΦΗ. Δὲ γύρισε ψὲς βράδν σπῖτι;

Η ΣΙΝ. Ἀπίστευτη συμπεριφορὰ! Ἐκεῖνος ὁ λυσσασμένος κύριος ἐξάδελφος μᾶς ἄδειασε ἐπὶ τέλους τὴ γωνιά, και ἡ κυρὰ καταδέχεται νὰ μᾶς δῖνη πότε - πότε λίγο ρύζι, ἀπὸ κείνο πὸν τῆς περισσεύει, μὰ τώρα πάλι νύχτες δλάκερες μένει ἔξω, και οἱ θεοὶ ξέρουν ποῦ γυρῖζει.

(Ἀπὸ τὸ κουρείο ἀκούγονται φωνὲς δυνατές. Πετάγεται ἔξω ὁ Βάγκ παραπατώντας, τὸν κυνηγáει ὁ χοντρὸς κουρέας, ὁ κύριος Σοῦ Φού, μ' ἓνα βαρὺ ψαλλίδι τοῦ κατσαρώματος στὸ χέρι).

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ, νὰ φορτώνεσαι στοὺς πελάτες μου μὲ τὸ βρωμιόνερό σου! Πάρε τὸ κύπελλό σου και ξεκουμπίσου!

(Ὁ Βάγκ κάνει νὰ πιάση τὸ κύπελλο πὸν τοῦ ἀπλώνει ὁ κύριος Σοῦ Φού, κι' αὐτὸς τοῦ χτυπάει μὲ τὸ ψαλλίδι τὸ χέρι, ἔτσι πὸν ὁ Βάγκ ξεφωνίζει δυνατά).

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Ἄρπα τη λοιπόν! Αὐτὸ ἄς σοῦ γίνῃ μάρθμα!

(Ξαναμπαίνει ξεφυσώντας στο κουρείο).

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. (Σηκώνει το κύπελλο και το δίνει στον Βάγκ).

Για το χτύπημα μπορείς να του κάνης μήνυση.

ΒΑΓΚ. Μοῦ τσάκισε τὸ χέρι.

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Είναι κάνα κόκκαλο σπασμένο;

ΒΑΓΚ. Δέν μπορῶ πιά νὰ τὸ κουνήσω.

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Κάθησε ἐδῶ, καὶ ρίξε του ἀπὸ πάνω λίγο νερό!

(Ὁ Βάγκ κάθεται).

Η ΣΙΝ. Τὸ νερὸ ὀπωσδήποτε γιὰ σένα εἶναι φτηνό.

Η ΝΥΦΗ. Οὐτ' ἓνα κομμάτι πανὶ δέν μπορείς νὰ βρῆς ἐδῶ πέρα,
ἢ ὦρα ὀχτῶ πρωί! Τὸ 'ρίξε στὶς περιπέτειες, βλέπεις!
Τί σκάνδαλο!

Η ΣΙΝ. (Σκυθρωπή). Μᾶς ἐξέχασε!

(Ἡ Σὲν Τὲ κατεβαίνει τὸν δρόμο κι' ἔρχεται μ' ἓνα
δοχεῖο ρύζι στὸ χέρι).

ΣΕΝ ΤΕ. (Πρὸς τὸ κοινό). Ποτὲ δὲν εἶχα εἶδει τὴν πόλη τὸ
πρωί. Τὴν ὦρα αὐτὴν ἤμουν ἀκόμη πάντα πλαγιασμένη
μὲ τὴ βρωμερὴ κουβέρτα πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι, ἀπὸ φό-
βο μὴν ξυπνήσω. Σήμερα περπατοῦσα ἀνάμεσα ἀπὸ
τοὺς ἐφημεριδοπῶλες καὶ ἀπὸ τοὺς ἄντρες πού ξεπλέ-
νουν μὲ νερὸ τὴν ἄσφαλτο, κι' ἀπὸ τὶς βωδάμαξες μὲ
τὰ δροσερὰ λαχανικὰ ἀπ' τὰ περιβόλια. Περπάτησα
δρόμο πολὺ ἀπὸ τὴ συνοικία τοῦ Σὸν ἴσαμ' ἐδῶ, ἀλλὰ
μὲ κάθε βῆμα γινόμουνα πιὸ χαρούμενη. Ἄκουγα πάν-
τοτε νὰ λένε πῶς, ὅταν ἀγαπάει κανεὶς, βρῖσκεται στὰ
σύννεφα, ἀλλὰ τὸ ὠραῖο εἶναι νὰ περπατᾷς πάνω στὴ
γῆ, πάνω στὴν ἄσφαλτο. Σᾶς λέω, πῶς οἱ ὄγκοι τῶν
σπιτιῶν μέσ' στὴν αὐγή, μοιάζονε μὲ σωροὺς γκρεμί-
σματα, ὅπου ἀνάβουνε φῶτα, ἐνῶ ὁ οὐρανὸς εἶναι
κι' ὄλας ρόδιнос καὶ διάφανος ἀκόμη, γιὰτ' εἶναι δίχως
σκόνη. Σᾶς λέω, πῶς χάνετε πολὺ, ὅταν δὲν εἴστε
ἐρωτευμένοι κι' ὅταν δὲν βλέπετε τὴν πόλη σας, τὴν
ὦρα ὅπου σηκώνεται ἀπ' τὸ στρῶμα, σὰν ἄπιωτος γε-
ρο - τεχνίτης, πού, ρουφώντας καθαρὸν ἀέρα, γελῶντι
τὰ πλεμόνια του κι' ἀρπάξει τῆς δουλειᾶς τὰ σύνεργα,
κατὰ πού τραγουδᾶνε οἱ ποιητές. (Πρὸς ἐκείνους πού

περιμένουν). Καλημέρα! 'Εδώ είναι τὸ ρύζι. (Τοὺς μοιράζει· ἔπειτα βλέπει τὸν Βάγκ). Καλημέρα, Βάγκ. Εἶμαι ἐλαφρόμυαλη σήμερα. Στὸ δρόμο κοιταζόμουνα σὲ κάθε βιτρίνα, καὶ τώρα μοῦ ῥχεται ἡ ἐπιθυμία ν' ἀγοράσω ἕνα σάλι. ("Γστερ' ἀπὸ μικρὸ δισταγμὸ). Πο-
λὺ θὰ τὸ 'θελα νὰ φαίνομαι ὁμορφη. (Μπαίνει γρή-
γορα στὸ μαγαζὶ μὲ τὰ χαλιά).

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. (Ποῦ ξαναβγῆκε στὴν πόρτα, πρὸς τὸ κοινό). Τὰ ἔχω χαμένα, τί ὁμορφη ποῦ φαίνεται σή-
μερα ἢ δεσποινὶς Σὲν Τέ, ἡ ἰδιοκτῆτρια τοῦ ἀντικρυ-
νοῦ καπνοπωλείου, ποῦ ὡς τώρα δὲν τὴν εἶχα ποτέ μου
προσέξει. Δὲν ἔχω τρία λεπτά ποῦ τὴν εἶδα, καὶ θαρ-
ρῶ πὼς εἶμαι κι' ὄλας ἐρωτευμένος μαζί της. Εἶναι
ἀπίστευτα συμπαθητικὸ πρόσωπο! (Στὸν Βάγκ).
Γκρεμίσου ἐσύ, παλιοτόμαρο!

(Ξαναμπαίνει στὸ κουρεῖο. Ἡ Σὲν Τέ καὶ ἕνα πολὺ
ἡλικιωμένο ζευγάρι, ὁ ἔμπορος τῶν χαλιῶν καὶ ἡ γυ-
ναίκα του, βγαίνουν ἀπὸ τὸ κατάστημα τῶν χαλιῶν.
Ἡ Σὲν Τέ κρατᾷ ἕνα σάλι, ὁ ἔμπορος ἕναν καθρέ-
φτη).

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Εἶναι πολὺ ὠραῖο καὶ ὄχι ἀκριβό, γιατί ἔχει
ἐδῶ στὴν ἄκρη μιὰ τρυπίτσα.

ΣΕΝ ΤΕ. (Κοιτάζοντας τὸ σάλι στὸ μπράτσο τῆς γερόντισσας).
Καὶ τὸ πράσινο εἶναι ὁμορφο.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. (Χαμογελώντας). Ἄλλὰ δυστυχῶς ἐκεῖνο δὲν
ἔχει κανένα ἐλάττωμα.

ΣΕΝ ΤΕ. Ναι, τί κρίμα! Δὲν μπορῶ νὰ ξανοιχτῶ πολὺ μὲ τὸ
μαγαζὶ ποῦ ἔχω. Ἔχω ἀκόμα μικρὰ ἔσοδα καὶ μεγάλα
ἔξοδα.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Γιὰ ἀγαθοεργίες. Μὴν κάνετε καὶ πάρα πολ-
λές. Στὴν ἀρχὴ κάθε πιάτο ρύζι παίξει βέβαια τὸν ρό-
λο του, δὲν εἶν' ἔτσι;

ΣΕΝ ΤΕ. (Δοκιμάζοντας τὸ τρυπημένο σάλι). Ἔτσι βέβαια πρέ-
πει, ἀλλὰ τώρα εἶμαι ἐλαφρόμυαλη. Μοῦ πάει αὐτὸ τὸ
χρῶμα;

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ρωτήσετε ἕναν ἄντρα.

ΣΕΝ ΤΕ. (Στρέφοντας πρὸς τὸν γέροντα). Μοῦ πηγαίνει;

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ. Ρωτῆστε καλύτερα...

ΣΕΝ ΤΕ. (Μὲ μεγάλη εὐγένεια). Ὅχι, ἐσᾶς ρωτᾶω.

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ. (Μὲ τὴν ἴδια εὐγένεια). Τὸ σάλι σᾶς πηγαίνει.

Ἄλλὰ νὰ τὸ φορᾶτε μὲ τὴ γυαλιστερὴ πλευρὰ ἀπὸ μέσα.

(Ἡ Σὲν Τὲ πληρώνει).

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Ἄν δὲν ἀρέση, μὴν ἀνησυχῆτε, τὸ ἀλλάζετε. (Τὴν τραβάει κατὰ μέρος). Ἔχει καμμιά μικρὴ περιουσία;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὄ, ὄχι.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Ἄλλὰ τότε μπορεῖτε νὰ πληρώσετε τὸ νοῖκι τῆς ἑξαμηνίας;

ΣΕΝ ΤΕ. Τὸ νοῖκι τῆς ἑξαμηνίας! Αὐτὸ τὸ εἶχα ὀλότελα ξεχάσει.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Ἐγὼ τὸ εἶχα στὸ νοῦ μου! Καὶ τὴ δευτέρα ποῦ μᾶς ἔρχεται εἶναι κι' ὄλας ἡ πρώτη. Θὰ ἴθελα νὰ μιλήσω μαζί σας. Ξέρετε, ὁ ἄντρας μου κι' ἐγώ, ἅμα σᾶς γνωρίσαμε, μείναμε λίγο σκεπτικοί, σχετικὰ μ' ἐκείνη τὴν ἀγγελία συνοικεσίου, ποῦ δημοσιεύατε. Καὶ ἀποφασίσαμε, στὴν ἀνάγκη, νὰ σᾶς δώσουμε χεῖρα βοηθείας. Ἔχομε χρήματα κατὰ μέρος καὶ μπορούμε νὰ σᾶς δανείσουμε τὰ διακόσια ἀσημένια δολλάρια. Ἄν θέλετε, μπορεῖτε νὰ μᾶς βάλετε ἐνέχυρο τ' ἀποθέματά σας σὲ καπνό. Καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη μεταξὺ μας νὰ κάνουμε καὶ χαρτιά.

ΣΕΝ ΤΕ. Θέλετε ἀλήθεια νὰ δανείσετε ἓνα τόσο ἐλαφρόμυαλο πρόσωπο.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Γιὰ νὰ τ' ὁμολογήσουμε, στὸν κύριω ἐξάδελφό σας μπορεῖ νὰ μὴ δανείζαμε, ἀλλὰ σὲ σᾶς δανείζουμε χωρὶς κανένα φόβο.

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ. (Ἐπεμβαίνοντας κι' αὐτός). Σύμφωνοι;

ΣΕΝ ΤΕ. Πολὺ θὰ ἐπιθυμοῦσα, κύριε Ντέγκ, ν' ἀκοῦγαν τώρα οἱ θεοὶ τὴ γυναῖκα σας. Ψάχνουν νὰ βροῦν καλοὺς ἀνθρώπους, ποῦ νὰ ἴναι εὐτυχισμένοι. Καὶ σεῖς πρέπει νὰ ἴσαστε βέβαια εὐτυχισμένοι, ποῦ βοηθᾶτε ἐμένα,

γιατί ἀπὸ ἀγάπη βρίζομαι τώρα σὲ δύσκολη θέση.
(Οἱ δύο γέροντες τῆς χαμογελοῦν).

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ. Ἐδῶ εἶναι τὰ χρήματα.

(Τῆς δίνει ἓνα φάκελλο. Ἡ Σὲν Τὲ τὸν παίρνει καὶ ὑποκλίνεται, ὅπως ὑποκλίνονται καὶ οἱ δύο γέροι. Ἔπειτα γυρίζουν στὸ μαγαζί τους).

ΣΕΝ ΤΕ. (Στὸν Βάγκ, σηκώνοντας ψηλὰ τὸν φάκελλό τους). Ἐδῶ εἶναι τὸ νοῦκι γιὰ μισὸ χρόνο! Δὲν εἶναι σὰν ἓνα θαῦμα; Καὶ τί λές, Βάγκ, γιὰ τὸ καινούργιο μου σάλι;

ΒΑΓΚ. Τὸ ἀγόρασες γιὰ κείνον ποὺ εἶδα στὸ πάρκο.
(Ἡ Σὲν Τὲ νεύει).

Η ΣΙΝ. Δὲν κοιτᾶτε καλύτερα τὸ σπασμένο χέρι του, παρὰ νὰ τοῦ μιλάτε γιὰ τὶς ὑποπτες περιπέτειές σας!

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἀνήσυχη). Τί ἔπαθε τὰ χέρι σου;

Η ΣΙΝ. Ὁ παραμπέρης τοῦ τὸ τσάκισε μὲ τὴν ψαλλίδα του μπρὸς στὰ μάτια μας.

ΣΕΝ ΤΕ. (Κατατρομαγμένη γιὰ τὴν ἀπροσεξία της). Κι' ἐγὼ δὲν κατάλαβα τίποτα! Πρέπει νὰ πᾶς ἀμέσως στὸν γιατρό, ἀλλιῶς θὰ μείνη ἀλύγιστο τὸ χέρι σου, καὶ δὲν θὰ μπορῆς ποτέ σου πιά νὰ δουλεύς καλά. Αὐτὸ εἶναι μεγάλο δυστύχημα. Γρήγορα, σήκω πάνω! Πήγαινε γρήγορα!

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Ὅχι στὸν γιατρό, στὸν δικαστὴ πρέπει νὰ πάη. Μπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωση ἀπὸ τὸν παραμπέρη, ποὺ ἔναι πλούσιος.

ΒΑΓΚ. Λές νὰ ὑπάρχῃ τέτοια ἐλπίδα;

Η ΣΙΝ. Ἄν πραγματικά ἔχῃ σπάσει. Ἄλλὰ ἔχει σπάσει;

ΒΑΓΚ. Νομίζω. Πρῆστηκε κι' ὄλας ὀλότελα. Λές νὰ ἔναι εἰσόδημα ἰσόβιο;

Η ΣΙΝ. Πρέπει ὀπωσδήποτε νὰ ἔχῃς μάρτυρα.

ΒΑΓΚ. Μὰ ὄλοι ἔσεῖς τὸ εἶδατε βέβαια! Ὅλοι μπορεῖτε νὰ μαρτυρήσετε.

(Κοιτάζει γύρω του. Ὁ ἄνεργος, ὁ παπποῦς καὶ ἡ νύφη κάθονται ἀκουμπώντας στὸν τοῖχο καὶ τρῶνε. Κανεῖς δὲν σηκώνει τὰ μάτια).

ΣΕΝ ΤΕ. (Στὴ Σίν). Ἄλλὰ καὶ σεῖς ἢ ἴδια τὸ εἶδατε.

Η ΣΙΝ. Ἐγὼ δὲ θέλω νὰ ἔχω δοσοληψίες μὲ τὴν ἀστυνομία.

ΣΕΝ ΤΕ. (Στὴ νύφη). Τότε σεῖς!

Η ΝΤΦΗ. Ἐγὼ; Ἐγὼ δὲν κοίταγα κατὰ κεῖ!

Η ΣΙΝ. Καὶ βέβαια κοιτάγατε! Ἐγὼ οἶδα πού κοιτάγατε!
Μόνο πού φοβόσαστε, γιατί ὁ μαρμπέρης ἔχει μεγάλη
ἰσχύ.

ΣΕΝ ΤΕ. (Στὸν παπποῦ). Εἶμαι βέβαιη πὼς ἐσεῖς θὰ πᾶτε μάρ-
τυρας γι' αὐτὸ τὸ περιστατικό.

Η ΝΤΦΗ. Ἡ μαρτυρία του δὲν πιάνεται. Εἶναι ξεμωραμένος.

ΣΕΝ ΤΕ. (Στὸν ἀνεργο). Μπορεῖ νὰ πάρη, λέτε, ἰσόδια ἀπο-
ζημίωση;

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Ἐμένα μ' ἔχουν γράψει δυὸ φορές γιὰ ἐπαιτεία.
Ἡ μαρτυρία μου μᾶλλον θὰ τότε βλάψη.

ΣΕΝ ΤΕ. (Δύσπιστη). Ὅστε κανένας ἀπὸ οἶς δὲ θέλει νὰ πῆ,
τί γίνηκε; Τοῦ σπάσανε τὸ χέρι, μέρα μεσημέρι, καὶ
κανεῖς δὲ θέλει νὰ μιλήσῃ; (Θυμωμένα):

ὦ, σεῖς, δυστυχισμένοι!

Στὸν ἀδελφό σας ἔκαμαν κακό,

Καὶ σεῖς κρατᾶτε σφαλιχτὰ τὰ μάτια!

Ὁ χτυπημένος δυνατὰ φωνάζει,

Καὶ σεῖς σιωπᾶτε;

Στριφογυρνᾷ ὁ κακοποιός,

Τὸ θῦμα του διαλέγει.

Καὶ λέτε σεῖς: ἐμᾶς δὲν μᾶς πειράζει,

Γιατὶ ἐμεῖς δὲ δείχνουμε ἀγανάχτηση.

Τί λογῆς πόλη θὰ ἔναι αὐτή,

Καὶ σεῖς οὐκ εἶνε τί λογῆς ἀνθρώποι!

Ὅταν μέσ' σὲ μιὰ πόλη γίνονται ἀδικίες,

Πρέπει νὰ γίνετα ἐπανάσταση.

Κι' ὅπου δὲ γίνετα ἐπανάσταση, καλύτερα εἶναι,

Φωτιὰ νὰ πέφτῃ καὶ νὰ καίῃ τὴν πόλη,

Προτοῦ νὰ πέσῃ ἢ νύχτα!

Βάγκ, ἀφοῦ κανεῖς δὲν ἔρχεται γιὰ μάρτυρας ἀπὸ κεῖ-

νους πού ήταν μπροστά, τότε θά 'ρθω ἐγώ νά μαρτυρήσω και νά πῶ πῶς τὸ εἶδα ἐγώ.

Η ΣΙΝ. Αὐτὸ θά 'ναι ψευδορκία.

ΒΑΓΚ. Δὲν ξέρω, ἂν αὐτὸ μπορῶ νά τὸ δεχτῶ. (Κοιτάζοντας τὸ χέρι του νοιασμένος). Ἔχετε τὴν ἰδέα πῶς εἶναι ἀρκετὰ πρησμένο; Ἐμένα μοῦ φαίνεται σὰν νά ξεπρήστηκε πάλι.

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. (Καθησυχάζοντάς τον). Ὁχι, καθόλου δὲν ξεπρήστηκε.

ΒΑΓΚ. Ἀλήθεια; Ναι, ἔτσι νομίζω κι' ἐγώ, πρήστηκε μάλιστα κάπως περισσότερο. Μπορεῖ και νά 'χη σπάσει ἡ κλειδωση. Καλύτερα νά τρέξω ἀμέσως στὸν δικαστή. (Κρατώντας μὲ προσοχὴ τὸ χέρι του, και δλοένα στρέφοντας και κοιτάζοντάς το, τρέχει και φεύγει).
(Ἡ Σὶν τρέχει και μπαίνει στὸ κουρεῖο).

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Τρέχει στὸν μπαρμπέρη, νά τὸν μαλαγανέψη.

Η ΝΥΦΗ. Δὲν μποροῦμε ἐμεῖς ν' ἀλλάξουμε τὸν κόσμο.

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἀποκαρδιωμένη). Δὲ θέλω νά σᾶς προσβάλω. Μόνο πού 'μαι κατατρομαγμένη. Ὁχι, θά 'θελα νά σᾶς προσβάλω. Φύγετε ἀπὸ τὰ μάτια μου!

Μῆτε μιλιὰ δὲ θγάζουν. Ὅπου νά τοὺς στήσης,
Μένουν και στέκουν. Κι' ἂν τοὺς διώξης φεύγουν
Και βιαστικά σου ἀδειάζουν τὴ γωνιά!
Τίποτα δὲν τοὺς συγκινεῖ. Μονάχα
Τοῦ φαγητοῦ ἡ ὄσμη τοὺς κάνει νά σηκώνουνε
[τὰ μάτια.

(Μιὰ γριὰ γυναίκα ἔρχεται τρέχοντας. Εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Σούν, ἡ κυρία Γιάγκ).

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Λαχανιασμένη). Εἰσαστε ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ; Ὁ γιός μου μοῦ τὰ διηγῆθηκε δλα. Εἶμαι ἡ μητέρα τοῦ Σούν, ἡ κυρία Γιάγκ. Σκεφθῆτε, τοῦ παρουσιάζεται τώρα ἡ εὐκαιρία, νά πάρη μιὰ θέση πιλότου! Σήμερα τὸ πρωί, μόλις πρὸ ὀλίγου, ἦρθε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸ Πεκίνο. Ἀπὸ τὸν διοικητὴ μᾶς βιά-

σεως ταχυδρομικῶν αεροπλάνων.

ΣΕΝ ΤΕ. Καί θά μπορεῖ πάλι νά πετάη; ὦ, κυρία Γιάγκ!

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ὅμως ἡ θέση κοστίζει τρομερά: πεντακόσια ἀσημένια δολλάρια.

ΣΕΝ ΤΕ. Εἶναι πολλά. Ἄλλὰ δὲν πρέπει ἡ δουλειά νά ναυαγήσῃ γιὰ τὰ λεφτά. Ἔχω δὲ τὸ μαγαζί.

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἄν μπορούσατε νά κάνετε κάτι!

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἀγκαλιάζοντάς την). Ἄχ, νά μπορούσα νά τὸν βοηθήσω!

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Θὰ δίνετε μιὰν εὐκαιρία σ' ἕναν ἄνθρωπο μὲ ταλέντο.

ΣΕΝ ΤΕ. Πῶς ἐπιτρέπεται, νά ἐμποδίζουν κάποιον νά εἶναι χρήσιμος! (Μετὰ μικρὴ παύση). Μόνο πού ἀπὸ τὸ μαγαζί λίγα πράματα μπορούμε νά πιάσουμε, καὶ τὰ διακόσια ἀσημένια δολλάρια, τὰ μετρητὰ πού ἔχω ἐδῶ, τὰ ἔχω δανειστῆ. Αὐτά, βέβαια, μπορεῖτε ἀμέσως νά τὰ πάρετε. Θὰ πουλήσω τ' ἀποθέματά μου σὲ καπνὸ, καὶ θὰ τὰ δώσω πίσω.

(Τῆς δίνει τὰ χρήματα τῶν δύο γερόντων).

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἄχ, δεσποινὶς Σὲν Τέ, αὐτὴ ἡ βοήθεια εἶναι στὴ θέση της. Ὅλοι ἐδῶ στὴν πόλιν τὸν ἀνόμαζαν κι' ὄλας ὁ νεκρὸς ἀεροπόρος, γιὰ τ' ἦταν ὄλοι πεπεισμένοι, πὼς τόσο θὰ ξαναπετοῦσε ὅσο πετάει ἕνας νεκρὸς.

ΣΕΝ ΤΕ. Ἄλλὰ μᾶς χρειάζονται ἀκόμη τρακόσα δολλάρια γιὰ τὴ θέση τοῦ πιλότου. Πρέπει νά σκεφθοῦμε, κυρία Γιάγκ. (Ἀργά). Ξέρω κάποιον, πού ἴσως μπορούσε νά μὲ βοηθήσῃ σὲ τοῦτο. Κάποιον πού κι' ἄλλοτε μοῦ ἔδωσε καλὴ συμβουλή. Δὲ θὰ ἤθελα, εἶναι ἀλήθεια, νά τὸν ξανακαλέσω, γιὰ τ' εἶναι σκληροκάρδος καὶ παμπόνηρος. Ἐλεγα νά 'ταν ἡ τελευταία φορὰ. Ἐνας ἀεροπόρος ὅμως εἶναι καμωμένος γιὰ νά πετάη, αὐτὸ εἶναι φανερό.

(Μακρινὸς βόμβος ἀπὸ κινήτρα).

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἄν αὐτός, γιὰ τὸν ὁποῖον μιλάτε μπορούσε νά μᾶς προμηθεύσῃ τὰ χρήματα! Κοιτᾶχτε, εἶναι τὸ πρῶνὸ ταχυδρομικὸ ἀεροπλάνο, πού πάει στὸ Πεκίνο!

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἀποφασιστικά). Γνέψτε του, κυρία Γιάγκ! Ὁ πιλότος μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ μᾶς δῆ. (Γνέφει μὲ τὸ σάλι της). Γνέψτε καὶ σεῖς!

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Γνέφοντας). Τὸν ξέρετε ἐκεῖνον πὸν πετάει;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅχι. Ξέρω κάποιον πὸν θὰ πετάξῃ. Γιατὶ ὁ ἀπελπισμένος πρέπει νὰ πετάξῃ, κυρία Γιάγκ. Ἐνας τοῦλάχιστον πρέπει νὰ μπορέσῃ νὰ ὑψωθῆ πάνω ἀπ' ὅλους ἐμᾶς, πάνω ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἀθλιότητα! (Πρὸς τὸ κοινό):

Ὁ Σούν, ὁ ἀγαπημένος μου, μέσ' στῶν νεφῶν τῆ
[συντροφιά!

Παλεύει μέ τις ἄγριες μπόρες
Καὶ μέσ' ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πετώντας φέρνει
Σὲ φίλους μακρινῶν χωρῶν
Γράμματα φιλικά.

ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ
ΜΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΤΛΑΙΑ

(Μπαίνει ἡ Σὲν Τὲ κρατώντας στὰ χέρια της τὴ μάσκα καὶ τὴ φορεσιὰ τοῦ Σοῦϊ Τά, καὶ τραγουδάει).

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΑΝΙΣΧΤΡΩΝ ΘΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Στὴ χώρα μας

Πρέπει τύχη νὰ ᾿χη ὁ χρήσιμος. Καὶ μόνο

Σὰ βρισκῆ δυνατοὺς βοηθοὺς

Μπορεῖ νὰ δείξῃ τί φελάει.

Οἱ καλοὶ

Δὲν μποροῦνε νὰ βοηθοῦνται, κι' εἶναι ἀνίσχυροὶ

[οἱ θεοί.

Γιατ' οἱ θεοὶ δὲν ἔχουνε κανόνια μῆτε τάνκς

Καὶ θωρηκτὰ καὶ νάρκες καὶ βομβαρδιστικὰ,

Νὰ πετσοκόβουν τοὺς κακοὺς καὶ τοὺς κα-

[λοὺς νὰ προφυλᾶνε;

Γιὰ κείνους τότε καὶ γιὰ μᾶς θὲ νὰ ᾿ταν πιὸ

[καλά.

(Φοράει τὰ ροῦχα τοῦ Σοῦϊ Τά καὶ κάνει μερικὰ βήματα μετὰ τὸν δικό του τρόπο βαδίσματος).

Οἱ καλοὶ

Στὴ χώρα μας πολὺν καιρὸ καλοὶ δὲ γίνεται νὰ

[μείνουν.

Ὅπου τὰ πιάτα εἶν' ἀδειανά, μαλλώνουν οἱ ποῦ
[τρῶν.

Ἄχ, στήν ἀνέχεια δὲ φελᾶνε

Τῶν θεῶν οἱ ἐντολές.

Γιατὶ δὲν ἐμφανίζονται οἱ θεοὶ στήν ἀγορὰ
Χαμογελώντας νὰ μοιράζον πλούσια τ' ἀ-
[γαθά;

Κι' ἀφήνουν τοὺς ἀπὸ ψωμί κι' ἀπὸ κρασί
[χορτάτους

Μονάχοι τους νὰ χαίρουνται σὰ φίλοι τὰ
[καλά τους;

(Φοράει τὴ μάσκα τοῦ Σοῦϊ Τὰ κι' ἐξακολουθεῖ νὰ
τραγουδάη μὲ τὴ φωνὴ ἐκείνου):

Ὅσπου ν' ἀγγίξουμε φαῖ τὸ μεσημέρι

Χρειαίεται σκληράδα, ποὺ καὶ βασιλεία στήνονται
[μ' αὐτήν.

Χωρὶς πᾶνου σὲ δέκα νὰ πατήση,

Κανεὶς δὲ θὰ βοηθήση κάποιον κακομοίρη.

Γιατὶ ψηλά στὸν οὐρανὸ οἱ θεοὶ δὲν τὸ κη-
[ρύχνουν,

Ὅτι τὸν κόσμον τὸν καλὸ τὸν δίνουν στοὺς
[καλοὺς;

Καὶ μὲ κανόνια καὶ μὲ τάνκς τὴν προστασία
[τους δὲν τοὺς δείχνουν

Προστάζοντας: Φωτιά! Χωρὶς νὰ λυπηθοῦνε
[τοὺς κακοὺς;

ΤΟ ΚΑΙΝΟΠΩΛΕΙΟ

(Πίσω ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ μαγαζιοῦ κάθεται ὁ Σοῦί Τὰ καὶ διαβάζει τὴν ἐφημερίδα. Δὲν δίνει οὔτε τὴν ἐλάχιστην προσοχὴν στὴ Σίν, πού, καθὼς σφουγγίζει, δλο καὶ μιλάει).

Η ΣΙΝ. Ἐνα τόσο μικρὸ μαγαζὶ γρήγορα καταστρέφεται, ἂν ἀπλωθοῦν στὴ γειτονιά διάφορες κακολογίες, πιστέψτε με πού σᾶς τὸ λέω. Θά 'τανε πιά καιρός, ἐσεῖς, ἕνας ἄντρας καθὼς πρέπει, νὰ ξεκαθαρίσετε αὐτὴ τὴ σκοτεινὴν ὑπόθεση τῆς δεσποινίδας μὲ κεῖνον τὸν Γιάγκ Σὸν ἀπὸ τὸ Κίτρινο Σοκάκι. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε πὼς ὁ κύριος Σοῦ Φού, ὁ κουρέας ἀπέναντι, πού ἔχει δώδεκα σπίτια καὶ μόνο μιὰ γυναίκα κι' αὐτὴνε γριά, μοῦ 'δωσε χτέσ ἀκόμη νὰ καταλάβω πὼς ἔχει κολακευτικώτατο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ δεσποινίδα. Ζήτησε μάλιστα καὶ πληροφορίες γιὰ τὴν περουσιακὴ τῆς κατάσταση. Δείχνει δηλαδὴ πραγματικὴ συμπάθεια, μπορῶ νὰ πῶ.

(Καθὼς δὲν λαβαίνει καμμιάν ἀπάντηση, φεύγει στοὺς τέλους, παίρνοντας μαζί καὶ τὸν κουβᾶ τῆς).

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΟΥΝ. (Ἄπόξω). Αὐτὸ εἶναι τὸ μαγαζὶ τῆς δεσποινίδος Σὲν Τέ.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΣΙΝ. Ναί, αὐτὸ εἶναι. Σήμερα δμως εἶναι ὁ ἐξαδέλφος ἐδῶ.

(Ὁ Σοῦί Τὰ τρέχει μὲ τὸ ἐλαφρὸ δῆμα τῆς Σὲν Τέ

σὲ κάποιον καθρέφτη, καὶ πάει νὰ σιάξῃ κι' ὄλας τὰ μαλλιά της, ὅταν κοιτάζεται μέσ' στὸν καθρέφτη καὶ ἀντιλαμβάνεται τὸ λάθος της. Στρέφει γελώντας, σιγαλά. Μπαίνει ὁ Γιάγκ Σούν. Πίσω του ἔρχεται περιεργῆ ἡ Σίν. Τὸν προσπερνᾷ γιὰ νὰ πάῃ στὸ μέσα δωμάτιο).

ΣΟΤΝ. Εἶμαι ὁ Γιάγκ Σούν. (Ὁ Σοῦί Τὰ ὑποκλίνεται). Ἡ Σὲν Τὲ εἶναι ἐδῶ;

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Ὁχι δὲν εἶναι ἐδῶ.

ΣΟΤΝ. Ἀλλὰ θὰ ἔχετε ὀπωσδήποτε ἰδέα, ποιὲς εἶναι οἱ σχέσεις μας.

(Ἀρχίζει νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ μαγαζί). Μαγαζί μὲ τὰ δλα του! Νόμιζα πάντα πὼς τὰ παράλεγε κάπως. (Παρατηρεῖ ἱκανοποιημένος τὰ κουτάκια καὶ τὰ πορσελάκινα βαζάκια). Ἀνθρωπέ μου, θὰ πετάξω καὶ πάλι! (Παίρνει νὰ καπνίσῃ ἓνα ποῦρο, καὶ ὁ Σοῦί Τὰ τοῦ δίνει φωτιά). Νομίζετε πὼς μποροῦμε νὰ πιάσουμε ἀκόμα τρακόσια ἀσημένια δολλάρια ἀπὸ τὸ μαγαζί;

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ ρωτήσω: σκοπεύετε νὰ τὸ πουλήσετε ἀμέσως;

ΣΟΤΝ. Τὰ ἔχουμε λοιπὸν τὰ τρακόσα στὸ χέρι; (Ὁ Σοῦί Τὰ κουνᾷ τὰ κεφάλι). Ἦταν εὐγενικὸ ἀπὸ μέρους της, πὺ κατέβασε ἀμέσως τὰ διακόσα. Ἀλλὰ χωρὶς τ' ἄλλα τρακόσα, πὺ ἀκόμα λείπουν, σὲ τίποτα δὲ μὲ ὄφελοῦν.

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Ἦσως νὰ ἔτανε λιγάκι βιαστικὸ, πὺ σᾶς ὑποσχέθηκε τὰ χρήματα. Μπορεῖ νὰ χάσῃ τὸ μαγαζί. Βιασύνῃ λὲν τὸν ἄνεμο, πὺ σκαλωσιὲς γκρεμίζει, κατὰ πὺ λένε.

ΣΟΤΝ. Τὰ λεφτὰ τὰ χρειάζομαι τῶρ' ἀμέσως ἢ καθόλου. Καὶ τὸ κορίτσι δὲν εἶναι ἀπὸ κείνα πὺ χασομερᾷνε, ὅταν πρόκειται κάτι νὰ δώσουν. Ἀλλωστε, μεταξὺ μας σάν ἄντρες πὺ εἶμαστε, γιὰ τίποτα ὡς τὰ τώρα δὲ χασομέρησε.

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Ἔτσι.

ΣΟΤΝ. Καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν της.

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Θὰ μποροῦσα νὰ μάθω, σὲ τί θὰ χρησιμεύουν τὰ

πεντακόσα δολλάρια;

ΣΟΥΝ. Και βέβαια. Βλέπω πώς όλα θα τὰ φιλοκοσκινίσετε. Ὁ διοικητὴς τοῦ ἀερολιμένα στὸ Πεκίνο, φίλος μου ἀπὸ τότε ποὺ ἤμουνα μαθητὴς στὴ σχολὴ ἀεροπορίας, μπορεῖ νὰ μοῦ προμηθεύσῃ τὴ θέση, ἂν τοῦ σκάσω πεντακόσα δολλάρια.

ΣΟΥΤΙ·ΤΑ. Τὸ ποσὸ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀσυνήθιστα ψηλὸ;

ΣΟΥΝ. Ὅχι. Πρέπει ν' ἀνακαλύψῃ κάποια ὀλιγογρία, καὶ νὰ βγάλῃ ἕναν πιλότο, ποὺ ἔχει μεγάλη οἰκογένεια κι' εἶναι γιὰ τοῦτο πολὺ τοῦ καθήκοντος. Καταλαβαίνετε; Ἐξ ἄλλου αὐτὸ σᾶς τὸ λέω ἐμπιστευτικά, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ μάθῃ ἢ Σὲν Τέ.

ΣΟΥΤΙ·ΤΑ. Ἴσως ὄχι. Μόνο κάτι ἀκόμη: ὁ διοικητὴς τοῦ ἀερολιμένα δὲ θὰ πουλήσῃ τάχα καὶ σᾶς τὸν ἄλλο μῆνα;

ΣΟΥΝ. Ἐμέναν ὄχι. Σὲ μένα δὲ θὰ βρῆ καμμιαν ὀλιγογρία. Ἐχὼ μείνει ἀρκετὸν καιρὸ χωρὶς θέση.

ΣΟΥΤΙ·ΤΑ. (Νεύοντας). Ὁ πεινασμένος σκύλος τραβάει πιὸ γρήγορα τὸ ἀμαξάκι κατὰ τὸ σπίτι. (Τὸν παρατηρεῖ γιὰ λίγο ἐξεταστικά). Ἡ εὐθύνη εἶναι πολὺ μεγάλη, κύριε Γιάγκ Σούν, ζητᾶτε ἀπὸ τὴν ἐξαδέλφη μου νὰ παρατήσῃ τὴ μικρὴ ἰδιοκτησία της κι' ὄλους τοὺς φίλους της σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν πόλη καὶ νὰ παραδόσῃ τὴ μοῖρα της μονάχα στὰ δικά σας χέρια. Ἐχετε σκοπὸ, ὑποθέτω, νὰ παντρευτῆτε τὴ Σὲν Τέ;

ΣΟΥΝ. Ὅσο γι' αὐτὸ θὰ ἴμουν ἑτοιμος.

ΣΟΥΤΙ·ΤΑ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι κρίμα λοιπόν, νὰ ξεπουλήσῃ τὸ μαγαζὶ γιὰ μερικὰ ἀσημένια δολλάρια; Λίγα θὰ πιάσῃ, ἅμα τὸ δώσῃ βιαστικά. Μὲ τὰ διακόσα δολλάρια, ποὺ ἔχετε στὰ χέρια σας, θὰ ἐξασφαλίζοταν τὸ νοῖκι μισοῦ χρόνου. Δὲν σᾶς τραβάει καθόλου ἡ ἰδέα νὰ συνεχίσετε τὴ διεύθυνση τοῦ καπνοπωλείου;

ΣΟΥΝ. Ἐγὼ; Ὁ Γιάγκ Σούν, ὁ ἀεροπόρος; Νὰ μὲ βλέπουν νὰ στέκω πίσω ἀπὸ ἕνα μπάγκο μαγαζιοῦ! «Τί ἐπιθυμεῖ ὁ κύριος, ἕνα δυνατὸ ποῦρο ἢ ἕνα ἐλαφρό;» Αὐτὴ δὲν εἶναι δουλειὰ γιὰ τοὺς Γιάγκ Σούν, ὄχι, σὲ τοῦτο τὸν αἰῶνα!

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἐπιτρέψατέ μου μιὰν ἐρώτηση; ἡ ἀεροπορία εἶναι δουλειά;

ΣΟΥΝ. (Βγάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα γράμμα). Κύριε, παίρνω διακόσα πενήντα ἀσημένια δολλάρια τὸν μῆνα! Κοιτᾶτε μόνος σας τὸ γράμμα. Ἴδου τὸ γραμματόσημο καὶ ἡ σφραγίδα. Πεκίνο.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Διακόσα πενήντα δολλάρια; Εἶναι πολλά.

ΣΟΥΝ. Θαρρεῖτε πὼς πετάω γιὰ τὸ τίποτα;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἡ θέση, καθὼς φαίνεται, εἶναι καλή. Κύριε Γιάγκ Σούν, ἡ ἐξαδέλφη μου μὲ ἐπεφόρτισε νὰ σᾶς βοηθήσω, νὰ πάρετε τὴ θέση αὐτὴ τοῦ ἀεροπόρου, ποὺ εἶναι γιὰ σᾶς τὸ πᾶν. Ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἐξαδέλφης μου δὲ βρίσκω καμμιά σοβαρὴν ἀντίρρηση, ποὺ νὰ τὴν ἐμποδίξῃ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμο τῆς καρδιάς της. Ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ συμμεριστῇ κι' ἐκεῖνη τὶς χαρὲς τοῦ ἔρωτα. Εἶμαι ἔτοιμος νὰ ρευστοποιήσω ἐδῶ τὰ πάντα. Νά, ποὺ ἔρχεται καὶ ἡ ἰδιοκτῆτρια τοῦ σπιτιοῦ, ἡ κυρία Μι Τσοῦ· θὰ ζητήσω τὴ γνώμη της γιὰ τὴν πώληση.

Ἡ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. (Μπαίνοντας). Καλημέρα, κύριε Σοῦϊ Τά. Πρόκειται γιὰ τὸ νοῖκι τοῦ μαγαζιοῦ, ποὺ πρέπει νὰ καταβληθῇ μεθ' αὐτοῦ.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Κυρία Μι Τσοῦ, ἐμεσολάβησαν περιστατικά, ποὺ καθιστοῦν ἀμφίβολο, ἂν ἡ ἐξαδέλφη μου θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ κρατᾷ τὸ μαγαζί. Σκοπεύει νὰ παντρευτῇ, καὶ ὁ μέλλον σύζυγός της, — συνιστώντας τὸν Γιάγκ Σούν — ὁ κύριος Γιάγκ Σούν, θὰ τὴν πάρῃ μαζί του στὸ Πεκίνο, ὅπου πρόκειται νὰ δημιουργήσῃ μιὰ καινούργια ζωὴ. Ἄν μοῦ προσφέρουν ἀρκετὰ γιὰ τὰ καπνά μου, τὰ πουλάω.

Ἡ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Καὶ πόσα λοιπὸν σᾶς χρειάζονται;

ΣΟΥΝ. Τρακόσα στὸ χέρι.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. (Γρήγορα). Ὅχι, πεντακόσα!

Ἡ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. (Στὸν Σούν). Ἴσως μπορέσω νὰ σᾶς βοηθήσω. (Στὸν Σοῦϊ Τά). Τί σᾶς κοστίσαν τὰ καπνά σας;

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Ἡ ἑξαδέλφη μου πλήρωσε μονοκοπανιὰ γι' αὐτὰ χίλια ἀσημένια δολλάρια, καὶ δὲν ἔχει σχεδὸν τίποτα πωληθῆ.

Ἡ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Χίλια δολλάρια! Τὴ βάλαν φυσικὰ στὸ χέρι.
Ἄκουστε νὰ σᾶς πῶ: σᾶς μετρῶω τρακόσα δολλάρια γιὰ δλόκληρο τὸ μαγαζί, ἂν μετακομίσετε μεθαύριο.

ΣΟΥΝ. Ἔτσι θὰ γίνῃ. Σύμφωνα, φίλε;

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Εἶναι πάρα πολὺ λίγα!

ΣΟΥΝ. Εἶναι ἀρκετά!

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Πρέπει νὰ πάρω τοὐλάχιστον πεντακόσα.

ΣΟΥΝ. Γιὰ ποιὸ λόγο;

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Μὲ συγχωρεῖτε νὰ συζητήσω κάτι μὲ τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς ἑξαδέλφης μου. (Κατὰ μέρος, στὸν Σούν). Ὅλα ἐδῶ τὰ καπνὰ εἶναι βαλμένα ἐνέχυρο σὲ δυὸ ἡλικιωμένους γιὰ τὰ διακόσα δολλάρια, πὺ σᾶς παραδόθηκαν ἐχτές.

ΣΟΥΝ. (Διστάζοντας). Ἐπάρχει τίποτα ἔγγραφο σχετικά;

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Ὅχι.

ΣΟΥΝ. (Στὴν ἰδιοκτήτρια, ὕστερ' ἀπὸ μικρὴ παύση). Μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ μὲ τὰ τρακόσα.

Ἡ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Πρέπει δμως ἀκόμη νὰ μάθω, ἂν τὸ μαγαζὶ εἶναι ἐλεύθερο ἀπὸ χρέη.

ΣΟΥΝ. Ἀποκριθῆτε!

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Τὸ μαγαζὶ εἶναι ἐλεύθερο ἀπὸ χρέη.

ΣΟΥΝ. Πότε θὰ μετροθοῦνε τὰ τρακόσα;

Ἡ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Μεθαύριο, καὶ μπορεῖτε βέβαια νὰ συλλογιστῆτε. Ἄν εἶχατε ἓνα μῆνα καιρὸ γιὰ τὸ πούλημα, θὰ πιάνατε περισσότερα. Πληρώνω τρακόσα, κι' αὐτὸ μόνο καὶ μόνο, γιατί θέλω κι' ἐγὼ νὰ κάνω κάτι, μιὰ κι' εἶναι φανερὸ ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν εὐτυχία ἐρωτευμένων. (Φεύγει).

ΣΟΥΝ. (Φωνάζοντας πίσω της). Τέλειωσε ἡ δουλειά! Κουνάκια, βαζάκια, σακκουλάκια, δλα γιὰ τρακόσα, κι' ὄξω βάσανα. (Στὸν Σοῦί Τά). Ἴσως νὰ βροῦμε κάπου ἄλλοῦ περισσότερα ἴσαμε μεθαύριο; Τότε θὰ μπορούσαμε βέβαια νὰ δώσουμε πίσω τὰ διακόσα.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ὁχι, δὲν γίνεται σὲ τόσο λίγον καιρό. Δὲ θὰ πάροουμε μῆτε δολλάριο παρὰ πάνω ἐκτός ἀπ' τὰ τρακόσα τῆς Μι Τσοῦ. Τὰ ἔχετε τὰ λεφτὰ γιὰ τὸ ταξίδι τῶν δυό σας καὶ γιὰ τὸν πρῶτο καιρό;

ΣΟΤ'Ν. Βεβαίως.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Πόσα εἶναι αὐτά;

ΣΟΤ'Ν. Ὅπωςδῆποτε θὰ τὰ ἐξοικονομήσω· θὰ τὰ κλέψω ἀκόμη, ἂν εἶναι ἀνάγκη.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ἄ, ἔτσι! Ὡστε πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξοικονομηθῇ πρῶτα κ' αὐτὸ τὸ ποσό;

ΣΟΤ'Ν. Μὴ μοῦ χολοσκάνης, ἐσὺ φίλε! Ἐγὼ πηγαίνω κ' δλας στὸ Πεκίνο.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ἀλλὰ γιὰ δύο ἀνθρώπους δὲ θὰ ἔναι καὶ τόσο φτηνά.

ΣΟΤ'Ν. Δύο ἀνθρώπους; Μὰ τὴν κοπέλλα θὰ τὴν ἀφήσω ἐδῶ. Θὰ ἔτανε μεγάλο ἐμπόδιο νὰ τὴν ἔχω μέσ' στὰ πόδια μου τὸν πρῶτο καιρό.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Καταλαβαίνω.

ΣΟΤ'Ν. Τί μὲ κοιτᾶτε σὰ νὰ ἔμωνα ξεχαρβαλωμένο λαδοβάρελο; Πρέπει ὅσο φτάνει τὸ πάπλωμά σου ν' ἀπλώνης τὰ πόδια σου.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Καὶ ἀπὸ ποῦ θὰ ζήση ἡ ἐξαδέλφη μου;

ΣΟΤ'Ν. Δὲν μπορεῖτε κάτι νὰ κάνετε γι' αὐτήν;

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Θὰ προσπαθῆσω. (Παύση). Θὰ ἤθελα νὰ μοῦ δώσετε πίσω τὰ διακόσια δολλάρια, κύριε Γιάγκ Σούν, καὶ νὰ τ' ἀφήσετε ἐδῶ, ἴσαμε ποῦ θὰ ἴσαστε σὲ θέση νὰ μοῦ δείξετε δύο εἰσιτήρια γιὰ τὸ Πεκίνο.

ΣΟΤ'Ν. Ἀγαπητέ μου ἐξαδέλφε, πολὺ θὰ ἔθελα νὰ μὴν ἀνακατώνεσαι σ' αὐτά.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ...

ΣΟΤ'Ν. Ἀφῆστε μου ἦσυχο τὸ κορίτσι.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. ... ἴσως δὲ θὰ θελήση πιά νὰ πουλήσῃ τὸ μαγαζί της, ὅταν πληροφορηθῇ...

ΣΟΤ'Ν. Θὰ θελήσῃ καὶ τότε.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Καὶ ἀπὸ τίς δικές μου τίς ἀντιρρήσεις δὲν φοβόσαστε τίποτε;

ΣΟΤΝ. Ἄγαπητέ μου κύριε!

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Φαίνεστε σὰ νὰ ξεχνάτε πὼς κι' αὐτὴ εἶναι ἄνθρωπος κι' ἔχει μυαλό.

ΣΟΤΝ. (Εὐθύμα). Πάντα παραξενευόμουνα γιὰ τὴν ἰδέα πού μερικοὶ ἄνθρωποι ἔχουν γιὰ τοὺς θηλυκοὺς συγγενεῖς τους καὶ γιὰ τὴν ἐπίδραση πού ἔχουνε πάνω σ' αὐτοὺς οἱ γνωστικὲς συμβουλές. Ἔχετε ἀκούσει καμμιά φορὰ γιὰ τὴ δύναμη τοῦ ἔρωτα ἢ γιὰ τὸ γαργάλημα τῆς σάρκας; Θέλετε νὰ ἐπικαλεσθῆτε τὸ λογικὸ τῆς; Ἄλλὰ δὲν ἔχει λογικὸ! Ἀντιθέτως, σὲ ὅλη τὴ ζωὴ τῆς, τὸ κακομεταχειρίστηκαν, τὸ καημένο τὸ ζωάκι! Φτάνει ν' ἀκουμπίσω τὸ χέρι μου στὸν ὄμο τῆς καὶ νὰ τῆς πῶ «Ἔλα μαζί μου», καὶ πετάει στὸν ἔβδομο οὐρανό. Ἀκόμα καὶ τὴ μάνα τῆς θὲ ν' ἀπαρνήσιαν.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Μὲ πόνου). Κύριε Γιάγκ Σούν!

ΣΟΤΝ. Κύριε Πῶς-σᾶς-λένε!

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ἡ ἐξαδέλφη μου σᾶς παραδόθηκε, γιατί. . .

ΣΟΤΝ. Ἄς ποῦμε, γιατί ἔβαλα τὸ χέρι στὸ βυζί. Μπαίνεις στὸ νόημα, γιὰ ὄχι; (Παίρνει ἀκόμα ἓνα ποῦρο, ἔπειτα βάζει καὶ δυὸ τρία στὴν τσέπη του, καὶ τέλος παίρνει τὸ κουτί παραμάσκαλα). Δὲν θὰ τῆς πᾶς καὶ μ' ἄδεια χέρια: γιὰ τὸν γάμο εἴμαστε σύμφωνοι. Καὶ νὰ μοῦ φέρη τὰ τρακόσα, ἢ νὰ μοῦ τὰ φέρης ἐσύ, ἢ ἐκείνη ἢ ἐσύ! (Φεύγει).

Η ΣΙΝ. (Προβάλλοντας τὸ κεφάλι τῆς ἀπὸ τὸ μέσα δωμάτιο). Καθόλου εὐχάριστη ἐμφάνιση! Κι' ὄλο τὸ Κίτρινο Σοκάκι ξέρει, πὼς τὴν κρατάει στὸ χέρι τὴν κοπέλλα, κι' ὅ,τι θέλει τὴν κάνει.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Μπήγοντας τίς φωνές). Πάει τὸ μαγαζί! Δὲν ἀγαπάει! Καταστροφή! Χάθηκα! (Ἀρχίζει νὰ τρέχη δλόγυρα σὰ θηρίο κλεισμένο στὸ κλουβί, ἐπαναλαμβάνοντας ἀδιάκοπα): «Πάει τὸ μαγαζί!» ("Ὄσπου ξαφνικὰ σταματᾷ καὶ ἀπευθύνει τὸν λόγο στὴ Σίν). Σίν, στὸ λούκι τοῦ δρόμου μεγάλωσες, ὅπου μεγάλωσα κι' ἐγώ. Εἴμαστε ἐλαφρόμυαλοι; Ὁχι. Μᾶς λείπει ἡ βαυασότητα, σὰν εἶναι ἀνάγκη; Ὁχι. Δὲν ἀργῶ νὰ σὲ

ἀρπάξω ἀπ' τὸ λαϊμὸ καὶ νὰ σὲ ταρακουνήσω, ὥσπου νὰ ξεράσης τὸ τυρὶ ποῦ μοῦ 'κλεψες, αὐτὸ τὸ ξέρις. Οἱ καιροὶ εἶναι τρομεροί, ἢ πόλη τούτη εἶναι κόλαση, ἀλλὰ μὲ τὰ νύχια σκαρφαλώνουμε ψηλὰ στὸν γλιστεροὺ τὸν τοῖχο. Ἔπειτα πλακώνει κάποιον ἀπὸ μᾶς ἡ δυστυχία: ἐρωτεύεται. Αὐτὸ φτάνει, ἐχάθηκε. Λίγη ἀδυναμία καὶ δὲν τοῦ μένει τίποτα. Πῶς μπορούμε νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ κάθε ἀδυναμία, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἀπὸ τὴν πιὸ θανατερή, ἀπὸ τὸν ἔρωτα; Αὐτὸς δὲν ἐπιτρέπεται σὲ μᾶς! Εἶναι πάρα πολὺ ἀκριβός! Μά, βέβαια, θὰ μοῦ πῆτε, μπορεῖ κανεὶς νὰ ζῆ πάντα κλειδαμπαρωμένος; Τί λογῆς κόσμος εἶναι αὐτός;

Τὰ χάρδια καταλήγουνε σὲ πνίξιμο.

Κραυγὴ ἀγωνίας γίνονται τοῦ ἔρωτα οἱ στεναγμοί.

Τί γυροφέρνουν ἐκεῖ πέρα τὰ ὄρνια;

Κάποια πηγαίνει νὰ βρῆ τὸν καλὸ της!

Η ΣΙΝ. Ἐγὼ λέω νὰ φωνάξω καλύτερα εὐθύς τὸν μπαρμπέρη. Πρέπει νὰ μιλήσετε μὲ τὸν μπαρμπέρη. Αὐτὸς εἶναι τίμιος ἄνθρωπος. Ὁ μπαρμπέρης εἶναι ὅτι χρειάζεται γιατὴν ἑξαδέλφη σας.

(Καθὼς δὲ λαβαίνει ἀπάντηση, τρέχει καὶ φεύγει. Ὁ Σοῦ Τὰ γυρίζει πάλι γύρω-γύρω, ὥσπου μπαίνει ὁ Σοῦ Φοῦ, ἀκολουθημένος ἀπὸ τὴ Σίν, ποῦ ὠστόσο θ' ἀναγκαστῆ σ' ἓνα νεῦμα τοῦ κυρίου Σοῦ Φοῦ ν' ἀποσυρθῆ).

ΣΟΥΤ· ΤΑ. (Σπεύδοντας νὰ τὸν προαπαντήση). Φίλε κύριε, ἀπὸ ὅ,τι ἔχω ἀκούσει νὰ λένε, ξέρω πῶς ἔχετε ἐκδηλώσει κάποιο ἐνδιαφέρον γιατὴν ἑξαδέλφη μου. Ἐπιτρέψτε μου νὰ παραβλέψω ὅλες τίς ἐπιταγὲς εὐπρεπειας, ποῦ ἀπαιτοῦν ἐπιφυλακτικότητα, γιατί ἡ δεσποινὴς βρῖσκεται αὐτῇ τῇ στιγμῇ σὲ μεγάλο κίνδυνο.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥΤ ΦΟΥ. ὦ!

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Ἐνῶ ἴσαμε πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, εἶχε δικὸ της μα-

γαζί, ἡ ἑξαδέλφη μου εἶναι τώρα λίγο περισσότερο ἀπὸ ζητιάνα. Κύριε Σοῦ Φοῦ, τὸ μαγαζὶ αὐτὸ κατεστράφη.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Κύριε Σοῦί Τά, ἡ γοητεία τῆς δεσποινίδος Σὲν Τέ, δὲν ἔγκειται στὴν καλωσύνη τοῦ μαγαζιοῦ της, ἀλλὰ στὴν καλωσύνη τῆς καρδιάς της. Τὸ ὄνομα, ποῦ τούτη ἐδῶ ἡ συνοικία δίνει στὴ δεσποινίδα, τὰ λέει ὅλα: Ὁ Ἄγγελος τῶν Προαστίων!

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Φίλε κύριε, ἡ καλωσύνη αὐτὴ κόστισε στὴν ἑξαδέλφη μου, μέσ' σὲ μιὰ μόνο ἡμέρα, διακόσα ἀσημένια δολλάρια! Πρέπει σὲ τοῦτο νὰ τεθῆ κάποιος φραγμὸς.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Ἐπιτρέψτε μου νὰ ἐκφράσω μιὰ γνώμη διαφορετικὴ: τὴν καλωσύνη αὐτὴ ἀκριβῶς πρέπει πρῶτα-πρῶτα ν' ἀφήσωμε ἐλεύθερη ἀπὸ κάθε φραγμὸ. Ἡ ἀγαθοεργία εἶναι τὸ φυσικὸ τῆς δεσποινίδος. Αὐτὸ βέβαια σημαίνει τὸ φαῖ ποῦ τὴ βλέπω μὲ συγκίνηση κάθε πρῶτὸ νὰ μοιράζη σὲ τέσσερις ἀνθρώπους! Καὶ γιατί τάχα νὰ μὴν τρέφη τετρακόσους; Ἀκούω πὼς σπάζει παραδείγματος χάριν τὸ κεφάλι της, πὼς νὰ στεγάσῃ μερικὸς ἀστέγους. Τὰ σπίτια μου πίσω ἀπὸ τὰ σφαγεῖα μένουν ἄδεια. Εἶναι στὴ διάθεσή της κτλ. κτλ. Κύριε Σοῦί Τά, θὰ μπορούσα τάχα νὰ ἐλπίζω πὼς κάτι τέτοιες ιδέες, ποῦ ἤρθαν στὸ νοῦ μου τίς τελευταῖες αὐτὲς ἡμέρες, θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ βροῦν κάποιαν ἀπήχηση στὴ δεσποινίδα Σὲν Τέ;

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Κύριε Σοῦ Φοῦ, τίς ὑψηλὲς αὐτὲς ιδέες σας θὰ τίς ἀκούσῃ μὲ θαυμασμό.

(Μπαίνει ὁ Βάγκ μὲ τὸν ἀστυνομικό. Ὁ κύριος Σοῦ Φοῦ στρίβει καὶ παρατηρεῖ τὰ ράφια).

ΒΑΓΚ. Ἐδῶ εἶναι ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ;

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Ὁχι.

ΒΑΓΚ. Εἶμαι ὁ Βάγκ, ὁ νερουλάς. Μήπως εἶστε ὁ κύριος Σοῦί Τά;

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Ἀκριβῶς. Καλημέρα, Βάγκ.

ΒΑΓΚ. Εἴμαστε φίλοι, ἡ Σὲν Τέ κι' ἐγώ.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Ἐξέρω πὼς εἴσαστε ἕνας ἀπὸ τοὺς παλαιότερους φί-

λους της.

ΒΑΓΚ. (Στὸν ἀστυνομικό). Βλέπετε; (Στὸν Σοῦί Τά). Ἔρχομαι ἐξ αἰτίας τοῦ χεριοῦ μου.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Τ' ὅτι εἶναι σπασμένο δὲν ὑπάρχει ἀντίρρηση.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. (Γρήγορα). Τὸ βλέπω, χρειάζεται μιὰ μπόλια γιὰ νὰ κρεμάσης τὸ χέρι.

(Παίρνει ἀπὸ τὸ μέσα δωμάτιο ἓνα σάλι καὶ τὸ πετάει στὸν Βάγκ).

ΒΑΓΚ. Μὰ αὐτὸ εἶναι τὸ καινούργιο σάλι!

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Δὲν τὸ χρειάζεται πιά.

ΒΑΓΚ. Ὅμως τὸ ἀγόρασε γιὰ ν' ἀρέσει σὲ κάποιον λεγάμενο.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Τώρα πιά δὲν εἶναι ἀνάγκη, κατὰ πού φαίνεται.

ΒΑΓΚ. (Φτιάχνοντας μὲ τὸ σάλι μιὰ κούνια γιὰ νὰ κρεμάση τὸ χέρι του). Εἶναι ὁ μόνος μου μάρτυρας.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Ἡ ἐξαδέλφη σας εἶδε, φαίνεται, πὼς ὁ κουρέας Σοῦ Φοῦ χτύπησε μὲ τὴ μασιά του τὸν νεροῦλα. Τί ξέρετε γι' αὐτό;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἐξέρω πὼς ἡ ἐξαδέλφη μου ἡ ἴδια δὲν ἦταν παροῦσα, ὅταν ἔλαβε χώραν τὸ μικρὸ αὐτὸ περιστατικὸ.

ΒΑΓΚ. Ἐδῶ εἶναι κάποια παρεξήγηση! Φωνάξτε τὴ Σὲν Τὲ νὰ ῥθῆ, καὶ θὰ ἰδῆτε πὸς ὄλα θὰ ξεκαθαρίσουν. Ἡ Σὲν Τὲ θὰ τ' ἀναφέρει ὄλα. Ποῦ εἶναι;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. (Μὲ σοβαρότητα). Κύριε Βάγκ, λέτε πὼς εἴστε φίλος τῆς ἐξαδέλφης μου. Ἡ ἐξαδέλφη μου ἔχει ἀκριβῶς τώρα μεγάλες στενοχώριες. Ἄπ' ὄλες τὶς πλευρὲς τρομερὰ τὴν ἐκμεταλλεύονται. Δὲ θὰ μπορῆ πιά στὸ μέλλον οὔτε τὴν ἐλάχιστη νὰ δείξει ἀδυναμία. Εἶμαι πεπεισμένος, πὼς δὲν θὰ ἀπαιτήσετε νὰ καταστραφῆ ὀλοκληρωτικά, λέγοντας, γιὰ τὴ δική σας τὴν περιπλοκή, κάτι διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια.

ΒΑΓΚ. (Σαστισμένος). Ἄλλὰ δική της συμβουλή ἦταν νὰ πάω στὸν δικαστή.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Καὶ τάχα ὁ δικαστὴς θὰ σᾶς ἐγιάτρευε τὸ χέρι;

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Ὅχι. Ἄλλὰ θὰ ἔβαζε τὸν κουρέα νὰ πληρώση.

(Ὁ κύριος Σοῦ Φοῦ γυρίζει πρὸς αὐτούς).

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Κύριε Βάγκ, ἔχω ὡς ἀρχὴν νὰ μὴ ἀναμιγνύωμαι στὶς μεταξὺ τῶν φίλων μου φιλονικίες.

(Ὁ Σοῦί Τὰ ὑποκλίνεται μπρὸς στὸν κύριο Σοῦ Φοῦ, πὺ ἀνταποδίδει τὴν ὑπόκλιση).

ΒΑΓΚ. (Βγάζοντας πάλι τὴν κρεμάστρα τοῦ χεριοῦ του καὶ ξαναφήνοντάς την· θλιβερά). Καταλαβαίνω.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Καὶ τώρα ἐγὼ μπορῶ λοιπὸν νὰ πηγαίνω. Κόντεψες μὲ τὶς ἀπατεωνίες σου νὰ παρασύρης σὲ ἀδικία ἕναν ἄνθρωπο καθὼς πρέπει. Κοίταξε νὰ εἶσαι ἄλλοτε προσεχτικώτερος, μὲ τὶς καταγγελίες σου, ἀγόρι μου. Ἄν ὁ κύριος Σοῦ Φοῦ δὲν σὲ συγχωρέσει, προτοῦ νὰ φτάσει ἢ ὑπόθεση στὴ δικαιοσύνη, μπορεῖς νὰ πᾶς ἀκόμη μέσα γιὰ δυσφήμιση. Δρόμο τώρα!
(Φεύγουν καὶ οἱ δύο).

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Παρακαλῶ νὰ συγχωρήσετε τὸ ἐπεισόδιο αὐτό.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥΤ ΦΟΥ. Εἶναι συγχωρημένο. (Βιαστικά). Καὶ ἢ ὑπόθεση μ' ἐκείνον τὸν «κάποιον λεγόμενον» (δείχνει τὸ σάλι) ἔληξε πραγματικά; Δὲν ὑπάρχει πιά;

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Δὲν ὑπάρχει. Ἀποκαλύφθηκε. Ἐννοεῖται θὰ χρειαστῆ καιρός, ὥσπου νὰ περάσουν ὄλα.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥΤ ΦΟΥ. Θὰ εἴμαστε προσεχτικοί, ἐπιφυλακτικοί.

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Γιατ' οἱ πληγὲς εἶναι νωπές.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥΤ ΦΟΥ. Θὰ τὴ στείλουμε ταξίδι, στὴν ἐξοχή.

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Μερικὲς ἐβδομάδες. Ὡστόσο πολὺ θὰ εὐχαριστιῶταν ἂν πρωτύτερα μποροῦσε νὰ μιλήσει μὲ κάποιον, πὺ νὰ τοῦ ἔχη ἐμπιστοσύνη.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥΤ ΦΟΥ. Κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς μικροῦ δείπνου, σ' ἕνα μικρὸ ἀλλὰ καλὸ ἐστιατόριο.

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Καὶ κατὰ τρόπο διακριτικό. Σπεύδω νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἐξαδέλφη μου. Θὰ φανῆ λογική. Εἶναι σὲ μεγάλη ἀνησυχία γιὰ τὸ μαγαζί της, πὺ τὸ θεωρεῖ δῶρο τῶν θεῶν. Κάμετε ὑπομονὴ μερικὰ λεπτά. (Μπαίνει στὸ μέσα δωμάτιο).

Η ΣΙΝ. (Προβάλλει τὸ κεφάλι της). Μποροῦμε νὰ συγχαροῦμε;

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Μπορείτε. Κυρία Σίν, πληροφορηστε από μέρος μου, σήμερα κι' δλας, τούς προστατευομένους τῆς δεσποινίδος Σέν Τέ δι τούς παρέχω στέγη στα σπίτια μου, πίσω από τὰ σφαγεῖα.

(Ἡ Σίν νεύει μισογελώντας).

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. (Σηκώνεται καὶ ἀπευθύνεται στοὺς κοινό). Πῶς τὸ βρίσκετε, κυρίες καὶ κύριοι; Τί περισσότερο μπορεῖ νὰ κάνη κανεὶς; Μπορεῖ νὰ εἶναι πιὸ ἀνιδιοτελῆς; Ἄβρός; Διορατικός; Ἕνα μικρὸ δεῖπνο. Τί συλλογιούνται συνήθως, όταν ἀκοῦν κάτι τέτοιο, οἱ πρόστυχοι καὶ οἱ χοντροκομμένοι! Καὶ τίποτ' ἀπ' αὐτὰ δὲν θὰ γίνη, τίποτα. Οὔτε ἓνα ἄγγιγμα, κανένα ἀπὸ κείνα τὰ δῆθεν τυχαῖα, τῆ στιγμῆ πού δίνουμε τὴν ἀλατιέρα! Μόνο μιὰ ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν θὰ λάβη χώραν. Δύο ψυχῆς θ' ἀνταμωθοῦν πάνω ἀπὸ τ' ἄνθη τοῦ τραπεζιοῦ. Λευκὰ χρυσάνθεμα, νὰ ποῦμε. (Τὸ σημειώνει αὐτό). Ἄ, ὅχι, δὲν θὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ μιὰ δύσκολη περίπτωση, δὲν θὰ ἐκμεταλλευθοῦμε μιὰ ἀπογοήτευση. Θὰ προσφέρουμε κατανόηση καὶ βοήθεια, ἀλλὰ σχεδὸν χωρὶς μιλιὰ. Ἴσως μόνο μὲ μιὰ ματιὰ θὰ μπορούσε τοῦτο ν' ἀναγνωρισθῆ, μὲ μιὰ ματιὰ, πού μπορεῖ καὶ νὰ σημαίνη περισσότερα.

Η ΣΙΝ. Λοιπὸν δλα πῆγαν κατ' εὐχὴν, κύριε Σοῦ Φού;

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. ὦ, ἐντελῶς κατ' εὐχὴν. Θὰ γίνουν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μεταβολὲς σὲ τούτη ἴδω τῆ γειτονιά. Ἕνα κάποιο ὑποκείμενο πῆρε τὸ πασσαπόρι του, καὶ μερικὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ μαγαζιοῦ θὰ σταματήσουν. Μερικὰ πρόσωπα, πού δὲ δειλιάζουν νὰ θίγουν τὴν ὑπόληψη τοῦ ἀγνότερου κοριτσιοῦ τῆς πόλεως αὐτῆς, θὰ ἔχουν στοὺ ἐξῆς νὰ κάνουν μαζί μου. Τί ξέρετε γι' αὐτὸν τὸν Γιάγκ Σούν;

Η ΣΙΝ. Εἶναι ὁ πιὸ βρωμερός, ὁ πιὸ τεμπέλης. . .

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Δὲν εἶναι τίποτα. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει.

Δὲν ὑπάρχει, Σίν.

(Μπαίνει ὁ Σούν).

ΣΟΥΝ. Τί τρέχει ἐδῶ;

Η ΣΙΝ. Κύριε Σου Φού, θέλετε να φωνάξω τὸν κύριο Σοῦ Τά;
Δὲν θὰ θέλῃ νὰ περιφέρωνται ξένοι μέσ' στὸ μαγαζί.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ, ἔχει μιὰ σοβαρὴ
συζήτηση μὲ τὸν κύριο Σοῦ Τά, καὶ δὲν κάνει νὰ τοὺς
διακόψουμε.

ΣΟΥΝ. Πῶς, ἐδῶ εἶναι; Ἐγὼ δὲν τὴν εἶδα νὰ μπαίῃ μέσα. Τί
λογίης συζήτηση εἶναι αὐτή; Πρέπει νὰ λάβω μέρος!

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. (Ἐμποδίζοντάς τον νὰ περάσῃ στὸ μέ-
σα δωμάτιο). Κάμετε λίγη ὑπομονή, κύριέ μου. Νομίζω
πὼς ξέρω ποιὸς εἰστε. Σᾶς καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἡ δε-
σποινὶς Σὲν Τέ καὶ ἐγὼ πρόκειται σὲ λίγο νὰ ἀναγγεί-
λουμε τοὺς ἀρραβῶνας μας.

ΣΟΥΝ. Τί;

Η ΣΙΝ. Σᾶς κάνει ἐκπληξῆ, ἔ;

(Ὁ Σοῦν παλεύει μὲ τὸν κουρέα γιὰ νὰ περάσῃ στὸ
μέσα δωμάτιο. Ἐμφανίζεται ἡ Σὲν Τέ).

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Μὲ συγχωρεῖτε, ἀγαπητὴ Σὲν Τέ. Ἄν
θέλετε ἐξηγήστε σεῖς. . .

ΣΟΥΝ. Μὰ τ' εἶναι αὐτά, Σὲν Τέ; Τρελλάθηκες;

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἀσθμαίνοντας). Σοῦν, ὁ ἐξαδελφός μου καὶ ὁ κύ-
ριος Σοῦ Φού συμφωνήσανε πὼς πρέπει νὰ ἀκολουθή-
σω τίς ἰδέες τοῦ κυρίου Σοῦ Φού, γιὰ νὰ μπορέσουμε
νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀνθρώπους τῆς γειτονιάς μας.
(Παύση). Τοῦ ἐξαδέλφου μου δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ ἔχουμε
σχέσεις.

ΣΟΥΝ. Καὶ τὸ παραδέχεσαι;

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί.

(Παύση).

ΣΟΥΝ. Σοῦ εἶπαν πὼς εἶμαι κακὸς ἄνθρωπος.

(Ἡ Σὲν Τέ σωπαίνει).

Γιατί μπορεῖ καὶ νὰ ἴμαι, Σὲν Τέ. Καὶ ἀκριβῶς γι'
αὐτὸ ἔχω τὴν ἀνάγκη σου. Εἶμαι ἓνας πρόστυχος ἄν-
θρωπος. Χωρὶς λεφτά, χωρὶς τρόπους. Ὅμως ὑπερα-
σπίζομαι τὸν ἑαυτό μου. Σὲ σπρώχνουσε στὴ δυστυχία
σου, Σὲν Τέ! (Πηγαίνει κοντά της. Χαμηλόφωνα). Μὰ
γιὰ κοίταξέ τον! Δὲν ἔχεις μάτια στὸ κεφάλι σου; (Μὲ

τὸ χέρι στὸν ὄμο της). Κακόμοιρο ζωάκι, ποῦ θέλουν
τώρα πάλι νὰ σὲ σύρουν; Σ' ἓνα γάμο συμφέροντος;
Χωρὶς ἐμένα θὰ σὲ εἶχαν ἀπλοῦστατα ὀδηγήσει στὸ
σφαγεῖο. Πές το μόνη σου, χωρὶς ἐμένα δὲ θὰ ἔχες
φύγει μὲ κείνονε;

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί.

ΣΟΤΝ. Μ' ἓναν ἄντρα, ποῦ δὲν τὸν ἀγαπᾷς!

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί.

ΣΟΤΝ. Τὰ ξέχασες λοιπὸν ὅλα; Τὴ βροχὴ ποῦ ἔπεφτε;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅχι.

ΣΟΤΝ. Πῶς δὲν μ' ἄφησες νὰ κρεμαστῶ ἀπὸ τὸ κλαδί, πῶς μοῦ
ἀγόρασες ἓνα ποτήρι νερό, πῶς μοῦ ὑποσχέθηκες τὰ
λεφτά, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ πετάξω πάλι;

ΣΕΝ ΤΕ. (Τρέμοντας). Τί θέλεις;

ΣΟΤΝ. Νὰ ῥθῆς μαζί μου.

ΣΕΝ ΤΕ. Κύριε Σοῦ Φοῦ, συγχωρήστε με, ἀλλὰ πρέπει νὰ πάω
μὲ τὸν Σοῦν.

ΣΟΤΝ. Ἐμεῖς, ξέρετε, εἴμαστε ἄνθρωποι τοῦ ἔρωτα. (Τὴν πη-
γαίνει πρὸς τὴν πόρτα). Ποῦ ἔχεις τὸ κλειδί τοῦ μα-
γαζιοῦ; (Τὸ παίρνει ἀπὸ τὴν τσέπη της καὶ τὸ δίνει
στὴ Σίν). Βάλτε το κάτω ἀπ' τὸ κατώφλι τῆς πόρτας,
ἅμα τελειώσετε. Ἐλα, Σὲν Τέ.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Ἄλλ' αὐτὸ εἶναι ἐκβιασμός! (Φωνά-
ζοντας πρὸς τὰ μέσα). Κύριε Σοῦ Τά!

ΣΟΤΝ. Πές του νὰ μὴν οὐρλιάξει ἔτσι ἐδῶ πέρα.

ΣΕΝ ΤΕ. Παρακαλῶ, μὴ φωνάζετε τὸν ἐξάδελφό μου, κύριε Σοῦ
Φοῦ. Δὲν εἶναι σύμφωνος μαζί μου, τὸ ξέρω. Ἀλλὰ
δὲν ἔχει δίκιο, τὸ αἰσθάνομαι. (Πρὸς τὸ κοινό):

Θέλω νὰ πάω μ' ἐκείνον ποῦ ἀγαπῶ.

Θέλω νὰ μὴ μετρώω τὸ τί θὰ μοῦ κοστῆσει.

Θέλω νὰ μὴ λογιᾶζω ἂν εἶναι αὐτὸ καλὸ.

Θέλω νὰ μὴν τὸ ξέρω, ἂν μ' ἀγαπάη.

Θέλω νὰ πάω μ' ἐκείνον ποῦ ἀγαπῶ.

ΣΟΤΝ. Ἔτσι εἶναι.

(Φεύγουν κι' οἱ δύο).

INTEPMEΔIO

ΜΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΤΛΑΙΑ

(Ἡ Σὲν Τέ, στολισμένη μὲ τὰ νυφικά της καὶ πηγαίνοντας γιὰ τὸν γάμο, στρέφει καὶ μιλάει στὸ κοινό):

ΣΕΝ ΤΕ. Μοῦ συνέθη κάτι τρομερό. Μόλις ἐβγήκα ἀπὸ τὴν πόρτα, χαρούμενη καὶ προσδοκία γεμάτη, βλέπω νὰ στέκη μπρὸς μου μέσ' στὸν δρόμο τὴ γριά γυναίκα τοῦ ἐμπόρου τῶν χαλιῶν καὶ νὰ μοῦ διηγῆται τρέμοντας, πῶς ὁ ἄντρας της ἀρρώστησε ἀπὸ τὴν ταραχὴ του καὶ τὴν ἔγνοια του γιὰ τὰ λεφτά, πὺ μοῦ εἶχε δανείσει. Εὔρισκε πῶς τὸ καλύτερο θὰ ἦτανε, νὰ τοὺς ἔδινά τώρα ἀμέσως πίσω τὰ λεφτά. Φυσικά τῆς τὸ ὑποσχέθηκα. Ἄνακουφίστηκε πολὺ καὶ μοῦ εὐχήθηκε κλαίγοντας, κάθε εὐτυχία, παρακαλώντας με νὰ τὴ συγχωρήσω, πὺ δὲν αἰσθανότανε μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὸν ἐξάδελφό μου, οὔτε δυστυχῶς καὶ στὸν Σούν. Ἄναγκάστηκα, δταν ἔφυγε, νὰ καθήσω χάμω στὸ σκαλοπάτι, τὸση τρομάρα ἔνωσα γιὰ τὸν ἑαυτό μου τὸν ἴδιο. Σὲ μιὰ διέγερση τῶν αἰσθημάτων μου, ξανάπεσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Σούν. Δὲν μπόρεσα ν' ἀντισταθῶ στὴ φωνὴ του καὶ στὰ χάρδια του. Τ' ἄσκημα λόγια, πὺ εἶχε πῆ στὸν Σοῦί Τά, δὲν μπόρεσαν νὰ γίνουν μάθημα γιὰ τὴ Σὲν Τέ. Καὶ πέφτοντας στὴν ἀγκαλιὰ του, ἔλεγα μέσα μου: καὶ τοῦτο θέλημα εἶναι τῶν θεῶν, νὰ εἶμαι καλὴ καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου τὸν ἴδιο.

Κανένα μὴν ἀφήνης νὰ χαθῆ,
μήτε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σου.
Χάριζε στὸν καθέναν εὐτυχία,
μὰ καὶ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σου.
Αὐτὸ εἶναι τὸ σωστό.

Πῶς μπόρεσα νὰ ξεχάσω ἔτσι τὰ δυὸ καλὰ γεροντάκια !
Ὁ Σὺν σὰ μικρὸς σίφουνας σάρωσε κατὰ τὸ Πεκίνο
μονομιᾶς τὸ μαγαζί μου κι' ὄλους τοὺς φίλους μου μαζί
του. Ἄλλὰ δὲν εἶναι κακός, καὶ μ' ἀγαπάει. Ὅσο εἶμαι
κοντά του, δὲ θὰ κάνη τίποτε κακό. Τὸ τί ἕνας ἄντρας
λέει στοὺς ἄντρες, δὲν ἔχει σημασία. Εἶναι πού θέλει
νὰ φαίνεται μεγάλος καὶ ἰσχυρὸς καὶ σκληρὸς ἄντρας.
Ἄμα τοῦ εἰπῶ ὅτι τὰ δυὸ γεροντάκια δὲν ἔχουν νὰ πλη-
ρῶσουνε τὸν φόρο τους, θὰ τὰ καταλάβη ὄλα. Θὰ προ-
τιμήσῃ νὰ πάη στὴν τσιμεντοφάμπρικα, παρὰ νὰ δεχτῆ
νὰ χρωστάῃ τὴν ἀεροπορία του σ' ἕνα ἀνοσιούργημα.
Βέβαια τὸ νὰ πετάῃ εἶναι γι' αὐτὸν μεγάλο πάθος. Θὰ
εἶμαι ἀρκετὰ δυνατὴ, γιὰ νὰ ξυπνήσω ὅ,τι καλὸ ἔχει μέ-
σα του; Καὶ τώρα, ξεκινώντας γιὰ τὸν γάμο, παρα-
δέρνω ἀνάμεσα σὲ φόβο καὶ χαρά.
(Φεύγει γρήγορα).

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΑΙΘΟΥΣΑ Σ' ΕΝΑ ΦΤΗΝΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΠΡΟΑΣΤΙΟ

(Ένα γκαρσόνι κερνάει κρασί στους καλεσμένους του γάμου. Κοντά στη Σέν Τέ στέκουν ο Παππούς, ή Νύφη, ή Άνιψιά, ή Σίν και ο Άνεργος. Στη γωνιά στέκει μόνος του ένας Μπόνζος. Στο μπρός μέρος κουβεντιάζει ο Σούν με τη μητέρα του, την κυρία Γιάγκ. Φοράει σμόκιν).

ΣΟΥΝ. Υπάρχει κάτι τὸ δυσάρεστο, μαμά. Τώρα πρὸ ὀλίγου μοῦ εἶπε με μεγάλη ἀφέλεια, πὼς δὲν μπορεῖ νὰ πουλήσῃ γιὰ μένα τὸ μαγαζί. Κάποιοι ἄλλοι ἐγείρουν ἀπαίτηση, γιὰ τῆς ἐδάνεισαν τὰ διακόσα ἀσημένια δολλάρια, πὸν σοῦ ἔδωσε. Ὁ ξάδερφός της ὅμως λέει πὼς γι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξη γραπτῆ.

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Τί τῆς ἀπάντησες; Δὲν μπορεῖς φυσικὰ νὰ τὴν παντρευτῆς.

ΣΟΥΝ. Δὲν ἔχει νόημα νὰ μιλήσω μαζί της γιὰ κάτι τέτοιο, εἶναι πολὺ χοντροκέφαλη. Ἔστειλα νὰ φωνάξω τὸν ξάδερφό της.

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἐκεῖνος ὅμως θέλει νὰ τὴν παντρεύῃ με τὸν κουρέα.

ΣΟΥΝ. Πάει αὐτὸς ὁ γάμος, τὸν διέλυσα. Τὸν ἔβγαλα ἀπ' τὴ μέση τὸν παραρμπέρη. Ὁ ξάδερφός της δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ τὸ καταλάβῃ, πὼς θὰ χαθῆ τὸ μαγαζί, ἂν ἐγὼ δὲν γυρίσω πίσω τὰ διακόσα, γιὰ τὸ τότε οἱ πιστωτὲς θὰ τοῦ

κάνουν κατάσχεση, μα πώς κι' ή δική μου θέση θα χαθῆ, ἂν δὲν πάρω ἀκόμη τ' ἄλλα τρακόσα.

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Θα πάω νὰ τότε περιμένω ἀπόξω, μπρὸς στὸ ρεστωράν. Πήγαινε τώρα στὴν ἀρραβωνιαστικιά σου, Σούν!

ΣΕΝ ΤΕ. (Ἐνῶ κερνοῦν κρασί, πρὸς τὸ κοινό). Δὲν ἐγελάστηκα γι' αὐτόν. Καθόλου δὲν ἐφάνηκε ν' ἀπογοητευτῆ. Μ' ὄλο τὸ βαρὺ χτύπημα, ποὺ σημαίνει γι' αὐτόν ἡ ἀπάρνηση τῆς ἀεροπορίας, δὲν ἔχασε διόλου τὴν εὐθυμία του. Τὸν ἀγαπάω πολύ. (Γνάφει στὸν Σούν καὶ τὸν καλεῖ κοντά της). Σούν, μὲ τὴ νύφη δὲν ἐτσούγγρισες ἀκόμη!

ΣΟΥΝ. Καὶ γιατί θὰ εὐχηθοῦμε;

ΣΕΝ ΤΕ. Θα εὐχηθοῦμε γιὰ τὸ μέλλον.

(Πίνουν).

ΣΟΥΝ. Ὅπου τὸ σμόκιν τοῦ γαμπροῦ δὲ θὰ 'ναι πιὰ δανεικό.

ΣΕΝ ΤΕ. Ἀλλὰ τὸ φόρεμα τῆς νύφης θὰ βγαίνει κάπου-κάπου στὴ βροχή.

ΣΟΥΝ. Γιὰ ὅλα ὅσα ποθοῦμε!

ΣΕΝ ΤΕ. Καὶ νὰ γίνουν γρήγορα!

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Καθὼς πάει νὰ φύγη, στὴ Σίν). Εἶμαι κατενθουσιασμένη μὲ τὸν γιό μου. Τοῦ 'δωσα πάντοτε νὰ καταλάβῃ, ὅτι μπορεῖ ὅποια θέλει ν' ἀποκτήσῃ. Γι' αὐτό, καλὰ μορφώθηκε καὶ γιὰ μηχανικὸς καὶ γιὰ πιλότος. Καὶ τί μοῦ λέει τώρα; Παντρεύομαι ἀπὸ ἔρωτα, μαμά, μοῦ λέει. Τὰ λεφτὰ δὲν εἶναι τὸ πᾶν. Αὐτὸς εἶναι γάμος ἀπὸ ἔρωτα! (Στὴ νύφη). Κάποτε θὰ γινότανε κι' αὐτό, δὲν εἶν' ἔτσι; Ὅμως εἶναι βαρὺ γιὰ μιὰ μητέρα, εἶναι βαρὺ. (Στρέφει καὶ φωνάζει στὸν Μπόνζο). Μὴν τὰ πῆτε γρήγορα-γρήγορα. Ἄν ἡ ἱεροτελεστία κρατήσῃ ὅσο καὶ τὰ παζαρέματα γιὰ τὴν ἀμοιβή, θὰ 'ναι ἕνας γάμος καθὼς πρέπει. (Στὴ Σὲν Τέ). Ὅποσδήποτε πρέπει νὰ περιμένουμε λιγάκι ἀκόμη, ἀγαπητῆ μου. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πιὸ πολύτιμους καλεσμένους μας δὲν εὐρέθηκε ἀκόμη. (Σὲ ὄλους). Μὲ συγχωρεῖτε, παρακαλῶ. (Φεύγει).

Η ΝΥΦΗ. Εὐχαρίστως περιμένουμε, ὅσο ὑπάρχει κρασί.
(Κάθονται).

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Δὲν ἔχουμε τίποτα νὰ χάσουμε.

ΣΟΥΝ. (Ἄστειεύεται μεγαλόφωνα μπροστὰ στοὺς καλεσμένους).
Πρὶν ἀπὸ τὴ σύζευξη, πρέπει νὰ σὲ περάσω κι' ἀπὸ
μιὰ μικρὴ δοκιμασία ἀκόμη. Δὲν εἶναι διόλου περιττό,
ὅταν οἱ γάμοι ἀποφασίζονται ἔτσι γρήγορα. (Στοὺς
καλεσμένους). Δὲν ξέρω διόλου, σὰν τί γυναίκα παίρ-
νω. Αὐτὸ μὲ βάζει σὲ ἀνησυχία. Μπορεῖς, παραδείγμα-
τος χάριν, ἀπὸ τρία φύλλα τσαΐ νὰ θγάλης πέντε φλι-
τζάνια;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁχι.

ΣΟΥΝ. Δὲ θὰ πίνω λοιπὸν τσαΐ. Μπορεῖς νὰ κοιμηθῆς πάνω σ'
ἓνα ἀχρὸστρωμα φτενὸ σὰν τὸ βιβλίον ποὺ διαβάζει
ὁ παπᾶς;

ΣΕΝ ΤΕ. Δυὸ μαζί;

ΣΟΥΝ. Μονάχη.

ΣΕΝ ΤΕ. Τότε ὄχι.

ΣΟΥΝ. Τρομάρα μου, σὰν τί γυναίκα θ' ἀποχτήσω!

(Ὅλοι γελάνε. Πίσω ἀπὸ τὴ Σὲν Τὲ ἐμφανίζεται στὴν
πόρτα ἡ κυρία Γιαγκ. Δίνει στὸν Σούν νὰ καταλάβῃ,
μ' ἓνα ἀνασήκωμα τῶν ὤμων, πὼς ὁ καλεσμένος ποὺ
περιμένουν δὲ φαίνεται πουθενά).

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Στὸν Μπόνζο, ποὺ τῆς δείχνει τὸ ρολόι
του). Μὴν εἴσαστε καὶ τόσο βιαστικός. Μόνο γιὰ μερι-
κὰ λεπτὰ πρόκειται ἀκόμη. Ἐγὼ βλέπω πὼς ὅλοι πί-
νουν καὶ καπνίζουν καὶ κανεὶς δὲν εἶναι βιαστικός.
(Κάθεται κι' αὐτὴ μὲ τοὺς καλεσμένους).

ΣΕΝ ΤΕ. Ἄλλὰ δὲ θὰ ἔπρεπε τάχα νὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ τὸ πῶς
θὰ ταχτοποιήσουμε τὸ κάθε τι;

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἄ, ὄχι παρακαλῶ γιὰ ὑποθέσεις σήμερα!
Αὐτὸ θὰ ἔδινε ἓναν τόσο κοινὸ τόνο σὲ μιὰ τελετὴ, δὲν
εἶναι ἔτσι;

(Χτυπᾷ τὸ κουδούνι τῆς εἰσόδου. Ὅλοι κοιτᾶν κατὰ
τὴν πόρτα, ἀλλὰ κανεὶς δὲν παίζει).

ΣΕΝ ΤΕ. Ποῖον περιμένει ἡ μητέρα σου, Σούν;

ΣΟΤΝ. Είναι μιὰ ἔκπληξη γιὰ σένα. Ἀλήθεια, τί κάνει ὁ ξάδευ-
φός σου, ὁ Σοῦί Τά; Τὰ εἴπαμε καλά μεταξύ μας,
συμφωνοῦμε σέ ὄλα. Πολὺ μυαλωμένος ἄνθρωπος! Γε-
ρὸ κεφάλι. Γιατί δὲν λές τίποτα;

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν ξέρω. Δὲν θέλω νὰ τὸν συλλογιέμαι.

ΣΟΤΝ. Γιατί ὄχι;

ΣΕΝ ΤΕ. Γιατί δὲν πρέπει μ' ἐκεῖνον νὰ συμφωνᾷς. Ἄν ἀγαπᾷς
ἐμένα, μπορεῖς ἐκεῖνον νὰ μὴ τὸν ἀγαπᾷς.

ΣΟΤΝ. Ἄς πάη νὰ χαθῆ λοιπόν: οἱ τρεῖς διαβόλοι νὰ τὸν πά-
ρουν· ὁ ρημαχτής, ὁ καταχνιάς κι' ὁ ἀνεμοδούρης!
Πιὲς λοιπόν καὶ σύ, χοντροκέφαλη! (Τὴν ἀναγκάζει
νὰ πιῆ).

Η ΝΤΦΗ. (Στὴ Σίν). Ἐδῶ κάτι δὲν πάει καλά.

Η ΣΙΝ. Μὰ περιμένετε τίποτ' ἄλλο;

Ο ΜΠΟΝΖΟΣ. (Πηγαίνει ἀποφασιστικά πρὸς τὴν κυρία Γιάγκ
μὲ τὸ ρολοῖ στὸ χέρι). Ἐγὼ πρέπει νὰ φύγω, κυρία
Γιάγκ. Ἐχω κι' ἄλλον ἓνα γάμο ἀπόψε, κι' αὐριο τὸ
πρωτὶ μιὰ κηδεῖα.

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Νομίζετε πὼς ἐμένα μοῦ εἶναι εὐχάριστη ἡ
ἡ ἀργοπορία αὐτή; Ἐλπίζαμε νὰ τὰ βγάλουμε πέρα
μ' ἓνα λαγῆνι κρασί. Κοιτᾶχτε, τώρα σώθηκε κι' ὄλας.
(Δυνατὰ στὴ Σὲν Τέ). Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, ἀ-
γαπητὴ Σὲν Τέ, γιατί ὁ ἐξάδελφός σου μᾶς κάνει
τόσο νὰ τὸν περιμένουμε!

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁ ἐξάδελφός μου;

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἀλλά, ἀγαπητὴ μου, αὐτὸν καὶ μόνο περι-
μένουμε. Εἶμαι ἀρκετὰ τῆς παλαιᾶς σχολῆς, ὥστε νὰ
νομίζω πὼς ἓνας τόσο στενὸς συγγενῆς τῆς νύμφης
πρέπει νὰ παρευρίσκειται στὸν γάμο.

ΣΕΝ ΤΕ. ὦ, Σοῦν, εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὰ τρακόσα δολλάρια;

ΣΟΤΝ. (Χωρὶς νὰ τὴν κοιτάξῃ). Μὰ τὸ ἄκουσες ποιὸς εἶναι ὁ
λόγος. Εἶναι τῆς παλαιᾶς σχολῆς. Σέβομαι τὴν ἀποψή
της. Θὰ περιμένουμε ἓνα τεταρτάκι κι' ἂν δὲν ἔρθῃ,
ἂν τὸν ἔχουν πάρει οἱ τρεῖς διαβόλοι, τότε θ' ἀρχί-
σουμε!

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ὅλοι σας τὸ ξέρετε πὰ βέβαια, πὼς ὁ

γίός μου παίρνει μιὰ θέση πολιτικοῦ ἀεροπόρου. Κι' εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη. Στὰ χρόνια πού ζοῦμε πρέπει νὰ βγάζουμε πολλά.

Η ΝΥΦΗ. Θὰ πάη στὸ Πεκίνο, δὲν εἶν' ἔτσι;

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ναί, στὸ Πεκίνο.

ΣΕΝ ΤΕ. Σούν, πρέπει νὰ τὸ πῆς στὴ μητέρα σου, πὼς γιὰ τὸ Πεκίνο δὲ θὰ μπορέση τίποτε νὰ γίνη.

ΣΟΥΝ. Θὰ τῆς τὸ πῆ ὁ ἐξάδερφός σου, ἂν σκέπτεται καθὼς ἐσύ. Μεταξὺ μας, ἐγὼ δὲ σκέπτομαι ἔτσι.

ΣΕΝ ΤΕ. (Περίτρομη). Σούν!

ΣΟΥΝ. Πῶς τὸ μισῶ αὐτὸ τὸ Σετσουάν! Τί πόλη, τί πόλη! Ξέρεις πὼς τοὺς βλέπω ὄλους αὐτούς, σὰ μισοκλείσω τὰ μάτια μου; Σὰν ψωράλογα. Ἄνασηκάνουνε βασανισμένα τὸ κεφάλι τους: τί περνάει ἀπάνωθὲ τους βροντάντας; Πῶς, δὲν τὰ χρειάζονται πιὰ; Μπά, πέρασε πιὰ ὁ καιρὸς τους; Μποροῦν ν' ἀλληλοφαγωθοῦν μέσ' στὴν ἀλογοπολιτεία τους! Ἄχ, νὰ φύγω πιὰ ἀπὸ δῶ!

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅμως ἐγὼ ὑποσχέθηκα στοὺς γέροντες, νὰ τοὺς δώσω πίσω τὰ λεφτά τους.

ΣΟΥΝ. Ναί, μοῦ τὸ εἶπες. Κι' ἐπειδὴ κάνεις κάτι τέτοιες κουταμάρες, καλὸ ἔναι νὰ ἴρθη ὁ ξάδερφός σου. Πῖνε κι' ἄσε τὴν ὑπόθεση σὲ μᾶς! Θὰ τὰ κανονίσουμε.

ΣΕΝ ΤΕ. (Τρομαγμένη). Μὰ ὁ ἐξάδερφός μου δὲν μπορεῖ νὰ ἴρθῃ!

ΣΟΥΝ. Τί θὰ ποῦν αὐτά;

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν εἶναι πιὰ ἐδῶ.

ΣΟΥΝ. Καὶ πὼς τὸ σκέπτεσαι τὸ μέλλον μας, δὲ μοῦ κάνεις τὴ χάρη νὰ μοῦ τὸ πῆς;

ΣΕΝ ΤΕ. Συλλογιζόμουν πὼς ἔχεις ἀκόμη τὰ διακόσα δολλάρια. Θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ δώσουμε αὔριο πίσω, καὶ νὰ κρατήσουμε τὰ καπνά, πού ἔχουν πολὺ μεγαλύτερη ἀξία, καὶ νὰ τὰ πουλᾶμε μαζὶ μπρὸς στὴν τιμμενοφάμπρικα, γιὰ τὸ νοῖκι τοῦ ἑξαμήνου δὲν μπορούμε νὰ τὸ πληρώσουμε.

ΣΟΥΝ. Αὐτὸ βγάλ' το ἀπ' τὸ νοῦ σου! Βγάλ' το ἀπ' τὸ νοῦ σου γρήγορα, ἀδερφοῦλα! Ἐγὼ, νὰ στέκουμαι στὸν δρόμο

σάν φιλικατζής και νά πουλάω τσιγάρα στους ἐργάτες τῆς φάμπρικας, ἐγώ, ὁ Γιάγκ Σούν, ὁ ἀεροπόρος! Κάλιο νά ξεκοκκαλίσω τὰ διακόσα σέ μιὰ νύχτα, κάλλιο νά τὰ σκορπίσω στό ποτάμι! Κι' ὁ ξάδερφός σου μὲ ξέρει ἐμένα. Μ' αὐτὸν ἐσυμφωνήσαμε πὼς θὰ μοῦ φέρη τὰ τρακόσα γιὰ τὸν γάμο.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁ ξάδερφός μου δὲν μπορεῖ νά 'ρθῆ.

ΣΟΥΝ. Κι' ἐγὼ νόμιζα πὼς δὲν μπορεῖ νά λείψη.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅπου εἶμαι ἐγώ, αὐτὸς δὲν μπορεῖ νά 'ναι.

ΣΟΥΝ. Τί μυστήριον εἶναι αὐτό!

ΣΕΝ ΤΕ. Σούν, πρέπει νά ξέρης, πὼς δὲν εἶναι φίλος σου. Ἐγὼ εἶμαι φίλος σου, ἐγώ, πὺν σ' ἀγαπῶ. Ὁ ξάδερφός μου, ὁ Σοῦι Τά, δὲν ἀγαπάει κανένα. Εἶναι φίλος μου, ἀλλὰ δὲν εἶναι φίλος κανενὸς φίλου μου. Παραδέχτηκε νά πάρης τὰ λεφτὰ τῶν δύο γερόντων, γιατί' εἶχε στό νοῦ του τὴ θέση τοῦ πιλότου στό Πεκίνο. Ἀλλὰ τὰ τρακόσα ἀσημένια δολλάρια δὲ θὰ σοῦ τὰ φέρη γιὰ τὸν γάμο.

ΣΟΥΝ. Καὶ γιατί' ὄχι;

ΣΕΝ ΤΕ. (Κοιτάζοντάς τον κατάματα). Λέει πὼς ἀγόρασες ἕνα μόνο εισιτήριο γιὰ τὸ Πεκίνο.

ΣΟΥΝ. Ναί, χτές, ἀλλὰ γιὰ κοίτα 'δῶ τί μπορῶ νά σοῦ δείξω σήμερα! (Μισοτραβάει ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ στήθους δύο εισιτήρια). Ἡ γριά δὲν εἶναι ἀνάγκη νά τὰ ἰδῆ. Εἶναι δυὸ εισιτήρια γιὰ τὸ Πεκίνο, γιὰ μένα και γιὰ σένα. Εἶσαι ἀκόμα τῆς γνώμης, πὼς ὁ ξάδερφός σου εἶναι ἐναντίον τοῦ γάμου μας;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅχι. Ἡ θέση εἶναι καλὴ. Κι' ἐγὼ δὲν τό 'χω πιά τὸ μαγαζί μου.

ΣΟΥΝ. Ἐξ αἰτίας σου πούλησα τὰ ἔπιπλα.

ΣΕΝ ΤΕ. Μὴ μοῦ λές τίποτ' ἄλλο! Μὴ μοῦ δείχνης τὰ εισιτήρια! Φοβᾶμαι πάρα πολὺ, πὼς θὰ μποροῦσα νά φύγω, ἔτσι δπως εἶμαι, μαζί σου. Ἀλλὰ τὰ τρακόσα δολλάρια δὲν μπορῶ, Σούν, νά σοῦ τὰ δώσω, γιατί' τί θὰ γίνουν οἱ δυὸ γέροι;

ΣΟΥΝ. Κι' ἐγὼ τί θὰ γίνω; (Παύση). Πιὲ καλύτερα! Ἦ μήπως

είσαι γνωστικιά και σύ; Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ ἔχω γνωστικιά γυναίκα. Ἐγὼ, ἅμα πίνω, ξαναπετάω. Καὶ σύ, ἅμα πιῆς, ἴσως τότε νὰ μὲ καταλάβης, δὲν εἶναι ἀπίθανο.

ΣΕΝ ΤΕ. Μὴ νομίζης πὼς δὲν σὲ καταλαβαίνω. Θέλεις νὰ πετάξης, κι' ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω.

ΣΟΥΝ. «Νά, ἓνα ἀεροπλάνο, ἀγαπημένε μου, ἀλλὰ ἔχει μόνο μιὰ φτερούγα!»

ΣΕΝ ΤΕ. Σούν, στὴ θέση τοῦ Πεκίνου δὲν μποροῦμε νὰ φτάσουμε μὲ τίμιο τρόπο. Γιὰ τοῦτο χρειάζομαι πίσω τὰ διακόσια δολλάρια, πὸν πῆρες ἀπὸ μένα. Δῶσε μοῦ τα ἀμέσως, Σούν!

ΣΟΥΝ. «Δῶσε μοῦ τα ἀμέσως, Σούν!» Μὰ τί κάθεσαι τώρα και μοῦ λές; Εἶσαι γυναίκα μου ἢ ὄχι; Γιατί αὐτὸ εἶναι προδοσία, τὸ καταλαβαίνεις; Εὐτυχῶς, και γιὰ μένα και γιὰ σένα, δὲν ἔξαρθάται πιά ἀπὸ σένα, γιατί ὄλα ἐκανονίστηκαν.

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Παγερή). Σούν, εἶσαι βέβαιος πὼς ὁ ἐξάδελφος τῆς νύμφης θὰ ῥθῆ; Θὰ μποροῦσε νὰ ἔχη κι' ὄλας ἐμφανιστῆ. Ἔχει κάτι ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ γάμου, γιὰ νὰ μὴν ἔρχεται.

ΣΟΥΝ. Τ' εἶναι αὐτὰ πὸν σκέπτεσαι, μαμά! Αὐτὸς κι' ἐγὼ εἴμαστε μιὰ καρδιά και μιὰ ψυχὴ. Θ' ἀφήσω ὀρθάνοιχτη τὴν πόρτα, γιὰ νὰ μᾶς εὔρη ἀμέσως, σὰ θὰ ῥθῆ τρέχοντας, γιὰ νὰ γίνῃ κουμπάρος τοῦ Σούν, τοῦ φίλου του. (Πηγαίνει πρὸς τὴν πόρτα και τὴν ἀνοίγει μὲ μιὰ κλωτσιά. Ἐπειτα γυρίζει, ἐλαφρὰ τρεκλίζοντας, γιατί ἔχει κι' ὄλας πιεῖ πάρα πολύ, και ξανακάθεται κοντὰ στὴ Σὲν Τέ). Περιμένομε. Ὁ ξάδερφός σου ἔχει περισσότερο μυαλὸ ἀπὸ σένα. Ὁ ἔρωτας, λέει σοφά, ἀνήκει στὴν ὑπαρξῆ. Καὶ ξέρεи, πὸν εἶναι και τὸ σπουδαιότερο, τὸ τί σημαίνει γιὰ σένα: οὔτε μαγαζὶ πιά, οὔτε και γάμος!

(Περιμένουν).

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Νά τος!

(Ἀκούγονται βήματα και ὄλοι κοιτᾶν κατὰ τὴν πόρτα.

Ἄλλα τὰ θήματα ἀπομακρύνονται).

Η ΣΙΝ. Θὰ γίνῃ σκάνδαλο. Τὸ αἰσθανόμαστε, τὸ μυριζόμαστε.

Ἡ νύφη περιμένει γιὰ τὸν γάμο, ἀλλὰ ὁ γαμπρὸς περιμένει τὸν κύριο ἐξάδελφο.

ΣΟΤΝ. Ὁ κύριος ἐξάδελφος δὲν βιάζεται.

ΣΕΝ ΤΕ. (Σιγὰ-σιγὰ). ὦ, Σούν!

ΣΟΤΝ. Νὰ κάθωμαι ἐδῶ πέρα μὲ τὰ εἰσιτήρια στὴν τσέπη, καὶ δίπλα μου μιὰ παλαβή, πού δὲν ξέρει μήτε πρόσθεση! Καὶ βλέπω νὰ ῥχεται ἡ ἡμέρα, πού θὰ μοῦ στείλης τὴν ἀστυνομία στὸ σπίτι, γιὰ νὰ πάρῃ πίσω τὰ διακόσα δολλάρια.

ΣΕΝ ΤΕ. (Πρὸς τὸ κοινό). Εἶναι κακὸς καὶ θέλει νὰ εἶμαι κι' ἐγὼ κακιά. Ἐδῶ εἶμαι ἐγώ, πού τὸν ἀγαπῶ, καὶ αὐτὸς περιμένει τὸν ἐξάδελφο. Τριγύρω μου δμῶς κάθονται οἱ κακότυχοι, ἡ γερόντισσα μὲ τὸν ἄρρωστο ἄντρα, οἱ φτωχοί, πού τὸ πρωὶ μπρὸς στὴ θύρα μου καρτερᾶνε τὸ ρύζι, κι' ἓνας ἄγνωστος ἄντρας, ἀπὸ τὸ Πεκίνο, πού ὄλο γιὰ τὴ θέση του νοιάζεται. Καὶ ὄλοι αὐτοὶ μὲ προστατεύουν, γιὰτι ὄλοι σὲ μένα ἐμπιστεύονται.

ΣΟΤΝ. (Κοιτάζοντας τὴ γυάλινη κανάτα, ὅπου τὸ κρασί κοντεύει νὰ σωθῆ). Ἡ κρασοκανάτα εἶναι τὸ ρολοῖ μας. Εἴμαστε ἄνθρωποι φτωχοί, καὶ ἅμα οἱ καλεσμένοι πιοῦνε τὸ κρασί, θὰ σταματήσῃ τὸ ρολοῖ γιὰ πάντα. (Ἡ κυρία Γιάγκ τοῦ κάνει νόημα νὰ σωπάσῃ: γιὰτι πάλι ἀκούγονται θήματα).

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ. (Μπαίνοντας). Θέλετε κι' ἄλλη κανάτα κρασί, κυρία Γιάγκ;

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ὁχι, μᾶς φτάνει, νομίζω. Τὸ κρασί φέρνει ἔξαψη, δὲν εἶν' ἔτσι;

Η ΣΙΝ. Κι' εἶναι, βέβαια, κι' ἀκριβό.

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἐγὼ πάντα καταπτάω νὰ ἰδρώνω, δταν πίνω.

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ. Τότε μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ ἐξοφλήσετε τὸν λογαριασμό;

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Σὰ νὰ μὴν ἄκουσε). Σᾶς παρακαλῶ, κυρίες καὶ κύριοι, νὰ κάμετε λιγάκι ἀκόμα ὑπομονή, ὁ συγγενὴς θὰ ἔναι στὸν δρόμο. (Στὸ γκαρσόνι). Μὴ

διαταράζεις την τελετή!

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ. Δέν μπορῶ νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ φύγετε, χωρὶς νὰ ἐξοφλήσετε τὸν λογαριασμό.

Ἡ ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἄλλὰ ἐγὼ εἶμαι γνωστὴ ἐδῶ!

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ. Ἄκριβῶς.

Ἡ ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Ἀνήκουστο! αὐτὴ ἡ σημερινὴ ὑπηρεσία! Τί λὲς γι' αὐτό, Σούν;

Ο ΜΠΟΝΖΟΣ. Τὰ σέβη μου. (Φεύγει μὲ σοβαρότητα).

Ἡ ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Ἀπελπισμένη). Μὴν ἀνησυχήτε, μείνετε ὅλοι στὴ θέση σας! Ὁ παπᾶς σὲ μερικὰ λεπτὰ θὰ γυρῶ πίσω.

ΣΟΤΝ. Ἄσε, μαμά. Μιὰ κι' ὁ παπᾶς ἔφυγε, δὲν μποροῦμε, κυρίες καὶ κύριοι, νὰ σᾶς κρατήσουμε περισσότερο.

Ἡ ΝΤΦΗ. Ἐλα, παπποῦ!

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ. (Ἀδειάζοντας σοβαρὰ τὸ ποτήρι του). Εἰς ὑγίαν τῆς νύμφης!

Ἡ ΑΝΙΨΙΑ. (Στὴ Σὲν Τέ). Μὴ σᾶς κατοφαίνεται, δὲν τὸ εἶπε γιὰ κακό. Σᾶς συμπαθεῖ πολὺ.

Ἡ ΣΙΝ. Αὐτὸ ἐγὼ τὸ λέω ρεζίλικι!

(Ὅλοι οἱ καλεσμένοι φεύγουν).

ΣΕΝ ΤΕ. Πρέπει κι' ἐγὼ νὰ φύγω, Σούν;

ΣΟΤΝ. Ὅχι, ἐσὺ θὰ περιμένῃς. (Τὴν τραβάει ἀπὸ τὸ πέπλο της, πὺν ἔτσι στραβώνει ἐπάνω της). Ὁ γάμος σου δὲν εἶναι; Ἐγὼ περιμένω ἀκόμα, καὶ περιμένει κι' ἡ γριά. Αὐτὴ ἓνα πρᾶμα μόνο ἐπιθυμεῖ, τὸ γεράκι μέσ' στὰ σύννεφα. Τώρα σχεδὸν τὸ πιστεύω, ἀλήθεια, πὼς αὐτὸ θὰ γίνῃ τοῦ «Ἁγίου Ποτέ» τότε θὰ βγῆ στὴν πόρτα της κι' ἀπάνω ἀπὸ τὸ σπίτι της θὰ βροντᾷ τὸ ἀεροπλάνο του. (Πρὸς τ' ἄδεια καθίσματα, σὰ νὰ ἔταν ἀκόμα οἱ καλεσμένοι ἐκεῖ). Κυρίες καὶ κύριοι, γιατί σταμάτησε ἡ συνομιλία; Δὲν σᾶς ἀρέσει ἐδῶ; Ὁ γάμος ἀναβλήθηκε μόνο γιὰ λίγο, γιατί περιμένομε κάποιο σπουδαῖο συγγενῆ, καὶ γιατί ἡ νύφη δὲν ξέρει, τ' εἶν' ὁ ἔρωτας. Γιὰ νὰ σᾶς διασκεδάσω, θὰ σᾶς τραγουδήσω ἐγὼ, ὁ γαμπρός, ἓνα τραγούδι.

(Τραγουδάει):

«ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΤΕ»

Μιά μέρα - κι' ὁ καθείς θὰ τό 'χη ἀκούσει
πού πλάγιασε σέ κούνια φτωχικῆ -
εἶδανε τῆς φτωχῆς τὸν γιό
σὲ θρόνο ν' ἀνεβῆ χρυσό
κι' ἦταν ἡ μέρα τοῦ Ἁγίου Ποτέ.
Τῆ μέρα τοῦ Ἁγίου Ποτέ
σὲ θρόνο ἀνέβη αὐτὸς χρυσό.

Τῆ μέρ' αὐτὴ μετριοῦνται οἱ καλωσύνες
καὶ τῶν κακῶν τοὺς κόβουν τὸν λαιμό.
Κερδισμένοι καὶ χαμένοι
μοιάζουν ὄλοι εὐτυχησμένοι
καὶ τρῶν μαζί ψωμί κι' ἄλατι.
Τῆ μέρα τοῦ Ἁγίου Ποτέ
τρῶνε μαζί ψωμί κι' ἄλατι.

Τὸ χόρτο βλέπει χαμηλὰ τὸν οὐρανό,
κυλάει χαλίκια κατὰ πάνου ὁ ποταμός.
Δίχως νὰ κἀνη πιά καλό,
θὲ νὰ 'ναι ὁ ἄνθρωπος καλός.
Θὰ 'ναι Παράδεισος ἡ Γῆ.
Τῆ μέρα τοῦ Ἁγίου Ποτέ
θὰ 'ναι Παράδεισος ἡ Γῆ.

Κι' ἀεροπόρος θὰ 'μαι ἐγώ,
καὶ στρατηγὸς θὲ νὰ 'σαι σύ,
καὶ σύ, πού ζῆς σὲ ἀναδουλειά,
τότε θὰ βρῆς καὶ σὺ δουλειά.
Καὶ σύ, φτωχιά γυναίκα, θὰ ἡσυχάσης.
Τῆ μέρα τοῦ Ἁγίου Ποτέ
φτωχιά γυναίκα θὰ ἡσυχάσης.

Νὰ καρτεροῦμε δὲν μποροῦμε πιά,
ὄσπου νὰ γίνουν ὄλ' αὐτά,

ἑφτά μ' ὄχτώ, σὰ θὰ νυχτώνη
για τὴν αὐγή σὰν ξημερώνη
καὶ θὰ λαλάη ὁ πετεινός.
Τὴ μέρα τοῦ Ἁγίου Ποτὲ
σὰ θὰ λαλήση ὁ πετεινός.

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Δὲ θὰ ῥθη πιά.

(Κάθονται οἱ τρεῖς τους, καὶ οἱ δυὸ κοιτᾶν κατὰ τὴ
θύρα).

ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

ΤΟ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΚΑΤΑΛΤΜΑ ΤΟΥ ΒΑΓΚ

(Οἱ θεοὶ ξαναφαίνονται στὸ ὄνειρο τοῦ νερουλά. Εἶναι κομισμένος ἐπάνω σ' ἓνα μεγάλο βιβλίο. Μουσική).

ΒΑΓΚ. Καλὰ πὺ ἦρθατε, Ἐκλαμπρότατοι! Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς κάνω μιὰν ἐρώτηση, πὺ πολὺ μὲ βασανίζει. Στὸ ρημαγμένο καλύβι ἐνὸς ἱερέα, πὺ τὸ παράτησε καὶ πῆγε κι' ἔγινε βοηθὸς - ἐργάτη στὴν τοιμεντοφάμπρικα, βρῆκα ἓνα βιβλίο, καὶ ἀνακάλυφα ἐκεῖ μέσα μιὰ παράξενη περικοπή. Πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ σᾶς τὴ διαβάσω. Ἐδῶ εἶναι.

(Ξεφυλλίζει μὲ τὸ ἀριστερὸ του χέρι ἓνα φανταστικὸ βιβλίο, πάνω ἀπὸ τὸ πραγματικὸ βιβλίο, πὺ ἔχει στὰ γόνατά του, καὶ σηκώνει ψηλὰ τὸ φανταστικὸ τοῦτο βιβλίο γιὰ νὰ διαβάση, ἐνῶ τὸ πραγματικὸ βιβλίο μένει στὴ θέση του).

ΒΑΓΚ. «Εἰς τὸ Σούγκ ὑπάρχει ἓνα μέρος, πὺ ὀνομάζεται Ἄγκα-θότοπος. Ἐκεῖ εὐδοκμοῦν κατάλπες, κυπαρίσσια καὶ μουριές. Τὰ δέντρα, λοιπόν, πὺ ἔχουν μία ἢ δύο πιθαμὲς περίμετρο, κόβονται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, πὺ θέλουν ραβδιὰ γιὰ τὰ σπιτάκια τῶν σκύλων τους. Ἐκεῖνα πὺ ἔχουνε τρεῖς, τέσσερις πόδες περίμετρο τὰ κόβουν οἱ οἰκογένειες τῶν προκρίτων καὶ πλουσίων, γιὰ νὰ φτιάξουνε σανίδες γιὰ τὰ φέρετρά τους. Αὐτὰ πὺ ἔχουν ἑφτὰ ὀχτὼ πόδες περίμετρο τὰ κόβουν ἐκεῖνοι πὺ γυρεύουνε δοκάρια γιὰ τὶς πολυτελεῖς ἐπαυλεις των. Ἔτσι κανέν' ἀπ' αὐτὰ δὲ φτάνει

στὸν κανονικὸ ἀριθμὸ τῶν χρόνων του, μὸν ὄλα χά-
νονται μεσοστρατὶς ἀπὸ πριόνι καὶ τσεκούρι. Αὐτὰ εἶ-
ναι τὰ παθήματα τῆς χρησιμότητος».

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὡστε λοιπὸν ὁ πιδ ἄχρηστος θὰ ἦταν ὁ
καλύτερος.

ΒΑΓΚ. Ὅχι, μόνον ὁ εὐτυχέστερος. Ὁ χειρότερος εἶναι ὁ εὐτυ-
χέστερος.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τί πράγματα ποὺ βρίσκονται γραμμένα!

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Γιατί σὲ συγκινεῖ τόσο βαθιὰ ἢ παρα-
βολὴ αὐτῆ, νερουλά;

ΒΑΓΚ. Ἐξ αἰτίας τῆς Σὲν Τέ, Ἐκλαμπρότατοι! Ναυάγησε στὸν
ἔρωτά της, γιατί ἀκολούθησε τὴν ἐντολὴ: ἀγάπα τὸν
πλησίον σου. Ἴσως νὰ ἔναι πάρα πολὺ καλὴ γι' αὐτὸν
τὸν κόσμον, Ἐκλαμπρότατοι!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀνοησίες! Ἀδύνατε καὶ ἄθλιε ἄνθρωπε!
Οἱ ψεῖρες καὶ οἱ ἀμφιβολίες σ' ἔχουνε μισοφάει, κατὰ
ποὺ φαίνεται.

ΒΑΓΚ. Ἀσφαλῶς, Ἐκλαμπρότατοι! Συγχωρῆστε με! Μοῦ πέρα-
σε ἀπὸ τὸν νοῦ, πῶς ἴσως μπορούσατε νὰ ἐπεμβῆτε.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀπολύτως ἀδύνατον. Ὁ φίλος μας ἐδῶ
(δείχνει τὸν τρίτο θεό, ποὺ ἔχει τὸ ἕνα του μάτι με-
λανιασμένο ἀπὸ γροθιά). Ἐπενέβη χτὲς ἀκόμη σ' ἕναν
καυγᾶ, καὶ ἰδοὺ τ' ἀποτελέσματα.

ΒΑΓΚ. Ἀλλὰ τὸν ἐξάδελφο ἀναγκάστηκε ὀπωσδήποτε νὰ τὸν κα-
λέση πάλι. Ἐχει μιὰ σπάνια ἱκανότητα ὁ ἄνθρωπος
αὐτός, τὸ δοκίμασα ἀπάνω μου ἐγώ. Ὡστόσο μήτε αὐ-
τὸς ἐμπόρεσε νὰ ταχτοποιήσῃ τὰ πράγματα. Τὸ μαγαζὶ
φαίνεται νὰ ἔναι πιά χαμένο.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Ἀνήσυχος). Ὅμως θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ
βοηθήσουμε.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ
βοηθήσῃ μόνη της τὸν ἑαυτὸ της.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. (Αἰσθηρὰ). Ὅσο χειρότερη εἶναι ἡ κα-
τάσταση, τόσο καλύτερα δείχνεται ὁ καλὸς ἄνθρωπος.
Ὁ πόνος ἐξαγνίζει!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Στηρίζομε ἀπάνω της ὄλες μας τὶς ἐλπί-

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἡ ἔρευνά μας δὲν πηγαίνει καὶ πολὺ καλά. Βρίσκομε ἐδῶ κι' ἐκεῖ μερικὲς καλὲς προσπάθειες, εὐάρεστες προθέσεις, πολλὲς ὑψηλὲς ἀρχές, ὅμως δὲ αὐτὰ μόλις πὺν μποροῦν νὰ κάμουν ἓνα καλὸν ἄνθρωπο. Κι' ὅταν ἀνταμώνουμε στὸ δρόμο μας καλοὺς ἀνθρώπους, δὲν ζοῦνε ἀνθρωπινά. (Ἐμπιστευτικά). Μὲ τὸ νυχτερινὸ κατάλυμά μας τὰ βρίσκομε ἄσκημα πολὺ. Ἄπ' τ' ἀχυράκια, πὺν βλέπεις κολλημένα ἀπάνω μας, μπορεῖς νὰ καταλάβης, πὺν περνᾶμε τίς νύχτες μας.

ΒΑΓΚ. Ἐνα μόνο λοιπὸν, δὲν θὰ μπορούσατε τοῦλάχιστον. . .

ΟΙ ΘΕΟΙ. Τίποτε. — Ἐμεῖς εἴμαστε μόνο παρατηρηταί. — Πιστεύουμε ἀκράδαντα, πὺς ὁ καλὸς μας ἄνθρωπος θὰ βρῆ τὸν δρόμο του πάνω στὴ μαύρη γῆ. — Ἡ δύναμή του θὲ ν' αὐξάνη, ὅσο θὰ μεγαλῶνῃ τὸ φορτίο του. — Περίμενε μόνο, νερουῶ, καὶ θὰ τὸ ἰδῆς μὲ τὰ μάτια σου, πὺς ὅλα παίρνουν ἓνα καλό. . .

(Οἱ μορφὲς τῶν θεῶν ὅλο καὶ χλωμαίνουν, οἱ φωνὲς τους ὅλο καὶ γίνονται σιγανότερες. Τέλος ἔξαφανίζονται καὶ οἱ φωνὲς σβήνουν).

ΑΤΛΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΕΝ ΤΕ

(Πάνω σ' ένα άμάξι κάτι λίγα οικιακά σκεύη. Ἡ Σέν Τε και ἡ Σιν μαζεύουν άσπρόρρουχα άπλωμένα στο σκονί).

Η ΣΙΝ. Ἐγώ δέν καταλαβαίνω, γιατί δέν άγωνίζοσαστε με νύχια και με δόντια για τó μαγαζί σας.

ΣΕΝ ΤΕ. Πώς; Ούτε τó νοίμι δέν ἔχω. Τά διακόσα άσημένα δολλάρια τών γερόντων πρέπει νά τά δώσω πίσω σήμερα, αλλά επειδή τά ἔδωσα σέ κάποιον άλλον, άναγκάζομαι νά πουλήσω τά καπνά μου στην κυρία Μι Τσού.

Η ΣΙΝ. Ὡστε πάνε όλα! Ούτε άντρα, ούτε καπνά, ούτε κατοικία! Αὐτά συμβαίνουν, όταν θέλη κανείς νά ἔναι κάτι καλύτερο από μᾶς τούς άλλους. Και από τί θά ζήσετε τώρα;

ΣΕΝ ΤΕ. Δέν ξέρω. Ἴσως μπορέσω κάτι νά κερδίσω στη διαλογή τών καπνών.

Η ΣΙΝ. Πώς βρίσκεται ἐδῶ πέρα τó πανταλόνι τοῦ κυρίου Σούι Τά; Τότε θά ἔφυγε γδυτός από ἔδῳ.

ΣΕΝ ΤΕ. Ἐχει κι ἄλλο πανταλόνι.

Η ΣΙΝ. Μά δέν εἶπατε, θαρῶ, πώς ἔφυγε για πάντα; Γιατί ἄφησε λοιπόν ἐδῳ τó πανταλόνι του;

ΣΕΝ ΤΕ. Ἴσως νά μὴ τó χρειάζεται πιά.

Η ΣΙΝ. Θά τó διπλώσουμε λοιπόν;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅχι.

(Ὅρμαί μεσα ὁ κύριος Σου Φου).

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Μὴ λέτε τίποτε. Τὰ ξέρω ὅλα. Θυσιάσατε τὴν εὐτυχία τοῦ ἔρωτά σας, γιὰ νὰ μὴ καταστραφοῦν δύο γέροι ἄνθρωποι, πού εἶχαν ἐμπιστοσύνη σὲ σᾶς. Δὲν ἔχει ἄδικο ἐτούτη ἡ γειτονιά, ἡ δύσπιστη καὶ μοχθηρή, νὰ σᾶς ὀνομάζῃ «Ἄγγελο τῶν Προαστίων». Ὁ κύριος ἀρραβωνιαστικός σας δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξαρθῆ στὸ δικό σας ἠθικὸν ὕψος. Τὸν ἐγκαταλείψατε. Καὶ σήμερον κλείνετε τὸ μαγαζί σας, αὐτὸ τὸ νησάκι, τὸ καταφύγιο τῶσων καὶ τῶσων! Αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἀνεχθῶ. Ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ μου ἔβλεπα κάθε πρωὶ μπρὸς στὸ κατάστημά σας τὸ κοπαδάκι τῶν δυστυχισμένων καὶ σᾶς τὴν ἴδια, νὰ μοιράζετε ρύζι. Νὰ σταματήσῃ λοιπὸν αὐτὸ μιὰ γιὰ πάντα; Νὰ ἐξαφανιστῆ τώρα ἡ καλωσύνη; Ἄχ, ἂν μοῦ ἐπετρέπατε νὰ σᾶς βοηθήσω στὸ καλὸ σας ἔργο! Ὅχι, μὴ λέτε τίποτε! Δὲν θέλω καμμιά ἐξασφάλιση. Κανενὸς εἶδους ὑπόσχεση, γιὰ νὰ δεχθῆτε τὴ βοήθειά μου! Μόνο, ἰδοῦ (βγάζει ἓνα καρνὲ ἐπιταγῶν, ὑπογράφει μίαν, καὶ τὴν ἀκουμπάει ἐπάνω στὸ ἀμάξι), σᾶς ἀφήνω ἔτοιμη μιὰ λευκὴ ἐπιταγὴ, πού μπορεῖτε νὰ συμπληρώσετε γιὰ ὅποιοδήποτε ποσὸ ἐπιθυμεῖτε. Καὶ τώρα πηγαίνω, σιωπηλὸς καὶ διακριτικὸς, στὶς μύτες τῶν ποδιῶν μου, χωρὶς ν' ἀπαιτήσω ἀνταλλάγματα, γεμάτος σεβασμὸ καὶ ἀνιδιοτέλεια. (Φεύγει).

Η ΣΙΝ. (Ἐξετάζοντας τὴν ἐπιταγὴ). Σωθήκατε! Κάτι τέτοιες σὰν καὶ σᾶς εἶναι τυχερές, βρῖσκουνε πάντα κάποιον θλάκα. Τώρα ὅμως ἐπωφεληθῆτε! Γράψτε ἐδῶ χίλια ἀσημένια δολλάρια, καὶ τρέχω ἀμέσως στὴν τράπεζα, προτοῦ νὰ ξαναρθῆ στὰ λογικά του.

ΣΕΝ ΤΕ. Βάλτε τὸ πανέρι μὲ τ' ἀσπρόρρουχα πάνω στὸ ἀμάξι. Τὰ πλυστικά μπορῶ νὰ τὰ πληρώσω καὶ χωρὶς τὸ τσέκ.

Η ΣΙΝ. Τί; Δὲ θέλετε νὰ τὸ δεχθῆτε τὸ τσέκ; Αὐτὸ εἶναι ἔγκλημα! Μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ νομίζετε πὼς ἔπειτα πρέπει νὰ

τὸν παντρευτήτε; Αὐτὸ θά 'ναι παραφροσύνη, φῶς φανάρι. Πολλοὶ 'ναι σὰν αὐτόν, πὸν θέλουν νὰ τοὺς σέρνουν ἀπ' τὴ μύτη! Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς βρῖσκουν μεγάλη ἀπόλαυση. Μπᾶς καὶ θέλετε νὰ μείνετε πάντα κολλημένη στὸν ἀεροπόρο σας, πὸν γι' αὐτὸν δλόκληρο τὸ Κίτρινο Σοκάκι, ὅπως καὶ ἡ γειτονιά μας ἐδῶ γύρω, ξέρει πόσο ἄσκημα σᾶς ἔχει φερθῆ;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὅλα ἀπὸ τὴ φτώχεια προέρχονται.
(Στὸ κοινό):

Τὸν εἶδα νὰ φουσκῶνῃ τὰ μάγουλα τὴ νύχτα
στὸν ὕπνο του, σὰ νὰ 'ταν ὠργισμένος.
Καὶ τὸ πρωί, πὸν κράτησα τὸ φόρεμά του
μπροστὰ στὸ φῶς, εἶδ' ἀπὸ μέσα του τὸν
[τοῖχο.

Σὰν ἔβλεπα τὸ μοχθηρὸ του γέλιο
τρομάρα μ' ἔπιανε, κι' ὥστόσο,
Σὰν ἔβλεπα τὰ τρύπια του παπούτσια, πολὺ τὸν
[ἀγαποῦσα.

Η ΣΙΝ. Τὸν ὑπερασπιζετε λοιπὸν ἀκόμη; Τέτοια τρέλλα δὲν τὴν ἔχω ποτὲ μου ξαναἰδεῖ. (Θυμωμένη). Θ' ἀνασάνω, σὰ θὰ φύγετε ἀπ' αὐτὴ τὴ γειτονιά.

ΣΕΝ ΤΕ. (Τρεκλίζει καθὼς πάει νὰ σηκώσῃ τ' ἀσπρόρουχα).
Ζαλιζομε λιγάκι.

Η ΣΙΝ. (Τῆς παίρνει τ' ἀσπρόρουχα). Σᾶς πιάνουνε συχνὰ ζαλάδες, ὅταν τεντωνώσατε ἢ σκύβετε; Ἔχει γούστο νὰ 'χετε κᾶνα μωρὸ στὸ δρόμο! (Γελάει). Ὁραῖα σᾶς ἐσυγύρισε! Ἄν τύχη νὰ συμβαίῃ αὐτό, τότε πάει καλλιὰ του τὸ μεγάλο τσέκ! Δὲν τό 'χε προορίσει γιὰ μιὰ τέτοια περίσταση. (Πάει μ' ἓνα πανέρι πρὸς τὸ βάθος).

(Ἡ Σὲν Τὲ τὴν κοιτάζει ἀκίνητη. Ἐπειτα παρατηρεῖ τὴν κοιλιά της, τὴν πασπατεύει, καὶ μεγάλη χαρὰ ζωγραφίζεται στὸ πρόσωπό της).

ΣΕΝ ΤΕ. (Σιγαλά). ὦ, τί χαρά! Ἐνας μικρὸς ἄνθρωπος πλά-

θεται μέσα στην κοιλιά μου. Τίποτ' ακόμη δὲ φαίνεται. Κι' ὅμως ἐδῶ εἶναι κι' ὄλας. Ὁ κόσμος τὸν προσμένει μυστικά. Μέσα στὶς πολιτεῖες σὰ νὰ λένε κι' ὄλας: Ἔρχεται τώρα κάποιος, πού θὰ τὸν λογαριάσουν. (Παρουσιάζει τὸν μικρὸ της γιὸ στὸ κοινό). Ἔνας ἀερόπορος!

Χαιρετῆστε ἕναν καινούργιο καταχτητὴ
τῶν ἄγνωστων βουνῶν, τῶν ἀπλησίαστων τόπων!
Ἔναν πού τὰ μηνύματα
ἀπὸ ἄνθρωπο σὲ ἄνθρωπο θὰ φέρνη
πάνω ἀπὸ τὶς ἀδιάβατες ἐρήμους!

(Ἀρχίζει νὰ πηγαινοέρχεται, κρατώντας τὸν μικρὸ της γιὸ ἀπ' τὸ χέρι): Ἔλα, γιέ μου, κοίτα καὶ γνώρισε τὸν κόσμο. Ἐτοῦτο ἔδῳ εἶναι δέντρο. Προσκύνησε, χαιρέτισέ το. (Τοῦ δείχνει πῶς κάνουν ὑπόκλιση). Ἔτσι, τώρα γνωρίζασατε. Ἄκου, ἔρχεται κείθε ὁ νερούλας. Ἔνας φίλος, δῶσε του τὸ χέρι. Ἔννοια σου, μὴν ἀνησυχῆς. «Παρακαλῶ, ἕνα ποτήρι δροσερὸ νερὸ γιὰ τὸν γιὸ μου. Κάνει ζέστη». (Τοῦ δίνει τὸ ποτήρι). Ἄχ, ὁ ἀστυφύλακας! Ἄς κάνουμε στροφή. Πᾶμε κατὰ κεί μπορεῖ νὰ κόψουμε καὶ κᾶνα-δυὸ κεράσια ἀπὸ τὸ περιβόλι τοῦ πλουσίου κυρίου Φῆ Πούγκ. Προσοχὴ μόνο, μὴ μᾶς ἴδοῦνε. Ἔλα, παιδι χωρὶς πατέρα. Θῆς καὶ σὺ κεράσια, ἔ! Σιγά, σιγά, γιέ μου! (Προχωροῦν προσεχτικά, κοιτάζοντας γύρω τους). Ὅχι ἀπὸ κεί, ἀπὸ ἔδῳ, πού μᾶς κρύβει τὸ δεντράκι. Ὅχι ἔτσι δά, εὐθεῖα γραμμὴ, μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τίποτα δὲ γίνεται. (Κάνει σὰ νὰ τὴν τραβάει πέρα τὸ παιδί, καὶ αὐτὴ ἀντιστέκεται). Πρέπει νὰ ἴμαστε φρόνιμοι. (Ἐξαφνα ἐνδίδει). Καλά, μὰ καὶ θῆς ὀλόγισα νὰ τραβήξῃς... (Τὸν σηκώνει ψηλά). Μπορεῖς νὰ φτάσης τὰ κεράσια; Χῶσ' τα στὸ στόμα, ἐκεῖ ἴναι καλὰ κρυμμένα. (Τρώει κι' αὐτὴ ἕνα, πού τῆς τὸ ἔβαλε στὸ στόμα). Τί νόστιμα! Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος, ὁ ἀστυφύλακας! Τώρα δρόμο,

τρεχάλα! (Τὸ βάζουν στὰ πόδια). Φτάσαμε στὸν δρόμο. Ἦσουν τώρα, σιγά-σιγά περπάτα, νὰ μὴ μᾶς πάρουν μυρουδιά. Σὰν νὰ μὴν εἶχε γίνει τίποτα...

(Τραγουδάει περπατώντας μὲ τὸ παιδί):

Ἕνα κορόμηλο κουτὸ
πέφτει στὸ στόμα τ' ἀνοιχτὸ
κάποιου ζητιάνου, μιὰ φορὰ,
κι' αὐτὸς τὸ χάρτει μὲ χαρὰ.

(Ἔχει μπῆ μέσα ὁ Βάγκ, ὁ νερουλάς, ὀδηγώντας ἕνα παιδάκι ἀπὸ τὸ χέρι. Κοιτάζει μὲ κατάπληξη τὴ Σὲν Τέ. Ἡ Σὲν Τέ, σ' ἕνα βήξιμο τοῦ Βάγκ):

Ἄχ, Βάγκ, καλημέρα.

ΒΑΓΚ. Σὲν Τέ, ἄκουσα πὼς οἱ δουλειές σου δὲν πᾶνε καλά, πὼς ἀναγκάζεσαι δηλαδὴ νὰ πουλήσης τὸ μαγαζί σου, γιὰ νὰ πληρώσης τὰ χρέη σου. Ἐδῶ ὅμως τοῦτο τὸ παιδί δὲν ἔχει στέγη. Ἐτρεχε τριγύρω στὰ σφαγεῖα. Θὰ 'ναι κατὰ πού φαίνεται τοῦ μαραγκοῦ, τοῦ Λὶν Τό, πού ἐδῶ καὶ λίγες ἐβδομάδες ἔχασε τὸ ἐργαστήρι του, κι' ἀπὸ τότε τὸ 'ριξε στὸ πιετό. Τὰ παιδιά του τριγυρνᾶνε πεινασμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Τί μπορούμε νὰ κάνουμε γι' αὐτά;

ΣΕΝ ΤΕ. (Παίρνει κοντὰ τῆς τὸ παιδί). Ἔλα, ἀνθρωπάκι!
(Στὸ κοινό):

Ἔ, σεῖς! Ἐδῶ εἶναι κάποιος, πού γυρεύει στέγη.
Ἕνας αὐριανὸς παρακαλεῖ γιὰ ἕνα σήμερα!
Ὁ φίλος του, ὁ καταχτητῆς πού ξέρετε,
Εἶναι ὁ συνήγορός του.

(Στὸν Βάγκ): Μπορεῖ πολὺ καλά νὰ μείνη στὶς μαρμάγκες τοῦ κυρίου Σοῦ Φού, ὅπου ἴσως πάω κι' ἐγώ. Θ' ἀποκτήσω κι' ἐγὼ ἡ ἴδια παιδί, Βάγκ. Ἀλλὰ μὴν τὸ πῆς πουθενά, γιατί ἔτσι μπορεῖ νὰ τὸ μάθη ὁ Γιάγκ Σοῦν, καὶ δὲν μᾶς χρειάζεται καθόλου. Πήγαινε νὰ

βρῆς τὸν κύριο Λιν Τὸ στὴν κάτω πόλη, καὶ πὲς του
νὰ ῥθῃ ἐδῶ.

ΒΑΓΚ. Χίλια εὐχαριστῶ, Σὲν Τέ. Τὸ ἔξερὰ πὼς κάτι θαῦρισκες
ἐσύ. (Στὸ παιδί). Βλέπεις; ἕνας καλὸς ἄνθρωπος ξέ-
ρει πάντα, πὼς νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Τρέχω γρήγορα
νὰ φέρω τὸν πατέρα σου. (Πάει νὰ φύγῃ).

ΣΕΝ ΤΕ. ὦ, Βάγκ, τώρα μόλις μοῦ ξανάρχεται στὸ νοῦ: τί
γίνεται τὸ χέρι σου; Ἐγὼ ἤθελα νὰ πάρω ὄγκο γιὰ
σένα, ὁμῶς ὁ ξάδερφός μου. . .

ΒΑΓΚ. Μὴ σὲ νοιάζῃ γιὰ τὸ χέρι μου. Νά, κοίτα ἔδῶ, ἔμαθα
κι' ὄλας νὰ τὰ βιάζω πέρα καὶ χωρὶς τὸ δεξί μου.
Σχεδὸν δὲν τὸ χρειάζομαι πιά. (Τῆς δείχνει πὼς
μπορεῖ καὶ μεταχειρίζεται τὰ σύνεργά του χωρὶς τὸ
δεξί του χέρι). Κοίτα, πὼς κάνω.

ΣΕΝ ΤΕ. Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀφήσῃς νὰ μείνῃ ἀλύγιστο!
Πάρε κεῖνο ἔκει τὸ ἀμάξι, πούλησέ τα ὄλα, καὶ μὲ τὰ
λεφτὰ πήγαινε στὸν γιατρό. Ντρέπομαι, πὺ σὲ παρά-
τησα ἔτσι. Καὶ τί θὰ σκέπτεσαι, πὺ δέχτηκα ἀπὸ τὸν
κουρέα τὶς παραράγκες!

ΒΑΓΚ. Τώρα μποροῦν νὰ κατοικήσουν ἐκεῖ πέρα οἱ ἄστεγοι, καὶ
σὺ ἢ ἴδια, αὐτὸ εἶναι σπουδαιότερο ἀπ' τὸ χέρι μου.
Πάω νὰ φέρω τὸν μαραγκό. (Φεύγει).

ΣΕΝ ΤΕ. (Φωνάζοντάς του). Δῶσε μου τὴν ὑπόσχεση, πὼς θὰ
πᾶμε μαζὶ στὸν γιατρό!
(Ἡ Σιν ἔχει γυρίσει, καὶ τῆς κάνει ὀλοένα νοήματα).
Τί συμβαίνει;

Ἡ ΣΙΝ. Τρελλαθήκατε, νὰ χαρίζετε ἀκόμα καὶ τ' ἀμάξι, μὲ τὰ
τελευταῖα πρᾶματάκια πὺ σᾶς ἔμειναν; Τί φταῖτε
σεῖς γιὰ τὸ χέρι του; Ἄν τὸ μάθῃ ὁ κουρέας, θὰ σᾶς
διώξῃ κι' ἀπὸ τὴ μοναδικὴ στέγη, πὺ μπορεῖτε ν' ἀ-
ποχτήσετε. Καὶ δὲ μοῦ πληρώσατε ἀκόμη τὰ πλυ-
στικά!

ΣΕΝ ΤΕ. Γιατ' εἴσατε τόσο κακιά;
(Πρὸς τὸ κοινό):

Τοὺς συνανθρώπους νὰ ποδοπατᾶς,

κοπιαστική δουλειά δὲν εἶναι;
Οἱ φλέβες σου στὸ μέτωπο φουσκώνουν,
καθὼς πασκίζεις ἀπληστος νὰ γίνης.
Αὐθόρμητα ἀπλωμένο,
δίνει καὶ δέχεται ἓνα χέρι
μὲ τὴν ἴδια εὐκολία. Ὡστόσο μόνον
ἀπληστα γιὰ ν' ἀρπάξῃ κάνει ἀγώνα. Κι' ἄχ,
τί γοητεία τὸ νὰ χαρίζῃς! Τί χαρὰ
φιλία νὰ νιώθῃς! Ὁ καλὸς ὁ λόγος
σὰ στεναγμὸς ποὺ ἀνακουφίζει βγαίνει.

(Ἡ Σὶν φεύγει θυμωμένη).

(Ἡ Σὲν Τὲ στὸ παιδί): Κάθησε ἐκεῖ καὶ περίμενε,
ὥσπου νὰ ῥθῃ ὁ πατέρας σου. (Τὸ παιδί κάθεται κα-
τάχαμα. Μπαίνει στὴν αὐλή τὸ ζευγάρι τῶν γερόντων,
ποὺ εἶχαν ἐπισκεφθῆ τὴ Σὲν Τὲ τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαι-
νίων τοῦ μαγαζιοῦ της. Ἄντρας καὶ γυναίκα σέρνουν
μεγάλες μπάλλες).

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ. Εἶσαι μόνη σου, Σὲν Τέ.

(Καθὼς ἡ Σὲν Τὲ νεύει, αὐτὴ φωνάζει τὸν ἀνιψιὸ
τους, ποὺ κι' αὐτὸς μπαίνει τραβώντας μιὰ μπάλλα).

Ποῦ εἶναι ὁ ἐξάδερφός σου;

ΣΕΝ ΤΕ. Πῆγε ταξίδι.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ. Καὶ θὰ ξανάρθῃ;

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁχι. Τὸ παρατάω τὸ μαγαζί.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ. Τὸ ξέρομε. Γιὰ τοῦτο κι' ἤρθαμε. Ἐχομε ἐδῶ
κᾶνα-δυὸ μπάλλες μὲ ἀκατέργαστα καπνά, ποὺ μᾶς τις
χρωστοῦσε κάποιος, καὶ θέλαμε νὰ σὲ παρακαλέσουμε,
νὰ τὰ κουβαλήσῃς κι' αὐτὰ μαζί μὲ τὰ ὑπάρχοντά σου
στὸ καινούργιο σου σπίτι. Δὲν ἔχομε ἀκόμη μέρος, ποὺ
νὰ μποροῦμε νὰ τὰ βάλουμε, καὶ παραξενεύονται νὰ
μᾶς βλέπουν μ' αὐτὰ στὸν δρόμο. Δὲν βλέπω, γιατί θὰ
μποροῦσες νὰ μᾶς ἀρνηθῆς τὴ μικρὴ αὐτὴ χάρη, ὅστερ'
ἀπ' τὴ συμφορὰ ποὺ πάθαμε στὸ μαγαζί σου τὸ ἴδιο.

ΣΕΝ ΤΕ. Εὐχαρίστως νὰ σᾶς κάνω τὴ χάρη.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Κι' ἂν κανένας τύχη καὶ σὲ ρωτήσῃ, ποιανοῦ εἶναι

οί μπάλλες, τότε μπορείς νά πῆς πὼς εἶναι δικές σου.

ΣΕΝ ΤΕ. Καὶ ποιὸς λοιπὸν θὰ μὲ ρωτήσῃ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. (Κοιτάζοντάς την αὐστηρά). Ἡ ἀστυνομία παραδείγματος χάριν. Ἔχει προκατάληψη ἐναντίον μας καὶ θέλει νὰ μᾶς καταστρέψῃ. Ἀπὸ ποῦ θὰ τὶς ἐκλέβαμε τὶς μπάλλες;

ΣΕΝ ΤΕ. Δὲν ξέρω. Μόνο πού τὴν ἀκριβῶς δὲν θὰ ἤθελα κάτι νὰ κάνω, πού θὰ μπορούσε νὰ μὲ πάῃ στὴ φυλακὴ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Ὅπωςδήποτε αὐτὸ σοῦ εἶναι ἀδιάφορο. Δὲν πᾶ' νὰ χάσουμε κι' αὐτὲς τὶς δυὸ-τρεῖς παλιομπάλλες καπνὸ, πού εἶναι ὄλο κι' ὄλο τ' ὄ,τι μπορέσαμε νὰ σώσουμε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά μας!
(Ἡ Σὲν Τὲ σωπαίνει ἄκαμπτη).

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Συλλογίσου, πὼς αὐτὰ τὰ καπνὰ θὰ μπορούσαν ν' ἀποτελέσουν τὴ βάση γιὰ ἓνα ἐργοστασιάκι. Κι' ἔπειτα θὰ μπορούσαμε νὰ πᾶμε μπροστά.

ΣΕΝ ΤΕ. Ἔχει καλῶς, θὰ τὶς φυλάξω ἐγὼ τὶς μπάλλες γιὰ λογαριασμό σας. Θὰ τὶς τοποθετήσουμε πρὸς τὸ παρὸν στὴ μέσα κάμαρη.

(Μπαίνει μαζί τους μέσα. Τὸ παιδί τὴν κοιτάζει πού φεύγει. Ἔπειτα, κοιτάζοντας φοβισμένα γύρω του, πηγαίνει στὸν σκουπιδοτενεκέ, καὶ ψαρεύει σκαλεύοντας. Ἀρχίζει νὰ τρώῃ κάτι πού βρῆκε. Ἡ Σὲν Τὲ καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ξαναγυρίζουν).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. Καταλαβαίνεις, βέβαια, πὼς ἀφηνόμαστε ἐντελῶς σὲ σένα.

ΣΕΝ ΤΕ. Ναί. (Βλέπει τὸ παιδί καὶ μένει ἐμβρόντητη).

Ο ΑΝΤΡΑΣ. Θὰ ῥθοῦμε μεθαύριο νὰ σὲ βροῦμε στὰ σπίτια τοῦ κυρίου Σοῦ Φοῦ.

ΣΕΝ ΤΕ. Φύγετε τώρα γρήγορα, δὲν αἰσθάνομαι καλά τὸν ἑαυτό μου.

(Τοὺς σπρώχνει πέρα. Οἱ τρεῖς φεύγουν).

Πεινάει. Ψαρεύει στὸν σκουπιδοτενεκέ.

(Σηκώνει τὸ παιδί στὰ χέρια της καὶ μὲ τ' ἀκόλουθα λόγια ἐκφράζει τὴ φρίκη της γιὰ τὴ μοῖρα τῶν φτωχῶν παιδιῶν, δείχνοντας στὸ κοινὸ τὸ βρωμισμένο στοματά-

κι. Διατρανώνει την ἀπόφασή της, νὰ μὴ μεταχειριστῆ, σὲ καμμιά περίπτωση, τὸ δικό της τὸ παιδί μὲ τέτοια ἀσπλαχνία).

ὦ γιέ μου, ἀεροπόρε! σὲ ποιὸν κόσμον
θά ῥθῆς; Στους τενεκέδες τῶν ἀπορριμμάτων
καὶ σένα θε ν' ἀφήσουν νὰ ψαρεύς;
(Δείχνει τὸ παιδί).

Γιὰ ἰδὲς τὸ βρωμισμένο τοῦτο στοματάκι!
Πῶς φέρνεστε στὸν ὁμιό σας!
Σπλαχνιὰ δὲ νιώθετε γιὰ τῆς κοιλιᾶς σας τὸν
[καρπό;

Δὲ νιώθετε ἔλεος
γιὰ σᾶς τοὺς ἴδιους, ὦ δυστυχισμένοι!
Μὰ ἐγὼ θὰ διαφεντέψω τὸ παιδί μου, ἀκόμα
κι' ἂν θὰ ἔπρεπε γι' αὐτὸ νὰ γίνω τίγρης.
Ναί, ἀπὸ τὴν ὥρα, πὺ εἶδα τέτοιο πρᾶμα,
ἀπ' ὄλα θ' ἀποχωριστῶ καὶ δὲ θὰ βρῶ ἡσυχία,
ὥσπου νὰ σώσω τὸ παιδί μου, αὐτὸ τοῦλάχιστον!
Ὅ,τι ἔμαθα στὸ λούκι, τὸ σκολειό μου,
μὲ γροθιές καὶ μ' ἀπάτη, θὰ τὸ δάλω
σ' ἐνέργεια τώρα, γιέ μου, καὶ θε νὰ ἔμαι
καλὴ γιὰ σένα, καὶ θεριὸ καὶ τίγρης
γιὰ ὄλους τοὺς ἄλλους, ἂν ἀνάγκη θὰ ἔναι.
Καὶ θὰ ἔναι ἀνάγκη.

(Φεύγει καὶ πηγαίνει νὰ μεταμορφωθῆ στὸν ἐξάδελφο).
(Σὲν Τέ, καθὼς φεύγει): Ἀκόμη μιὰ φορὰ εἶν' ἀνάγκη, ἐλπίζω ἢ τελευταία φορὰ.

(Παίρνει μαζί της τὸ πανταλόνι τοῦ Σοῦ Τά. Ἡ Σὶν πὺ ἐπιστρέφει τὴν κοιτᾶζει μὲ περιέργεια. Μπαίνουσι ἢ νύφη καὶ ὁ παπποῦς).

Η ΝΤΦΗ. Τὸ μαγαζὶ κλεισμένο, τὰ ἐπιπλα στὴν αὐλή! Αὐτὸ εἶναι τὸ τέλος!

Η ΣΙΝ. Τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐλαφρομαυλιᾶς, τῆς φιληδονίας καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ! Καὶ ποῦ φέρνει ὁ δρόμος; Ἐκεῖ κάτω!

Στις παραράγκες τοῦ κυρίου Σοῦ Φοῦ, κοντά σας!

Η ΝΤΦΗ. Ἄλλα τώρα θά παραξενευτῆ! Ἐρχόμαστε νὰ διαμαρτυρηθοῦμε! Ὑγρὲς ποντικοφωλιὲς μὲ σαπισμένα πατώματα! Ὁ μαρμπέρης τὶς ἔδωσε σ' αὐτήν, μόνο καὶ μόνο γιατί τ' ἀποθέματά του σὲ σαποῦνι εἶχανε μυχλιάσει ἐκεῖ μέσα. «Ἐχω γιὰ σᾶς μιὰ στέγη, τί λέτε γι' αὐτό;» Ντροπή! λέμε γι' αὐτό.
(Μπαίνει ὁ ἀνεργος).

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Εἶναι ἀλήθεια πὼς ἡ Σὲν Τὲ μετακομίζει;

Η ΝΤΦΗ. Ναί. Ἦθελε νὰ τὸ σκάση, χωρὶς νὰ τὸ πάρουμε εἶδηση.

Η ΣΙΝ. Ντρέπεται, γιατί ἔχει καταστραφῆ.

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. (Ἐξερειθισμένος). Πρέπει νὰ καλέση τὸν ξάδερφό της! Συμβουλευτε την ὄλοι σας νὰ φωνάξη τὸν ξάδερφο! Μόνο αὐτὸς μπορεῖ νὰ κάνη ἀκόμη κάτι.

Η ΝΤΦΗ. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Εἶναι ἀρκετὰ τσιγγούνης, ἀλλὰ ὀπωδῆρτοτε μπορεῖ νὰ τῆς σώση τὸ μαγαζί, κι' ἔπειτα ἐκείνη κάτι θὰ μᾶς δίνη.

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Ἐγὼ δὲ συλλογιζόμουνα τὸν ἑαυτὸ μας, ἐκείνην συλλογιζόμουνα. Ὡστόσο εἶναι σωστό, καὶ γιὰ τὸ δικό μας τὸ καλὸ θὰ ἴπρεπε νὰ κληθῆ.

(Μπαίνει ὁ Βάγκ μὲ τὸν μαραγκό. Κρατᾷ δυὸ παιδιὰ ἀπ' τὸ χέρι).

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Δὲν ξέρω, ἀλήθεια, πὼς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.
(Στοὺς ἄλλους). Θὰ βροῦμε κι' ἐμεῖς κατοικία.

Η ΣΙΝ. Ποῦ;

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Στὰ σπίτια τοῦ κυρίου Σοῦ Φοῦ! Καὶ ξέρετε ποὺς εἶναι ἡ ἀφορμὴ, ποῦ ἔγινε αὐτὴ ἡ μεταβολή; Ὁ μικρός, ὁ Φέγκ! ἮΑ, ἔδῶ εἶσαι! «Νὰ κάποιος, ποῦ μᾶς παρακαλᾷ νὰ τοῦ βροῦμε στέγη» θὰ εἶπε ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ, κι' ἀμέσως μᾶς προμήθευσε κατοικία. Εὐχαριστήστε ἐσεῖς τὸν ἀδερφό σας!

(Ὁ μαραγκὸς καὶ τὰ παιδιὰ του ὑποκλίνονται ἀστεῖα μπρὸς στὸ παιδί).

Εὐχαριστοῦμε, σπιτοδιακονιάρη!

(Βγαίνει ἔξω ὁ Σοῦ Τά).

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Μπορῶ νὰ ρωτήσω, τί θέλετε ὄλοι ἐσεῖς ἐδῶ;

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Κύριε Σούι Τά!

ΒΑΓΚ. Καλημέρα, κύριε Σούι Τά. Δέν τό 'ξερα πώς ξαναγυρίσατε. Τόν γνωρίζετε τόν Λίν Τό, τόν μαραγκό. 'Η δεσποινίς Σέν Τε τοῦ ὑποσχέθηκε ἕνα καταφύγιο στά σπίτια τοῦ κυρίου Σου Φού.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Τὰ σπίτια τοῦ κυρίου Σου Φου δέν εἶναι ἐλεύθερα.

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Ὡστε δέν μπορούμε νά κατοικήσουμε ἐκεῖ;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ὁχι. Τὰ κτίρια αὐτά εἶναι προωρισμένα γιά κάτι ἄλλο.

Η ΝΥΦΗ. Αὐτό θά πῆ πώς πρέπει κι' ἐμεῖς νά φύγουμε.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Πολύ φοβοῦμαι.

Η ΝΥΦΗ. Ἀλλά ποῦ θά πάμε ἐμεῖς ὄλοι;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. (Ἀνασηκλώνοντας τούς ὤμους). Ὅπως ἐκατάλαβα, ἡ δεσποινίς Σέν Τέ, πού πάει ταξίδι, δέν ἔχει σκοπό, ν' ἀποσύρη ἀπ' ὄλους σας τὸ προστατευτικό της χέρι. Μόνο πού ὄλ' αὐτά πρέπει νά κανονιστοῦν κάπως λογικώτερα στό μέλλον. 'Η προσφορὰ τροφῆς χωρὶς ἀνταπόδοση ὑπηρεσίας θά πάψη. Ἀντ' αὐτοῦ θά δοθῆ στὸν καθένα ἡ εὐκαιρία, νά ἐξυψωθῆ πάλι με τὴν τίμια ἐργασία του. 'Η δεσποινίς Σέν Τε ἀποφάσισε νά δώσῃ σὲ ὄλους σας ἐργασία. Ὅποιος ἀπὸ σᾶς θελήσῃ τώρα νά με ἀκολουθήσῃ στά σπίτια τοῦ κυρίου Σου Φου, δέν θά ὀδηγηθῆ στό μηδέν.

Η ΝΥΦΗ. Μήπως αὐτό πάει νά πῆ, πώς ὄλοι μας πρέπει νά δουλεύουμε γιά τῆ Σέν Τέ;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ναί. Θά ξεδιαλέγετε καπνά. Ἐκεῖ μέσα στό δωμάτιο βρισκονται τρεῖς μπάλλες ἐμπόρευμα. Πηγαίνετε νά τίς πάρετε.

Η ΝΥΦΗ. Μῆ ξεχνᾶτε ὅτι κι' ἐμεῖς εἴχαμε μαγαζὶ δικό μας. Προτιμᾶμε νά δουλεύουμε γιά λογαριασμό μας. Ἐχομε δικά μας καπνά.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. (Στὸν ἀνεργο καὶ στὸν μαραγκό). Μήπως ἐσεῖς, πού δέν ἔχετε δικά σας καπνά, θέλετε νά δουλεύετε γιά τῆ Σέν Τέ.

(Ὁ μαραγκός καὶ ὁ ἀνεργός πηγαίνουνε βαριεστημένοι μέσα. Ἐρχεται ἡ ἰδιοκτήτρια).

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Λοιπόν, κύριε Σουί Τά, τί θά γίνη μέ τήν πώληση; Έδῶ ἔχω τὰ τρακόσα δολλάρια.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Κυρία Μι Τσού, ἀποφάσισα νά μὴν πουλήσω, ἀλλά νά ὑπογράψω τὸ συμβόλαιο.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Πῶς; Δὲν χρειάζεστε πιά ξαφνικά τὰ χρήματα γιὰ τὸν ἀεροπόρο;

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Ὕχι.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Τότε, ἔχετε λοιπὸν τὸ νοῖκι;

ΣΟΥΪ· ΤΑ. (Παίρνει ἀπὸ τὸ ἀμάξι μέ τὰ ἐπιπλα τὴν ἐπιταγὴ τοῦ κουρέα καὶ τὴ συμπληρώνει). Ἔχω ἐδῶ μιὰ ἐπιταγὴ γιὰ 10.000 ἀσημένια δολλάρια, ἐκδόσεως τοῦ κυρίου Σου Φού, πὸν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἑξαδέλφη μου. Πειστήτε καὶ μόνη σας, κυρία Μι Τσού! Τὰ δικάσα δολλάρια, γιὰ τὸ νοῖκι τοῦ ἑξαμήνου πὸν ἔρχεται, θά τὰ ἔχετε στὰ χέρια σας, πρὶν ἀπὸ τὶς ἑξὶ τὸ βράδυ. Καὶ τώρα ἐπιτρέψατέ μου, κυρία Μι Τού, νά συνεχίσω τὴν ἐργασία μου. Εἶμαι πολὺ ἀπησχολημένος σήμερα καὶ σᾶς παρακαλῶ νά μὲ συγχωρήσετε.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἄ, ὁ κύριος Σου Φού βαδίζει πάνω στ' ἀχνάρια τοῦ ἀεροπόρου! Δέκα χιλιάδες ἀσημένια δολλάρια! Ὅπωςδήποτε, μένω κατάπληκτη μέ τὴν ἀστασία καὶ τὴν ἐπιπολαιότητα τῶν σημερινῶν κοριτσιῶν, κύριε Σουί Τά.

(Φεύγει. Ὁ μαραγκὸς καὶ ὁ ἄνεργος φέρνουν τὶς μπάλλες).

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Δὲν ξέρω, γιατί πρέπει νά σέρνω τὶς μπάλλες σας.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Φτάνει πὸν τὸ ξέρω ἐγώ. Ὁ γιὸς σας ἀπὸ ἴδῳ παρουσιάζει μιὰ ἐξαιρετὴ ὄρεξη. Θέλει νά φάη, κύριε Λιν Τό.

Η ΝΥΦΗ. (Κοιτάζοντας τὶς μπάλλες). Πέρασε ὁ κουνιάδος μου ἀπὸ ἴδῳ;

Η ΣΙΝ. Ναί.

Η ΝΥΦΗ. Ἄ, ἔτσι! Γιατί τὶς ξέρω αὐτὲς τὶς μπάλλες. Εἶναι τὰ καπνὰ τὰ δικά μας.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Καλύτερα νά μὴ τὸ λέτε τόσο δυνατά. Τὰ καπνὰ

είναι δικά μου, πράγμα που είναι φανερό, μιὰ καὶ τὰ καπνὰ βρῖσκονται μέσ' στὴν ἀποθήκη τῆ δική μου. Ἄν ἔχετε κάποια ἀμφιβολία, τότε μποροῦμε νὰ πᾶμε στὴν ἀστυνομία, πού θὰ διαλύση τὴν ἀμφιβολία σας. Τὸ θέλετε αὐτό;

Η ΝΥΦΗ. (Μὲ κακία). Ὁχι.

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Φαίνεται λοιπὸν πὼς δὲν ἔχετε δικά σας καπνὰ. Δὲν θὰ θέλατε, μὲ τίς συνθηκὲς αὐτές, νὰ ἀδράξετε τὸ σωτήριο χέρι, πού σᾶς ἀπλώνει ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ; Ἔχετε τώρα τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ δείξετε τὸν δρόμο γιὰ τὰ σπίτια τοῦ κυρίου Σοῦ Φοῦ;

(Παίροντας ἀπὸ τὸ χέρι τὸ μικρότερο ἀπὸ τὰ παιδιά, φεύγει ὁ Σοῦϊ Τά, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Μαραγκό, τ' ἄλλα παιδιά του, τὴ Νύφη, τὸν Παπποῦ καὶ τὸν ἄνεργο. Ἡ Νύφη, ὁ Μαραγκὸς καὶ ὁ Ἄνεργος σέρνουν τίς μπάλλες.

ΒΑΓΚ. Δὲν εἶναι κακὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἡ Σὲν Τέ εἶναι καλή.

Η ΣΙΝ. Δὲν ξέρω. Ἀπὸ τὸ σκοινὶ τοῦ ἀπλώματος λείπει ἕνα πανταλόνι, καὶ τὸ φοράει ὁ ἐξάδελφος. Κάτι θὰ σημαίνη αὐτό. Θὰ 'θελα νὰ 'ξερὰ τί.

(Μπαίνουν οἱ δύο γέροι).

ΟΙ ΓΕΡΟΙ. Ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ δὲν εἶναι ἐδῶ;

Η ΣΙΝ. (Ἀποφεύγοντας). Πάει ταξίδι.

ΟΙ ΓΕΡΟΙ. Περίεργο. Ἐπρόκειτο νὰ μᾶς φέρη κάτι.

ΒΑΓΚ. (Λυπημένος, κοιτάζοντας τὸ χέρι του). Καὶ μένα μοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ νὰ μὲ βοηθήσῃ. Τὸ χέρι μου ὅσο πάει καὶ δὲ λυγáει. Ἀσφαλῶς σὲ λίγο θὰ γυρίσῃ. Ὁ ἐξάδελφος πάντα πολὺ λίγο μένει ἐδῶ.

Η ΣΙΝ. Ναι, δὲν εἶναι ἀλήθεια;

ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

ΣΤΟ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΚΑΤΑΛΤΜΑ ΤΟΥ ΒΑΓΚ

Μουσική. Στὸ ὄνειρό του ὁ νερούλας ἀνακοινώνει στοὺς θεοὺς τοὺς φόβους του. Οἱ θεοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι πάντοτε ἀπησχολημένοι μὲ τὴ μακρὰ περιοδεία τους. Φαίνονται κουρασμένοι. Γιὰ ἓνα μικρὸ χρονικὸ διάστημα σταματώντας, στρέφουν τὰ κεφάλια τους καὶ κοιτᾶνε πάνω ἀπὸ τὸν ὄμο τους τὸν νερούλα.

ΒΑΓΚ. Πρὶν νὰ μὲ ξυπνήση ἢ ἐμφάνισή σας, Ἐκλαμπρότατοι, ὄνειρευόμουν καὶ ἔβλεπα τὴν ἀγαπημένη μου ἀδελφὴ Σὲν Τὲ σὲ μεγάλη στενοχώρια, μέσ' στίς καλαμιές τοῦ ποταμοῦ, στὸ μέρος, ὅπου βρισκόμαστε τοὺς αὐτοκτονούντες. Τρίκλιζε παράξενα ἐκεῖ πέρα, καὶ κρατοῦσε κυρτωμένο τὸν σῆρο, σὰ νὰ κουβαλοῦσε κάτι μαλακό, ἀλλὰ βαρὺ, πὺν τὴν ἔκανε νὰ χώνεται στὴ λάσπη. Καθὼς τὴν κάλεσα, μοῦ φώναξε πὼς ἔπρεπε νὰ μεταφέρῃ στὴν ἀντίπερα ὄχθη τὸ δέμα μὲ τίς ἐντολές, χωρὶς νὰ βραχῆ, ἀλλῶς θὰ σβήνανε τὰ γράμματα. Γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, ἐγὼ δὲν εἶδα τίποτα πάνω στοὺς ὄμους της. Ἀλλὰ θυμήθηκα τρομαγμένος, πὼς ἐσεῖς οἱ θεοὶ τῆς εἶχατε μιλήσει γιὰ τίς μεγάλες ἀρετές, γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσετε, πὺν σᾶς ἐπῆρε στὸ σπῖτι της, τὴ βραδιά, πὺν ὄλοι σᾶς εἶχαν ἀρνηθῆ κατάλυμα, ὦ, τί ντροπή! Εἶμαι βέβαιος ὅτι καταλαβαίνετε τὴν ἀνησυχία μου γι' αὐτήν.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τί προτείνεις;

ΒΑΓΚ. Μιὰ μικρὴ ἐλάττωση τῶν ἐντολῶν, Ἐκλαμπρότατοι. Ἐνα

κάποιο ελάφρομα τοῦ δέματος μὲ τις ἐντολές, Πανάγαθοι, λαβαίνοντας ὑπ' ὄψη πῶς οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Καὶ σὰν τί θά 'ταν αὐτό, Βάγκ, σὰν τί θά 'ταν;

ΒΑΓΚ. Θά 'ταν, παραδείγματος χάριν, νὰ ἀπαιτῆτε μόνο ἀγαθὸσύνῃ ἀντὶ γιὰ ἀγάπη ἤ. . .

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. 'Αλλ' αὐτὸ εἶναι ἀκόμη πῶς δύσκολο δυστυχισμένε!

ΒΑΓΚ. Ἡ ὀρθοφροσύνῃ ἀντὶ γιὰ δικαιοσύνῃ.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. 'Αλλ' αὐτὸ σημαίνει περισσότερη ἐργασία!

ΒΑΓΚ. Τότε ἀπλῶς ἀξιοπρέπεια ἀντὶ γιὰ τιμὴ!

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. 'Αλλ' αὐτὸ εἶναι ἀκόμη περισσότερο, ὀλιγόπιστε!

(Συνεχίζουσι τὴν πορείαν τοὺς κουρασμένοι).

ΤΟ ΚΑΠΝΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΣΟΥΙ· ΤΑ

(Στὰ παραπήματα τοῦ κυρίου Σοῦ Φοῦ ὁ Σοῦι Τὰ ἔχει ἐγκαταστήσει ἓνα μικρὸ καπνεργοστάσιο. Πίσω ἀπὸ κάγκελα κάθονται σταυροπόδι, τρομερὰ στοιβαγμένες, μερικὲς οἰκογένειες, κυρίως γυναῖκες καὶ παιδιὰ, καὶ μεταξύ τους ἡ Νύφη, ὁ Παππούς, ὁ Μαραγκὸς καὶ τὰ παιδιὰ του).

(Ἐκεῖ μπροστὰ παρουσιάζεται ἡ κυρία Γιάγκ, ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὸν γιό της τὸν Σοῦν).

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Πρὸς τὸ κοινό). Πρέπει νὰ σᾶς ἐξιστορήσω, πῶς ὁ κύριος Σοῦι Τά, πού ὄλοι τὸν ὑπολήπτονται, μεταμόρφωσε, μὲ τὴ σοφία του καὶ τὴν αὐστηρότητά του, τὸν γιό μου τὸν Σοῦν ἀπὸ χαμένον ἄνθρωπο σὲ χρήσιμον. Ὅπως ξέρει ἡ συνοικία ὀλόκληρη, ὁ κύριος Σοῦι Τὰ ἄνοιξε κοντὰ στὰ σφαγεῖα ἓνα μικρὸ καπνεργοστάσιο, πού γρήγορα εὐδοκίμησε. Ἐδῶ καὶ τρεῖς μῆνες, πῆρα τὴν ἀπόφαση νὰ πάω μὲ τὸν γιό μου ἐκεῖ, νὰ τὸν ζητήσω. Περίμενα λίγο καὶ ὕστερα μὲ δέχτηκε.

(Ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο βγαίνει ὁ Σοῦι Τὰ καὶ πηγαίνει πρὸς τὴν κυρία Γιάγκ).

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Σὲ τί μορῶ νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος, κυρία Γιάγκ.

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Κύριε Σοῦι Τά, θὰ ἤθελα δυὸ λόγια νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὸν γιό μου. Σήμερα τὸ πρωὶ ἦρθε ἡ ἀστυνομία στὸ σπίτι μας καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι ἐσεῖς, ἐξ ὀνόματος τῆς

δεσποινίδος Σέν Τέ, ἔχετε ὑποβάλει μήνυση ἐναντίον του γιὰ ἀθέτηση ὑποσχέσεως γάμου καὶ ἰδιοποίηση διακοσιῶν ἀργυρῶν δολλαρίων.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Ἀκριβέστατα, κυρία Γιάγκ.

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Κύριε Σοῦί Τά, γιὰ ὄνομα τῶν θεῶν, δὲν θὰ μπορούσατε, ἀκόμη μιὰ φορὰ, νὰ δείξετε ἐπιείκεια, πρὶν ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη; Τὰ χρήματα πᾶνε πιά. Τὰ σπατάλησε μέσα σὲ δυὸ μέρες, ὅταν ἐνανάγησε τὸ σχέδιό του γιὰ τὴ θέση τοῦ πιλότου. Τὸ ξέρω, εἶναι ἕνας τιποτένιος. Πούλησε ἀκόμη καὶ τὰ ἐπιπλά μου, καὶ ἤθελε νὰ φύγει γιὰ τὸ Πεκίνο χωρὶς τὴ γοιὰ μάννα του. (Κλαίει). Ἡ δεσποινὶς Σέν Τέ τὸν εἶχε κάποτε περὶ πολλοῦ.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Τί ἔχετε νὰ πῆτε, κύριε Γιάγκ Σούν;

ΣΟΥΝ. (Σκοτεινός). Τὰ λεφτὰ δὲν τὰ ἔχω πιά.

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Κυρία Γιάγκ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας ποῦ, γιὰ ἕνα ὀποιοδήποτε λόγο, ἀκατάληπτον γιὰ μένα, εἶχε ἢ ἐξεδέληφαι μου γιὰ τὸν ξεπεσμένο γιὸ σας, εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸν βοηθήσω ἀκόμη μιὰ φορὰ. Ἐκεῖνη μοῦ εἶχε πει, πὼς ἐπερίμενε κάποια βελτίωσή του, ἀπὸ κάποια ἐντιμὴ ἐργασία. Μπορῶ νὰ τοῦ δώσω μιὰ θέση στὸ ἐργοστάσιό μου. Τὰ διακόσια δολλάρια θὰ κρατηθοῦνε λίγο-λίγο ἀπὸ τὸν μισθό του.

ΣΟΥΝ. Δηλαδή μπουντρούμι ἢ φάμπρικα;

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Εἰσθε ἐλεύθερος νὰ διαλέξετε.

ΣΟΥΝ. Καὶ μὲ τὴ Σέν Τέ δὲν μπορῶ πιά νὰ μιλήσω;

ΣΟΥ·Ι· ΤΑ. Ὅχι.

ΣΟΥΝ. Ποῦ θὰ ἐργάζωμαι; ποῦ εἶναι ἡ θέση μου;

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. Χίλια εὐχαριστῶ, κύριε Σοῦί Τά. Ἡ καλοσύνη σας δὲν ἔχει ὄρια, οἱ θεοὶ θὰ σᾶς τὸ πληρώσουν. (Στὸν Σούν): Παραστράτησες ἀπὸ τὸν ἴσιο δρόμο. Προσπάθησε τώρα νὰ προκόψης μὲ τὴν τίμια ἐργασία σου, γιὰ νὰ μπορῆς νὰ κοιτᾶς τὴ μητέρα σου στὰ μάτια.

(Ὁ Σούν ἀκολουθεῖ τὸν Σοῦί Τά στὸ ἐργοστάσιο. Ἡ κυρία Γιάγκ ξανακατεβαίνει πρὸς τὴ ράμπα).

(Ἡ κυρία Γιαγκ πρὸς τὸ κοινό):

Οἱ πρῶτες ἑβδομάδες ὑπῆρξαν γιὰ τὸν Σούν σκληρές. Ἡ δουλειὰ δὲν τοῦ ἔλεγε τίποτα. Λίγες εὐκαιρίες εἶχε νὰ διακριθῆ. Μόλις τὴν τρίτη ἑβδομάδα κάποιου μικροῦ περιστατικῶ ἤρθε νὰ τὸν βοηθήσῃ. Αὐτὸς καὶ ὁ ἄλλοτε μαραγκὸς, ὁ Λιν Τό, εἶχαν νὰ κουβαλήσουν κάτι μπάλλες καπνά.

(Ὁ Σούν καὶ ὁ ἄλλοτε μαραγκὸς Λιν Τό σέρνουν ὁ καθένας τους δυὸ μπάλλες καπνά).

Ο ΑΛΛΟΤΕ ΜΑΡΑΓΚΟΣ. (Σταματάει λαχανιασμένος καὶ ἀφήνεται νὰ πέσῃ πάνω σὲ μιὰ μπάλλα). Δὲν μπορῶ ἄλλο. Δὲν εἶμαι πιὰ ἀρκετὰ νέος γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

ΣΟΥΝ. (Κάθεται κί' αὐτός). Καὶ γιατί δὲν πετᾶς σέρα τὶς μπάλλες τους, μιὰ καὶ καλή;

Ο ΑΛΛΟΤΕ ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Κί' ἀπὸ τί θὰ ζήσουμε; Καὶ τὰ παιδιά μου ἀκόμα νὰ ἴξουα στὴ δουλειά, μόλις πού θὰ μποροῦσα νὰ τὰ βγάλω πέρα. Ποῦ νὰ μᾶς ἔβλεπε ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ! Αὐτὴ ἦτανε καλή.

ΣΟΥΝ. Δὲν ἦταν ἡ χειρότερη. Ἄν δὲν εἶχαν ἔρθῃ τόσο ἀνάποδα τὰ πράματα, θὰ τὰ πηγαίναμε θανασίαμα μαζί. Θὰ ἤθελα νὰ ἴξερα, ποῦ νὰ ἴναι. Ἄς ἐξακολουθήσουμε καλύτερα. Εἶναι ἡ ὥρα πού συνηθίζει ἐκεῖνος νὰ ὄρχεται. (Σηκώνονται).

(Ὁ Σούν βλέπει τὸν Σούι Τὰ νὰ ὄρχεται): Δῶσε μου ἐδῶ τὴ μιὰ μπάλλα, σακάτη! (Ὁ Σούν παίρνει καὶ τὴ μιὰ μπάλλα τοῦ Λιν Τό).

Ο ΑΛΛΟΤΕ ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ! Ἔ, καὶ νὰ ἴταν ἐκεῖνη ἐδῶ, θὰ σέ ἴπαιρνε ἀμέσως ἀπὸ καλὸ μάτι, πού θὰ σ' ἔβλεπε νὰ δίνης χέρι σ' ἓνα γέρον ἀνθρώπο. Ἄ, βέβαια!

(Μπαίνει ὁ Σούι Τὰ).

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Πρὸς τὸ κοινό). Καὶ φυσικά, μὲ τὴν πρώτη ματιὰ βλέπει ὁ κύριος Σούι Τὰ, τ' εἶν' ἓνας καλὸς ἐργάτης, πού δὲ φοβᾶται τὴ δουλειά. Καὶ ἐπεμβαίνει.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Γιὰ σταθῆτε, σεῖς! Τί τρέχει; Γιατί σέρνεις μιὰ μονάχα μπάλλα;

Ο ΑΛΛΟΤΕ ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Είμαι λιγάκι κουρασμένος σήμερα, κύριε Σούι Τά, και ο Γιάγκ Σούν είχε την καλωσύνη. . .

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Νά γυρίσης πίσω, και νά πάρης τρεῖς μπάλλες, φίλε. Ὅ,τι μπορεί νά κάνη ὁ Γιάγκ Σούν, μπορείς και σὺ νά τὸ κάνης. Ὁ Γιάγκ Σούν ἔχει καλὴ θέληση κι' ἐσὺ δὲν ἔχεις.

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Ἐνῶ ὁ ἄλλοτε μαραγκὸς πάει νά φέρη ἄλλες δυὸ μπάλλες, πρὸς τὸ κοινό): Οὔτε μιὰ λέξη φυσικὰ στὸν Σούν, ἀλλὰ ὁ κύριος Σούι Τὰ τὸ ἔγραψε στὸν νοῦ του. Καὶ τὸ ἐρχόμενο Σάββατο, κατὰ τὴν πληρωμὴ. . .

(Στήνεται ἕνα τραπεζάκι, κι' ἔρχεται ὁ Σούι Τὰ μ' ἕνα σακκουλάκι λεφτά. Στέκεται πλαῖι στὸν Ἐπόπτη — τὸν ἄλλοτε Ἄνεργο — και πληρώνει τὸν μισθό. Ὁ Σούν ἔρχεται μπρὸς στοῦ τραπέζι).

Ο ΕΠΟΠΤΗΣ. Γιάγκ Σούν - ἔξι δολλάρια.

ΣΟΥΝ. Μὲ συγχωρεῖτε, πέντε μόνο μπορεί νά εἶναι. Μόνο πέντε δολλάρια. (Παίρνει τὴν κατάσταση, πὺ κρατᾶει ὁ Ἐπόπτης). Κοιτάξτε, παρακαλῶ: ἐδῶ εἶναι γραμμένα κατὰ λάθος ἔξι μεροκάματα, ἀλλὰ ἐγὼ ἀπουσίασα μιὰ μέρα, γιατί εἶχα μιὰ κλήση γιὰ τὸ δικαστήριον. (Ἐποκριτικά). Δὲν θέλω τίποτε νά πάρω, πὺ δὲν τὸ κέρδισα, ἀκόμη κι' ἂν τὸ ἡμερομίσθιον εἶναι τόσο τιποτένιο!

Ο ΕΠΟΠΤΗΣ. Ὡστε λοιπὸν πέντε δολλάρια! (Στὸν Σούι Τά). Ἐνα σπάνιον περιστατικὸ, κύριε Σούι Τά.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Πῶς γίνεται κι' εἶναι γραμμένες ἔξι μέρες, ἐνῶ εἶναι μόνο πέντε;

Ο ΕΠΟΠΤΗΣ. Θά ἴκανα λάθος, πράγματι, κύριε Σούι Τά. (Στὸν Σούν, ψυχρά). Αὐτὸ δὲ θά ξαναγίνη.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. (Νεύει στὸν Σούν νά ἴρθη παράμερα). Παρατήρησα, τώρα τελευταῖα, πῶς εἴσατε χεροδύναμος ἄνθρωπος και πῶς δὲν φειδωλεύεστε τίς δυνάμεις σας, ὅταν πρόκηται γιὰ τὸ ἐργαστάσιον. Σήμερα βλέπω ὅτι εἴσατε κι' ἕνας τίμιος ἄνθρωπος. Συμβαίνει συχνὰ νά κά-

νη ὁ Ἐπόπτης λάθη εἰς βάρος τῆς φίρμας;

ΣΟΥΝ. Ἔχει γνωστούς ἀνάμεσα στοὺς ἐργάτες, καὶ τότε βλέπουν γιὰ δικό τους ἄνθρωπο.

ΣΟΥΤ· ΤΑ. Καταλαβαίνω. Κάθε ὑπηρεσία ἔχει ἀνταπόδοση. Θέλετε μιὰ ἀμοιβή;

ΣΟΥΝ. Ὅχι. Ἀλλὰ ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς πληροφορήσω, πὼς εἶμαι κι' ἔξυπνος ἄνθρωπος. Ἔχω μιὰ κάποια μόρφωση ξέρετε. Ὁ Ἐπόπτης εἶναι πολὺ καλὸς μὲ τὸ προσωπικό, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ, ἔτσι ἀμόρφωτος ὅπως εἶναι, νὰ καταλάβῃ τί ἀνάγκες ἔχει ἡ ἐπιχείρηση. Δώστε μου δοκιμαστικά μιὰ βδομάδα, κύριε Σοῦί Τά, καὶ νομίζω πὼς θὰ μπορέσω νὰ σᾶς ἀποδείξω, πὼς ἡ ἔξυπνάδα μου ἔχει γιὰ τὸ ἐργοστάσιο μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ τὴ μυϊκὴ μου δύναμη.

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Πρὸς τὸ κοινόν). Ἦτανε τολμηρὰ τὰ λόγια αὐτά, ὅμως, τὸ θράδυ ἐκεῖνο, εἶπα στὸν γιό μου: «Σοῦν, εἶσαι ἀεροπόρος. Δεῖξε τους, πὼς κι' ἐδῶ πού εἶσαι τώρα μπορεῖς ν' ἀνέβης ψηλά! Πέτα, γεράκι μου!» Καί, πραγματικά, τί μεγάλα πράματα μποροῦν νὰ κατορθώσουν ἡ μόρφωση καὶ ἡ ἔξυπνάδα! Πῶς γίνεται ἓνας ἄνθρωπος, χωρὶς αὐτὰ τὰ δύο, ν' ἀνήκῃ στοὺς διαλεχτούς; Ἀληθινὰ θαύματα κατώρθωσε νὰ κάμῃ ὁ γιός μου στὸ ἐργοστάσιο τοῦ κυρίου Σοῦί Τά!

(Ὁ Σοῦν στέκεται, μὲ ἀνοιχτὰ τὰ πόδια, πίσω ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους. Ὁ ἓνας δίνει στὸν ἄλλον, πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους, ἓνα πανέρι μὲ ἀκατέργαστα καπνά).

ΣΟΥΝ. Ἔ, σεῖς! Αὐτὴ δὲν εἶναι παστρική δουλειά! Τὸ πανέρι αὐτὸ πρέπει νὰ τρέχῃ γρηγορώτερα! (Σ' ἓνα παιδί). Κάθησε χάμω ἐσύ, γιὰ νὰ μὴν πιάνης τόπο! Καὶ σὺ μπορεῖς μιὰ χαρὰ ν' ἀναλάβῃς τὸ πιεστήριον, ἐσύ, ναί, ἐκεῖ κάτω! Τί σᾶς πληρώνουμε, τεμπελόσκυλα! Πιὸ γρήγορα τὸ πανέρι! Στὸ διάβολο! Βάλτε τὸν παπποῦ στὴν μπάντα, κι' ἀφήστε τον μὲ τὰ παιδιά νὰ ξεδιαλέγῃ μόνο! Ἀρκετὰ τεμπελιάσατε ὡς τώρα! Ἐμπρός, ὁ

λοι μὲ ρυθμό!

(Χτυπάει μὲ τὶς παλάμες τὸν ρυθμὸ καὶ τὸ πανέρι κυκλοφορεῖ γρηγορώτερα).

Η ΚΥΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Στὸ κοινό). Καὶ καμμία ἐχθρότητα, καμμία βρυσιά ἀπὸ μέρους τῶν ἀμόρφωτων ἀνθρώπων, γιατί κι' αὐτὰ δὲν ἔλειψαν, δὲν ἐμποδίσανε τὸν γιό μου στὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων του.

(Ἔνας ἀπὸ τοὺς ἐργάτες ἀρχίζει τὸ τραγούδι τοῦ Ὀγδοῦ Ἐλέφαντα. Οἱ ἄλλοι ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἐ-
κπῶδ).

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΟΓΔΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΑ

1 Ἐλέφαντες ἑπτὰ εἶχε ὁ μπάριμπα Ντζίν,
κι' ἓναν ἀκόμη, κι' ἔτσι ὀχτῶ κρατοῦσε.

Οἱ ἑπτὰ ἦταν ἄγριοι, κι' ἡμερος ὁ ὀχτῶ,
καὶ ὁ ἡμερος τοὺς ἄλλους κυβερνοῦσε.

Ἐμπρός! τρεχᾶτε πὺ γοργά!
πρὶν ἂπ' τὴ νύχτα νὰ ξερριζωθῆ
τοῦ μπάριμπα Ντζίν τὸ δάσος,
καὶ ἡ νύχτα δὲν ἀργεῖ νὰ ῥθῆ!

2 Ἐλέφαντες ἑπτὰ τὸ δάσος ξερριζώνουν,
κι' ὁ μπάριμπα Ντζίν πάνω στὸν ὄγδοο ξεπρο-
[βάλλει.

Κι' ὀλημερὶς ὁ ὀχτῶ ἀκαμάτικα φρουρεῖ,
καὶ μόνο πὺν τηράει τί κάνουν οἱ ἄλλοι.

Ἐμπρός! τρεχᾶτε πὺ γοργά!
πρὶν ἂπ' τὴ νύχτα νὰ ξερριζωθῆ
τοῦ μπάριμπα Ντζίν τὸ δάσος,
καὶ ἡ νύχτα δὲν ἀργεῖ νὰ ῥθῆ!

3 Μὰ τῶν ἑπτὰ ἐλεφάντων τὸ κοπάδι
ἀπόκαμε τὰ δέντρα νὰ γκρεμίσῃ.
Θυμᾶνε ὁ μπάριμπα Ντζίν καὶ βρίζει τοὺς ἑπτὰ
καὶ δίνει στὸν ὀχτῶ μιὰ σκάφη ρύζι.

Τί πάει νά πῆ;
πρὶν ἀπ' τῆ νύχτα νά ξερριζωθῆ
τοῦ μπάριμπα Ντζὶν τὸ δάσος,
καὶ ἡ νύχτα δὲν ἀργεῖ νά 'ρθῆ!

- 4 Οἱ ἐλέφαντες οἱ ἐφτὰ δόντια δὲν ἔχουν πιὰ
καὶ μόνο ὁ ὄχτῶ τὰ δόντια του κρατοῦσε.
Καὶ μὲ τὰ δόντια του ζυγώνει
κι' ὄλους τοὺς ἄλλους τοὺς πληγώνει,
κι' ὁ μπάριμπα Ντζὶν κοιτοῦσε καὶ γελοῦσε.
Σκᾶφτε καὶ σκᾶφτε ἀκόμα!
πρὶν ἀπ' τῆ νύχτα νά ξερριζωθῆ
τοῦ μπάριμπα Ντζὶν τὸ δάσος,
καὶ ἡ νύχτα δὲν ἀργεῖ νά 'ρθῆ!

(Ὁ Σοῦί Τά, σιγοπερπατώντας μὲ νωχέλεια καὶ κα-
πνίζοντας ἓνα ποῦρο, ἔρχεται κατὰ μπρὸς. Ὁ Γιάγκ
Σοῦν τραγουδάει γελώντας, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, τὴν
ἐπωδὸ τῆς τρίτης στροφῆς, καὶ ἐπιταχύνει μὲ παλα-
μάκια τὸν ρυθμὸ τῆς τελευταίας).

Η ΚΤΡΙΑ ΓΙΑΓΚ. (Πρὸς τὸ κοινό). Τὸν κύριο Σοῦί Τὰ δὲν
θὰ μπορέσουμε, ἀλήθεια, νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε ὅσο
πρέπει. Χωρὶς σχεδὸν νὰ φαίνεται πὼς κάτι κάνει,
ἀλλὰ μὲ αὐστηρότητα καὶ φρόνηση, ἔβγαλε ὅ,τι καλὸ
κρυβότανε μέσα στὸν Σοῦν. Δὲν τοῦ 'καμε κάθε λογῆς
φανταστικὲς ὑποσχέσεις, ὅπως ἡ ξαδέρφη του, ποὺ
τόσο τὴν παινεύουν ὄλοι, παρὰ τὸν ἀνάγκασε νὰ πιάση
μιὰ τίμια δουλειά. Σήμερα ὁ Σοῦν εἶναι ἐντελῶς ἄλ-
λος ἄνθρωπος ἀπὸ ἐκείνον ποὺ ἦτανε ἐδῶ καὶ τρεῖς
μῆνες. Θὰ τ' ὁμολογήσετε βέβαια! «Ἡ φύση ἢ εὐγε-
νικὴ εἶναι σὰ μιὰ καμπάνα, σὰν τῆ χτυπᾶς, σημαίνει,
δὲν τῆ χτυπᾶς, σωμαίνει», κατὰ ποὺ λέγαν οἱ παλιοί.

ΤΟ ΚΑΠΙΝΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΕΝ ΤΕ

(Τὸ μαγαζὶ ἔχει μεταβληθῆ σὲ γραφεῖο μὲ πέτσινες πολυθρόνες καὶ ὠραῖα χαλιά. Βρέχει. Ὁ Σοὺί Τά, χοντρὸς τώρα, ἀποχαιρετάει τὸ ζευγάρι τοῦ ταπητέμπορου. Ἡ Σιν παρατηρεῖ διασκεδάζοντας. Εἶναι ὀλοφάνερα καινουργιοντυμένος).

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Λυποῦμαι πολὺ, πὺν δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ πότε θὰ γυρίση πίσω.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Ἐλάβαμε σήμερα μιὰ ἐπιστολὴ μὲ τὰ διακόσια ἀσημένια δολλάρια, πὺν τῆς εἶχαμε ἄλλοτε δανείσει. Δὲν ἀναφέροταν ἀποστολέας. Ἄλλὰ ἡ ἐπιστολὴ πρέπει, βέβαια, νὰ ἔχει σταλῆ ἀπὸ τῆ Σὲν Τέ. Πολὺ θὰ θέλαμε νὰ τῆς γράψουμε, ποιὰ εἶναι ἡ διεύθυνσή της;

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Καὶ αὐτὸ δυστυχῶς δὲν τὸ ξέρω.

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ. Πηγαίνομε.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ. Κάποτε βέβαια θὰ γυρίση.

(Ὁ Σοὺί Τά ὑποκλίνεται. Οἱ γέροι φεύγουν ἀβέβαιοι καὶ ἀνήσυχτοι).

Η ΣΙΝ. Πολὺ ἀργὰ τὰ πῆραν πίσω τὰ λεφτά τους. Τώρα τὸ χάσανε τὸ μαγαζὶ τους, γιὰτὶ δὲν εἶχαν νὰ πληρώσουνε τοὺς φόρους.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Γιὰτὶ δὲν ἤρθανε σὲ μένα;

Η ΣΙΝ. Σὲ σᾶς δυσκολεύονται νὰ ῥθουν. Στὴν ἀρχή, περίμεναν βέβαια νὰ γυρίση πίσω ἡ Σὲν Τέ, γιὰτὶ δὲν εἶχαν

τίποτε γραφτὸ στὰ χέρια τους. Ἔπειτα, τὶς δύσκολες ἡμέρες, ἔπεσε ὁ γέρος ἄρρωστος μὲ πυρετό, καὶ ἡ γυναίκα του ἔμενε μέρα νύχτα κοντὰ του.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Ἀναγκάζεται νὰ καθήσῃ, γιατί αἰσθάνεται ἀδιαθεσία). Πάλι ζαλάδες ἔχω!

Η ΣΙΝ. (Πάει κοντὰ νὰ τὸν φροντίσῃ). Εἴσαστε στὸν ἔβδομο μῆνα! Οἱ συγκινήσεις δὲν σᾶς κάνουν καλό. Νὰ εἴσαστε εὐχαριστημένη, πού ἔχετε καὶ μένα. Χωρὶς ἀνθρώπινη βοήθεια κανένας δὲν τὰ βγάζει πέρα. Ἔννοια σας, στὶς δύσκολες ὥρες θὰ εἶμαι ἐγὼ κοντὰ σας. (Γελάει).

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Ἀσθενικά). Μπορῶ νὰ ὑπολογίζω σ' αὐτό, κυρία Σίν;

Η ΣΙΝ. Καὶ θέβαια! Θὰ σᾶς κοστίσῃ, ἀλήθεια, μικρὰ πράματα. Ἄνοιξτε τὸν γιακὰ σας ν' ἀνασάνετε λίγο.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Ταλαιπωρημένος). Ὅλ' αὐτὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ τὸ παιδί κυρία Σίν.

Η ΣΙΝ. Ὅλα γιὰ τὸ παιδί.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Μόνο πού ἡ κοιλιά μου μεγαλώνει πολὺ γρήγορα. Καὶ θὰ τὸ παρατηρήσουν.

Η ΣΙΝ. Θὰ τὸ ἀποδώσουν στὴν καλοπέραση.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Καὶ τὸ μικρὸ τί θὰ γίνῃ;

Η ΣΙΝ. Αὐτὸ τὸ ρωτᾶτε τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα. Θὰ πάῃ σὲ παραμάννα. Στὴν καλύτερη, πού μπορεῖ νὰ βρεθῆ μὲ πληρωμῇ.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ναί. (Ὅλο ἀγωνία). Καὶ τὸν Σοῦί Τὰ δὲν θὰ τὸν δῆ ποτέ του;

Η ΣΙΝ. Ποτέ. Παρὰ μονάχα τὴ Σὲν Τέ.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Καὶ τὰ κουτσομπολιὰ στὴ γειτονιά! Ὁ νερούλας μὲ τὶς φλυαρίες του! Ὅλο καὶ κατασκοπεύουνε τὸ μαγαζί!

Η ΣΙΝ. Ὅσο δὲν ξέρεῖ τίποτα ὁ κουρέας, τίποτα δὲ χάθηκε. Πιέστε μιὰ γουλιὰ νερό.

(Μπαίνει ὁ Σούν, καλοντυμένος καὶ μὲ χαρτοφύλακα στὸ χέρι, σὰν ἐπιχειρηματίας. Βλέπει μὲ ἐκπληξη τὸν Σοῦί Τὰ στὴν ἀγκαλιά τῆς Σίν).

ΣΟΤ'Ν. Μήπως σᾶς ἐνοχλῶ;

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Σηκώνεται μὲ κόπο καὶ πάει πρὸς τὴν θύρα τρε-

κλίζοντας). Αἴριο λοιπόν, κυρία Σίν!

(Ἡ Σίν φεύγει χαμογελόντας καὶ φορώντας τὰ γάντια της).

ΣΟΤΝ. Μπά, καὶ γάντια! Ἀπὸ πότε; Πῶς; Γιατί; Σᾶς κάνει ἀφαίμαξη; (Καὶ καθὼς ὁ Σοῦ Τὰ δὲν ἀποκρίνεται). Μήπως ἐγίνατε καὶ σεῖς ἐπιρρεπῆς σὲ τρυφερότερα συναισθήματα; Ἀστεῖο! (Βγάζει ἓνα χαρτί ἀπὸ τὸν χαρτοφύλακα). Ὅπωςδήποτε δὲν θρῖσκεστε στὸ ἕφος σας, τὸν τελευταῖο αὐτὸν καιρὸ, στὸ παλαιὸ ἕφος σας. Ἰδιοτροπίες, ἀναποφασιστικότης. Εἴσατε ἄρρωστος; Αὐτὸ βλάπτει τὴν ἐπιχείρησι. Νά, πάλι, ἔγγραφο τῆς ἀστυνομίας. Θέλουν νὰ κλείσουνε τὴ φάμπρικα. Λένε, πὼς τὸ πολὺ-πολὺ τὸν διπλάσιο ἀριθμὸ ἐργατῶν μποροῦν νὰ μᾶς ἀφήσουν ἀπ' ὅσους ἐπιτρέπει ὁ νόμος γιὰ τὸν χῶρο κάθε ἐργαστηρίου. Πρέπει ἐπὶ τέλους κἀτι νὰ κάνετε, κύριε Σοῦ Τὰ!

(Ὁ Σοῦ Τὰ τὸν κοιτάει γιὰ μιὰ στιγμὴν ἀφηρημένος.

Ἐπειτα πηγαίνει στὸ μέσα δωμάτιο καὶ γυρίζει πίσω μὲ μιὰ χάρτινη σακκούλα, ἀπ' ὅπου βγάζει ἓνα καινούργιο ἡμίψηλο καὶ τὸ πετάει ἐπάνω στὸ γραφεῖο).

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ἡ ἐπιχείρησις ἐπιθυμῆ νὰ εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποὶ τῆς εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι.

ΣΟΤΝ. Ὡστε τὸ ἀγοράσατε γιὰ μένα αὐτό;

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Μὲ ἀδιαφορία). Δοκιμᾶστε το, ἂν σᾶς ἔρχεται.

(Ὁ Σοῦν κοιτάζει μὲ ἐκπληξὴ τὸ καπέλλο καὶ τὸ φορᾶει. Ὁ Σοῦ Τὰ τὸ τοποθετεῖ ὅπως πρέπει).

ΣΟΤΝ. Δοῦλος σας! Ἀλλὰ μὴ μοῦ ξεφεύγετε πάλι. Σήμερα πρέπει νὰ συζητήσετε μὲ τὸν κουρέα τὸ νέο σχέδιο.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Ὁ κουρέας θέτει ἀνεπίτευκτους ὄρους.

ΣΟΤΝ. Ἄν θέλατε ἐπὶ τέλους νὰ μοῦ πῆτε σὰν τί λογῆς ὄρους!

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Ἵπερφεύγοντας). Οἱ μαπαράγκες εἶναι ἀρκετὰ καλές.

ΣΟΤΝ. Ναι, ἀρκετὰ καλές γιὰ τὸ σκυλολόι, πὸν δουλεύει ἐκεῖ μέσα, ὄχι ὅμως ἀρκετὰ καλές γιὰ τὰ καπνά. Ὑγραίνονται πολὺ. Πρὶν ἀπὸ τὴ συνεδρίασι, θὰ κουβεντιάσω τὴ Μι Τσοῦ γιὰ τὰ δικά της οἰκήματα. Ἄμα τὰ πά-

ρουμε μπορούμε νὰ δώσουμε φύσημα στοὺς διακονι-
αροὺς τοὺς δικούς μας, τὰ νανάγια καὶ τὰ κούτσουρα.
Αὐτοὶ δὲν εἶναι ἀρκετὰ καλοὶ. Θὰ πασπατέψω, ἐκεῖ πού
θὰ παίρνομε ἓνα φλυτζάνι τσαΐ, τὰ χοντρογόνατα
τῆς Μι Τσοῦ, καὶ θὰ ἔχουμε τὰ οἰκήματα μισοτιμῆς.

ΣΟΥΓΙ· ΤΑ. (Αὐστηρά). Αὐτὸ δὲ θὰ γίνῃ. Ἐπιθυμῶ, πρὸς τὸ
συμφέρον καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς φίρμας, νὰ συμπε-
ριφέρεστε πάντοτε, ἔσεῖς προσωπικά, μὲ τὴν ἐπιφυλα-
κτικότητα καὶ τὴν ψυχρότητα τοῦ ἐπιχειρηματίου.

ΣΟΥΝ. Γιατί εἶσατε τόσο ἐξερθετισμένος; Μήπως φταῖνε τὰ δυ-
σάρεστα κουτσομπολιὰ τῆς γειτονιάς;

ΣΟΥΓΙ· ΤΑ. Δὲ σκοτίζομαι γιὰ τὰ κουτσομπολιὰ.

ΣΟΥΝ. Τότε θὰ φταῖνὴ πάλι ἡ βροχή. Ἡ βροχὴ σᾶς κάνει πάν-
τοτε εἰδερθέσιμο καὶ μελαγχολικό. Θὰ ἤθελα νὰ ἤξερα,
γιατί.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΑΓΚ. (Ἀπόξω).

Ἔχω νερό, πουλάω νερό. . .

Καὶ νὰ με κάτου ἀπ' τὴ βροχὴ!

Μιὰ στάλα πῆγα γιὰ νὰ βρῶ

Πέρα μακριὰ στὴν ἐξοχή.

Πάρτε νερό! νερό! φωνάζω.

Ὅμως κανεὶς δὲν ἀγοράζει,

Μήτε ρουφάει, μήτε πληρώνει,

Μήτε ἀπ' τὴ δόψα κορυζιάζει.

ΣΟΥΝ. Εἶναι αὐτὸς ὁ καταραμένος ὁ νερουλάς. Ἔρχεται πάλι νὰ
μᾶς σκοτίσει μὲ τίς φωνάρες του.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΑΓΚ. (Ἀπόξω). Δὲν ὑπάρχει πιά λουπὸν κα-
νένας καλὸς ἄνθρωπος σ' αὐτὴ τὴν πόλη; Οὔτε καὶ σὲ
τοῦτο ἐδῶ τὸ μέρος, ὅπου ζοῦσε ἡ καλὴ Σὲν Τέ; Ποῦ
νὰ 'ναι αὐτή, πού ἀκόμα καὶ μέσ' στὴ βροχὴ μου ἀ-
γόρασε ἓνα κυπελλάκι, ἐδῶ καὶ μῆνες τώρα, μέσ' στὴ
χαρὰ τῆς καρδιάς της; Ποῦ νὰ 'ναι τώρα; Κανένας
δὲν τὴν εἶδε; Κανένας δὲν ἄκουσε τίποτα γι' αὐτήν.
Ἐνα βράδυ, μπῆκε σὲ τοῦτο 'δῶ τὸ σπίτι καὶ δὲν ξα-

ναβγήκε ποτέ πιά.

ΣΟΤΝ. Δὲ θὰ ἴκανα καλὰ νὰ τοῦ βουλώσω ἐπὶ τέλος τὸ στόμα;
Τί τότε μέλει αὐτὸν ποῦ εἶναι! Κι' ἔπειτα ἐγὼ νομίζω
πὼς δὲν τὸ λέτε, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴν τὸ μάθω
ἐγώ.

ΒΑΓΚ. (Μπαίνοντας). Κύριε Σοῦί Τά, σᾶς ρωτάω καὶ πάλι, πό-
τε θὰ γυρίση ἡ Σὲν Τέ. Ἔξι μῆνες πᾶνε τώρα, ἀπὸ
τότε ποῦ ἔφυγε ταξίδι. (Ὁ Σοῦί Τά σωπαίνει). Πολ-
λὰ πράματα συνέβησαν ἐδῶ ἀπὸ τότε, ποῦ δὲ θὰ συνέ-
βαιναν ἐπὶ παρουσία της. (Καὶ καθὼς ὁ Σοῦί Τά ἐξα-
κολουθεῖ νὰ σωπαίη). Κύριε Σοῦί Τά, ἐδῶ στὴ γει-
τονιά διαδίδεται πὼς κάτι κακὸ συνέβη στὴν Σὲν Τέ.
Ἐμεῖς οἱ φίλοι της ἀνησυχοῦμε πολὺ. Λάβετε τὴν κα-
λωσύνην τώρα, νὰ μᾶς δώσετε πληροφορίες γιὰ τὴ δι-
εὐθυνσὴ της.

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Δυστυχῶς, αὐτὴ τὴ στιγμή, δὲν ἔχω καιρὸ, κύριε
Βάγκ. Ἐλάτε τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα.

ΒΑΓΚ. (Μὲ ἔξαψη). Ἐκεῖνο ποῦ ἔχει κάνει ἐντύπωση εἶναι πὼς
τὸ ρύζι, ποῦ παίρναν πάντα οἱ φτωχοὶ ἀπὸ ἴδω, βρι-
σκεται πάλι, ἐδῶ καὶ λίγον καιρὸ, κάθε πρωὶ μπροστὰ
στὴν πόρτα.

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Καὶ τί συμπέρασμα θγαίνει ἀπ' αὐτό;

ΒΑΓΚ. Πὼς ἡ Σὲν Τέ δὲν ἔχει διόλου πάει ταξίδι.

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Ἀλλά; (Καὶ καθὼς ὁ Βάγκ σωπαίνει). Τότε θὰ
σᾶς δώσω ἐγὼ τὴν ἀπάντησή μου. Καὶ εἶναι δριστική.
Ἄν εἴσατε φίλος τῆς Σὲν Τέ, κύριε Βάγκ, τότε νὰ
ρωτᾶτε ὅσο τὸ δυνατὸ λιγότερο γιὰ τὴ διαμονή της.
Αὐτὴ ἔναι ἡ συμβουλή μου.

ΒΑΓΚ. Ὁραία συμβουλή! Κύριε Σοῦί Τά, ἡ Σὲν Τέ, προτοῦ
ἐξαφανιστῆ, μοῦ εἶχε ἐμπιστευτῆ πὼς ἦταν ἔγκυος!

ΣΟΤΝ. Τί;

ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. (Γρήγορα). Ψέματα!

ΒΑΓΚ. (Μὲ μεγάλη σοβαρότητα στὸν Σοῦί Τά). Κύριε Σοῦί Τά,
μὴν τὸ πιστεύετε πὼς οἱ φίλοι τῆς Σὲν Τέ θὰ πάψουνε
ποτέ νὰ ρωτοῦν γι' αὐτήν. Ἕνας καλὸς ἄνθρωπος δὲν
ξεχνιέται εὐκολα. Δὲν ὑπάρχουν δὲ καὶ πολλοί. (Φεύ-

γει. Ὁ Σοῦί Τά τὸν παρακολουθεῖ σὰν ἀπολιθωμένος μετὰ τὸ δλέμμα. Ἔπειτα πάει γρήγορα στὸ μέσα δωμάτιο).

ΣΟΤΝ. (Πρὸς τὸ κοινό, σὰ μεταμορφωμένος). Ἡ Σὲν Τὲ ἔγκυος! Εἶμαι ἔξω φρενῶν! Μ' ἐτύλιξαν λοιπόν! Θὰ τὸ εἶπε ἀμέσως στὸν ἐξάδερφό της, κί' ἐκεῖνος ὁ ἀχρεῖος τὴν ἔδιωξε, ἐννοεῖται, ἀμέσως. «Ἐτοίμασ' τὰ μπαγάκια σου κί' ἔξαφανίσου, πρὶν ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ τὸ μυριστῆ!». Αὐτὸ εἶναι πέρα-πέρα ἀφύσικο. Εἶναι ἀπάνθρωπο. Ἔχω ἓνα γιό. Ἐνας Γιάγκ ἐμφανίζεται στὸν δριζόντα! Καὶ τί συμβαίνει; Ἡ κοπέλλα ἔξαφανίζεται, κί' ἐμένα μ' ἀφήνουνε νὰ κατακόβουμαι ἐδῶ πέρα! (Τὸν πιάνει μανία). Καὶ μένανε μετὰ ξεφορτώνονται μ' ἓνα καπέλλο! (Τὸ πετάει χάμω καὶ τὸ ποδοπατάει). Κακοῦργοι! Ληστές! Παιδοκλέφτες! Καὶ ἡ κοπέλλα μένει οὐσιαστικὰ χωρὶς προστάτη. (Ἀκούγεται ἀπὸ τὸ μέσα δωμάτιο ἓνας λυγμός. Στέκει καὶ ἀφογκράζεται). Δὲν ἦτανε λυγμός αὐτό; Ποῖος κλαίει; Σώπασε. Τ' εἶναι τὸ κλάμα αὐτὸ στὸ μέσα δωμάτιο; Αὐτὸ τὸ σκυλοτόμαρο, ὁ Σοῦί Τά, δὲν μπορεῖ νὰ κλαίη! Ποῖος λοιπὸν ὀδύρεται; Καὶ τί σημαίνει, πού τὸ ρύζι βρῖσκεται πάντα μπρὸς στὴν πόρτα τὸ πρωί; Μήπως εἶν' ἐδῶ ἡ κοπέλλα; Καὶ μόνο τήνε κρῦβει; Ποῖος ἄλλος μπορεῖ νὰ κλαίη ἐκεῖ μέσα; Θὰ 'ταν γιὰ μένα ἀνέλπιστο εὐρημα! Πρέπει ὀπωσδήποτε νὰ τὴν ἀνακαλύψω, ἂν εἶναι ἔγκυος!

(Ὁ Σοῦί Τά ἔρχεται πάλι ἀπὸ τὸ μέσα δωμάτιο! Πάει στὴ θύρα καὶ κοιτάζει ἔξω στὴ βροχή).

Λοιπόν, πού εἶναι;

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. (Σηκώνει τὸ χέρι καὶ ἀφογκράζεται). Μιὰ στιγμή! Ἡ ὄρα εἶναι ἔννεα. Ἄλλὰ δὲν ἀκούγεται τίποτα σήμερα. Ἡ βροχὴ εἶναι πολὺ δυνατὴ.

ΣΟΤΝ. (Εἰρωνικά). Καὶ τί θέλατε ν' ἀκούσετε;

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Τὸ ταχυδρομικὸ ἀεροπλάνο.

ΣΟΤΝ. Ἀφήστε τ' ἀστεῖα.

ΣΟΤ'Ι· ΤΑ. Μοῦ εἶχανε κάποτε διηγηθῆ, πὼς θέλατε νὰ πετά-

ζετε. Τὸ ἐχάσατε τὸ ἐνδιαφέρον σας αὐτό;

ΣΟΥΝ. Δὲν παραπονιέμαι γιὰ τὴ σημερινή μου θέση, ἂν ἐννοῆτε αὐτό. Δὲν ἔχω ξέρετε καμμιά προτίμηση γιὰ τὴ νυχτερινή δουλειά. Ἡ ταχυδρομικὴ ἀεροπορία εἶναι δουλειὰ νυχτερινή. Τὸ ἐργοστάσιο μπήκε στὴν καρδιά μου, σὰ νὰ ποῦμε. Εἶναι ἄλλωστε ἐπιχείρηση τῆς ἄλλοτε ἀρραβωνιαστικιάς μου, ἔστω καὶ ἂν ἔχη φύγει ταξίδι.

Ἔχει, ἀλήθεια, πάει ταξίδι;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Γιατί τὸ ρωτᾶτε αὐτό.

ΣΟΥΝ. Ἴσως γιὰ τὰ ζητήματά της δὲν μὲ ἀφήνουν ἀκόμη ἐντελῶς ψυχρόν.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ τὴν ἐνδιαφέρει τὴν ἐξαδέλφη μου.

ΣΟΥΝ. Ὅπωςδὴποτε τὰ ζητήματά της μὲ ἀπασχολοῦν ἀρκετά, ὥστε νὰ μὴν κλείνω τὰ μάτια μου, ἂν παραδείγματος χάριν κάποιος τῆς στεροῦσε τὴν ἐλευθερία τῶν κινήσεων της.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ποιὸς κάποιος;

ΣΟΥΝ. Σεῖς!

(Παύση).

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Τί θὰ κάνατε σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση;

ΣΟΥΝ. Θὰ ξανασυζητοῦσα ἴσως πρῶτα-πρῶτα τὴ θέση μου στὴν ἐπιχείρηση.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἄ, ἔτσι. Καὶ ἂν ἡ ἐπιχείρηση, δηλαδὴ ἐγώ, σᾶς παραχωροῦσε μιὰ κατάλληλη θέση, θὰ μπορούσε τότε νὰ ὑπολογίση ὅτι θὰ ἐγκαταλείπατε κάθε ἄλλη ἀναζήτηση γιὰ τὴν ἄλλοτε ἀρραβωνιαστικιά σας;

ΣΟΥΝ. Ἴσως.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Καὶ πῶς ἀντιλαμβάνεστε τὴ νέα θέση σας στὴν ἐπιχείρηση;

ΣΟΥΝ. Κυριαρχική. Σκέπτομαι παραδείγματος χάριν τὴν ἀποπομπή σας.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Καὶ ἂν ἡ ἐπιχείρηση ἀπέπεμπε σᾶς ἀντὶ γιὰ μένα;

ΣΟΥΝ. Τότε θὰ ξαναγύριζα πιθανόν, ἀλλὰ ὄχι μόνος.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Παρά;

ΣΟΥΝ. Μὲ τὴν ἀστυνομία.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Μὲ τὴν ἀστυνομία. Καὶ ἂν ὑποθέσωμε πὼς ἡ ἀστυνομία δὲν εὔρισκε κανένα ἐδῶ;

ΣΟΥΤΝ. Θὰ ἐρευνῶσε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐκεῖνο τὸ μέσα δωμάτιο! Κύριε Σοῦί Τά, ἡ νοσταλγία γιὰ τὴν κυρὰ τῆς καρδιάς μου γίνεται ἀκατασίγαστη. Αἰσθάνομαι ὅτι κάτι πρέπει νὰ κάνω, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ τὴν ξανασφίξω στὴν ἀγκαλιά μου. (Ἦσυχα). Εἶναι ἔγκνυος, καὶ χρειάζεται ξναν ἄνθρωπο κοντά της. Πρέπει νὰ μιλήσω γι' αὐτὸ μὲ τὸ νερούλα.

(Φεύγει).

(Ὁ Σοῦί Τὰ τὸν παρακολουθεῖ μὲ τὸ βλέμμα ἀκίνητος. Ἔπειτα ξαναπηγαίνει γρήγορα στὸ μέσα δωμάτιο. Φέρνει διάφορα ἀντικείμενα τῆς Σὲν Τέ, ἀσπρόρρουχα, φορέματα, διάφορα εἶδη τουαλέττας. Ὡρα πολλὴ κοιτάει τὸ σάλι, πὺ εἶχε ἀγοράσει ἡ Σὲν Τέ ἀπὸ τὸ ζευγάρι τοῦ ἐμπόρου τῶν χαλιῶν. Ὅστερα τὰ κάνει ὅλα ἓνα μπογαλάκι καὶ τὰ κρύβει κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, γιὰτὶ ἄκουσε κάποιον θόρυβο. Μπαίνουν ἡ ἰδιοκτήτρια καὶ ὁ κύριος Σοῦ Φοῦ καὶ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὶς ἀμπελλες καὶ τὶς γαλότσες τους.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ἔρχεται φθινόπωρο, κύριε Σοῦί Τά.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥΤ ΦΟΥ. Καὶ ποῦ εἶναι ὁ χαριτωμένος διαχειριστής σας; Τρομερὸς γόης! Ἄλλὰ ἐσεῖς, βέβαια δὲν τὸν γνωρίζετε ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρά. Ξέρει ὀπωσδήποτε νὰ συνδυάζη κατὰ τέτοιον τρόπο τὰ θέληγτρά του αὐτὰ μὲ τὰ ἐπαγγελματικά του καθήκοντα, ὥστε σεῖς μόνον ὄφελος ν' ἀπολαύετε.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Ἐποκλίνεται). Καθῆστε παρακαλῶ!

(Κάθονται καὶ καπνίζουν).

Φίλοι μου, ἓνα ἀπρόοπτο περιστατικό, πὺ μπορεῖ νὰ ἔχη κάποιες συνέπειες, μὲ ἀναγκάζει νὰ ἐπισπεύσω τὶς διαπραγματεύσεις, πὺ ἔκαμα, τώρα τελευταῖα, γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἐπιχειρήσεώς μου. Κύριε Σοῦ Φοῦ, τὸ ἐργοστάσιό μου εὔρισκεται σὲ δυσχερῆ θέση.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥΤ ΦΟΥ. Ἔτσι ἦταν πάντα.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Ἄλλὰ τώρα ἡ ἀστυνομία ἀπειλεῖ κατηγορηματικὰ νὰ

τὸ κλείση, ἂν δὲν εἶμαι σὲ θέση νὰ ἐπιβεβαιώσω ὅτι διαπραγματεύομαι κάποιο καινούριο σχέδιο. Κύριε Σοῦ Φοῦ, πρόκειται γιὰ τὴ μόνη ἰδιοκτησία τῆς ἑξαδέλφης μου, γιὰ τὴν ὁποία ἐδείξατε πάντοτε ἓνα τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Κύριε Σοῦί Τά, αἰσθάνομαι βαθύτατη δυσαρέσκεια, νὰ συζητῶ μαζί σας γιὰ τὰ σχέδιά σας, πὸν ὀλοένα μεγαλώνουν. Μιλᾶω γιὰ ἓνα μικρὸ δεῖπνο μὲ τὴν ἑξαδέλφη σας, καὶ σεῖς μοῦ κάνετε λόγο γιὰ οἰκονομικὰς δυσχέρειες. Παραχωρῶ στὴν ἑξαδέλφη σας οἰκῆματα, νὰ τὰ μεταχειριστῆ γιὰ τοὺς ἀστέγους, καὶ σεῖς ἐγκαθιστᾶτε ἐκεῖ ἐργοστάσιο. Τῆς παραδίδω μίαν ἐπιταγὴν, τὴν ὀπισθογράφετε σεῖς. Ἡ ἑξαδέλφη σας ἑξαφανίζεται. Ζητᾶτε ἑκατὸ χιλιάδες δολλάρια, μὲ τὴν παρατήρηση πὸς τὰ κτιρίά μου εἶναι πάρα πολὺ μικρά. Κύριε, ποῦ εἶναι ἡ ἑξαδέλφη σας;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἦσυχᾶστε, κύριε Σοῦ Φοῦ. Μπορῶ σήμερα νὰ σᾶς πληροφορήσω, πὸς θὰ ἐπιστρέψῃ πολὺ γρήγορα.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Γρήγορα; Πότε; Αὐτὸ τὸ «γρήγορα» τὰ ἀκούω ἐβδομάδες τώρα.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Δὲν σᾶς ἐξήτησα νέες ὑπογραφές. Ἀπλῶς καὶ μόνον σᾶς ἐρώτησα, ἂν θὰ δεχώσαστε νὰ ἐξετάσετε τὰ σχέδιά μου, στὴν περίπτωση πὸν θὰ ἐγύριζε ἡ ἑξαδέλφη μου.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Σᾶς τὸ εἶπα χίλιες φορές, πὸς δὲ θέλω πιά νὰ ἔχω δοσοληψίες μὲ σᾶς, ἀλλὰ πὸς ἀντιθέτως εἶμαι ἐτοιμὸς νὰ συζητήσω τὰ πάντα μὲ τὴν ἑξαδέλφη σας. Φαίνεστε ὅμως σὰ νὰ θέλετε νὰ παρεμβάλετε ἐμπόδια σὲ μιὰ τέτοια συζήτηση.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ὅχι πιά.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Πότε λοιπὸν θὰ πραγματοποιηθῆ;

ΣΟΥΙ· ΤΑ. (Μὲ ἀβεβαιότητα). Σὲ τρεῖς μῆνες.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. (Θυμωμένος). Τότε θὰ δώσω κι' ἐγὼ μετὰ τρεῖς μῆνες τὴν ὑπογραφή μου.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχουν προετοιμαστῆ τὰ πάντα.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Μπορεῖτε νὰ τὰ προετοιμάσετε ὀλα, Σοῦί Τά, ἂν εἴσαστε πεπεισμένος πὸς, αὐτὴ τὴ φορὰ,

θά γυρίση πραγματικά ἡ ἑξαδέλφη σας.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Κυρία Μι Τσού, εἴσαστε ἀπὸ μέρους σας διατεθειμένη νὰ θεβαιώσετε στὴν ἀστυνομία πὼς μπορῶ νὰ χρησιμοποιήσω τὰ δικά σας ἐργαστήρια;

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Βεβαίως, ἐὰν μοῦ παραχωρήσετε τὸν διαχειριστή σας. Τὸ ξέρετε, βδομάδες τώρα, πὼς αὐτὸς εἶναι ὁ ὄρος μου. (Πρὸς τὸν κύριο Σοῦ Φοῦ). Ὁ νέος αὐτὸς εἶναι ἰκανώτατος γιὰ ἐπιχειρήσεις, καὶ χρειάζομαι ἕνα ἐπιμελητή.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Πρέπει ὥστόσο νὰ καταλάβετε, πὼς ἀκριβῶς τώρα δὲν μπορῶ νὰ στερηθῶ τὸν κύριο Γιάγκ Σούν, μὲ ὅλες αὐτὲς τὶς δυσκολίες καὶ μὲ τὴν κλονισμένη ὑγεία μου, τὸν τελευταῖο αὐτὸν καιρό! Ἥμουν, βέβαια, ἑτοιμὸς νὰ σᾶς τὸν παραχωρήσω ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἀλλὰ...

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ναί, ἀλλὰ!

(Παύση).

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. Ἐχει καλῶς, θὰ περάση αὔριο ἀπὸ τὰ γραφεῖα σας.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥΤΙ ΦΟΥ. Χαίρομαι, ποῦ πήρατε αὐτὴ τὴν ἀπόφαση, Σοῦί Τά. Ἄν ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ ξαναγυρίση πραγματικά, ἡ παρουσία ἐδῶ τοῦ νέου αὐτοῦ θὰ ἦταν ἐντελῶς ἀνάρμοστη. Ἐχει, καθὼς ξέρομε, ἀσκήσει ἐπάνω της, ἕναν καιρόν, ἐντελῶς ὀλέθρια ἐπίδραση.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Ἐποκλινόμενος). Ἀναμφιβόλως. Συγχωρήστε καὶ στὶς δύο περιπτώσεις, τὶς σχετικὲς μὲ τὴν ἑξαδέλφη μου καὶ τὸν κύριο Γιάγκ Σούν, τὴν ἀναβλητικότητά μου, τὴν τόσο ἀνάρμοστην γιὰ ἕνα ἐπιχειρηματία. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἄλλοτε πολὺ κοντὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Σᾶς συγχωροῦμε.

ΣΟΥΤΙ· ΤΑ. (Κοιτάζοντας πρὸς τὴ θύρα). Φίλοι μου, καλὸ εἶναι τώρα νὰ καταλήξωμε σὲ κάποιον συμπέρασμα. Ἐδῶ ποῦ βρίσκεται αὐτό, τὸ ἄλλοτε μικρὸ καὶ ἐλεεινὸ μαγαζί, ὅπου οἱ φτωχοὶ τῆς γειτονιάς ἀγοράζαν τὸν καπνὸ τους ἀπὸ τὴν καλὴ Σὲν Τέ, ἀποφασίσαμε τώρα εμεῖς, οἱ φίλοι της, τὴν ἴδρυσή δώδεκα ὡραίων μαγαζιῶν, ὅπου θὰ πουλιέται στὸ ἐξῆς ὁ καλὸς καπνὸς τῆς Σὲν

Τέ. Ὁ λαός, καθὼς μοῦ λένε, μὲ ὀνομάζει σήμερα βασιλέα τοῦ καπνοῦ τοῦ Σετσουάν. Στὴν πραγματικότητα ὁμως τὴν ἐπιχείρησι αὐτὴ τὴν ἐδημιούργησα μόνο καὶ μόνο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἑξαδέλφης μου. Θὰ ἀνήκη σ' αὐτὴν καὶ στὰ παιδιά της καὶ στὰ παιδιά τῶν παιδιῶν της.

(Ἀπόξω ἔρχεται ὄχλοβὴ ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων. Μπαίνουν ὁ Σούν, ὁ Βάγκ καὶ ὁ Ἀστυνομικός).

Ο ΑΣΤΤΝΟΜΙΚΟΣ. Κύριε Σοῦί Τά, λυποῦμαι πολὺ, ἀλλὰ εἶμαι ἀναγκασμένος, ἀπὸ τὴν κατακραυγὴ τῶν ἐξερεθισμένων κατοίκων τῆς συνοικίας, νὰ δώσω συνέχεια στὴν καταγγελία κάποιου ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἐπιχειρήσῃ σας, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν ἔχετε στέρησι τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἑξαδέλφης σας δεσποινίδος Σὲν Τέ.

ΣΟΥΙ· ΤΑ. Δὲν εἶναι ἀλήθεια.

Ο ΑΣΤΤΝΟΜΙΚΟΣ. Ὁ κύριος Γιάγκ Σούν ἐδῶ μαρτυρεῖ, ὅτι ἄκουσε ἀπὸ τὸ μέσα δωμάτιον τῶν γραφείων σας ἓνα κλάμα, ποῦ μόνο ἀπὸ γυναικεῖο πρόσωπο μπορούσε νὰ προέρχεται.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Αὐτὸ εἶναι γελοῖο. Ἐγὼ καὶ ὁ κύριος Σοῦ Φού, δύο εὐνόληπτοι πολῖτες τῆς πόλεως αὐτῆς, ποῦ τὴ μαρτυρία μας δὲν μπορεῖ διόλου νὰ θέσῃ σὲ ἀμφιβολία ἢ Ἀστυνομία, βεβαιώνομε πὼς κανένα κλάμα δὲν ἀκούστηκε ἐδῶ. Καπνίζαμε ἥσυχα τὰ ποῦρα μας.

Ο ΑΣΤΤΝΟΜΙΚΟΣ. Ἐχω δυστυχῶς ἐντολὴ νὰ ἐρευνήσω τὸ ἐν λόγῳ δωμάτιον.

(Ὁ Σοῦί Τά ἀνοίγει τὴ θύρα. Ὁ Ἀστυνομικός μπαίνει σκύβοντας στὸ κατώφλι. Κοιτάζει μέσα καὶ ἔπειτα στρέφει καὶ χαμογελάει).

Ἐδῶ δὲν εἶναι πράγματι κανεὶς.

ΣΟΥΝ. (Ποῦ εἶχε πάει κοντὰ του). Καὶ ὁμως ἀκούστηκε λυγμός! (Τὸ βλέμμα του πέφτει στὸ τραπέζι, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ Σοῦί Τά εἶχε κρύψει τὸ μπογαλάκι. Τρέχει πρὸς τὰ ἐκεῖ). Αὐτὸ πρωτότερα δὲν ἦταν ἐδῶ. (Ἀνοίγοντάς το δείχνει τὰ φορέματα τῆς Σὲν Τέ κτλ.).

ΒΑΓΚ. Αὐτὰ εἶναι πράματα τῆς Σὲν Τέ. (Τρέχει πρὸς τὴν πόρτα

και φωνάζει ἔξω): Ἀνακαλύψαμε ἐδῶ τὰ ροῦχα της!
Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. (Παραλαμβάνοντας τὰ ἀντικείμενα). Αὐτὰ μαρτυροῦν πὼς ἡ ἐξαδέλφη σας ἔχει πάει ταξίδι. Ἐνα μπογαλάκι μὲ τὰ πράγματα ποὺ τῆς ἀνήκουν βρεθήκα κρημμένο κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι σας. Ποῦ μπορούμε νὰ βροῦμε τὴν κοπέλλα, κύριε Σοῦϊ Τά;

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Δὲν ξέρω τὴ διεύθυνσή της.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Αὐτὸ εἶναι πολὺ θλιβερό.

ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ. Βρεθήκαμε τὰ ροῦχα τῆς Σὲν Τέ! — Ὁ βασιλιᾶς τοῦ καπνοῦ σκότωσε τὴν κοπέλλα καὶ τὴν ἐξαφάνισε!

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Κύριε Σοῦϊ Τά, εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σᾶς παρακαλέσω, νὰ μὲ ἀκολουθήσετε στὴν Ἀστυνομία.

ΣΟΥΪ· ΤΑ. (Ἄφοῦ ὑποκλίθη μπρὸς τὴν Ἰδιοκτῆτρια καὶ στὸν κύριο Σοῦϊ Φοῦ). Παρακαλῶ τοὺς κυρίους νὰ μὲ συγχωρήσουν γιὰ τὸ σκάνδαλο. Ἄλλὰ ὑπάρχουν ἀκόμη δικαστὲς στὸ Σετσουάν. Εἶμαι πεπεισμένος, πὼς δλα σὲ λίγο θὰ ξεκαθαρίσουν. (Βγαίνει ἔξω πρὶν ἀπὸ τὸν ἀστυνομικό).

ΒΑΓΚ. Τρομερὸ ἔγκλημα ἔχει γίνει!

ΣΟΥΝ. (Σαστισμένος). Κι' ὁμως ἐκεῖ ἀκουστήκαμε λυγμοί!

ΤΟ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΚΑΤΑΛΥΤΜΑ ΤΟΥ ΒΑΓΚ

(Μουσική. Για τελευταία φορά εμφανίζονται οἱ θεοὶ στὸν νερουλά, στ' ὄνειρό του. Εἶναι πολὺ ἀλλαγμένοι. Ὅλοφάνερα εἶναι πάνω τους τὰ σημάδια ἀπὸ τὴ μακριὰ πορεία, τὴ βαθειὰ ἐξάντληση καὶ τὰ ποικιλώτατα δυσάρεστα περιστατικά, πὺ ἐγνώρισαν. Ὁ ἕνας φορᾷ στὸ κεφάλι του στραπατσαρισμένο καπέλλο, ὁ ἄλλος ἔχασε τὸ ἕνα πόδι του σ' ἕνα δόκανο γιὰ ἀλεπούδες, καὶ οἱ τρεῖς πηγαίνουν ξυπόλυτοι).

ΒΑΓΚ. Ἐπὶ τέλους φανερώνεστε! Τρομαχτικὰ πράματα συμβαίνουν στὸ καπνοπωλεῖο τῆς Σὲν Τέ, Ἐκλαμπρότατοι. Ἡ Σὲν Τέ ἔχει πάλι πάει ταξίδι, ἐδῶ καὶ μῆνες! Ὁ ἐξάδερφός της ἔβαλε χέρι σὲ ὄλα. Σήμερα συνελήφθηκε. Λένε πὼς τὴν ἔχει σκοτώσει, γιὰ νὰ μείνη δικό του τὸ μαγαζί. Ὅμως ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω, γιὰτι εἶδα ἕνα ὄνειρο, ὅπου μοῦ φανερώθηκε ἐκείνη καὶ μοῦ διηγήθηκε πὼς ὁ ξάδερφός της τὴν κρατᾷ φυλακισμένη. Ὡ Ἐκλαμπρότατοι, πρέπει ἀμέσως νὰ γυρίστε πίσω καὶ νὰ τὴν βρῆτε.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Εἶναι τρομερό. Ἡ ἔρευνά μας ἀπέτυχε ἐντελῶς. Λίγους εὐρήκαμε καλούς, κι' ἐκεῖνοι πὺ βρήκαμε δὲ ζοῦσαν σὰν ἄνθρωποι. Εἶχαμε κι' ὄλας πάρει τὴν ἀπόφαση, νὰ σταματήσουμε στὴ Σὲν Τέ.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἄν ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι καλή!

ΒΑΓΚ. Εἶναι καλὴ δίχως ἄλλο, ἀλλὰ ἐξαφανίστηκε.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τότε χαθῆκαν ὄλα.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Γιὰ σκεφθῆτε καὶ τὸ γόητρο.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τι νὰ τὸ κάνουμε τὸ γόητρο; Πρέπει νὰ παραιτηθοῦμε ἂν δὲν τῆ βροῦμε! Τί κόσμος εἶναι αὐτὸς ποὺ ἀνακαλύψαμε; Ἐθλιότης, ταπεινότης καὶ κατάπτωσις παντοῦ! Ἄκόμα καὶ ἡ φύση μᾶς ἀπαρνήθηκε. Τὰ ὄραια δέντρα εἶναι ἀποκεφαλισμένα ἀπὸ σύρματα, καὶ πέρ' ἀπ' τὰ βουνὰ βλέπομε νέφη καπνοῦ πυκνὰ καὶ ἀκοῦμε νὰ βροντοῦν κανόνια, καὶ πουθενὰ ἕνας καλὸς ἄνθρωπος, ποὺ νὰ τὰ βγάξῃ πέρα!

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἄχ, νεροῦλᾶ, οἱ ἐντολές μας εἶναι, κατὰ ποὺ φαίνεται, θανάσιμες! Φοβᾶμαι πὼς πρέπει νὰ διαγράψουμε ὅλα, ὅσα ἔχομε καθορίσει ὡς ἠθικὰ παραγγέλματα. Οἱ ἄνθρωποι ἀρκετὰ βασανίζονται, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ σώσουν τὸ πετοῖ τους. Οἱ καλὲς προθέσεις τοὺς φέρνουνε στὴν ἄκρη τοῦ γκρεμοῦ, κι' οἱ καλὲς οἱ πράξεις τοὺς γκρεμίζουν κάτω. (Στοὺς δύο ἄλλους θεούς). Ὁ κόσμος δὲν εἶναι κατοικίσιμος, πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Ὁρμητικὰ). Ὁχι, οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀνάξιοι!

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Γιατί ὁ κόσμος εἶναι πολὺ ψυχρός!

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Γιατί οἱ ἄνθρωποι εἶναι πάρα πολὺ ἀδύναμοι!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀξιοπρέπεια, ἀγαπητοί μου, ἀξιοπρέπεια! Δὲν ἔχομε, ἀδελφοί μου, τὸ δικαίωμα ν' ἀπελιπζώμαστε. Ὁπωσδήποτε βρήκαμε ἕναν, ποὺ ἦταν καλὸς καὶ δὲν ἔγινε κακὸς καὶ μόνο ἐξαφανίστηκε. Ἄς σπεύσωμε νὰ τὸν ξαναβροῦμε. Ἐνας φτάνει. Δὲν ἔχομε πεῖ, πὼς ὅλα μποροῦν νὰ πᾶνε καλά, ἂν βρῆσκειται ἕστω κι' ἕνας, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ ἀνέχεται τὸν κόσμο αὐτόν;! (Ἐξαφανίζονται γρήγορα).

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(Κατὰ ομάδες: Ὁ κύριος Σοῦ Φοῦ καὶ ἡ Ἰδιοκτῆτρια. Ὁ Σοῦν καὶ ἡ μητέρα του. Ὁ Βάγκ, ὁ Μαραγκός, ὁ Παππούς, ἡ νεαρὴ κοινὴ γυναίκα, οἱ δύο γέροι. Ἡ Σίν. Ὁ Ἀστυνομικός. Ἡ Νύφη).

Ο ΓΕΡΟΣ. Εἶναι ἀκατάβλητος.

ΒΑΓΚ. Θέλει τώρα ν' ἀνοίξη δώδεκα νέα μαγαζιά.

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ βγάλῃ ὁ δικαστὴς δίκαιη ἀπόφαση, ὅταν οἱ φίλοι τοῦ κατηγορουμένου, ὁ κουρέας ὁ Σοῦ Φοῦ καὶ ἡ Μι Τσοῦ ἢ ἰδιοκτῆτρια, εἶναι φίλοι του;

Η ΝΥΦΗ. Εἶδανε πῆς τὸ βράδυ τῆ Σίν, νὰ φέρνῃ στὴν κουζίνα τοῦ δικαστῆ, ἀπὸ μέρους τοῦ κυρίου Σοῦ. Τὰ μιὰ παχειὰ χήνα. Τὸ πάχος ἔσταζε ἀπὸ τὸ καλάθι.

Η ΓΡΙΑ. (Στὸν Βάγκ). Τὴν καημένη μας τῆ Σὲν Τὲ δὲ θὰ τὴν βροῦμε πιά ποτέ.

ΒΑΓΚ. Ναί, μόνο οἱ θεοὶ θὰ μπορούσαν ν' ἀνακαλύψουν τὴν ἀλήθεια.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Ἦσυχία! Ἔρχονται οἱ δικασταί.

(Μπαίνουν οἱ τρεῖς θεοὶ φορώντας τὴ δικαστικὴ τῆβεννο. Καθὼς περνᾶνε πλάϊ στὴ ράμπα, γιὰ νὰ πᾶνε στὴ θέση τους, ἀκούγονται νὰ ψιθυρίζουν).

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Θ' ἀποκαλυφθῆ. Τὰ πιστοποιητικά ἔχουν πολὺ ἀδέξια πλαστογραφηθῆ.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Καὶ θὰ μποῦνε σ' ἔγνοια γιὰ τὴν ξαφνικὴ βαρυστομαχία τοῦ δικαστῆ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὅχι, εἶναι φυσική, ἀφοῦ ἔφαγε μισή
χήνα.

Η ΣΙΝ. Εἶναι καινούργιοι δικαστές!

ΒΑΓΚ. Καὶ πολὺ καλοὶ!

(Ὁ τρίτος θεός, ποὺ ἔρχεται τελευταῖος, τὸν ἀκούει, στρέφει πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦ χαμογελάει. Οἱ θεοὶ καταλαμβάνουν τὶς ἔδρες τους. Ὁ πρῶτος θεὸς χτυπάει μὲ τὴ σφύρα ἐπάνω στὸ τραπέζι. Ὁ Ἀστυνομικὸς φέρνει μέσα τὸν Σοῦϊ Τά, ποὺ γίνεται δεκτὸς μὲ σφουρίγματα, ἀλλὰ ποὺ προχωρεῖ μὲ ὕφος ὑπερήφανο).

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Σᾶς περιμένει καὶ κάποια ἔκκληξη. Δὲν εἶναι δικαστὴς ὁ Φοῦ Γι Τσέγκ. Ἀλλὰ καὶ οἱ καινούργιοι δικασταὶ φαίνονται πολὺ μαλακοί.

(Ὁ Σοῦϊ Τά βλέπει τοὺς θεοὺς καὶ λιποθυμᾷ).

Η ΝΕΑΡΗ ΚΟΙΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ. Τ' εἶναι πάλι τοῦτο; Ὁ βασιλιάς τοῦ καπνοῦ λιποθύμησε.

Η ΝΥΦΗ. Βέβαια, μόλις ἀντίκρουσε τοὺς καινούργιους δικαστές!

ΒΑΓΚ. Φαίνεται νὰ τοὺς γνωρίζη! Αὐτὸ δὲν τὸ καταλαβαίνω.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Ἀρχίζει τὴ συνεδρίαση). Εἰσθε ὁ Σοῦϊ Τά, ὁ καπνέμπορος χονδρική;

ΣΟΥΪ· ΤΑ. (Πολὺ ἀδύνατα). Μάλιστα.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὑπάρχει ἐναντίον σας ἡ κατηγορία, διὲν εξαφανίσατε τὴν ἴδια τὴν ἑξαδέλφη σας, τὴ δεσποινίδα Σὲν Τέ, διὰ νὰ ἰδιοποιηθῆτε τὴν ἐπιχείρησή της. Ὁμολογεῖτε τὴν ἐνοχὴ σας;

ΣΟΥΪ· ΤΑ. Ὅχι.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Φυλλομετρώντας τὴ δικογραφία). Νὰ προσέλθῃ κατὰ πρῶτον ὁ Ἀστυνομικὸς τῆς συνοικίας καὶ νὰ καταθέσῃ ὅ,τι γνωρίζει διὰ τὴν φήμην τοῦ κατηγορουμένου καὶ διὰ τὴν φήμην τῆς ἑξαδέλφης αὐτοῦ.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. (Προχωρεῖ). Ἡ δεσποινὶς Σὲν Τέ ἦτο μίαν νέα, ἡ ὁποία πολὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ εἶναι εὐχάριστη εἰς ὄλους, «ζοῦσε καὶ βοηθοῦσε νὰ ζοῦν», καθὼς λέγουν. Ὁ κύριος Σοῦϊ Τά, ἀντιθέτως, εἶναι ἄνθρωπος μὲ ἀρχάς. Ἡ γενναιοψυχία τῆς δεσποινίδος τὸν ἠνάγκαζε ἐνίοτε νὰ λαμβάνῃ αὐστηρὰ μέτρα. Ἐν τούτοις, ἐν

ἀντιθέσει πρὸς τὴν νέαν, παρέμενε πάντοτε πιστὸς πρὸς τοὺς Νόμους, Ἐξοχώτατε. Ἀπεκάλυψε ὡς συμμορία κλεπτῶν ἀνθρώπους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἑξαδέλφη του, μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην, εἶχε παραχωρήσει στέγην, καί, εἰς ἄλλην περίπτωσιν, παρημπόδισε, τὴν τελευταίαν στιγμήν, τὴν Σὲν Τὲ νὰ περιπέση εἰς ψευδορκίαν. Ὁ κύριος Σοῦϊ Τὰ μοῦ εἶναι γνωστὸς ὡς ἀξιοσέβαστος καὶ σεβόμενος τοὺς νόμους πολίτης.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὑπάρχουν ἄλλοι ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ μαρτυρήσουν, ὅτι τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀνοσιούργημα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη διαπραχθῆ ὑπ' αὐτοῦ;

(Προχωροῦν ὁ κύριος Σοῦ Φοῦ καὶ ἡ ιδιοκτήτρια).

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. (Ψιθυρίζει στους θεούς). Ὁ κύριος Σοῦ Φοῦ, κύριος μεγάλης ἐπιρροῆς.

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Ὁ κύριος Σοῦϊ Τὰ θεωρεῖται στὴν πόλη ὡς εὐνοπώλητος ἐμπορευόμενος. Εἶναι ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ προαλείφεται δι' εἰρηνοδίκης τῆς συνοικίας του.

ΒΑΓΚ. (Φωνάζοντας). Ἀπὸ σᾶς! Γιατὶ κάνετε δουλειᾶς μαζί του!

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. (Ψιθυρίζοντας). Ἐνα θλιβερὸ ὑποκείμενο!

Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἀγαθοεργίας θὰ ἐπεθύμουν νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅτι ὁ κύριος Σοῦϊ Τὰ ὄχι μόνον προτίθεται νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ καπνεργοστάσια του τοὺς πλέον ιδεώδεις χώρους ἐργασίας, φωτερὸς καὶ ὑγιεινούς, ἀλλὰ καὶ διαρκῶς ἐπιχορηγεῖ τὸ Ἄσυλον Ἀναπήρων τοῦ Συλλόγου μας.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. (Ψιθυρίζει). Ἡ κυρία Μι Τσοῦ, στενὴ φίλη τοῦ δικαστοῦ Φοῦ Πι Τσέγκ!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ναί, ναί, τώρα ὁμως πρέπει καὶ ν' ἀκούσωμε, ἂν κανεὶς ἄλλος ἔχει νὰ ἀναφέρῃ τίποτε ὀλιγώτερον εὐνοϊκὸν διὰ τὸν κατηγορούμενον.

(Προχωροῦν ὁ Βάγκ, ὁ Μαραγκός, τὸ ζευγάρι τῶν

Γερόντων, ὁ Ἄνεργος, ἡ Νύφη, ἡ νεαρή κοινὴ γυναίκα).

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Τὰ ἀποβράσματα τῆς συνοικίας!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ἔσεῖς τί ξέρετε γενικὰ γιὰ τὴν συμπεριφορά τοῦ Σοῦί Τά;

ΚΡΑΤΓΕΣ. (Ἀνάκατα). Μᾶς κατέστρεψε! — Ἐμένα μὲ ἐξέβιασε! — Μᾶς ἔσπρωχνε στοὶ κακὸ! — Ἐκμεταλλεῖται τοὺς ἀδύνατους! — Μᾶς ἐγέλασε! — Μᾶς ἐξάπατησε! — Μᾶς ἐδολοφόνησε!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Κατηγοροῦμενε, τί ἔχετε ν' ἀπαντήσετε;

ΣΟΥΪ ΤΑ. Τίποτε ἄλλο δὲν ἔκαμα, παρὰ μόνο νὰ σώσω τὴν ὑπαρξὴ τῆς ἐξαδέλφης μου, Ἐξοχώτατε. Ἦρθα μόνον, ὅταν ἐκινδύνευσε νὰ χάσῃ τὸ μικρὸ μαγαζὶ τῆς. Ἀναγκάστηκα νὰ ῥθῶ τρεῖς φορές. Δὲν ἤθελα νὰ μείνω. Οἱ συνθῆκες ἦταν τέτοιες, ὥστε τὴν τελευταία φορὰ ἀναγκάστηκα νὰ μείνω. Ὅλο τὸν καιρὸ δὲν εἶχα παρὰ μόνο βάσανα. Ἡ ἐξαδέλφη μου ἦταν ἀγαπητὴ, κ' ἐγὼ ἐκτελοῦσα τὶς βρώμικες δουλειές. Γι' αὐτὸ μὲ ἐμίσησαν.

Η ΝΥΦΗ. Καὶ σοῦ ἀξίζει. Πάρτε τὴ δική μας περίπτωση, Ἐξοχώτατε! (Στὸν Σοῦί Τά). Δὲν θέλω νὰ μιλήσω γιὰ τὶς μπάλλες.

ΣΟΥΪ ΤΑ. Γιατί ὄχι; Γιατί ὄχι;

Η ΝΥΦΗ. (Πρὸς τοὺς θεοὺς). Ἡ Σὲν Τὲ μᾶς παρεχώρησε στέγη, καὶ αὐτὸς ἔβαλε καὶ μᾶς συνέλαβαν.

ΣΟΥΪ ΤΑ. Κλέψατε γλυκίσματα!

Η ΝΥΦΗ. Τώρα κάνει σὰ νὰ τὸν ἔμελε γιὰ τὰ γλυκὰ τοῦ φούρναρη! Ἦθελε τὸ μαγαζὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του!

ΣΟΥΪ ΤΑ. Τὸ μαγαζὶ δὲν ἦταν ἄσυλο, ἐγωιστές!

Η ΝΥΦΗ. Ἄλλὰ δὲν εἶχαμε, ποῦ νὰ μείνουμε!

ΣΟΥΪ ΤΑ. Ἦσαστε πάρα πολλοί!

ΒΑΓΚ. Καὶ τοῦτοι ἐδῶ; (Δείχνει τοὺς δυὸ γέρους). Ἦταν ἐγωιστές κι αὐτοί;

Ο ΓΕΡΟΣ. Εἶχαμε δώσει τὶς οἰκονομίες μας γιὰ τὸ μαγαζὶ τῆς Σὲν Τέ. Γιατί μᾶς ἔβγαλες ἀπὸ τὸ μαγαζὶ μας;

ΣΟΥΪ ΤΑ. Γιατὶ ἡ ἐξαδέλφη μου ἤθελε νὰ βοηθήσῃ ἓνα ἀερό-

- πόρο νὰ πετάξῃ. Κι' ἔπρεπε ἐγὼ νὰ θρῶ τὰ λεφτά!
- ΒΑΓΚ. Ἴσως νὰ τ'ἔλεγε ἐκείνη, ἀλλὰ ἐσὺ ἄλλο δὲν ἤθελες παρὰ καμμιά προσοδοφόρα θέση στὸ Πεκίνο. Τὸ μαγαζὶ δὲν ἦταν ἀρκετὰ καλὸ γιὰ σένα.
- ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Τὸ νοῖκι τοῦ μαγαζιοῦ ἦταν πολὺ ὑψηλό!
- Η ΣΙΝ. Αὐτὸ μπορῶ νὰ τὸ βεβαιώσω.
- ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Καὶ ἡ ἑξαδέλφη μου δὲν καταλάβαινε τίποτε ἀπὸ ὑποθέσεις.
- Η ΣΙΝ. Ναί, βέβαια! Κι' ἐκτὸς αὐτοῦ ἦταν ἐρωτευμένη μὲ τὸν ἀεροπόρο.
- ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Δικαίωμα τῆς δὲν ἦταν ν' ἀγαπήσῃ;
- ΒΑΓΚ. Ἀσφαλῶς! Γιατὶ ὅμως τότε ἤθελες νὰ τὴν ἀναγκάσῃς νὰ παντρευτῆ ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ δὲν τὸν ἀγαποῦσε, τὸν κουρέα ἐδῶ;
- ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαποῦσε ἦταν ἕνας τιποτένιος.
- ΒΑΓΚ. Ἐκεῖνος ἐκεῖ; (Δείχνει τὸν Σούν).
- ΣΟΤΝ. (Πετιέται ἀπάνω). Κι' ἐπειδὴ ἦταν τιποτένιος, τὸν ἐπῆρες στὰ γραφεῖα σου;
- ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Γιὰ νὰ σὲ διορθώσω! Γιὰ νὰ σὲ διορθώσω!
- Η ΝΤΦΗ. Γιὰ νὰ τὸν κάνῃ δεσμοφύλακα.
- ΒΑΓΚ. Κι' ἅμα τὸν διώρθωσες ἔτσι, δὲν τὸν ἐπούλησες σ' ἐκείνην ἐκεῖ; (Δείχνει τὴν ἰδιοκτήτρια). Τὸ διασάλπισε παντοῦ.
- ΣΟΤ·Ι· ΤΑ. Γιατὶ θὰ μοῦ παραχωροῦσε τὰ οἰκήματά της, μόνο ἂν τῆς πασπάτευε τὰ γόνατα!
- Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ. Ψέματα! Μὴ μιλάτε πιά γιὰ τὰ οἰκήματά μου. Δὲν ἔχω τίποτε νὰ κάνω μαζί σας, δολοφόνε! (Φεύγει ἑξαλλῇ γιὰ τὴν προσβολή).
- ΣΟΤΝ. (Ἐμφαντικά). Ἐξοχώτατε, ὀφείλω νὰ πῶ μιὰ λέξη ὑπὲρ αὐτοῦ!
- Η ΝΤΦΗ. Ἐννοεῖται πῶς ὀφείλεις. Εἶσαι ὑπάλληλός του.
- Ο ΑΝΕΡΓΟΣ. Εἶναι ὁ χειρότερος δεσμοφύλακας, ποὺ ὑπῆρξε ποτέ. Εἶναι ἐντελῶς διεφθαρμένος.
- ΣΟΤΝ. Ἐξοχώτατε, ὁ κατηγορούμενος μπορεῖ νὰ μὲ ἔκαμε ἔτσι ὅπως λένε, ἀλλὰ δολοφόνος δὲν εἶναι. Λίγα λεπτά πρὶν ἀπὸ τὴ σύλληψή του, ἄκουσα τὴ φωνὴ τῆς Σὲν Τὲ ἀπὸ

τὸ δωμάτιο πού εἶναι πίσω ἀπὸ τὸ μαγαζί!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Μὲ περιέργεια). Ὡστε λοιπὸν ζῆ; Ἐξήγησέ μας τί ἄκουσες!

ΣΟΥΝ. (Θριαμβευτικά). Ἐνα λυγμό, Ἐξοχώτατε, ἕνα λυγμό!

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Καὶ τὸν ἀνεγνώρισες;

ΣΟΥΝ. Χωρὶς ἀμφιβολία. Ἐγὼ νὰ μὴ γνωρίσω τὴ φωνή της;

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥ ΦΟΥ. Ναι, βέβαια, πολὺ συχνὰ τὴν ἔκανε νὰ κλαίη!

ΣΟΥΝ. Κι' ὅμως τὴν ἔκαμα εὐτυχισμένη. Ἄλλὰ ἔπειτα τοῦτος ἐδῶ (δείχνει τὸν Σοῦ Τὰ) ἤθελε νὰ τὴν πουλήσῃ σὲ σένα.

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. (Στὸν Σοῦν). Γιατί δὲν τὴν ἀγαποῦσες!

ΒΑΓΚ. Ὅχι : μόνο γιὰ λεφτά!

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Ἄλλὰ σὲ τί θὰ χρησιμεῖαν τὰ λεφτά, Ἐξοχώτατε; (Στὸν Σοῦν). Ἐσὺ ἤθελες νὰ θυσιάσῃ ὅλους τοὺς φίλους της, ἐνῶ ὁ κουρέας τῆς προσέφερε τὰ σπίτια του καὶ τὰ χρήματά του, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ βοηθήσῃ τοὺς φτωχοὺς. Γιὰ νὰ μπορῇ λοιπὸν νὰ κάνῃ τὸ καλὸ, ἔπρεπε ἐγὼ νὰ τὴν ἀρραβωνιάσω μὲ τὸν κουρέα.

ΒΑΓΚ. Τότε γιατί δὲν τὴν ἄφησες νὰ κάνῃ τὸ καλὸ, σὰν τῆς ὑπόγραψε ἐκείνη τὴ μεγάλη ἐπιταγή; Γιατί νὰ ἐξαποστείλῃς τοὺς φίλους τῆς Σὲν Τὲ σ' ἐκεῖνα τὰ βρωμερὰ χαμάμια τοῦ καπνεργοστασίου σου, βασιλιὰ τοῦ καπνοῦ;

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Τό 'κανα γιὰ τὸ παιδί!

Ο ΜΑΡΑΓΚΟΣ. Καὶ τὰ παιδιά τὰ δικά μου; Τί τὰ 'κανες τὰ παιδιά τὰ δικά μου; (Ὁ Σοῦ Τὰ σωπαίνει).

ΒΑΓΚ. Τώρα σωπαίνεις! Οἱ θεοὶ δώσανε στὴ Σὲν Τὲ τὸ μαγαζί της σὰ μιὰ μικρὴ πηγὴ καλωσύνης. Κι' ἐκείνη ἤθελε πάντα τὸ καλὸ νὰ κάνῃ, καὶ πάντα ἐρχόσουν ἐσὺ καὶ τὸ ματαιώνες.

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. (Ἐξω φρενῶν). Γιατί ἄλλιῶς ἡ πηγὴ θὰ 'χε στερέψει, χοντροκέφαλε.

Η ΣΙΝ. Αὐτὸ εἶναι σωστό, Ἐξοχώτατε!

ΒΑΓΚ. Σὲ τί χρειάζεται ἡ πηγὴ, ὅταν δὲν μπορῆς ν' ἀντλήσῃς ἀπ' αὐτήν;

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Καλές πράξεις σημαίνει καταστροφή!

ΒΑΓΚ. (Ἄγρια). Ἄλλὰ κακὲς πράξεις, σημαίνει καλοπέραση, ἔ; Τί τὴν ἔκανες τὴν καλὴ Σὲν Τέ, κακὲ ἄνθρωπε; Πόσοι καλοὶ ἄνθρωποι ὑπάρχουν κι' ὄλας, ἐκλαμπρότατοι; Ἐκείνη δμως ἦτανε καλὴ. Ὅταν αὐτὸς ἐκεῖ μου ἴσπασε τὸ χέρι, ἤθελε ἐκείνη νὰ μαρτυρήσῃ γιὰ μένα. Τώρα μαρτυρῶ ἐγὼ γιὰ κείνην. Ἦταν καλὴ, τὸ δεβαιῶνω. (Σηκώνει τὸ χέρι νὰ ὀρκιστῇ).

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΕΟΣ. Τί ἔπαθε τὸ χέρι σου, νερουλαῖ; Τὸ βλέπω ξυλιασμένο;

ΒΑΓΚ. (Δείχνοντας τὸν Σοῦι Τά). Αὐτὸς φταίει, μόνο αὐτός! Ἐκείνη ἤθελε νὰ μοῦ δώσῃ τὰ λεφτὰ γιὰ τὸν γιατρό, ἀλλὰ τότε ἤρθε αὐτός. Ἦσουν ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς της!

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Ἦμουν ὁ μόνος φίλος της!

ΟΛΟΙ. Ποῦ εἶναι;

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Πῆγε ταξίδι.

ΒΑΓΚ. Ποῦ;

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Αὐτὸ δὲν τὸ λέω!

ΟΛΟΙ. Ἄλλὰ γιατί νὰ πάῃ ταξίδι;

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. (Φωνάζοντας) Γιατί ἀλλιῶς θὰ τὴν εἶχατε κομματιασμένη! (Γίνεται ξαφνικὴ σιωπὴ. Ὁ Σοῦι Τά ἔχει καταρρεύσει στὸ κάθισμά του): Δὲν μπορῶ πιὰ. Θέλω νὰ τὰ φανερώσω ὄλα. Ὅταν ἡ αἶθουσα κενωθῇ κι' ἀπομείνουν μόνο οἱ δικαστές, θὰ κάνω μιὰν ὁμολογία.

ΟΛΟΙ. Ὅμολογεῖ! — Πῆρε τὴν ἀπόφαση!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Χτυπάει μὲ τὴ σφύρα στὸ τραπέζι ἐπάνω). Νὰ ἐκκενωθῇ ἡ αἶθουσα.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἐκκενώνει τὴν αἶθουσα.

Η ΣΙΝ. (Καθὼς φεύγει, γελώντας). Τώρα θὰ τὰ χάσουνε!

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Βγῆκαν ἔξω; Ὅλοι; Δὲν μπορῶ πιὰ νὰ σωπάσω. Σᾶς ἀνεγνώρισα, Ἐκλαμπρότατοι!

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Τί τὸν ἔκαμες τὸν καλὸ μας ἄνθρωπο τοῦ Σετσουάν;

ΣΟΥΤΙ ΤΑ. Ἀφήστε με λοιπὸν νὰ σᾶς ὁμολογήσω τὴν τρομερὴν ἀλήθεια, ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς σας ἄνθρωπος! (Βγάζει

τῆ μάσκα καὶ πετάει τὰ ροῦχα τῆς, ἡ Σὲν Τέ στέκεται
μπρὸς τοὺς).

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἡ Σὲν Τέ!

ΣΕΝ ΤΕ. Μάλιστα, ἐγὼ εἶμαι. Ὁ Σοῦί Τὰ καὶ ἡ Σὲν Τέ, εἶμαι
καὶ τὰ δύο.

Ἡ παλιά σας ἐντολή,

νὰ εἶμαι καλὴ κι' ὅμως νὰ ζῶ,

σὺν ἀστραπῇ μὲ ξέσκισε στὰ δύο.

Πῶς ἔγινε δὲν ξέρω: νὰ εἶμαι καλὴ στοὺς ἄλλους
μὰ καὶ σὲ μὲ τὴν ἴδια μαζί, δὲν ἤμποροῦσα,
τοὺς ἄλλους νὰ βοηθῶ κι' ἐμένα μου ἦταν πολὺ βαρῦ.

Ἄχ, εἶναι δύσκολος ὁ κόσμος σας!

Ἡ δυστυχία πολλή, πολὺς ὁ ἀπελπισμός!

Τὸ χέρι, ποὺ στὸν ἄμοιρον ἀπλώνεις,

τὸ ξερριζώνει αὐτὸς εὐθύς!

Ὅποιος βοηθαίει χαμένον, χαμένος πάει αὐτός!

Ποῖος θὰ μποροῦσε ν' ἀποφύγη γιὰ καιρὸ

νὰ 'ναι κακός, τὴν ὥρα ποὺ πεθαίνουν

μπροστὰ τοῦ ὄσοι δὲν τρῶνε κρέας;

Ποῦθε νὰ πάρω ἐκεῖνα, ποὺ χρειάζονται ὄλοι;

Μόνο ἀπὸ μένα! Κι' ὅμως τότε ἐγὼ θὲ νὰ χαθῶ!

Τῶν ἀγαθῶν προθέσεων τὸ βάρος θὰ μ' ἔχανε στῆ

[γῆ.

Μὰ φτάνει τὸ ἄδικο νὰ κάνω, δυνατὸς γιὰ νὰ' μαι
καὶ κρέας νὰ τρώω καλό!

Κάτι δὲν πάει στὸν κόσμο σας καλὰ. Γιατί

ν' ἀμείβεται ἡ κακία; καὶ τὸν καλὸν γιατί

τόσο σκληρὲς προσμένουν τιμωρίες; Ἄχ, κι' εἶχα

μέσα μου τέτοιον πόθο νὰ μὲ κανακεύουν!

Μὰ εἶχα καὶ μυστικὴ μέσα μου γνώση,

γιατί μέσ' στ' ἀπονέτρια μὲ εἶχε λούσει ἡ νένα μου,

κι' εἶχ' ἀποχτήσει κοφτερὴ ματιά.

Μὰ πάλι τόσο μ' ἔθλιβε ἡ συμπόνια,

ποὺ εὐθύς τοῦ λύκου μ' ἔπιανε ἡ μανία

μπροστὰ στῆ δυστυχία. Κι' ἐνωθα τότε

πὺς μεταμορφωνόμουν, πὺς τὰ χεῖρά μου

γινόνταν ρύγχος, κι' ὁ καλὸς ὁ λόγος
ἔπαιρνε μέσ' στὸ στόμα μου γέυση ἀπὸ στάχτη.
Καὶ ὥστόσο θεὸς νὰ μοῦ ἄρесе πολὺ
νὰ ἤμουν ὁ Ἄγγελος τῆς Φτωχογειτονιάς.
Ἦταν χαρὰ μου νὰ χαρίζω.
Ἔνα εὐτυχισμένο πρόσωπο
μ' ἔκανε ν' ἀνεβαίνω στὰ σύννεφα.
Καταδικάστε με. Κάθε κακὴ μου πράξη
τὴν ἔκαμα τὸν γείτονα γιὰ νὰ βοηθήσω,
γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀγαπημένου μου,
γιὰ νὰ σώσω ἀπὸ τὴ φτώχεια τὸν μικρὸ μου γιό.
Γιὰ τὰ μεγάλα σας τὰ σχέδια, ὦ Θεοί,
ἐγὼ ὁ καημένος ἄνθρωπος, ἤμουν πολὺ μικρός.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Μὲ ὄλα τὰ σημάδια τῆς φρίκης). Μὴ μι-
λᾷς ἄλλο πιά, δυστυχισμένη! Τί νὰ συλλογιστοῦμε ἐ-
μεῖς, πὺν χαρήκαμε τόσο ξαναβρίσκοντάς σε!

ΣΕΝ ΤΕ. Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς πῶ, πὺς ἐγὼ εἶμαι ὁ κακὸς ἄν-
θρωπος, πὺν τὶς κακές του πράξεις τοῦ ἑκαταμαρτυ-
ροῦσαν ὄλοι ἐδῶ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος, γιὰ τὸν ὁποῖον ὄλοι ἐδῶ
μόνον καλὰ ἀναφέραν.

ΣΕΝ ΤΕ. Ὁχι, ἀκόμη κι' ὁ κακός!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Κάποια παρεξήγηση! Μερικὰ δυσάρεστα
περιστατικά! Κᾶνα - δυὸ γείτονες ἄκαρδοι! Λίγος ὑ-
περβάλλον ζῆλος!

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀλλὰ πὺς μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήση νὰ
ζῆ;

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Μπορεῖ! Εἶναι φύση δυνατὴ, καὶ καλοκα-
μωμένη κι' ἔχει μεγάλη ἀντοχή.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΕΟΣ. Δὲν ἄκουσες ὅμως τί λέει;

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. (Ὁρμητικά). Μπερδεμένα, πολὺ μπερδε-
μένα πράγματα! Ἀπίστευτα, ἐντελῶς ἀπίστευτα! Μή-
πως πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε πὺς οἱ ἐντολές μας εἶ-
ναι θανάσιμες; Μήπως πρέπει ν' ἀπαρνηθοῦμε τὶς ἐν-
τολές μας; (Χολωμένος). Ποτέ! Μήπως θά 'πρεπε

ν' ἀλλάξη ὁ κόσμος; Πῶς; Ἐξ ἀποποιόν; Ὅχι, ὅλα εἶναι ἐν τάξει! (Χτυπάει γρήγορα μὲ τὴ σφύρα πάνω στο τραπέζι). Καὶ τώρα — (Σ' ἕνα νεῦμα τοῦ ἀρχίζει νὰ παίξει μουσική. Μιὰ λάμψη ρόδινη σκορπίζεται).

Ἄς πᾶμε τώρα πίσω. Αὐτὸς ὁ μικρὸς κόσμος μᾶς δέσμεψε πολὺ. Οἱ χαρὲς καὶ οἱ πόνοι τοῦ μᾶς δώσανε χαρὰ καὶ θλίψη. Ὅσοσο ἐκεῖ ψηλά, πάνω ἀπὸ τ' ἄστρα, ἐσένα, Σὲν Τέ, θὰ συλλογιόμαστε, τὸν καλὸ ἄνθρωπό μας, ποὺ τὸ δικό μας πνεῦμα φέρνεις ἐδῶ κάτω, κρατώντας τὸ λυχνάρι στὰ ψυχρὰ σκοτάδια. Γεῖα καὶ χαρὰ σου, πάντα στὸ καλὸ!

(Κάνει ἕνα νεῦμα καὶ ἡ σκεπὴ ἀνοίγει. Ἐνα ρόδινο σύννεφο κατεβαίνει. Πάνω σ' αὐτὸ κινοῦν σιγὰ-σιγὰ οἱ θεοὶ κατὰ πάνω).

ΣΕΝ ΤΕ. Ἄχ, ὄχι, μὴ φεύγετε, Ἐκλαμπρότατοι! Μὴ μ' ἐγκαταλείτετε! Πῶς θὰ μπορέσω νὰ ξανακοιτάξω στὰ μάτια τοὺς δυὸ καλοὺς γέροντες, ποὺ χάσανε τὸ μαγαζὶ τοὺς, καὶ τὸν νεροῦλᾶ μὲ τὸ ξυλιασμένο χέρι; Καὶ πῶς θὰ τὰ βγάλω πέρα μὲ τὸν κουρέα, ποὺ δὲν τὸν ἀγαπῶ, καὶ μὲ τὸν Σούν, ποὺ τὸν ἀγαπῶ; Καὶ τί θὰ κάνω μὲ τὸν καρπὸ τῆς κοιλίας μου, ποὺ θὰ ἔναι ἐδῶ σὲ λίγο καὶ θὰ ζητήῃ νὰ φάῃ; Δὲν μπορῶ νὰ μείνω ἐδῶ! (Κοιτάει σὰν κυνηγημένη κατὰ τὴ θύρα, ἀπ' ὅπου πρόκειται νὰ μπουῖν οἱ βασανιστές της).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὅλα τὰ μπορεῖς. Μόνο νὰ ἴσαι καλὴ, κι' ὅλα καλὰ θὰ πᾶνε! (Μπαίνουν οἱ μάρτυρες. Βλέπουν ἔκθαμβοι τοὺς δικαστὲς μετέωρους ἐπάνω στο ρόδινο σύννεφό τους).

ΒΑΓΚ. Προσκυῖστε! Οἱ θεοὶ ἐμφανίστηκαν σὲ μᾶς! Τρεῖς ἀπὸ τοὺς ὑψιστοὺς θεοὺς ἤρθαν στὸ Σετσουάν, γιὰ νὰ βροῦν ἕναν καλὸν ἄνθρωπο. Τὸν εἶχαν εὑρεῖ κι' ὅλας, ἀλλά...

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Δὲν ἔχει ἀλλά! Ἐδῶ εἶναι!

ΟΛΟΙ. Ἢ Σὲν Τέ!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Δὲν εἶχε χαθῆ, εἶχε μόνο κρυφτῆ. Θὰ μείνη
μεταξὺ σας, ἕνας καλὸς ἄνθρωπος!

ΣΕΝ ΤΕ. Χρειάζομαι ὅμως καὶ τὸν ἐξάδελφο!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Ὅχι πολὺ συχνά!

ΣΕΝ ΤΕ. Τοῦλάχιστον μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ. Μιὰ φορὰ τὸν μῆνα φτάνει!

ΣΕΝ ΤΕ. ὦ, μὴν ἀπομακρύνεστε, Ἐκλαμπρότατοι! Δὲν τὰ εἶ-
πα ἀκόμη ὄλα! Ἔχω ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη σας!

ΟΙ ΘΕΟΙ (τραγουδοῦν τὴν)

ἜΤΡΙΩΔΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΠΟΤ ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ»

Ἄχ, κρῖμα, πὺ νὰ μείνουμε
μιὰ φευγαλέα μονάχα ἐδῶ στιγμῆ:
Ὡρα πολλή, κάποιο εὔρημα ἂν θωροῦμε,
νὰ σβῆση ἡ ὁμορφιά του δὲν ἀργεῖ.
Τὰ σώματά σας ἴσκιο θὰ σκορπίσουν
μέσ' στὴν πλημμύρα τοῦ χρυσοῦ φωτός·
τοὺς θεοὺς λοιπὸν ἀφήστε νὰ γυρίσουν
στὴ χώρα τοῦ δικοῦ τους μηδενός.

ΣΕΝ ΤΕ. Βοήθεια!

ΟΙ ΘΕΟΙ.

Κι' ἀφοῦ ὁ σκοπὸς τους εἶναι τελειωμένος,
ἀφήστε τους, γοργὰ ψηλὰ νὰ πᾶν.
Εὐλογημένος νὰ ᾖ ναι, εὐλογημένος,
Ὁ Καλὸς Ἄνθρωπος τοῦ Σετσουάν!

(Κι' ἐνῶ ἡ Σὲν Τέ ἀπλώνει ἀπελπισμένη πρὸς αὐτοὺς
τὰ χέρια, οἱ θεοὶ ἐξαφανίζονται κατὰ πάνω χαμογε-
λώντας καὶ νεύοντας).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

(Ένας ήθοποιός εμφανίζεται μπρός στην αὐλαία και ἀπευθύνεται μ' έναν ἐπίλογο πρὸς τὸ κοινό, γιὰ νὰ ζητήσῃ συγγνώμην).

Φίλοι θεατές, σᾶς ἔχομε, βέβαια, κακοκαρδίσει:
Τὸ ξέρομε κι' ἐμεῖς, αὐτὴ σωστὴ δὲν εἶναι λύση.
Εἶχεν ὁ θρῦλος ὁ χρυσὸς τὸν νοῦ μας ξεπλανέψει,
μά, ὅπως τὸν πλάσαμε, πικρὴ μᾶς ἔχει ἀφήσει γέψη.
Καὶ τώρα βλέπομε ἔκθαμβοι καὶ παραζαλισμένοι,
ἢ αὐλαία κλειστὴ κι' ἢ ἐρώτηση γιὰ ὅλα ἀνοιχτὴ νὰ μένη.
Γιὰ τοῦτο τὶς ἐλπίδες μας σὲ σᾶς κρεμοῦμε τώρα,
ποὺ ἔρχεστε ἐδῶ, στὸ σπίτι σας, γιὰ μιὰν εὐχάριστη ὥρα.
Συγγνώμην! ἐφαλίραμε, καὶ πρέπει νὰ τὸ ποῦμε:
μόνο ἀπ' τὴν καλωσύνη σας μποροῦμε νὰ σωθοῦμε!
Φόβος τρανὸς – τὸ εἶδατε δά! – μᾶς εἶχε παραλύσει,
καὶ δὲν τὰ καταφέραμε νὰ βροῦμε κάποια λύση
κι' ἀκόμα μήτε τὰ λεφτὰ γι' αὐτὸ δὲ μᾶς βοηθᾶνε.
Ἄλλιῶς, θὰ ἔπρεπε ὁ ἄνθρωπος; ἢ ἀλλιῶς ὁ κόσμος νὰ ἔναι;
Ἦ ἀλλοιῶτικοὶ οἱ θεοί; Ἦ κι' αὐτοὶ μὴν εἶναι παραμύθια;
Ἄφανιστήκαμε! εἴμαστε γιὰ λύτηση στ' ἀλήθεια!
Τὸ δύσκολο αὐτὸ πρόβλημα μιὰ μόνο θὰ ἔχη λύση:
Καὶ μόνος του ὁ καθένας σας μπορεῖ ν' ἀναζητήσῃ,
πῶς στὸν καλὸ τὸν ἄνθρωπο βοήθεια θεὸς νὰ δώσῃ,
γιὰ νὰ μπορέσῃ καὶ καλὰ τὸν βίῳ του νὰ τελειώσῃ.
Φίλοι θεατές, ποὺ μόνος του ὁ καθεὶς μιὰ λύση βλέπει,
πρέπει τὴ λύση τὴν καλὴ νὰ βρῇ, ναί, πρέπει, πρέπει!

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΟ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ Σ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ - Π. Α-
ΛΕΞΙΑΔΗ, ΒΑΛΛΩΡΙΤΟΥ 14, ΘΕΣΣΑΛΟ-
ΝΙΚΗ, ΜΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΗ ΟΙΚΟ-
ΝΟΜΙΔΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΜΠΑΡΜΠΟΤΝΑΚΗ»

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

		Δραχμαί	
		ἄδ.	δεμ.
ΓΙΟΣΕΦ ΕΛΙΓΙΑ	Ἄσμα ἀσμάτων	50	—
X. ΧΕΓΚΝΕΡ	Ἄδολφος Χίτλερ	—	120
ΑΘ. ΜΠΕΛΛΟΤ	Ἱατρικὸς Οἰκογενειακὸς Σύμβου- λος (Πρῶτες Βοήθειες)	—	150
I. ΓΑΛΑΝΟΤ	Ἄγχος	65	—
ΔΡ. ΜΠΑΡΝΑΝΤ	Αἱ παθήσεις τῆς καρδίας	—	200

1η Σειρὰ Φιλοσοφικῶν Ἔργων σὲ μετάφραση ΓΙΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΤ ΝΙΤΣΣΕ	Ἐκλεκτὲς Σελίδες Α	55	85
	» » Β	60	90
	» » Γ	60	90
ΑΛΒΕΡΤΟΤ ΚΑΜΤ	Καλιγούλας	45	75
ΡΑΜΠΙΝΤΡΑΝΑΘ ΤΑΓΚΟΡ	ΑΠΑΝΤΑ		
	Τελείωση	50	—
	Συγκομιδὴ	35	—
	Τελείωση - Συγκομιδὴ	—	120
	Ἡ Φευγαλέα	50	80
	Ἄναμνήσεις	80	110
ΜΠΕΡΤΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ	Ὁ καλὸς ἄνθρωπος τοῦ Σετσουάν	45	75

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

Ἴπποκράτους	6,	τηλ. 611.437	Ἀθῆναι
Ἄριστοτέλους	4,	» 28.682	Θεσσαλονίκη
Ἐγνατίας	156,	» 35.916	»
Πρ. Νικολάου	37,	» 64.609	»